

Maa Alankomaat ▼

Hae

Maa: Alankomaat

Universiteit Maastricht, Maastricht, 09.04.2018 – 06.07.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 09.04.2018 – 06.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Kuulin vaihdosta ensimmäisen kerran fuksivuonna hupituutoreiden mainitsemana ja myöhemmin keväällä jollain luennolla mainittuna. Seuraavana syksynä kansainvälisyyskoordinaattorimme Tarja Lehto kävi pitämässä meille luennon kansainvälisyydestä opinnoissamme, ja siellä selvisi hyvin tietoja vaihdosta. Vaihtoonlähtijät arvottiin halukkaiden joukosta. Valinnan jälkeen Tarjalle toimitettiin vaihtoa koskevia asiakirjoja ja oma valinta valinnaiseksi kurssiksi. Tarjalla oli hyvät tiivistelmät kurseista, koska niitä oli netistä vaikea löytää.

Matkan ajaksi minulla oli matkavakuutus, joka oli voimassa 45 päivää, ja siihen ostettu loppuajaksi ylimääräinen lisävakuutus. Otin myös varmuuden vuoksi lisävakuutuksen matkatavaroilleni, koin tämän henkilökohtaisista syistä tarpeelliseksi. Kaikkien kohdalla se tuskin on välttämätöntä.

En osallistunut Tampereella kielikurssille, koska opiskelun kieli oli englanti ja koin oman englanninkielentaitoni olevan tarpeeksi hyvällä tasolla.

Koska saavuimme Alankomaihin kesken lukukauden, ei koulun puolesta ollut järjestettynä tutortoimintaa. Onneksi kansainvälisen linjan opiskelijat olivat järjestäneet yhdessä tutustumisillan, jossa me vaihto-opiskelijat pääsimme tutustumaan toisiimme ja osaan kurssikavereistamme. Vaihdon aikana osallistuimme myös muihin kurssin järjestämiin toimintoihin, joita sovittiin kurssin ja vaihtareiden WhatsApp-ryhmissä.

Me suomalaiset vaihtarit asuimme kaikki samassa paritalossa n. 5min päässä yliopistolta. Asunnon olimme löytäneen Airbnb:stä syksyllä ja vuokra oli keskitasoinen alueen yleiseen vuokraan katsoen. Koulun kautta saatavat dormitoriot koimme liian kalliiksi vaihtoehdoksi ja halusimme asua yhdessä vaihdon aikana. Vaihdon lopussa kuulimme facebookissa olevista ryhmistä, joissa olisi myös ollut asuntoja vuokralle. Asuntoa vuokratessa kannattaa tarkkaan lukea vuokrasopimus ja olla tietoinen paikallisesta lainsäädännöstä vuokra-asuntoja koskien. Tähän apua saa kaupungin ja yliopiston sivuilta.

Vaihdon aikana opiskelimme yliopiston kansainvälisellä linjalla lääketiedettä englannin kielellä. Luentojen ja ryhmätöiden lisänä oli Tampereelta tuttu PBL-opetus, jota käytetään Maastrichtissa myös muilla kuin lääketieteen alalla. Opetus oli suurimmaksi osaksi todella tasokasta ja odotusten mukaista. Erona Suomeen oli, kuinka paljon painoitettiin ryhmätöitä, kirjoitelmia, esiintymistä ja 'professional behaviouria'. Ensimmäisen jakson päätteksi oli sähköinen monivalintatentti, valinnaisella kursilla oli kirjallinen monivalintatentti. Tietolähteitä oli kurssikirjassa paljon ja suurin osa niistä löytyi myös sähköisenä. Kurseilla joutui paljon opiskelemaan itsenäisesti.

Liikuntamahdollisuuksia kaupungista löytyi paljon. Yliopistolla on oma kuntosali, jossa järjestettiin paljon kursseja ja ryhmäliikuntatunteja, eikä sen hinta loppulukukaudeksi ollut liian kallis (~30€/kk). Lisäksi kaupungista löytyi paljon juoksu- ja pyöräilyreittejä.

Kaupunkina Maastricht oli todella viehättävä ja sieltä löytyi lukuisia kahviloita ja puistoja, joissa tuli vietettyä aikaa. Kaupungissa järjestettiin myös paljon tapahtumia kevään aikana, suurimpaan osaan osallistuimme sattumalta. Matkustaminen Alankomaissa on melko kallista yksin matkustaessa, mutta yli 4 hengen ryhmät saavat huomattavan ryhmälennuksen mm. junamatkoista. Maastricht on myös lyhyiden juna-/bussiyhteyksien päässä Belgiasta ja Saksasta. Lähimmälle vilkkaalle lentokentälle on junalla noin tunnin matka.

Ruuan hinta on lähes sama kuin Suomessa, hedelmiä ja marjoja on usein tarjouskassa. Huomasimme saapuessamme Maastrichtiin, että siellä suurimassa osassa ruokakauppoja ei pystynyt maksamaan suomalaisella pankki-/luottokortilla (Visa/Mastercard). Kaupoissa kävi vain Maestro. Käteisautomaatteja onneksi kaupungista löytyi melko paljon.

Sää Etelä-Hollannissa on loppukeväästä ja alkukesästä erittäin aurinkoinen ja lämmin. Suurimassa osassa rakennuksia ei kuitenkaan ole ilmastointia, ja meidänkin paritalossamme lämpötila nousi loppua kohti tukalan puolelle. Yliopiston tiloissa on (joskus liiankin) tehokas viilennys.

Vaihdon aikana oppi ainakin toimimaan eri kulttuureista tulevien ihmisten kanssa ja sai vähän kokea mitä Keski-Eurooppalainen opiskelijakulttuuri oikein pitää sisällään. Vaihdoissa oppi myös omanlaista itsenäisyyttä ja aloitekykyä, jota Suomessa ei olisi koskaan oppinut. Englanninkielen taito ja uskallus käyttää englantia paranivat matkan aikana huimasti.

Iso kiitos Tarja Lehdolle vaihdon paperiasioiden järjestelemisestä ja kaikista neuvoista. Oli myös ihan superkiva, kun Tarja laitto viestiä vaihdon aikana, mitä Suomeen kuuluu ja kysyi, että miten meillä meinee.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 09.04.2018 – 06.07.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihto-aika: 09.04.2018 – 06.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Vietin kesäni vaihdossa Alankomaissa Maastrichtin yliopistossa kansainvälisellä lääketieteen linjalla. Tämä vaihto-ohjelma on jo vakiintunut toisen vuosikurssin lääketieteen opiskelijoille Tampereella, joten käytännön järjestelyt, kuten kanssakäyminen kohdeyliopiston kanssa, hoituivat nopeasti vaihto-koordinaattorimme Tarjan kautta. Myös Maastrichtin opintojen hyväksiluku Tampereelle oli suunniteltu ennakolta. Koska halukkaita vaihtoon oli monia, suoritettiin lähtijöiden valinta arvalla syyskuussa 2017. Jännittävän arvonnän tuloksena vaihtoon oli lisäksi lähdössä viisi muuta tyttöä kurssiltani. Me kuusi emme vielä tuossa vaiheessa tunteneet toisiamme kovin hyvin, mutta olimme innoissamme vielä kuukausien päässä hämmöttävästä vaihdosta. Emme juuri tienneet, minkälaiseen ohjelmaan olimme hakeneet, mutta Tarja auttoi meitä tarvittavien hakemusten täyttämässä ja kurssien valinnoissa. Hän piti myös huolen, että hakemuksemme lähtivät ajallaan ja oikein täytettyinä Alankomaihin.

Tärkeimpiä pulmia ennen lähtöä oli kuitenkin, kuinka järjestäisimme asumisemme Maastrichtissa. Tarja tiesi kertoa, etteivät opiskelija-asuntolat olisi välttämättä mukavin vaihtoehto, ja suositteli etsimään yksityistä vuokra-asuntoa. Löysimmekin kaikille kuudelle sopivan kokoisen talon, jonka pihaa kuvien perusteella hallitsi uima-allas! Päädyimme allekirjoittamaan vuokrasopimuksen, vaikka toki tiesimme sen olevan pieni riski. Vuokramme oli kohtuullinen, ja vastasi melko hyvin Suomessa asumisesta maksamiamme kuluja. Matkavakuutukseni sain luottokorttiyhtiön kautta. Hain myös sähköisesti Kelasta eurooppalaisen sairaanhoitokortin akuutteja tilanteita varten.

Aloitimme matkamme huhtikuun alussa lentämällä Lontooseen, jossa tarkoituksenamme oli laskeutua vaihtoaikaan ja hieman ryhmäytyä tyttöjoukollamme. Pienen lomamme jälkeen kuljimme Lontoosta junalla Englannin kanaalin ali Ranskaan ja Belgian kautta Maastrichtin. Näimme kevään olevan jo pitkällä Keski-Euroopassa. Joka vaihdolla junamme muuttui entistä lyhyemmäksi, äänekkäämmäksi ja iäkkäämmäksi. Pääteasemamme oli kuitenkin viehättävä, vanha punatiilinen ja hyvin hollantilainen rakennus. Vuokra-asuntomme ylitti odotuksemme, vaikka uima-allas olikin vielä täyttämättä. Viikonloppumme Maastrichtissa kului ihmetellessä uutta kotikaupunkia ja metsästäessä edullisia polkupyöriä. Eräältä hieman hämärältä takapihalta löysimmekin budjettiimme käyvät pyörät. Ensimmäisinä päivinä Maastrichtissa saimme oppia, etteivät suomalaiset pankki- tai luottokorttimme käyneet maksuvälineenä juuri missään, ja että paikalliset pitivät pyöräilykypärän käyttöä lähinnä vitsinä. Hollannin kieli kuulosti hauskalta sekoitukselta englantia ja ruotsia.

Koulun alku vieraassa yliopistossa jännitti. Paikallinen vaihtokoordinaattori otti meidät suomalaiset, italialaiset ja saudi-arabialaiset vaihto-opiskelijat kuitenkin lämpimästi vastaan. Jo ensimmäisenä päivänä aloitimme problem based learning -opiskelumethodille (PBL) tyyppillisillä tutoristunnoilla pienryhmissä. PBL oli meille tamperelaisille jo tuttua, mutta istunnoissa keskusteluun osallistuminen vieraalla kielellä vaati ainakin minulta hiukan itseni rohkaisua, vaikka olin ennen yliopistoon pääsyä asunut ja työskennellyt Australiassa. Jännitystä helpotti se, ettei monikaan kansainvälisen lääketieteen linjan opiskelijoista puhunut äidinkielenään englantia. Kurssikaveriemme englannin kielen taito oli erinomaista, mutta koska kukin puhui sitä omalla aksentillaan, oli helpompaa omaksua tutorryhmän ja koko kurssin sosiaalinen luonne. Ensimmäisinä viikkoina alkoi ymmärtää tieteellisen ja puhutun jokapäiväisen englannin eroja. Erityisesti tieteellinen kielitaito harjaantui vaihdossa huomaamatta ja vauhdilla, vaikka kotioloissa toki puhuimmekin suomea.

Kurssikaverimme olivat kaikki ihailtavan avoimia ja sydämellisiä ja ottivat meidät vaihtarit mukaan alusta lähtien omiin rientoihinsa. Lisäksi kurssillamme oli nimettyjä 'buddy'-oppilaita, joiden tehtävä oli auttaa meitä sopeutumisessa. Myös me järjestimme kurssikavereillemme Suomi-teemaiset allasbileet, joissa raparperiirakka, unikkokuosinen pöytäliina ja Suomi-visa loivat autenttista tunnelmaa. Juhlat olivat melkoinen menestys!

Osallistuin Maastrichtissa kahdelle kurssille, jotka käsittelivät hermostoa ja infektioauteja. Opetuksen laatu oli pääosin korkeatasoista. Kuten Tampereellakin, kurssit keskittyivät pakollisiin tutoristuntoihin, joiden lisäksi vapaaehtoiset luennot ja ryhmätyöt tehostivat oppimista. Vapaaehtoisia opintoja me suomalaiset kuitenkin jätimme välistä aika lailla, sillä halusimme nähdä muutakin Eurooppaa. Kurseihin kuuluivat myös tutkimussuunnitelman kirjoittaminen sekä konferenssiesitelmän pitäminen ryhmittäin. Tampereen mallista poiketen pakollisten jaksojen aikana Maastrichtissa kiinnitettiin huomiota myös opiskelijoiden ammatilliseen käytökseen. Tutor sekä muut tutorryhmän jäsenet antoivat palautetta aktiivisuudesta ja osallistumisesta istunnoissa. Opiskelu pohjautui paljolti itsenäiseen työskentelyyn, mihin olimmekin jo tottuneet Tampereella. Jaksot päättyivät monivalintatentteihin. Viimeisen, valinnaisen jakson tentti suoritettiin kirjallisena suuressa messuhallissa. Tunnelma oli kuin ylioppilaskirjoituksissa konsanaan: sadat opiskelijat eri aloilta oli jaettu omiin lohkoihinsa hallissa, rannekellot olivat kiellettyjä ja wc-käyntejä valvottiin tarkalleen. Sähköiset yliopiston palvelut, erityisesti Eleum, joka vastasi Tampereella käytettävää Moodle:a, toimi erittäin hyvin opiskelun tukena. Sen selkeyttä ja käyttömukavuutta jäinkin kaipaamaan palattuani vaihdosta. Opiskelu oli lähes kokonaan sähköistetty, emmekä tainneet avata vaihdossa yhtään perinteistä oppikirjaa.

Harrastin vapaa-ajallani Maastrichtissa paljon urheilua. Yliopiston tarjoamat liikuntatilat olivat erinomaiset, sijaittivat aivan tiedekuntamme vieressä ja jäsenkortti koko kesän ajalle oli edullinen ostos. Asuntomme vierestä lähti viehättäviä peltoteitä, joita pitkin kävin juoksemassa. Lähellä sijaitti myös laaja Limburgin alueen luonnonpuisto. En ollut Suomesta lähtiessäni pakannut mukaani hellevaatteita, joten Maastrichtin sää todella yllätti minut. Jo toukokuussa koimme hellelukemia, ja heinäkuussa lämpötila oli usein yli 30°C. Joskus harvoin satoi, ja upeimmat näkemäni ukkosmyrskyt ovatkin vaihtoajalta.

Vierailin vaihtoni aikana kymmenessä maassa. Alankomaiden lisäksi kohteinani olivat Iso-Britannia, Romania, Bulgaria, Belgia, Ranska, Monaco, Luxembourg, Portugali ja Saksa. Maastricht oli hurjan kaunis kaupunki, jonne aion varmasti matkustaa vielä tulevaisuudessa. Myös Amsterdam erityisesti kuninkaan syntymäpäivän, King's Day:n, aikaan oli elämys. Kuten Maastrichtissa, myös Belgian Bruggessa ja Brysselissä sekä Saksan Aachenissa soivat tahattomasti surullisen kuuloiset kirkonkellot aivan liian monta kertaa päivässä. Itä-Euroopan Bulgaria, ja erityisesti sen pienet vuoristokaupungit, jäi mieleeni hienona matkakohteena.

Vaihtoaikani Maastrichtissa oli upea kokemus. Koimme vaihtoporukalla vaikeuksiakin, sillä vuokranantajamme osoittautui henkisesti epävakaa ja arvaamattomaksi henkilöksi. Kuusi nuorta suomalaisnaista herätti myös huomiota muissa matkakohteissamme, ja jouduimme useinkin kuuntelemaan epäsovivia huomautuksia esimerkiksi tarjoilijoilta. Mielestäni ei ollut yllättävää, ettei Saudi-Arabiasta tulleiden vaihto-oppilaiden joukossa ollut naisia. Eri kulttuureja oli kuitenkin avartavaa katsella lähietäisyydeltä, ja pohtia, millainen vaikkapa nuoren naisen asema on Suomessa. Koen olevani enemmän eurooppalainen nyt vaihdon jälkeen. Uskon opintojen ulkomailla kohentaneen mahdollisuuksiani työnhakijana niin Suomessa kuin ulkomaillakin. Dank je wel, Maastricht!

Universiteit Maastricht, Maastricht, 09.04.2018 – 06.07.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 09.04.2018 – 06.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Sain tietää Maastrichtin vaihtomahdollisuudesta jo fuksivuonna ylempien vuosikurssien opiskelijoilta, jolloin melko nopeasti alkoi itää ajatus, että hakisin tilaisuuden tullessa itseen. Kyseessä on vuosittain järjestettävä vaihto, jossa kuusi toisen vuosikurssin lääketieteen opiskelijaa lähetetään kolmeksi kuukaudeksi Maastrichtiin. Meille pidettiin erillinen infotilaisuus tästä vaihtomahdollisuudesta toisena vuonna alkusyksystä, jolloin päätökseni varmistui lopullisesti. Hakijoita oli meidän vuosikurssilla useita, joten tuuria tarvittiin, sillä valinta suoritettiin arpomalla. Minua ja viittä muuta tyttöä onnisti.

Heti valinnan varmistuttua, meitä autettiin eteenpäin vaihto-koordinaattorimme toimesta. Koska tämä on vuosittain järjestettävä juttu, ohjeet olivat selkeät, ja varsinainen hakuprosessi kävi helposti. Kohdemaan yliopistoon täytyi tehdä hakemus, ja toimittaa mukana tarvittavat liitteet, joita olivat muun muassa todistus matkavakuutuksesta, passin kopio ja passikuva, sekä omalta yliopistoltamme saamamme dokumentit. Vaihdon lähestyessä keväällä meihin oltiin yhteydessä Maastrichtin yliopistosta, ja annettiin viimeiset ohjeet tarvittavien järjestelyiden suhteen. Kaikki kävi helposti, ja vaihtokoordinaattorimme auttoi aina, jos jokin oli epäselvää. Valitettavasti kohdeyliopiston lukujärjestys tuli kuitenkin harmillisen myöhään, vasta noin viikkoa ennen vaihtoon lähtöä. Tämä oli harmillista, sillä olisin halunnut suunnitella mahdollisia vaihtoajan reissuja hyvissä ajoin, mikä ei tämän takia ollut mahdollista.

Kohdemaan saapuminen

Saavuimme Maastrichtiin lyhyen Lontoossa vietetyn reissun jälkeen junalla muutama päivä ennen vaihdon alkamista, jotta saimme rauhassa hetken tutustua kaupunkiin ja asettua aloillemme. Maastricht oli ihanan keväinen kylmän Suomen ja sateisen Lontoon jälkeen, mikä teki saapumisen erittäin miellyttäväksi. Jotta pääsisimme liikkumaan keväisessä kaupungissa helposti ja mukavasti, ensimmäiseksi tehtäväksemme otimme pyörrien hankkimisen kulkemista varten. Tämä osoittautui helpoksi, sillä Maastricht on todellinen pyöräilykaupunki, ja facebook-ryhmien kautta oli helppo löytää myynti-ilmoituksia edullisista käytetyistä pyöristä.

Rentouttavan viikonlopun jälkeen koulumme alkoi maanantaina. Olimme käyneet jo aiemmin katsomassa paikan, joten tiesimme minne mennä. Meillä oli ensimmäisenä päivänä tutoristunnot sekä johdantoluento. Mitään erillistä infotilaisuutta vaihto-opiskelijoille ei ollut, mutta pääsin siitä huolimatta nopeasti kärryille. Kaikki opetuksemme oli englanniksi, joten en tarvinnut erillistä kielikurssia.

Erityisen hyvin meidät otettiin vastaan muiden opiskelijoiden toimesta. He olivat järjestäneet meille vaihtareille tutustumisillan, jonka aikana kävimme syömässä ja menimme piknikille puistoon. Pääsimme myös kurssin whatsapp-ryhmään, jonka kautta saimme tietoa useammista kurssilaisten järjestämisistä vapaa-ajan aktiviteeteista ja illanvietoista.

Asuminen

Kuuden suomalaistytön porukkana meille oli luonnollista lähteä etsimään asuntoa yhdessä. Mitään valmista asuntoa meille ei ollut, vaan se tuli hankkia itsenäisesti. Selasin airbnb:n kautta asuntoja sopivalla sijainnilla yliopistoltamme, ja löysin kuin löysinkin täydellisen paikan. Talossa oli neljä makuuhuonetta, iso olohuone/ruokailutila, keittiö sekä kaksi kylpyhuonetta ja vessaa. Kaiken kruunasi ikioma uima-allas takapihalla. Otin yhteyttä vuokranantajaan suoraan, ja tiedustelin mahdollisuudesta vuokrata talo kolmeksi kuukaudeksi. Se onnistui, ja pääsimme hinnastakin sopuun. Vuokra oli meiltä kuudelta yhteensä 2750€/kk. Teimme oman vuokrasopimuksen suoraan vuokranantajan kanssa, ilman airbnb:tä. Se sujui varsin ongelmitta. Saapuessamme talolle, oli vuokraisäntämme siellä vastassa, esitteli meille paikan ja antoi avaimet. Talo vastasi odotuksiamme, se vaikutti todella mukavalta paikalta asua.

Valitettavasti meillä oli kuitenkin myös monia ongelmia asumisen suhteen, sillä vuokraisäntämme paljastui varsin ikäväksi ihmiseksi. Hän vieraili jatkuvasti asunnolla tekemässä milloin mitäkin, usein ilmoittamatta asiasta meille etukäteen. Hänellä oli myös valvontakamerat ulkona, joista hän mitä ilmeisimmin seurasi aktiivisesti tekemisiämme. Hän oli hyvin tiukka siitä, ettei asunnossa saisi olla ketään muuta, ja kaikki vieraatkin saivat hänet käyttäytymään aggressiivisesti ja uhkailemaan asunnosta ulos heittämisellä. Saimme kuitenkin rauhoitettua tilanteen, kun haimme apua Maastrichtin kaupungin ilmaisesta lakineuvontapalvelusta.

Opiskelu

Vaihtojaksoomme Maastrichtissa kuului kaksi kurssia, joista ensimmäinen oli kaikille pakollinen pidempi kurssi ja toinen valinnainen lyhyempi kurssi. Kursseilla opiskeltiin mielenkiintoisia asioita aina motoriikasta neurologiaan ja psykiatriaan. Suomen opintoihin verrattuna asioita käytiin paljon kliinisemmästä näkökulmasta, mistä itse ainakin pidin kovasti, sillä se atoi niin paljon enemmän konkretiaa siihen, miksi niitä asioita todella opiskellaan.

Opetukseemme kuului pienryhmissä pidettävät tutoristunnot, luennot sekä ryhmätyöt. Olimme osana Maastrichtin yliopiston lääketieteen kansainvälistä linjaa, jonka opiskelijoista valtaosa oli ulkomaalaistaustaisia, joten kaikki opetus pidettiin englannin kielellä ja opetuksen seuraaminen oli helppoa. Tutoristunnoissa tarkoituksena on käydä opiskelijoiden kesken aktiivista keskustelua opiskeltavista asioista, ja tämä tuntui aluksi hieman epävarmalta. Muutaman istunnon jälkeen sain kuitenkin enemmän varmuutta, ja aloin osallistua aina matalammalla kynnyksellä keskusteluun. Ryhmätyöt toivat myös oman haasteensa, sillä emme ole harjoitelleet vastaavia töitä Suomessa. En erityisesti pitänyt niiden tekemisestä, sillä oli hankalaa löytää yhteisymmärrys ja yhteinen linja ihmisten kanssa, jotka ovat opiskelleet asioita niin eri tavalla kuin itse. Lopulta se oli kuitenkin melko hyödyllistä yhteistyökyvyn kehittämistä ajatellen.

Muuta mainitsemisen arvoista

Koska Maastricht on keski-euroopan sydämessä, oli sieltä hyvät mahdollisuudet matkustella ympäri Eurooppaa. Käytimme tämän hyväksi, ja kolusimme ahkerasti junalla matkustellen lähialueita, sekä vähän kauempanakin olevia paikkoja, sillä myös lentäminen esimerkiksi Brysselistä tai Dusseldorfista oli halpaa. Vierailin vaihdon aikana jopa Suomessa veljeni ylioppilasjuhlien takia. Yhteensä kolusin kolmessa kuukaudessa jopa kymmenen eri maata.

Eläminen oli Maastrichtissa pääosin helppoa. Pyörällä pääsi joka paikkaan sen kokoisessa kaupungissa, ja lähikaupoista sai ostettua tarvittavat ruokatarvikkeet. Monissa kaupoissa oli kuitenkin ongelmana, ettei tavallinen luottokortti käynyt, vaan piti olla joko hollantilainen pankkikortti tai käteistä. Opin kuitenkin nopeasti pitämään aina jonkin verran käteistä mukana. Ruoka ja elintarvikkeet olivat ehkä hieman Suomen hintatasoa halvempia.

Se, että meitä oli matkassa kuusi jossain määrin toisilleen tuttua tyttöä, vaikutti tottakai valtavasti omaan kokemukseeni. Se toi tiettyä varmuutta, kun ei tarvinnut kaikkea tietää ja muistaa itse, vaan oli ihmisiä, joiden kanssa miettiä asioita yhdessä. Olisin toki pärjännyt yksinkin, ja kokemus olisi varmasti silloin ollut hyvin erilainen. Sain nytkin paljon uusia kavereita, mutta yksin ollessa olisi pitänyt olla vielä paljon aktiivisempi paikallisiin tutustumisessa, mikä ei välttämättä olisi ollut huono juttu. Olen kuitenkin tyytyväinen, että sain viettää vaihtoni huipputyyppeiden kanssa, heistä tuli minulle hyviä ystäviä.

Merkityksellisyys

Vaihtojaksoni oli kaikin puolin erittäin merkittävä. Vaihdosta sai hyvää perspektiiviä omaan opiskeluun Suomessa ja oman yliopiston toimintaan. Joitain asioita osaa arvostaa ihan uudella tavalla, kun taas toisissa näkee selkeästi kehitettävää. Toisella kielellä opiskelu, omalle epämukavuusalueelle astuminen ja uusien ihmisten kanssa yhteistyön tekeminen opettivat minulle tärkeitä asioita, joista on varmasti paljon hyötyä tulevaisuudessa. Opinnot omassa yliopistossa ja omalla kielellä tuntuvat todennäköisesti tämän jälkeen melko helpolta, ja tunnen olevani paljon itsevarmempi esimerkiksi esitelmien pitämisessä ja muussa suullisessa esiintymisessä. Kansainvälisellä lääketieteen linjalla opiskelu toi myös esille monia asioita, joita en ollut aiemmin tullut ajatelleeksi, ja tunnen ymmärtäväni vaihdon jälkeen alaani paljon paremmin globaalista näkökulmasta.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 09.04.2018 – 06.07.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 09.04.2018 – 06.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Lähdin vaihtoon Tampereen yliopiston lääketieteen tiedekunnasta, josta meitä lähtee joka vuosi kuusi toisen vuosikurssin opiskelijaa Maastrichtin yliopistoon Alankomaihin.

Kansainvälisyys koordinaattorimme piti syksyllä infoluennon aiheesta, ja tällöin minulla alkoi jo ajatus vaihdosta kytämään päässä. Pari viikkoa infon jälkeen halukkaat olivat jättäneet hakemuksen, ja pidettiin arpajaiset siitä ketkä lopulta vaihtoon pääsevät. Olin itse yksi

onnekkaista. Aloimme aika nopeasti katselemaan sopivaa asuntoa Maastrichtista sillä saimme tietää koordinaattoriltamme, että se on ollut joka vuotinen suurin ongelma. Maastrichtista on nimittäin aika vaikea saada asuntoa, joka on järkevän hintainen, ja mihin mahtuisi kuusi ihmistä.

Talven ja kevään aikana tapasimme lisää koordinaattoriamme, ja saimme hieman lisää ohjeita vaihtoon liittyen, myös viime vuoden vaihtarit jakoivat meille arvokasta tietoa opiskeluista ja kaupungista yleensä. Meillä oli myös sinänsä ehkä aika helppo vaihtoon lähteminen, koska tiesimme tasan tarkkaan mitä tulemme opiskelemaan, ja kuinka pitkiä kurssit tulevat olemaan. Valitsimme jo hyvissä ajoin myös valinnaisen kurssin. Kaikista vaihtoehtoista valinnaisista kursseista oli onneksi Maastrichtin yliopistolla lyhyet kuvaukset, jonka perusteella oli helpompi päättää, minkä valitsee. Koordinaattorimme on sen verran tottunut joka vuotisiin Maastrichtin vaihtoihin, ettei meillä ollut mitään ongelmia myöskään dokumenttien kanssa, ja hän myös auttoi meitä dokumenttien täyttämässä. En ottanut erillistä matkavakuutusta vaihtoa varten, ja omanikin on voimassa vuodessa vain 45 päivää, mutta en ole yhtään tapaturma-altis ja omistin eurooppalaisen sairaanhoitokortin, joten tiesin, että tulisin kyllä saamaan hoitoa vähintäänkin akuuteissa tilanteissa. En osallistunut minkäänlaisille kielikursseille, sillä en uskonut tarvitsevani hollannin kieltä kolmen kuukauden vaihdon aikana, ja ajattelin myös että tulisin oppimaan hollannin kielen perusteet käytännössä. Olin myös jo vierailut samana talvena ennen vaihtoon lähtöä Maastrichtissa, ja todennut, että kaikki kyseisessä kaupungissa puhuvat englantia. En myös vaihdon aikana kertaakaan törmännyt englantia osaamattomaan ihmiseen Maastrichtissa.

Maastrichtin yliopistossa on tutortoimintaa, mutta koska saavuimme sinne kesken lukukauden, ei meille ollut sinänsä järjestetty mitään omia tutorryhmiä. Tutorryhmät olisi kyllä saattanut olla parempia, koska näin olisi ehkä päässyt paremmin integroitumaan myös muiden alojen vaihto-opiskelijoiden kanssa. Onneksi kuitenkin, kun tulimme, piti meidän kansainvälinen lääketieteen linja pienen tutustumisillan paikallisessa burrito-paikassa. En myöskään osallistunut Maastrichtissa kielikursseille, ja opin hollannin alkeet käytännön kautta. Vaihdon lopussa pystyin esimerkiksi asioimaan kaupan kassalla hollanniksi.

Olimme löytäneet yhteisen kuuden ihmisen asunnon airbnb:n kautta, mutta teimme oman vuokrasopimuksen vuokraisännän kanssa. Maastrichtissa on yleisesti aika korkea vuokrataso, joten olimme hyvin tyytyväisiä, että saimme ison paritalon uima-altaalla alle 500 eurolla kuukaudessa per henkilö. Asunto oli muuten mukava ja kalustettu, mutta kaikille ei riittänyt omia huoneita. Myös asunnon vuokraisännän kanssa oli useita kertoja ongelmia, ja jouduimme jopa turvautumaan poliisiin ja lakineuvontaan hänen takiaan. Kestimme vuokraisännän toilailut, koska tapahtumien aikaan oli vaihtoamme jäljellä enää kuukausi, ja uuden asunnon hankkiminen kuudelle ihmiselle niin lyhyessä varoitusajassa olisi ollut hyvin vaikeaa. Näin tuleville vaihtareille, voin antaa vinkkinä, että kannattaa sopia vuokraisäntien ja -emäntien kanssa heti alussa asunnon pelisäännöt kunnolla, jotta tietää että he tietävät vuokralaisten oikeudet. Olen myös kuullut, että vaihtareilta yritetään välillä pyytää korkeampaa vuokraa kuin muilta, joten alueen vuokrataso on hyvä selvittää ennen sopimuksen allekirjoitusta.

Opiskelin Maastrichtin yliopistossa lääketiedettä kansainvälisellä linjalla. Opetus vastasi suurin piirtein odotuksiani, mutta yllättävää oli esitelmien yleisyys. Niitä oli joka jaksolla vähintään yksi, myös tutoristunnnot olivat Maastrichtissa selkeämmin strukturoituja. Luentoja ei yliopistossa juurikaan ollut ensimmäisellä jaksolla, vaan opetus perustui pitkälti tutoristuntoihin ja practiceihin. Taas toisessa jaksossa, joka oli valinnainen, oli enemmän

luentoja, ja myös kaksi kertaa viikossa tutoristunnnot. Valinnaisessa jaksossa minua hieman häiritsi se, että siinä englannin taso ei ollut niin korkea, ja useisiin luentoihin oli eksynyt hollantilaisia sanoja.

Ensimmäisessä jaksossa arvioitiin myös meidän professional behavior, joka oli täysin uutta minulle sekä teimme epidemiologiasta ryhmätyön, ja meillä oli vielä sen lisäksi occupational healthista maakohtaiset esitelmät. Näiden kaikkien lisäksi myös tietenkin tentti kuului suoritustapoihin. Valinnaisessa jaksossa teimme esitelmät ja arviointi perustui osin esitelmään sekä osin tenttisuoritukseen. Kaikki tietolähteet olivat helposti saatavilla, ja Maastrichtin yliopistolla on hyvät lisenssit eri tietokantoihin, joita käytimme paljon hyväksi. He myös julkaisevat jokaiselle jaksolle aina lähdelistat, jotka auttavat tutoreihin lukiessa. Opiskelu Maastrichtin yliopistossa oli hyvin itsenäistä ja koulupäivät olivat yleensä pelkästään maanantai ja torstai, joka sopi näin vaihtarille paremmin kuin hyvin. Oli mukavaa, kun aikaa jäi koulun ohella hyvin myös muuhun. Koska olin kansainvälisellä linjalla oli koulukielemme englantia, ja aluksi se tuntui hieman vaikealta, koska olin tottunut käyttämään lääketieteen sanastoa suomeksi. Kielitaito kuitenkin kehittyi nopeasti, ja siitä tuli matkan aikana koko ajan helpompaa. Koin kuitenkin, että pärjäsin hyvin kielitaidollani.

Maastrichtin yliopistolla olisi ollut paljon erilaisia kerhoja, joihin olisi voinut osallistua, mutta olimme sen verran lyhyen aikaa siellä, että eniten tutuksi tuli yliopiston vieressä sijainnut sali. Maastrichtissa oli hyvät lenkki-, pyöräily ja leffamahdollisuudet, ja vaikka kaupunki ei mikään ihan hirveän iso olekaan keskustassa oli aina tekemistä ja nähtävää. Maastrichtissa oli ehdottomasti näkemisen arvoista kaunis vanhakeskusta, joka tuntui joka kerta yhtä uskomattoman upealta. Pääsimme myös kokemaan ruokavaunu-festarit sekä aivan ihanat aurinkoiset puistokelit. Maastrichtista pääsi hyvin helposti matkustelemaan, ja matkustimmekin vaihtariporukassa useita kertoja useisiin eri Euroopan maihin. Sieltä päin sai todella halpoja lentoja ympäri Euroopan, kuitenkin välillä piti myös nukkua lentokentillä halpojen lippujen vuoksi. Elinkustannukset ovat Alankomaissa suurin piirtein samaa luokkaa, ja jotkut ruoka-aineet ovat halvempia ja jotkut taas kalliimpia kuin Suomessa. Itseäni ihmetytti hedelmien ja vihannesten hieman Suomea korkeampi hintataso. Maastrichtissa kannattaa myös ehdottomasti ostaa pyörä ja mielellään yrittää välttää hämäriä pyörämyyjiä. Siellä myös varastetaan paljon pyöriä, joten omastaan on tärkeä pitää hyvää huolta.

Alankomaissa on itsessään erittäin helppo matkustaa. Junayhteydet ovat hyvin toimivat sekä useita bussiyhtiöitä löytyy, varsinkin flixbussia tuli käytettyä paljon. Huonona puolena voi sanoa rautatietyöntekijöiden lakot, sillä niitä mahtui kolmen kuukauden vaihtoaikaamme useita. Alankomaalaiset puhuvat myös yleisesti ottaen todella hyvää englantia, joten matkustusmaana ja vaihtomaana Alankomaat ovat varmasti yksi helpoimmista.

Maastrichtin yliopiston vaihdossa suorittamani kurssit tulivat helposti hyväksiluetuksi, ja tähän on varmasti syynä se, että tiedekuntamme lähettää Maastrichtin yliopistoon joka vuosi opiskelijoita, ja kurssien sisältö on katsottu Suomen opinnot korvaaviksi.

Koin vaihdon hyvin merkitykselliseksi tulevaisuuteni kannalta, sillä se toi lisää halua asua ulkomailla vielä jossain vaiheessa, ja tietyllä tavalla avasi maailman minulle. Olen matkustellut usein ennen vaihtoa, mutta vaihto sai minut paremmin tajuamaan myös, kuinka helppo on lähteä asumaan ulkomaille. Vaihto myös paransi englantiani varsinkin lääketieteen sanaston osalta sekä opetti, että pärjään missä vain. Vaihto toi myös lisää itsevarmuutta omaan osaamiseen. Oli myös aivan mahtavaa tutustua muihin opiskelijoihin ympäri maailmaa, sekä huomata tietyt kulttuurierot.

Maastrichtin vaihto oli ehdottomasti kevääni kokokohta, sekä olen hyvin onnellinen, että pääsin sinne. Muutenkin koin, että vaihto-ohjelma toimi hyvin, ja osasy siihen on varmasti laitoksimme jo pitkään jatkunut yhteistyö.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 09.04.2018 – 06.07.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 09.04.2018 – 06.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Sain tietää tullessani valituksi vaihto-opiskelijajaksolle syyskuussa. Kanssani vaihtoon valittiin viisi muuta vuosikurssiltani. Sen jälkeen aloin pikku hiljaa hoitaa vaihtoonlähtöön liittyviä asioita, kuten Learning Agreement –lomakkeen täyttelyä, sain koulutusjohtajalta todistuksen vaihtoonlähdestä ja vaihdon kestosta, ja aloin hiljalleen etsiä asuntoa Maastrichtista.

Minulla oli matka-vakuutus valmiiksi olemassa kolmen kuukauden matkaa varten. Se ei olisi riittänyt ihan koko ajaksi, sillä tarkoituksenamme oli kavereiden kanssa lähteä hieman ennen vaihdon alkua reissuun ja matkustaa sitten Maastrichtiin. Tiesin kuitenkin tulevani käymään kerran Suomessa vaihdon aikana, joten tämän vierailun aikana matkavakuutuksen ajanlasku nollaantui.

Aloitimme lääketieteen opiskelun huhtikuussa, jolloin paikalliset opiskelijat olivat opiskelleet kevätlukukaudella jo kolmen kuukauden ajan. ITM-linjalla eli kansainvälisesti suuntautuneella ja englanninkielisellä linjalla muut opiskelijat tunsivat jo toisensa hyvin, joten alkuun vietimme paljon aikaa suomalaisporukan kesken.

Ensimmäisten päivien aikana ostimme polkupyörät. Pyörä oli ehdottomasta paras tapa liikkua pienessä ja maastoltaan tasaisessa kaupungissa. Liian hyvää pyörää ei kannata hankkia, sillä Maastrichtissa pyörävarkaudet ovat tosi yleisiä. Ensimmäisellä viikolla ehdimme kierrellä kaupungin kauniissa keskustassa, tutustua kauppojen valtaviin gouda-juustovalikoimiin ja asettua kodiksi.

Löysimme viiden opiskelukaverini kanssa asunnon AirBnb-sivuston kautta paria kuukautta ennen reissua. Päädyimme tekemään vuokraisännän kanssa yksityisen vuokrasopimuksen, sillä se sopi paremmin meille kaikille.

Maastrichtissa juttelimme paikallisten opiskelijoiden kanssa, ja he kertoivat, että opiskelija-asuntosäätiön soluasunnot ovat Maastrichtissa jopa kalliimpia kuin yksiosässä asuminen. Yksityisiltä vuokranantajilta saattoi kuitenkin saada järkevän hintaisia asumuksia, hintaluokaltaan 350-500€ kuussa. Meillä oli vuokralla paritalon puolikas, ja maksoimme siitä 480€ per asukas.

Maastrichtiin muuttaessa kannattaa varautua vaivalloisuuteen. Siellä toimii viranomainen, joka käy tarkistamassa asumisen laillisuuden sisäänmuuton jälkeen. Meillä käytiin tarkastuksella heti ensimmäisellä viikolla. Lisäksi, meillä kävi hieman huono tuuri vuokraisännän kanssa. Hän oli rakentanut talonsa pihaan pienen puumökin, jossa hän ilmoitti tekevänsä harvakseltaan töitä. Huomasimme kuitenkin ihmetykseksemme, että hän myös

yöpyi mökissään laittomasti, mikä tuntui hyvin epämiellyttävältä meistä vuokralaisista. Päädyimme lopulta hakemaan neuvoa kaupungin tarjoamasta lakipalvelusta vuokraisännän impulsiivisen käytöksen takia. Tästä sotkusta opimme, että Maastrichtin kaupunki tarjoaa asukkailleen ilmaista lakineuvontaa arkipäivisin. Juristit ohjeistivat meitä muun muassa tarkentamaan vuokrasopimuksen ehtoja allekirjoitettavalla lomakkeella sekä tekemään kirjallisen sopimuksen sitä varten, kun vuokraisäntämme tuli tarkastamaan asunnon kuntoa vuokravakuuden maksua varten. Näitä palveluja kannattaa hyödyntää, ja kannattaa olla jo sopimuksia tehdessä skarppina mitä oikeastaan on allekirjoittamassa.

Yliopistolla uusille vaihto-opiskelijoille sovittiin tapaaminen vaihtokoordinaattorin kanssa, jolloin vastaanotimme opiskelijakortit ja saimme ohjeita opiskeluun. Opiskeluun liittyvissä kysymyksissä sai helpoiten apua kysymällä kurssikavereilta, sillä vieraassa yliopistossa kiireisen koordinaattorin tavoittaminen tuntui hankalalta. Opiskelu oli kuitenkin hyvin järjestettyä UM:ssa ja sopeutumista helpotti, että UM:ssa käytettiin samaa opintomuotoa, Problem Based Learningia kuin kotona Tampereella.

Paluulennot ostettiin muutamaa viikkoa ennen vaihdon loppumista. Loppuaika kuluikin hujauksessa: Tentti alkoi lähestyä, ja päivät meni kouluhommia tehdessä. Olin valinnut valinnaiseksi kurssiksi Translational Neuroscience –kurssin, koska olimme juuri opiskelleet Suomessa hermoston toiminnan perusteet, ja halusin syventyä aiheeseen lisää. Kurssi yhdisti tieteellisen tutkimuksen ja yleisimpien neurologisten sairauksien teemoja. Kurssi oli reilusti vähätisempi kuin monen valitsema Infectious diseases, mikä tuntui rennolta kun kesä oli jo pitkällä.

Suomeen saavuttiin tentin jälkeisenä päivänä, joka oli lauantai, ja maanantaina alkoikin työt. Ei siis jäänyt paljoa aikaa laukkujen purkamiselle eikä toisaalta vaihdon loppumisen harmittelulle. Tentti tuntui menneen myös sen verran hyvin, ettei huoleta, ilmestyvätkö valinnaisen kurssin opintopisteet rekisteriin.

Kokonaisuudessaan vaihto oli korvaamattoman hieno kokemus! Oli arvokasta päästä tutustumaan uusiin ihmisiin eri puolilta maailmaa, sillä ITM- linjalla opiskeli todella kansainvälistä porukkaa. Vaikka saavuttiinkin yliopistolle kesken lukukauden, paikalliset opiskelijat ottivat meidät suomalaiset ystävällisesti vastaan ja kutsuivat meitä mukaan bileisiin ja tapahtumiin. Paikallisilla opiskelijoilla oli ollut aiemmin keväällä ISN Maastricht – facebook-ryhmän porukalla, eli Maastrichtin yliopistoon keväällä saapuneiden vaihto-opiskelijoiden kesken orientaatioviikko, jossa he olivat tutustuneet toisiinsa jo hieman. Ei onneksi haitannut, vaikka meiltä meni orientaatioviikko sivu suun, sillä paikalliset lääkisopiskelijat ottivat meidät avosylin vastaan.

Tuleville Maastricht-vaihtareille suosittelen ottamaan kaiken irti hyvästä sijainnista Keski-Euroopassa. Me olimme lähes joka viikonloppu reissussa: Luxemburgiin ja Brysseliin pääsi helposti ja nopeasti junalla, ja lisäksi Brysselistä sai halpoja lentoja kaikkialle Eurooppaan. Matkustelu aiheutti välillä paineita kouluhommien hoitamisen kanssa mutta oli ehdottomasti kaiken vaivan arvoista. Kavereiden kanssa tehdyt reissut jäävät varmasti mieleen yhtenä hienoimmista kokemuksista vaihdon aikana.

Kansainvälisellä linjalla opiskellessa sai huomata oman englannin kielen taitonsa kohenevan huimaa vauhtia. Lähtötasoni englannissa oli melko hyvä englannin kielisen yläastetaustani vuoksi, mutta kielen käytöstä tuli vielä paljon sujuvampaa ja luonnollisempaa. Ensin jännitti aloittaa puheenvuoroja lääketieteellisistä aiheista tuutoristunnoissa englanniksi. Parin viikon jälkeen olin jo kuitenkin rohkaistunut, ja osallistuin keskusteluun jopa aktiivisemmin kuin Suomessa opiskellessani.

Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam, 02.02.2018 – 03.06.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Amsterdam

Vaihtoaika: 02.02.2018 – 03.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Vrije Universiteit Amsterdam

Hain Amsterdamiin vaihto- opiskelemaan sillä kaupunki vaikutti todella mielenkiintoiselta ja olin kuullut monien kavereitteni lomamatkoista, että Amsterdammassa kannattaa käydä. Ensimmäinen hakukohteeni oli Belgia, mutta onnekseni päädyin Amsterdamiin ja pääsin kokemaan tämän kaupungin loiston.

Vrije Universiteit Amsterdamin hakuprosessi oli mielestäni tehty todella helpoksi. Asunnon hankkimiseen, kursseihin ja muihin lomakkeisiin sai sähköpostilla selkeät ohjeet ja päivämäärät, milloin nämä pitäisi olla tehtynä. Kurssien ajankohtainen informaatio oli helposti löydettävissä nettisivuilta, ja kurssien sisältöä kannattaakin tutkia tarkkaan jo etukäteen. Kurkseja on valittava minimissään 24 opintopisteen verran eli 4 kuuden opintopisteen kurssia. Näitä voi kuitenkin helposti vaihtaa vaihdon aikana, maksimissaan kolme kertaa. Kurkseja valitessa on syytä huomioida kurssien mahdolliset pakolliset luennot, sillä nämä tuntuivat menevät todella helposti päällekkäin. Yhdessä sähköpostissa oli erikseen vielä linkki, josta pääsi katsomaan tarkemmin, milloin luennot ovat.

Saapuessani Amsterdamiin paikallinen ESN -ryhmä (European Student Network) oli järjestänyt kuljetukset kampukselle 10 eurolla, joka oli huomattavasti halvempaa, kuin esimerkiksi taksin ottaminen. Ensimmäisen päivän papereiden allekirjoittaminen, asunnon ja pyörän hankkiminen sekä muut yleiset asiat oli minusta hyvin organisoitu yliopiston ja ESN:n kautta.

Amsterdammassa on monia erilaisia asumismahdollisuuksia, joista suurimman osan tarjoaa organisaatio nimeltä DUWO. Asunnot ovat kuitenkin todella haluttuja, varsinkin Uilenstedekampuksella, joten kun on aika valita asunto, kannattaa olla hereillä. Suosittelen vahvasti hakemaan asuntoa Uilenstedestä, eli pääkampukselta. Kampuksella asuu noin 3000 opiskelijaa ja asunnot ovat suurimmaksi osin soluja. Suosittelen ehdottomasti hakemaan asuntoihin, joissa keittiö/vessat jaetaan 10-14 henkilön kanssa. Tämä on ylivoimaisesti helpoin tapa tutustua muihin vaihtareihin ja myös kustannustehokkainta. Itse asuin asunnossa, jossa jaoin keittiön ja vessan toisen opiskelijan kanssa. Tämäkin oli mielestäni hyvä vaihtoehto, mutta muutaman viikon jälkeen olisin mieluusti jakanut yhteiset tilat useammankin henkilön kanssa. Huoneistojen siisteys on Suomeen verrattuna huonompaa, mutta ei mitään hälyttävää. Solujen vuokrat ovat noin 350-450 euroa, ja itse maksoin huoneestani 380e kuukaudessa. Suurin osa bileistä järjestetään myös Uilenstedessä, joten suosittelenkin hankkimaan asunnon ensisijaisesti sieltä.

Kampusalue sijaitsee noin 1,5 kilometrin päässä yliopistosta, eli erittäin lähellä. Tämä matka taittui koulupäivinä todella mukavasti pyörällä. Amsterdammassa pyörä onkin yleisin kulkuneuvo ja sillä taittui lopulta pitkäkin matkat, vaikka Amsterdammassa onkin todella tuulista aika ajoin. Sää on Amsterdammassa todella vaihtelevaa ja oman vaihtoni aikana koin niin kanaalien jäätyksen kuin myös +30 asteen helleaallon. Yliopisto ehdottaa pyöräliikettä,

josta tilasin pyörän itselleni jo etukäteen. Tämä oli ehdottomasti helpoin tapa hankkia pyörä, mutta muitakin kauppoja löytyy keskustasta, jotka tarjoavat pyöriä halpaan hintaan. Suosittelen vahvasti hankkimaan pyörän kuitenkin mahdollisimman nopeasti. Kampusalueella sijaitsi myös pieni ruokakauppa, baari sekä iso urheilusali. Jäsenyys salille oli noin 30 euroa kuukaudessa ja mielestäni sali oli sen arvoinenkin. Amsterdamista löytyy yleisesti ottaen myös paljon erilaisia liikuntamahdollisuuksia ja itse vietin paljon aikaa myös squashia pelaillessa.

Opiskelu Amsterdamissa oli mielestäni haastavampaa kuin Suomessa. Jokainen kurssi piti sisällään pakollisia ryhmäluentoja kaksi kertaa viikossa, monia erilaisia ryhmätöitä sekä esitelmiä. Näihin kannattaakin tottua. Myös viikoittaiset tehtävät ovat todella normaalia. Tentteihin ei myöskään kannata mennä valmistautumatta, sillä ne ovat vaikeampia ja paljon laajempia, kuin mihin olin ainakin itse Tampereella tottunut. Opiskelun erilaisuus oli kuitenkin mielestäni hyvä kokemus ja se kehitti erityisesti esiintymistaitoja.

Asunnon saamisen ja muiden käytännön asioiden hoitamisen jälkeen alkoi tervetuliaistapahtumat. Näitä järjestivät niin yliopisto kuin myös ESN- järjestö. Suosittelen osallistumaan kaikkiin aktiviteetteihin mitä tarjotaan, sillä tämä on todella hyvä väylä tutustua muihin ihmisiin. Ainakin ESN järjesti muutaman päivän kestäväen tervetuliaisviikonlopun ja vaikka se olikin suhteellisen kallis, sai siitä silti paljon irti. ESN järjestää paljon muitakin tapahtumia ja matkoja koko lukuvuoden aikana, joissa itsekin kävin suurimmassa osassa.

Amsterdamissa asuminen oli todella helppoa ja kiinnostavaa. Kaupunki tarjoaa kaikkea bileistä museoihin ja en usko, että Amsterdamissa voi aika käydä pitkäksi. Kaupunki on todella kaunis ja ihmiset ovat todella mukavia ja puhuvat loistavaa Englantia, joten kielimuurista ei tarvitse huolehtia. Itse kävin myös todella monessa muussakin maassa vaihtoni aikana ja tämä olikin Amsterdamista todella helppoa, esimerkiksi flix- bussilla. Lentäminen Amsterdamista oli mielestäni hieman kallista, mutta suosittelen silti tekemään reissuja muuallekin, kuin pelkästään eri kaupunkeihin Hollannissa. Hintataso Amsterdamissa on hieman Suomea alhaisempi, joten vaihtoa varten kannattaakin varata paljon rahaa, sillä itselläni ainakin sitä meni todella paljon.

Minulle jäi Amsterdamista todella positiivinen kuva vaihto-kohteena ja vaihtoni jälkeen olen harkinnutkin sinne joskus muuttamista. Amsterdamissa kaikki toimii hyvin, niin laadukas opetus, kuin myös julkinen liikenne. Voin ehdottomasti suositella hakemaan Amsterdamiin vaihtoon ja hakisin mieluusti itsekin uudestaan. Amsterdamissa tuskin tulee tylsää ja tässä kaupungissa vietät varmasti elämäsi parhaan puoli vuotta!

Rijksuniversiteit Groningen, Groning,

01.02.2018 – 19.06.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 01.02.2018 – 19.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Päädyin hakemaan vaihtoon Rijksuniversiteit Groningeniin, sillä Alankomaissa englannin osaamisen taso on todella korkea, ja halusin saada kielitaitoni sujuvammaksi. Lisäksi kuulin, että opetus on laadukasta, ja että Alankomaat on helposti lähestyttävä vaihtokohde suomalaiselle. Arvoin jonkin aikaa Amsterdamin ja Groningenin välillä, mutta pienempi kaupunki vaikutti kotoisammalta ja vei lopulta voiton. Groningen on noin 200 000 asukkaan todellinen opiskelijakaupunki, jossa arviolta 40 % asukkaista on opiskelijoita. Yliopistossa on todella kattava tarjonta kursseja englanniksi. Lisäksi kaupunki on kansainvälinen kokoonsa nähden, sillä pelkästään Groningenin yliopistossa on noin 6 000 kansainvälistä opiskelijaa vuosittain.

Vaihdon järjestäminen Alankomaihin Erasmus-vaihto-ohjelman kautta oli suhteellisen mutkatonta. Groningenin yliopiston sivut ovat selkeät kansainvälisen opiskelijan näkökulmasta ja tietoa muun muassa kursseista löytyy runsaasti. Hyväksyntä vaihtoon Groningenin yliopiston osalta virallisesti tuli kesällä 2017 (hain vaihtoon Tampereen yliopiston haussa talvella 2017), eli muihin Erasmus-vaihtokohteisiin verrattuna aikaisin. Vaihdon varmistumisen jälkeen kommunikointi vaihtoyliopiston kanssa oli helppoa, ja viestintä vaihtoon liittyvistä asioista sekä tarvittavista dokumenteista oli selkeää. Tärkeää oli tietenkin seurata vaihtoon liittyviä viestejä, mutta niiden sisältö oli yleensä yksiselitteinen. Groningenin vaihtokoordinaattori oli todella avulias vaihtoon liittyvissä askarruttavissa asioissa, ja vastasi viesteihin nopeasti.

Groningenin vaihtokoordinaattori myös kommunikoi asumisjärjestelyistä SSH:n kautta ennen vaihtoa, jolta minäkin sain asuntoni. Asuntoihin oli haku lokakuussa 2017, jos oli menossa vaihtoon keväällä 2018. Määritelty osa asunnoista on varattu vaihto-opiskelijoille tiedekunnittain. Asuin Kornoeljestraat -nimisessä kohteessa, joka sijaitsee lähellä Zernike -kampusta. Kaikki asukkaat ovat vaihto-opiskelijoita, ja kaikilla on omat huoneet, mutta keittiö ja kylpyhuoneet jaetaan 10-15 hengen kesken. Isot yhteiset tilat ja bile -talon maine saattavat arveluttaa, mutta itse koin saavani eniten kavereita juuri asuntolan kautta ja viihtyneeni hyvin nimenomaan asuntola-muotoisen asumisen vuoksi.

Ennen vaihtoa laajensin olemassa olevaa matkavakuutusta, johon en tosin joutunut turvautumaan kertaakaan. Laajennuksella tarkoitan ajallista kestoja, sillä matkavakuutus on monissa vakuutusyhtiöissä voimassa vain kolme kuukautta kotimaasta lähdön jälkeen. Lisäksi laajensin matkatavaravakuutuksen summaa, jotta vakuutus varmasti kattaisi esimerkiksi läppärini ja puhelimeni. Puhelinliittymän kanssa ei tarvinnut huolehtia mitään, sillä liittymääni kuului kohtuullinen nettipaketti ulkomailla. Jälkikäteen ajateltuna olisi ollut fiksu ottaa oma reititin mukaan nettiä varten, sillä vuokrasopimukseen kuului netti, mutta tietenkin kaapelin välityksellä. Otin mukaan vaatteita, jotka olivat pyöräily-ystävällisiä, sillä Groningenissa kirjaimellisesti pyöräilläään kaikkialle. Vinkkinä Alankomaihin lähteville, kannattaa hankkia lämmin tuulta ja vettä hylkivä hupullinen takki, sillä ainakin alkuvuodesta meno voi pyöräillessä olla viimaista.

Opiskelen kauppatieteitä, ja Groningenin yliopiston Faculty of Economics and Business tarjoaa todella laajan kurssitarjonnan ja laadukasta opetusta. Toisaalta en ole ikinä elämässäni nähnyt noin paljon vaivaa opintopisteiden eteen. Jokaisella kurssilla oli viikoittain luennot sekä harjoitukset, jonne valmisteltiin tehtäviä tai esitelmiä. Yliopisto oli satsannut tietotekniisiin asioihin, joten kaikki kurssiin ja materiaaleihin liittyvä oli helposti saatavilla. Opiskelumateriaalia jaettiin runsaasti, ja kaikki materiaali tuli opetella huolellisesti.

Artikkeleihin oli helppo päästä käsiksi yliopiston portaalin kautta, mutta kirjoihin käsiksi pääseminen tuotti hieman pään vaivaa, sillä kirjastossa niitä oli pienehkö määrä. Alankomaissa tosin on tyypillistä, että opiskelijat ostavat oppikirjansa ja myyvät ne esimerkiksi tähän varten olevissa Facebook-ryhmissä.

Sen lisäksi, että piti hallita laajoja kokonaisuuksia, tuli myös osata ulkoa pieniä yksityiskohtia, mikä tuli hieman yllätyksenä. Olen kuitenkin iloinen, että jouduin käyttämään paljon aikaa opiskeluun ja opettelin uudestaan pönttämään ulkoa (koska Tampereella opintoni eivät sitä olleet samassa mittakaavassa vaatineet), sillä nyt opinnot tuntuvat kevyiltä Suomessa. Lisäksi englanninkielen osaaminen akateemisesti ja kirjallisesti kehittyi roimasti.

Alankomaat on vaihtomaana hyvä, sillä en kohdannut hirveästi byrokratiaa, ja kulttuuri on yllättävän samanlainen kuin Suomessa. Groningenistä on suora junayhteys Schipholin lentokentälle, mikä helpotti matkustamista vaihdon aikana. Itse kävin Madridissa ja Berliinissä vaihdon aikana, sekä muissa Hollannin kaupungeissa. Kustannustaso on suurin piirtein sama, mutta ulkona syöminen ja juhliminen tulevat edullisemmaksi. Vastapainoksi urheilin ACLO:lla, joka on suunnattu opiskelijoille, ja tarjoaa kursseja laajasti eri lajeista, paljon erilaisia ryhmäliikuntatunteja sekä hyvin varustellun kuntosalin. Jäsenyys kustansi lukukaudelta 60 €.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 01.02.2018 – 18.06.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 01.02.2018 – 18.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Hakuprosessi sujui varsin sutjakkaasti. Hakemuksen jättäminen, sähköpostittelu molempien osapuolien kanssa ja tiedonkulku onnistuivat ilman suurempia ongelmia. Ohjeet tarvittavista dokumenteista olivat selvät, joten minulla oli tiedossa mitä lappuja täytyy täyttää jne. Kohdeyliopiston kurssitarjontaan pääsi tutustumaan Groningen yliopiston sivuilta. Kevät oli kurssien osalta mahdollista suunnitella ennen lähtöä. Otin vaihdon ajaksi erillisen matkavakuutuksen. Matkavakuutus on normaalisti vain kolmeksi kuukaudeksi, mutta lisäselvityksiä vastaan vakuutus on mahdollista saada koko ajanjaksolle. Suunnittelen vertailemaan hintoja, sillä hinnoissa on eroja. Mikäli englannin kielen taito ei ole vahvin osa-alue, suosittelen osallistumaan kielikurssille, sillä kaikki opiskelumateriaali on luonnollisesti englanniksi.

Kohdemaahan saapuminen meni ongelmitta. Ensimmäisinä päivinä yliopistolla järjestettiin orientaatioluentoja, joissa kerrottiin elämisestä Alankomaissa, kulttuurillisia asioita sekä opiskelusta yliopistossa. Luennoilla käytiin läpi hyödyllisiä asioita ja saimme tuolloin myös opiskelijakortit sekä muita infolappusia. Orientaatioluentojen lisäksi meidät oli jaettu noin 15

opiskelijan ryhmiin, joissa Groningenin yliopistossa opiskeleva opiskelija neuvoi meitä opiskeluun liittyvissä asioissa sekä antoi vinkkejä muun muassa pyörän vuokraamiseen ja muihin käytännön asioihin. Tämän lisäksi suosittelen osallistumaan ESN introduction weekille! Viikon aikana on useita aktiviteetteja kuten pubikierros, urheilupäivä, komediailta ja luonnollisesti juhlia. Viikon aikana tutustuu moniin uusiin ihmisiin ja Groningeniin kaupunkina. Tämä oli loistava startti vaihdolle.

Suosittelen vuokraamaan asunnon SSH:n kautta. Järjestö tarjoaa kohtuuhintaisia solutyyppejä ratkaisuja, joissa tyypillisesti on oma makuuhuone, ja muut tilat kuten suihku, keittiö ja vessa jaetaan muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa. Omaa asuntoa on Groningenista hyvin hankala saada. Asunnot eivät ole kummoisessa kunnossa, joten on turha odottaa mitään luksuskämppejä. Asuntojen vuokrauksen kanssa kannattaa olla hereillä, sillä huoneet menevät nopeasti ja kuulin tilanteista, joissa osa opiskelijoista jäi kokonaan ilman asuntoa ja joutui palaamaan takaisin kotimaahansa. Itse asuin Moesstraat 16, ja voin lämpimästi suositella kyseistä paikkaa. Yhteiset pelisäännöt toimivat hyvin ja elo muiden opiskelijoiden kanssa meni hyvin. Sain nimenomaan asuntolan kautta monia ystäviä ja ajoittaisista yhteenotoista huolimatta valitsisin kyseisen paikan uudelleenkin. Suosittelen noudattamaan yhteisiä pelisääntöjä ja olemaan avoimin mielin. Näin asuntolaelämästä tekee mahdollisimman menestyksekkään.

Opetuksen taso Alankomaissa on korkea ja koulu vaatii työtä. Jokaisella valitsemallani kurssilla oli viikoittain luennot ja luentojen lisäksi harjoitukset, joissa kurssista riippuen joko laskettiin laskuja, pidettiin esitelmiä, keskusteltiin ennalta määritellystä materiaalista tai sovellettiin jollain muulla tavoin luennon teoriaa käytäntöön. Kurssit olivat mielestäni huomattavasti intensiivisempiä kuin Tampereen yliopistossa ja työmäärä on suurempi. Kurseilla käsiteltiin laajoja kokonaisuuksia, ja tentissä edellytettiin kokonaisuuden hahmottamisen lisäksi myös hyvinkin spesifiä tietoa. Kaikki kurssit ovat englanniksi Groningenissa, ja varsinkin alkuun pelkkä englanninkielinen materiaali teki opiskelusta työläämpää. Ajan mittaan tähän kuitenkin tottui. Esitelmien pitäminen ja tekstin tuottaminen tentissä olivat hankalaa, mutta nämäkin helpottuivat vaihdon edetessä. Monilla kurseilla vaaditaan, että sinulla on kirja ja niitä on todella huonosti saatavilla yliopiston kirjastosta. Kannattaa etsiä kirjojen vanhempia painoksia, joissa on usein melkein samat asiat.

Vapaa-aikana Groningenissa riittää tehtävää. Kaupungissa on paljon kahviloita, pubeja, baareja ja kivoja ravintoloita. Viisi kuukautta ei meinannut riittää kaikkien paikkojen läpikäymiseen. Itse kävin vaihdon aikana elokuvissa, keilaamassa, pelaamassa biljardia, ”pelaamassa” paintballia ja tutustuin paikalliseen oluttarjontaan. Urheilun osalta suosittelen ACLOa, joka on paikallinen Unipoli Sport. ACLOn tilat ovat hyvin kattavat. Jäsenmaksu lukukaudelta on 60 euroa, johon sisältyy muun muassa uimahalli, kiipeilyseinä, tenniskenttiä, squashkenttiä, jalkapallokenttiä ja ryhmäliikuntatunteja. Lisämaksusta on mahdollista käydä salilla ja osallistua lukuisille kurseille, kuten sukellus- ja tenniskurssille. Groningenissa on vaihteleva sää, ja auringonpaiste saattaa muuttua hetkessä vesisateeksi. Kaupungissa myös tuulee hyvin usein, joten säähän kannattaa varautua. Hintataso on hieman alhaisempi kuin Suomessa, erityisesti ruokapaikkojen ja juomien osalta. Alankomaissa matkustelu on verrattain kallista, mutta Euroopan sisällä matkustelu on edullista, sillä Euroopan sisäiset lennot on mahdollista saada hyvin edullisesti esimerkiksi Ryanairilta. Suosittelen hyödyntämään tätä mahdollisuutta ja itsekin tein vaihdon aikana muutamia reissuja Euroopassa.

Vaihtojaksoni oli erittäin onnistunut ja suosittelen lämpimästi vaihtoa kaikille, mikäli sellainen edes vähän kiinnostaa. Tutustuin reissun aikana ihmisiin eri kulttuureista ja tein esimerkiksi ryhmätöitä erimaalaisten kanssa, joka on hyödyllinen asia kansainvälistyvässä maailmassa. Koen, että vaihdosta on hyötyä tulevaisuudessa työurallani. Suosittelen nauttimaan vaihdosta täysin rinnoin, mutta muistamaan myös sen, että kurssit vaativat työtä.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 01.02.2018 – 18.06.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 01.02.2018 – 18.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Groningen valikoitui itselleni kohteeksi hieman viime hetkellä hakemuksen jättämisestä, sillä olin jo aikaisemmin päättänyt hakea vaihtoon Amsterdamiin. Kuitenkin ennen hakemuksen lähettämistä tutkailin vielä vaihtareiden matkakertomuksia ja yliopistojen sivuja ja päätin hakea Groningeniin. Valinta osoittautui erittäin hyväksi ja vaihtokokemus ylipäättään ikimuistoiseksi.

Hakuprosessi yliopistoon sujui hyvin, eikä minulla ollut ongelmia saada tietoa vaihdon etenemisestä tai aikatauluista ylipäättään. Kurssitarjonnan selvittämiseen käytin lähinnä Groningenin yliopiston sivuja, joilta löytyi tarkemmat kuvaukset eri kursseista, niiden sisältämistä asioista sekä aikatauluista. Kyselin myös aikaisemmin samassa yliopistossa vaihdossa olleilta opiskelijoilta kokemuksia eri kursseista kartoittaakseni niiden sisältämiä asioita. Otin normaalin matkavakuutuksen, jonka kesto oli kolme kuukautta, mutta asiasta on mahdollista erikseen neuvotella vakuutusyhtiön kanssa saadaksesi keston koko vaihdon ajaksi. Vielä erikseen mainitsisin eurooppalaisen sairaanhoitokortin hankkimisen hyvissä ajoin ennen vaihtoon lähtöä, joka avulla lääkäriin menemisen kynnys on matalampi. Hollannissa käytännössä kaikki puhuvat erinomaista englantia, joten hollannin kielen opiskelu ei ole välttämätöntä. En myöskään itse osallistunut kielikurssille ennen lähtöä tai vaihdon aikana. Yliopistossa kurssit (luennot ja kurssimateriaalit) ovat englanniksi, joten mikäli kys. kielen taidot ovat ruosteessa, suosittelen menemään esimerkiksi kielikurssille tai muuten harjoittelemaan.

Kohdeyliopistossa järjestettiin ensimmäisinä päivinä infoluentoja, joissa kerrottiin relevantteja asioita yliopistosta, kaupungista sekä yleisesti millaista on opiskelu Hollannissa. Saimme myös tarvittavat opiskelijakortit. Aloittavat vaihtarit kokoontuivat useisiin pienryhmiin (+10 hlöä) tutorin johdolla. Samassa ryhmässä kuulumme myös tutoriltamme opiskelijan näkökulmasta tietoja yliopistosta sekä opinnoista, joka ainakin itselle tuntui hyödylliseltä. Tutustuimme myös yliopistokampukseen pienissä ryhmissä (2-3 hlöä) kartan

avulla. Alkuajalta mieleen jäi myös ESN Introduction Week, joka piti sisällään erilaisia juhlia, iltamia, urheilua yms. Suosittelen ehdottomasti osallistumaan kyseiselle viikolle ihan jo pelkästään tutustuakseen muihin vaihtareihin sekä kaupunkiin.

Vuokrasin asunnon SSH:n kautta, joka tarjoaa asuntoja useilta eri alueilta asuntoloissaan Groningenissa. Asunnoissa on joko oma huone tai soluhuone (2 hlöä), ja jaettuja tiloja ovat kylpyhuoneet ja keittiö. Esimerkiksi omassa asuntolassani jokaisessa käytävässä oli oma suihku/kylpyhuone, ja käytävässä 5 huonetta (1-2 hlö / huone). Etenkin SSH:n kautta varatessa suosittelen olemaan ajoissa hereillä, koska asunnot menevät todella nopeasti. Toinen asia joka jäi mieleen oli kohdeyliopiston sekava viestintä asuntojen suhteen, mistä syystä toisten tiedekuntien ja Groningenin ammattikorkeakoulun opiskelijat pääsivät varaamaan huoneita jo ennen varsinaista varausajan alkua. Tämä johti tilanteeseen, jossa virallisen varausajan alkaessa vain pieni osa etenkin hyvällä paikalla keskustassa sijaitsevista asunnoista oli vapaana. Suosittelen siis katsomaan, onko asuntoja varattavissa SSH:n sivuilta jo ennen kuin he ilmoittavat virallisen hakuajan alkavan. Moesstraat 16 sijaitsee hyvällä paikalla ja oli omasta mielestäni erinomainen paikka majoittua vaihdon ajaksi. Hyvä yhteishenki vaihtareiden kesken toi paljon lisää vaihtokokemukselle.

Kurssien vaativuus on korkea, ja opiskelijat joutuvatkin tekemään paljon töitä saavuttaakseen kurseilla vaaditun tason. Kyseessä ei myöskään ole pelkästään tentteihin nojautuva suoritustapa, vaan käytännössä ainakin jokaisella itse suorittamallani kurssilla oli myös viikoittaisia ryhmätehtäviä jotka veivät huomattavan määrän aikaa. Em. lisäksi kurseille oli usein myös laajempi ryhmätyö, joka palautettiin lähempänä kurssin päättymistä. Itselleni englanniksi opiskelu oli mieleistä ja pidin siitä enemmän kuin suomeksi opiskelua, mutta varmasti monilla tilanne on erilainen. Oppimateriaalien saatavuus oli kurssikirjojen osalta huonoa, sillä yliopistolla on rajallinen määrä kirjoja saatavilla, ja huomattavasti enemmän opiskelijoita jotka tarvitsevat niitä.

Groningen on kaupunkina erittäin opiskelijavetoinen, ja tämän huomaa myös harrastusmahdollisuuksista. Erilaiset kuppiloita ja baareja löytyy jokaiseen makuun, joista osa on auki niin kauan kuin asiakkaita riittää. Hintataso on alhaisempi kuin Suomessa, mutta ei erittäin merkittävästi. Suosittelen varautumaan (kevällä meneville) tuuliseen säähän, joka tuntuu jopa huomattavasti kylmemmältä tai vähintään yhtä kylmältä kuin sää Suomessa. Loppukeväästä sää oli huomattavasti mukavampi, ja sadepäivienkin määrä yllättävän vähäinen. Matkustelu Hollannissa kaupungin ulkopuolelle tapahtui pääasiassa junalla, joka oli yllättävän hintavaa. Lippuja on kuitenkin mahdollista saada huomattavasti halvemmalla (-50 %, kun ostaa 2 lippua) tietyiltä alennussivuilta, joita kannattaa ehdottomasti hyödyntää. Isoin ero Suomeen on lentolippujen hinnoissa, jotka ovat huomattavasti halvempia manner-Euroopassa kuin mitä Suomessa. Itse matkustelin vaihdon aikana useampaan eri maahan edullisia lentolippuja hyödyntäen.

Urheilullisempaa aktiviteettia löytyy yliopiston kuntosalia/urheilukerhoa vastaavalta ACLO:lta, joka maksaa lukukaudelta 60 eur. ACLOlta löytyy tunteja niin jalkapallosta, taistelulajeista, tenniksestä yms. Tilojakin on mahdollista varata esimerkiksi tenniksen tai lentopallon pelaamista varten. Lisämaksua vastaan on mahdollista käydä ACLO:n kuntosalilla.

Pohtiessani vaihdossa viettämäni kevättä kokonaisuutena olen erittäin tyytyväinen, että lähdin vaihtoon. Sekä paikallisten että vaihtarien kanssa työskentely erilaisten ryhmätöiden parissa on varmasti ollut hyödyllinen kokemus tulevaisuutta ajatellen, josta on myös jäänyt

hyvät muistot. Voin lämpimästi suositella ylipäätään vaihtoon lähtemistä sekä myös Groningenia vaihtokohteena. Vapaa-ajan viettomahdollisuuksien ollessa käytännössä rajattomat kannattaa kuitenkin muistaa matkustelun ja muiden aktiviteettien lisäksi myös panostaa kursseihin, jotta kurssit tulevat suoritettua hyvin.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 01.02.2018 – 08.06.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 01.02.2018 – 08.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Hain viime syksyn täydennyshaussa Erasmus-vaihtoon Maastrichtin yliopistoon opiskelemaan politiikantutkimusta kevätlukukaudelle 2018. Etukäteisjärjestelyt ennen vaihtoa sujuivat ongelmitta. Vaihtohaun ohjeistus oli mielestäni selkeä, ja tarvittaessa Tampereen yliopiston vaihtokoordinaattori auttoi, jos minulla oli jotakin kysyttävää. Kävin pari kertaa tapaamassa häntä varmistaakseni, että olin täyttänyt kaikki dokumentit oikein. Maastrichtin yliopiston nettisivut ja ohjeistus vaihtohakua koskien olivat myös mielestäni erittäin selkeät.

Maastrichtin yliopistossa tarjottiin vaihto-opiskelijoille valmiiksi muodostettuja opinto-ohjelmia, joista sai halutessaan valita yhden 30 opintopisteen kokonaisuuden. Maastrichtin yliopiston vaihtokoordinaattori otti minuun heti yhteyttä sähköpostitse vaihtopaikan varmistuttua. Mielestäni oli yllättävää, että vaihto-opiskelijat eivät saaneet valita muuta kuin kandidaton kursseja, mutta loppujen lopuksi tämä ei käytännössä haitannut.

En osallistunut erilliselle kielikurssille ennen vaihtoon lähtöä, sillä tiesin etukäteen Maastrichtin yliopiston olevan hyvin kansainvälinen, ja että valitsemieni kurssien opetus järjestettäisiin englanniksi. Ennen vaihtoon lähtöä opettelin hieman hollantia yliopistolta saamani OLS-lisenssin kautta verkkokurssilla, mutta loppujen lopuksi kielen opiskelu jäi vaihdon aikana taka-alalle. Tähän vaikutti merkittävästi se, että paikalliset puhuivat sujuvasti englantia. Asiakaspalvelutilanteissa yritin pärjätä hollannin taidoillani, mutta nopeasti paikalliset vaihtoivat englantiin, kun huomasivat, että en puhu äidinkielenäni hollantia. Harmittaa jälkikäteen, että en oppinut hollantia, sillä se olisi ollut mukavaa ja antanut lisää mahdollisuuksia tutustua paremmin paikalliseen kulttuuriin. Toisaalta, vaihto-opinnot yliopistossa itsessään veivät niin paljon aikaa, joten kielen opiskelemiseen ei jäänyt riittävästi resursseja.

Vaihtojaksoni alkoi virallisesti 1.helmikuuta, mutta saavuin Amsterdamin kautta junalla Maastrichtiin jo muutamaa päivää etukäteen tammikuun loppupuolella. Olin aloittanut asunnon etsimisen hyvissä ajoin syksyllä saatuani tiedon vaihtopaikasta Maastrichtissa, sillä olin kuullut asuntotilanteen olevan huono kaupungissa. Tämä huhu osoittautui todeksi; kohtuuhintaisen majoituksen löytäminen oli hankalaa, sillä kysyntä oli niin suurta. Asuminen keskimäärin oli mielestäni kalliimpaa kuin Suomessa. Maastrichtin yliopisto suositteli vaihto-opiskelijoille opiskelija-asuntoloita (Maastricht housing -sivusto), mutta halvempia vuokrattavia huoneita oli tarjolla yksityisten vuokraajien kautta. Suosittelen asuntoa etsiessä

katsomaan ilmoituksia myös Facebook-ryhmistä (esim. maastricht student rooms msr-group-search/offer). Kannattaa kuitenkin olla varovainen mahdollisten hujausyritysten varalta. Päädyin itse lopulta vuokraamaan huoneen omakotitalosta paikalliselta pariskunnalta, jotka ottivat minuun yhteyttä Facebook-ryhmään julkaisemani päivityksen myötä. Asumisratkaisu osoittautui itselleni sopivaksi, sillä se oli hyvin edullinen ja asuinympäristönä rauhallinen, ja vuokranantajani olivat erittäin mukavia sekä avuliaita.

Maastrichtin yliopiston kansainvälinen opiskelijajärjestö organisoii ensimmäisten viikkojen aikana etenkin vaihto-opiskelijoille suunnattua orientaatio- sekä tutustumisohjelmaa, jossa pystyi tutustumaan muun muassa muihin vaihto-opiskelijoihin. Kyseinen opiskelijajärjestö organisoii erilaisten opiskelijatapaamisten ja tutustumisen lisäksi muun muassa erilaisia tapahtumia sekä retkiä Maastrichtin ulkopuolelle, kuten Amsterdamiin ja Luxemburgiin.

Kevätlukukauden ensimmäisenä päivänä helmikuussa yliopistolla järjestettiin myös pakollinen orientaatiotapaaminen, jossa muun muassa esiteltiin Maastrichtin yliopistossa käytettävä PBL-opiskelumalli (Problem Based Learning), ja tutustuttiin kaupunkiin tuutoreiden vetämällä kaupunkierroksella. Yliopiston palvelut olivat mielestäni erittäin toimivia: nettiyhteys toimi kampusalueelle moitteettomasti, kirjaston valikoima oli laaja ja tulostuskäytännöt helppo omaksua. Henkilökunta ja ihmiset olivat mielestäni ylipäättään hyvin ystävällisiä ja avuliaita, ja keskustassa sijaitseva kampusalue, jossa pääasiassa valitsemieni kurssien opetus järjestettiin, oli erittäin miellyttävä miljööltään, ja alakerrassa sijaitti jopa opiskelijoiden pyörille oma pyöräkellari.

Opiskelin Maastrichtin yliopistossa politiikantutkimusta, joka käytännössä tarkoitti European studies -opintosuuntausta. Olin saanut aiempien vaihtokertomusten perusteella käsityksen siitä, että opiskelu Maastrichtin yliopistossa on intensiivistä. Tämä mielikuva osoittautui ainakin minun kohdallani paikkansa pitäväksi, sillä kurssit olivat vaativampia mitä olin Tampereen yliopistolla tottunut. Kurssien opetus oli mielestäni korkealaatuista. Opetuksessa korostui kohdeyliopistossa paljon sovellettu ongelmaratkaisukeskeisyysmetodi (PBL-malli) ja ryhmätyöskentelyn tärkeys. Aktiivista osallistumista kurssien ryhmätapaamisissa pidettiin olennaisena. Minulla erilaisiin oppimiskäytäntöihin tottuminen otti enemmän aikaa mitä olin alun perin kuvitellut, mutta onneksi pienryhmien tuutorit olivat hyvin kannustavia ja avuliaita. PBL-malliin saatiin ytimekäs perehdytys ensimmäisenä opintopäivänä, ja parhaimmillaan mallin sovellus osoittautui kurssien teemoja käsiteltäessä hyvin hedelmälliseksi.

Maastricht kaupunkina ja vaihtokohteena oli mielestäni erittäin miellyttävä ja idyllinen. Mielestäni oli ihanaa viettää kevät jossakin vähän lämpimämmässä paikassa; alimmillaan lämpötila taisi hipoa

-8 astetta koko vaihdon aikana, ja jo huhtikuun puolella pääsi nauttimaan 25-30 asteen aurinkoisista päivistä. Elinkustannukset ja hintataso Maastrichtissa vastasi mielestäni samaa mitä Suomessa. Jotkin ruoka-aineokset, kuten vihannekset ja hedelmät torilta ostettuna, olivat edullisia, unohtamatta huokeahintaisia belgialaisoluita. Suosittelen avaamaan hollantilaisen pankkitilin, jos aiot viipyä Maastrichtissa useamman kuukauden, sillä yllätyksekseni lähes missään ei pystynyt maksamaan kansainvälisillä luotto- tai pankkikorteilla.

Harrastusmahdollisuuksia ja erilaisia kiinnostavia kulttuuri- ja urheilutapahtumia oli mielestäni runsaasti tarjolla. Itse päädyin tanssimaan Bollywood-tanssiryhmässä ja osallistumaan kahden paikallisen squatin kansalais- ja kulttuuritoimintaan. Nämä vallatut talot toimivat eräänlaisina kulttuurikeskuksina, jossa on tarjolla muun muassa

vegaanikokkausiltoja, ilmaisia jooga- ja meditaatiotunteja, musiikkitapahtumia ja keskustelutilaisuuksia. Jos pidät livejazzista ja kahviloissa istuskelusta, Maastrichtia ei voi muuta kuin suositella.

Loppujen lopuksi Maastricht ei ole kovin suuri kaupunki, joten suosittelen ostamaan vaihdon ajaksi polkupyörän. Pyöräily kaupungissa on helpoin ja nopein tapa liikkua paikasta toiseen. Hollanti ylipäätään on pyöräilylle mitä otollisin maa, sillä infrastruktuuri ja liikenne on organisoitu pyöräilijät huomioiden. Kävin muutamilla pyöräretkillä lähiseuduilla. Kaupungin turisti-infosta voi ostaa pyöräilykartan, johon on merkitty myös pyöräilyreitit Belgian puolella.

Matkustelu Maastrichtista toisaalle oli erittäin helppoa, sillä kaupunki sijaitsee aivan Belgian ja Saksan rajojen tuntumassa. Flixbussilla pääsi nopeasti ja huokeasti matkaamaan esimerkiksi Brysseliin ja Kölniin. Aivan Maastrichtin lähellä sijaitsevaan saksalaiseen pikkukaupunkiin Aacheniin pääsee matkaamaan paikallisbussilla edulliseen hintaan, ja Belgian puolella esimerkiksi Liegé oli myös lyhyen ja halvan junamatkan päässä.

Mielestäni vaihtokevääni Maastrichtissa oli erittäin kiinnostava ja kasvattava kokemus. Vaihto olisi voinut olla antoisampi ja parempi käydä kandidivaiheessa, sillä lähes kaikki tapaamani muut vaihto-opiskelijat olivat kandidivaiheessa, ja loppujen lopuksi eri elämäntilanteiden takia en päätenyt tutustumaan niin monen vaihtarin kanssa. Ylipäätään itseä yllätti se, että uusiin ihmisiin tutustuminen vaihdon aikana voi olla työlästä, mutta loppujen lopuksi onneksi ystäväystyyn joidenkin paikallisten kanssa. Vaihtojakso antoi minulle perspektiiviä siitä, millaista opiskelu on muualla kuin Suomessa ja Tampereen yliopistossa, ja englannin kielitaitoani vahvistui. Uskon, että vaihtojakso Hollannissa antoi minulle valmiuksia työskennellä kansainvälisessä ympäristössä ja vahvisti itseluottamustani hakea töitä myös ulkomailta tulevaisuudessa.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 01.02.2018 – 08.06.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 01.02.2018 – 08.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Ennen vaihtoon lähtöä

Omaksi vaihtokohteekseni valikoitui Alankomaissa sijaitseva Maastricht University, ja hain vaihtoon kevätlukukaudeksi 2018. Kokonaisuudessaan sekä Suomen että Maastrichtin päässä hakuprosessi sujui varsin hyvin: tieto kulki hyvin ja kohdeyliopisto vastasi sähköposteihin

nopeasti. Sain ensimmäisen yhteydenoton vaihtoyliopistolta toukokuussa sähköpostilla, jossa sanottiin lisätietoa hakemuksesta tulevan syys-lokakuussa. Mielestäni kaikki kommunikointi oli selkeää, infopaketit olivat kattavia ja kurssitarjonta selkeästi esitetty. Hakemus oli suhteellisen helppo täyttää, vaikka se vaati jonkin verran dokumentteja (kielitodistus, opintorekisteriote, passikuva ja passin kopio) jotka kannattaa muistaa kerätä ajoissa. Kaikki kuitenkin onnistui helposti netissä. Maastrichtissa saattaa alkuun tuntua että kursseja tulee valittua hyvin vähän, sillä rajoitus on kaksi kurssia per periodi. Tämä on kuitenkin varsin sopiva työmäärä, sillä Suomeen verrattuna itsenäistä opiskelua on paljon.

Ennen vaihtoon lähtöä Suomessakin riitti järjesteltävää: asunnon jälleenvuokraamista, muuttamista ja asunnon etsimistä vaihtokohteesta. Matkavakuutus minulla oli jo ennaltaan olemassa, joten sen suhteen varmistin vain pidemmän voimassaoloajan vaihdon ajaksi. Ostin lennot Norwegianilta Helsingistä Amsterdamiin. Maastrichtissa on pieni lentokenttä, mutta lähellä ovat myös Eindhovenin, Kölnin, sekä Brysselin lentokentät. Itse valitsin lentää Amsterdamiin, koska sinne sai halvimmat lennot, sekä sieltä siirtyminen Maastrichtiin vaikutti yksinkertaisimmalta vaihtoehdolta: junalla pääsi muutamassa tunnissa Amsterdamista Maastrichtiin.

Maastrichtin yliopistolla ei varsinaisesti ole omia asuntoja tai asuntoloita, mutta he suosittelevat käyttämään Maastricht Housingin palveluja, jonka kautta saa vuokrattua huoneen asuntolasta. Suurin näistä asuntoloista on UM Guesthouse, jossa iso osa vaihtareista asuu. Itseäni ei houkuttanut asuntoloissa keittiön ja kylpyhuoneen jakaminen useamman opiskelijan kanssa (myös osa huoneista on jaettu kahden ihmisen kesken), sekä korkea hintataso. Huoneesta jossa keittiön jakaa 15 ihmisen kanssa ja vessan 5 ihmisen kanssa joutuu maksamaan noin 500€ kuussa. Toisaalta sosialisoitumisen kannalta asuntolat ovat hyvä vaihtoehto, mutta niissä myöskin oma rauha ja hiljaisuus ovat vähissä. Päädyin itse vuokraamaan huoneen yksityisesti paikalliselta joka oli lähdössä työharjoitteluun kevääksi. Tämä on myös suosittu vaihtoehto ja Facebookissa on monia ryhmiä joissa ihmiset ilmoittavat asunnoista. Näissä kannattaa kuitenkin pitää järki kädessä, sillä myös huijareita on näissä ryhmissä paljon, ja toisaalta myös kilpailu asunnoista on kovaa. Itsellä kävi sinänsä tuuri että löysin Facebookin kautta halvemman ja hyväkuntoisen huoneen, ja vaikka sijainti ja kämppikset eivät olleetkaan täydellisiä, olin valintaani tyytyväinen.

Vaihtokohteessa

Hollantiin sopeutuminen sujui oikein hyvin ja elämä vaihtokohteessa lähti rullaamaan suhteellisen nopeasti. Maastrichtissa pärjää hyvin englannilla, sekä kursseilla että arkielämässä, joten en kokenut kielikursseja tai hollannin opiskelua tarpeelliseksi. Maastrichtin keskusta on suhteellisen pieni, mutta lähes kaikki vaihtarit hankkivat pyörän vaihdon ajaksi koska se helpottaa elämää ja kaupungissa liikkumista huomattavasti. Myöskin pyöriä kannattaa etsiä eri Facebook-ryhmien kautta. Maastrichtissa on aktiivinen Erasmus Student Network -järjestö, joka järjestää paljon tapahtumia ja retkiä lähialueille. Lähes joka viikko on jotain tapahtumaa, ja niihin on helppo lähteä mukaan. Samanlaista henkilökohtaisempaa tutorointia kuin Suomessa ei kuitenkaan ole tarjolla Maastrichtissa, mutta en kokenut tätä suureksi puutteeksi.

Opiskelujen aloittaminen kohdeyliopistossa jännitti hieman, sillä olin kuullut kurssien olevan haastavia. Kursseja ei tosiaan ole kerralla paljon, ja luentoja ja tutoriaaleja on noin 3-4 kertaa viikossa, yleensä 2 tuntia kerrallaan. Mielenkiintoisinta oli opetustyyliin sopeutuminen: Maastrichtissa on käytössä Problem Based Learning, johon sisältyvät juurikin tutoriaalit.

Menetelmä on varsin opiskelijapainoinen, ja opettajan kuuluisi olla lähinnä valvomassa että keskustelu pysyy asianmukaisena. Menetelmässä on hyvät ja huonot puolensa: paljon puhuville menetelmä sopii, mutta varsinkin hiljaisemmille opiskelijoille menetelmä ei välttämättä ole miellyttävä. Myös jos englannin puhuminen jännittää kovasti, voi osallistuminen olla aluksi hankalaa. Läsnaolopakkoa kurseilla ei periaatteessa ole, mutta osallistumista ja aktiivisuutta arvioidaan joko vähentämällä -0,5 arvosanasta passiivisilta opiskelijoilta, ja vastaavasti +0,5 jos osallistuminen on ollut erittäin kiitettävää. Opetusmenetelmä oli mielenkiintoinen kokemus josta opin paljon, mutta koen silti oppivani paremmin itsenäisesti opiskelemalla.

Kurssit olivat mielenkiintoisia ja European studies -opiskelijoille vaihtoehtoja on paljon: itse valitsin ensimmäiseen periodiin European State sekä Political Culture I kurssit, ja toiseen External Relations of the EU ja Analysing Research Designs -kurssit. Olin tyytyväinen valitsemini kurseihin, mutta myös muut tarjotut kurssit olisivat vaikuttaneet mielenkiintoisilta ja kuulin kavereilta niistä paljon hyvää palautetta. European Studies on mielestäni loistava ohjelma jos EU ja Eurooppa-asiat kiinnostavat: kurssitarjonta on hyvä ja opettajat myös ammattitaitoisia ja innostavia. Maastrichtiin vaihtoon lähtiessä kannattaa kuitenkin varautua siihen, että välillä täytyy myös opiskella: itsenäistä opiskelua ja luettavaa on paljon, ja kurssien arvostelu on suhteellisen tiukka. Vaikka olin kuullut opintojen olevan haastavia ja orientaatiopäivänäkin meille vaihtareille sanottiin ettei huippuarvosanoja kannata odottaa, viime kädessä kurssit eivät olleet niin haastavia kuin pelkäsin.

Maastricht itsessään on aika pieni kaupunki, ja Hollannin isommat kaupungit ovat melkein pä kaikki vähintään kahden tunnin junamatkan päässä. Joka tapauksessa Maastrichtista on helppo lähteä reissaamaan, ja sekä Belgia että Saksa ovat lähellä. Itse päätin hyödyntää ESN-kortilla saatavat Ryanair -alennukset, ja reissussa tuli käytyä Italiassa, Kroatiassa, Espanjassa ja Portugalissa, muiden pienempien reissujen lisäksi.

Kaiken kaikkiaan vaihto Maastrichtissa oli todella antoisa kokemus, sekä opiskelujen, vaihtarielämän että matkustamisen kannalta. Arvokkain kokemus Maastrichtissa oli sen kansainvälisyys ja aivan mahtavien ihmisten tapaaminen, mutta myös opintojen laadukkuus ja mielenkiintoisuus, joten voin suositella Maastrichtia jos nämä asiat kiinnostavat. Vaikka Maastrichtiin lähtiessä kannattaa harkita onko vaihdon aikana sitoutunut myös oikeasti opiskelemaan, mielestäni opiskelua ja kurssien tiukkaa arvostelua ei kannata liikaa pelätä, vaan ottaa tarjotuista kurseista kaikki irti, ja tietenkin myös nauttia siitä vaihtarielämästä.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 05.09.2017 – 22.12.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 05.09.2017 – 22.12.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Reetta Auvinen

01.09.2017-22.12.2017

Universiteit Maastricht, Maastricht, Alankomaat

Erasmus

Etukäteisjärjestelyt Suomessa sujuivat ilman suuria ongelmia. Pientä epäselvyyttä kuitenkin aiheutti se, että opiskelen Tampereen yliopistossa kasvatustieteitä, mutta halusin lähteä lukemaan terveystieteitä Maastrichtin yliopistoon. Aluksi piti selvittää, onko tämä mahdollista ja kuka olisi vaihtokoordinaattorini. Vaihto onneksi oli mahdollinen ja koordinaattori tulisi terveystieteiden tiedekunnasta.

Kohdeyliopiston kurssitarjonta löytyi suhteellisen helposti heidän nettisivuiltaan ja heille lähetettyihin sähköposteihin vastattiin myös aika nopeasti. Lopulliset kurssivalinnat tehtiin kotiin lähetetystä kurssitarjottimesta. Ennen vaihtoon lähtöä en osallistunut erilliselle kielikurssille, koska koin englannin kielen taitoni tarpeeksi hyväksi (C1). Ennen vaihtoon lähtemistä otin erillisen matkavakuutuksen, johon kuului matkatavara-, koti- ja tapaturmavakuutus.

Hollantiin lensin ensin Amsterdamiin ja sieltä matkustin kahdella junalla Maastrichtiin. Hyvänä vaihtoehtona olisi ollut myös lentää Brysseliin ja sieltä tulla junalla tai bussilla Maastrichtiin. Kohdeyliopistosta kysyttiin, haluaisinko, että minua tulisi tutor vastaan lentokentälle, mutta en kokenut tätä tarpeelliseksi. Muuta tutor-toimintaa ei oikein kohdeyliopistossa ollut.

Jo ennen vaihtoon hyväksymistä kannattaa etsiä asuntoja, nimittäin asuntotilanne Maastrichtissä on huono. Jos on aikaisin liikkeellä kannattaa rekisteröityä ja maksaa rekisteröintimaksu Maastricht housing sivustolle, joka tarjoaa opiskelija-asuntoja. Tein tämän, mutta huomasin ikäväkseni, että tarjolla oli enää vain sellaisia huoneita, joissa hinta-laatusuhde eivät kohdanneet. Tämän jälkeen aloin etsiä vapaana olevia huoneita Facebookin kautta, mistä löytyy monia ryhmiä, joiden kautta opiskelijat alivuokraavat asuntoja toisilleen. Kilpailu huoneista on kovaa, joten ilmoituksiin tulee vastata heti. En onnistunut saamaan huonetta ennen vaihtoon lähtöä, joten varasin Stayokay-hostellista majoituksen kahdeksi viikoksi. Kolmannen viikon majailin Airbnb-asunnossa ja neljännen viikon kaverini lattialla. Kuukauden vaihdossa olemisen jälkeen sain vihdoin itselleni kalustetun huoneen Facebook-ryhmän kautta. Pääsin asumaan kolmikerroksiseen tyypilliseen hollantilaiseen taloon, jossa oli kaksi keittiötä, olohuone ja kuuden opiskelijan makuuhuoneet. Hollannissa on tyypillistä ostaa edelliseltä vuokralaiselta huonekalut, joten näin tein minäkin ja kun vuokrasin huoneen eteenpäin, sain myös myytyä huonekalut eteenpäin. Vuokrataso riippuu paljon siitä, missä asut. Aivan keskustassa olevat asunnot ja huoneet ovat kalliimpia kuin Belgian rajalla olevat. Vuokrataso myös riippuu talon kunnosta. Itse asuin aivan päärautatieaseman vieressä, mutta aika vanhassa talossa, joten vuokrani oli edullinen (280 euroa/kk).

Maastrichtin yliopisto tarjoaa maisteriopintojen vaiheessa monia opintokokonaisuuksia. Valitsin Health Education and Promotion -opinnot, johon kuului neljä kuuden opintopisteen kurssia. Kurssien opetuskielenä oli pelkästään englanti ja opettajien kielitaito oli todella hyvä. Maastrichtin yliopisto on tunnettu Problem Based Learning -menetelmästä ja sitä käytetään myös maisteriopinnoissa. Ryhmä saa jonkun ongelman tai tehtävän, johon pyritään löytämään ratkaisu. Ratkaisua etsiessä opiskellaan monia menetelmiä ja luetaan kasapäin tieteellisiä artikkeleita aiheesta. Kurssien opettajat ovat todella ammattitaitoisia ja opetuksen taso on todella hyvä. PBL-ryhmiä vetää tutorit, joiden ammattitaso vaihtelee suuresti, joka on

harmillista. Kurssit olivat suuritöisiä ja kuuden opintopisteen eteen tuli todellakin opiskella paljon. Kurseihin kuului kirjallinen tentti, joko yksilö-, pari- tai ryhmätyö sekä muita pienempiä tehtäviä. Kurseilla luettiin paljon artikkeleita, luentomateriaaleja ja kirjoja.

Maastrichtin yliopiston viereen on kaksi vuotta sitten valmistunut uusi urheiluhalli, missä on liikuntasaleja, kuntosali, squash-kenttiä, opiskelutiloja ja kahvila. Liikuntatarjonta on opiskelijoille monipuolinen ja halpa. Joukkuelajeja voi pelata walk-in-tunneilla tai hakea yliopiston joukkueisiin try out:ien kautta. Ryhmäliikuntaa voi harrastaa aina nyrkkeilystä zumbaan.

Matkustelu Hollannissa on suhteellisen kallista. Junat ovat kalliita ja yleensä myöhässä. Maastrichtistä on kuitenkin helppo ja edullinen matkustaa busseilla (Flixbus) lähimpiin Belgian ja Saksan kaupunkeihin. Noin tunnin junamatkan päässä olevalta Eindhovenin lentokentältä myös saa suhteellisen edullisia lentoja vähän kauemmaksikin. Itse lähdin kaverini kanssa pitkälle viikonlopulle Milanoon ja Lissaboniin.

Vaihtoni oli kuin vuoristorata: koin todella huonoja asioita, mutta onneksi myös todella hyviä ja ihania asioita. Vaihto ennen kaikkea opetti minulle todella paljon. Kielitaitoni kehittyi huikeasti muun muassa kansainvälisten ystävieni ansiosta. Opin paljon eri maiden koulutuspoluista, joka sai arvostamaan suomalaista koulutusta.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 01.09.2017 – 29.01.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 01.09.2017 – 29.01.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Olin ollut jo pidemmän aikaa kiinnostunut suorittamaan vaihto-opinnot laadukkaassa ulkomaisessa yliopistossa. Lopulta viime syksyksi syntyi mahdollisuus lähteä tutustumaan ulkomaiseen kulttuuriin ja opiskeluympäristöön. Kansainvälinen työura ja ulkomailta asuminen ovat olleet myös mielessäni, joten päätin tarttua tähän mielenkiintoiseen mahdollisuuteen ja haasteeseen. Alankomaat ja varsinkin vaihtokohdeyliopisto, University of Groningen, valikoituivat hyvistä palautteista matkakertomuksissa ja tiedosta laadukkaasta opetuksesta. Lisäksi alankomaalaiset ovat tunnettuja vahvasta englanninkielentaidosta, ja se pitääkin täysin paikkansa. Heti alkuvaiheesta asti sain hyvän vaikutelman kohdeyliopistosta, sillä viestintä oli laadukasta ja aktiivista jo hyvissä ajoin ennen vaihdon alkua. Tietenkin on tärkeää, että hoitaa oman osansa ajallaan, kuten allekirjoitukset vaihtodokumentteihin ja kursseille ilmoittautumisen sekä kuvan lisäämisen opiskelijakorttia varten kohdeyliopiston tietokantaan. Suosittelen ottamaan yhteyttä omaan vakuutusyhtiöön matkavakuutusasioissa ja tarvittaessa vertailemaan hintoja. Omalla kohdallani muutama ensimmäinen kuukausi kuului vakuutukseeni ja sen lisäksi hankin muutaman kuukauden lisää, jotta matkavakuutus oli voimassa koko vaihtoajan.

Groningenin yliopistolla on otettu käyttöön muutama vuosi sitten mentorointiryhmät, joihin opiskelijat on jaettu ja tiedon ryhmistä saa ensimmäisenä päivänä yliopistolla. Mentoriryhmässä on 15-20 vaihto-opiskelijaa ja yksi paikallinen tutkinto-opiskelija, joka pyrkii opastamaan opiskeluun liittyvissä asioissa sekä toimimaan linkkinä yliopiston ja vaihto-opiskelijoiden välillä. Alustavasti tarkoituksena oli, että tapaamisia olisi ollut kolme, mutta erinäisistä syistä nämä tapaamiset jäivät vain kahteen. Suosittelen osallistumaan myös ESN-viikoille, joissa pääsee omaan ryhmään ja saa erinomaisen mahdollisuuden tutustua jo heti alussa todella moneen uuteen ihmiseen. ESN-viikolla on niin illanviettoja kuin tutustumista paikalliseen kulttuuriin sekä liikuntapäivä ACLO:ssa. Kohdeyliopistolla on selkeät verkkosivut ja kurssitarjonnat, joista on mielekästä valita itsellensä kiinnostavimmat kurssit. On hyvä tiedostaa etukäteen, että kursseilla edellytetään yleisesti omaa kirjaa ja kirjastossa näitä on melko vähän. Bol.com ja studystore.nl ovat esimerkiksi käteviä paikkoja hankkia kirjoja. Lisäksi kannattaa olla kurssien alussa hereillä kursseilla vaadittavista tehtävistä sekä ryhmiin ilmoittautumisessa, sillä nämä täyttyvät nopeasti.

Vaihtoajan asuin kohdeyliopiston suosittelemassa SSH:n International Student House:ssa Kornoeljestraatilla. Noin 390 euron vuokrahintaan kuuluu oma huone, mutta keittiö, vessat ja suihkut jaettiin 14 muun kerroslaisen kanssa. Itselleni jäi hyvät kokemukset kyseisestä asumismuodosta, sillä kerroksen yhteishenki oli hyvä ja yhteiset säännöt pitivät. Lisäksi tämän kautta tutustui moniin muihin vaihto-opiskelijoihin eri kerroksista. En kuitenkaan voi korostaa liikaa, että on erittäin tärkeää hankkia asunto hyvissä ajoin, sillä syksyn aikana vaihto-opiskelijoiden asumisesta muodostui kansallinen ongelma. Kaikille vaihto-opiskelijoille ei pystytty tarjoamaan asumisratkaisua, jonka seurauksena osa joutui nukkumaan yönsä jopa taivasalla. SSH:n lisäksi Facebookissa on erilaisia ryhmiä, joista on mahdollista löytää itselleen vuokra-asunto.

Kaupunki on viihtyisä ja kompakti, josta löytyy monenlaisia kahviloita, ravintoloita ja kauppoja. Liikkuminen on helppoa ja erityisesti pyöräilemällä pääsee kaikki matkat todella kätevästi. Bussiliikenne on myös laaja, mutta keskimäärin pyörällä pääsee nopeammin paikasta toiseen. Esimerkiksi Swapfiets vuokraa polkupyöriä kuukausihinnalla (opiskelijoille 12€/kk), ja heidän pyörät on helppo tunnistaa sinisestä eturenkaasta. Tietenkin Alankomaiden sää saattaa vaihtua nopeasti ja vesisade saattaa yllättää pyöräilijät, joten kannattaa varautua jo ennen lähtöä ja hankkia asianmukainen varustus.

Opiskelu Groningenin yliopistossa on laadukasta ja vaatii työtunteja myös periodin aikana. Erilaiset ryhmätyöt ja harjoitukset edellyttävät työskentelemistä luentojen lisäksi. Aikaisemmin jo totesin, että oppikirjat ovat yleisesti edellytys kurssin suorittamiseen ja saattavatkin aiheuttaa oman kustannuseränsä vaihdon aikana. Kurssialueet ovat yleisesti laajoja, joten kokonaisuuden hahmottaminen on keskeistä. Yleensä tentissä ei anneta kaavoja ja tentit ovat huomattavasti laajempia kuin Tampereella. Lisäksi tenttien vaatavuutta kasvatetaan vuodesta toiseen. Tentteihin tulee siis valmistautua huolellisesti, jotta lopputulokseen voi olla tyytyväinen. Tähän yhtenä olennaisena vaatimuksena on riittävä englanninkielen taso, jotta pystyy osallistumaan opetukseen ja omaksumaan kurssilla opetetut asiat sekä suorittamaan parhaansa kolmen tunnin mittaisessa tenttitilaisuudessa.

Groningenista pääsee kätevästi matkustamaan ympäri Eurooppaa niin bussilla, junalla kuin lentäenkin. Varsinkin lentojen suhteen kannattaa ehdottomasti ottaa selvää Amsterdamin Schipolin lisäksi Bremenin ja Eindhovenin lentokentiltä lähtevistä lennoista, sillä osa halvempia lentoja tarjoavista yhtiöistä lentävät näiltä kentiltä. Junalla matkustaminen on

melko kallista verrattuna Suomeen, eikä Alankomaissa ole käytössä opiskelija-alennuksia junalippujen osalta, joten suosittelen liittymään Facebook-ryhmään, jossa on enemmän tietoa senhetkisistä ryhmälippumahdollisuuksista (järjestelmä muuttui viimeksi tammikuun alussa 2018).

Syksyn aikana tutustuin moneen uuteen ystävään ja opin paljon uutta alankomaisesta kulttuurista sekä kansainvälisestä toimimisesta. Minulle jäi todella hyvät muistot vaihto-opiskeluajastani Alankomaissa ja varsinkin Groningenissa. Olin kuullut ennen vaihtoani ainoastaan hyviä kokemuksia vaihtoajasta ja siitä, että kannattaa nauttia jokaisesta päivästä. Näin jälkepäin voin itsekkin yhtyä tähän ja suosittelen lämpimästi kaikkia lähtemään vaihto-opiskelemaan, jossain sopivassa vaiheessa opiskelua. Lisäksi suosittelen Groningenin yliopistoa vaihtokohteeksi, sillä saa mahdollisuuden tutustua erilaiseen opiskelukulttuuriin sekä pääsee nauttimaan vaihtoajastaan. On kuitenkin hyvä muistaa, että Groningenissa opiskeluihin on suhtauduttava tietyllä vakavuudella, jotta tarvittavat opintopisteet matkaavat Suomeen mukaan.

Radboud University Nijmegen, Nijmegen, 01.09.2017 – 31.01.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Nijmegen

Vaihtoaika: 01.09.2017 – 31.01.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Radboud University Nijmegen

Suoritin Erasmus-vaihtoni Radboud Universityssä Alankomaiden Nijmegenissä. Vaihtoni sijoittui vuoden 2017 syyslukukaudelle. Saatuani vahvistuksen siitä, että vaihtohakemukseni oli hyväksytty, kaikki sujui luontevasti – kohdeyliopiston viestintä oli selkeätä eikä vaadittujen dokumenttien hakemisessa ja palauttamisessa mennyt kauaa. Radboud Universityn englanninkieliset sivut olivat helppokäyttöiset ja informatiiviset, ja vaikka psykologian englanninkielisistä kursseista ei ollut varsinaisesti runsaudenpulaa, ei niiden sisältöjä joutunut missään vaiheessa arvuuttelemaan. Yliopiston sivuilla oli oma ulkomaalaisille opiskelijoille oma osionsa, jossa selostettiin maassa opiskeluun ja oleiluun liittyviä käytäntöjä. Muun muassa lääkäriin hakeutumiseen ja asunnonhakuun yliopiston yhteistyösäätiöltä oli oma ohjeistuksensa, ja jo lähtökohtaisesti sain sellaisen vaikutelman, että ulkomaisista opiskelijoista pidettäisiin huolta. Asunnonhankinta onnistui järjestelmän kautta sutjakasti: saapuville opiskelijoille tarjottiin mahdollisuus valita yliopiston tunnuksilla suoraan vapaana olevista asunnoista, eikä asunnon myöntämistä tarvinnut jännittää. Vaihtokohteen sijainti Euroopan Unionin sisällä helpotti matkaan lähtöä huomasti, enkä joutunut pohtimaan erikseen esimerkiksi sairausvakuutuksen hankkimista tai puhelinliittymän vaihtoa. Pankkikorttini toimi Alankomaissa vaihtelevasti, mutta käteistä sai nostettua tarpeeksi monessa paikassa, ettei siitä lopulta ollut juuri haittaa. Huolenpito saapuvista opiskelijoista jatkui saapumiseni jälkeen: paikallisista opiskelijoista koostuva tuutoriporukka oli vastassa jo Amsterdamin Schipholin lentokentällä opastamassa saapuvia vaihtareita oikeaan pitkänmatkanjunaan. Kohdekaupungissa taas valmiiksi

odottavat tilausbussit veivät matkalaiset ensin yliopistolle ilmoittautumaan, ja lopulta opiskelija-asutokomplekseissa asuvat kotiinsa illaksi. Orientaatioviikolla tuutorit veivät meidät tutustumaan yliopiston tiloihin ja (pinnallisesti) kaupungin kulttuuri- ja yöelämätarjontaan; vaikka sekä yliopistokampus että itse kaupunki olivat suurempia, kuin mihin olin Tampereella tottunut, olivat molemmat vielä kokonsa puolesta helposti haltuun otettavia ja lähestyttäviä, enkä ensimmäisen viikon jälkeen eksynyt oikeastaan ollenkaan, vaikka kuljin pääosin pyörällä. Kaupunkina Nijmegen on juuri niin kaunis ja tunnelmallinen kuin maan vanhimpiin kuuluvilta sopi odottaa, ja miellyttävän eloisa huolimatta siitä, ettei ole mikään metropoli Keski-Euroopan mittapuulla. Yliopiston järjestämälle Hollannin kielikurssille en lopulta päässyt osallistumaan sen hinnan ja suuren suosion vuoksi, mutta koska melkein kaikki Alankomaissa puhuivat parempaa englantia kuin mihin olin Suomessa tottunut, ei tästä viime kädessä ollut juuri haittaa. Kätevien junayhteyksien ansiosta pääsin matkustamaan helposti Alankomaiden sisällä, mutta jos olisin halunnut, matkustus esimerkiksi Saksaan tai Belgiaan olisi onnistunut lähes yhtä vähällä vaivalla.

Opiskelija-asuntojärjestön kautta vuokraamani asunto oli hinnaltaan kohtuullinen Suomeen nähden – 385 euroa kuussa – ja kaikkiaan siisti ja miellyttävä, vaikkei millään mittapuulla ylellinen. Järjestön käytäntönä on ilmeisesti syystä tai toisesta sijoittaa vaihto-opiskelijoita asumaan keskenään, ja yhteiskeittiössä liikkuessani tulin tutustuneeksi huonetovereihini eri puolilta Eurooppaa. Tässä ei tietenkään ollut mitään vikaa, mutta koin loppujen lopuksi hieman harmilliseksi sen, että vaihto-opiskelijoiden asuessa ja liikkussa pitkälti keskenään tulin tutustuneeksi paikallisiin opiskelijoihin lähinnä satunnaisesti yliopisto- ja liikuntakurssien kautta, omia tuutoreitani lukuunottamatta.

Kun olin tottunut siihen, että kaikki kursseihin liittyvät luennot ja materiaalit olisivat englanninkielisiä, ei opiskelu kohdeyliopistossa ollut lopulta kovinkaan erilaista kuin Suomessa: luennoille osallistuminen, muistiinpanojen teko ja ryhmätyöt sujuivat samaan tapaan kuin mihin olin tottunut. Nijmegenissä ollessani opiskelin psykologian ja sosiologian kursseja, jotka valitsin yliopiston verkkosivuilta löytämieni kuvausten perusteella. Suuri osa ulkomaisille opiskelijoille suunnatuista kursseista oli sellaisia, joiden aihepiiri vaikutti Suomessa suorittamieni opintojen perusteella tutulta, mutta mukana oli kursseja myös sellaisista aiheista, joita ei Tampereella juuri käsitellä, kuten psykofarmakologiasta ja elämänkaaren sosiologiasta; nämä olivat tietysti kaikkein mielenkiintoisimpia. Ainoa suoritustapoihin liittyvä yllätys oli ns. take home -exams, jotka korvasivat kahdella käymälläni kurssin yliopistolla tehtävät tentit – kysessä oli siis kotona tehtävä tavallista laajempi tentti, jolla luentomateriaalin käyttö oli sallittua. Hieman harmillisesti yliopiston kirjastosta oli hyvin vähän apua tarvitsemieni kurssikirjojen hankinnassa, mutta onnekseni suurin osa käymistäni kursseista oli sellaisia, joiden lukemiston sai suoraan opettajalta tai yliopiston tietokannoista.

Kaiken kaikkiaan vaihtolukukausi oli erittäin antoisa ja avartava kokemus, huolimatta siitä, että oleskelujaksoni oli suhteellisen lyhyt ja liikuin pääasiassa tutuissa yliopistopiireissä. Varsinaista kulttuurishokkia en muista missään vaiheessa kohdanneeni, vaikka muutama pieni arjen asia täytyikin opetella uudelleen. Uskon saaneeni vaihdosta sekä varmuutta että eväitä tulevaan, ja voisin takuulla nähdä palaavani Alankomaihin uudelleen joko opiskelun tai työn merkeissä.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning,

31.08.2017 – 02.02.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 31.08.2017 – 02.02.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Minulle oli jo alusta asti selvää vaihtoon hakiessani, että halusin lähteä juuri Hollantiin. Paikallinen kulttuuri oli tuttua jo, sillä olin käynyt maassa useamman kerran lomailemassa ja moikkaamassa kavereita. Lopulta päätin hakea Groningenin yliopistoon vaihtoon, koska se on kansainvälisestikin arvostettu yliopisto, jossa on tarjolla laadukasta opetusta sekä monipuolinen kurssitarjonta. Groningenia voisi kutsua myös yliopistokaupungiksi, sillä kaupungin noin 200 000 asukkaasta 25% on korkeakouluopiskelijoita. Voisikin todeta, että kaupungissa opiskelijoille on monipuoliset mahdollisuudet toteuttaa itseään sekä akateemisesti kuin vapaa-ajan vietonkin suhteen.

Hakuprosessi sujui mielestäni helposti ja ongelmitta. Tietoa prosessin kulusta tuli hyvissä ajoin, ja kommunikointi Groningenin yliopiston vaihtokoordinaattorien kanssa oli mielestäni selkeää. Kurssitarjonta on laaja, mutta mielestäni sieltä oli helppo poimia sellaiset kurssit, jotka itseäni kiinnostivat. Opetuskielenä koko yliopistossa on englanti, joten myös paikalliset tutkinto-opiskelijat käyvät samoja kursseja kuin vaihtarit. Syyslukukaudella oli 2 periodia, joihin molempiin valitsin 2-3 kurssia.

Asuin itse SSH:n Moestraat 16- talossa. SSH on Alankomaalainen opiskelija-asunto säätiö, ja Groningenin yliopisto on varannut tietyn osan heidän taloistaan vaihto-opiskelijoiden käyttöön. Groningenissa kuitenkin selkeästi on pulaa asunnoista ja mikäli haluat saada SSH:lta asunnon niin on hyvä olla valmiina varaamassa asuntoa heti, kun ne tulevat heidän järjestelmäänsä varattavaksi. Syyslukukaudelle asunnot tulivat varattaviksi jo toukokuussa, milloin järjestelmä ruuhkautui niin pahasti, että se kaatui useamman kerran. Varauksen yhteydessä täytyy myös maksaa 2kk vuokra ja noin 200 euron suuruinen varausmaksu. Itse olin tyytyväinen omaan huoneeseeni ja taloon, joka on verrattain pienempi moniin muihin SSH:n taloihin. Asuntolassamme asui noin 40 vaihto-opiskelijaa, ja meistä muodostuikin hyvin tiivis yhteisö. Meno asuntolassa oli myös ehkä rauhallisempi kuin monissa muissa isommissa asuntoloissa, kuten esimerkiksi Kornoeljestraatissa tai Winschoterdiepissä.

Kohdemaahan saavuin jo hieman ennen kuin lukukausi alkoi, mikä olikin hyvä, sillä pystyin rauhassa järjestelemään käytännön asioita. Tärkein asia, mikä jokaisen tulee Alankomaissa hankkia, on tietenkin pyörä. Itse päädyin vuokraamaan pyörän, koska vuokrasopimukseen kuului myös vakuutus pyörän rikkoutumisen tai varastamisen varalta, mikä on melko yleistä. Omien ja muiden kokemusten pohjalta sanoisin, että Swapfiets on vuokraamoista paras, luotettavin ja tämän lisäksi myös edullinen.

Syyslukukauden alussa oli monenlaista tapahtumaa yliopiston puolesta. Oli tarjolla tutustumiskierroksia, opiskelijajärjestöjen esittäytymisiä ja lukuvuoden avaustilaisuuksia, jossa yliopiston johtaja toivotti uudet opiskelijat tervetulleiksi. Tutorointia oli myös tarjolla kauppatieteiden yksikön FEB:n puolesta. Näillä muutamilla tapauskerroilla tutustutettiin opiskelijoita yliopiston järjestelmiin ja käytäntöihin, sekä annettiin vinkkejä opiskeluun.

Paikallisen ESN-järjestön puolesta on myös tarjolla Introduction Week, johon kannattaa osallistua. Tarjolla on kaikenlaisia hauskoja tapahtumia, joissa on helppo tutustua uusiin ihmisiin.

Opiskelin suurimmaksi osaksi rahoitukseen ja laskentatoimeen liittyviä kursseja. Kurssit olivat mielestäni yleisesti mielenkiintoisia ja opetus laadukasta. Tosin työmäärä kursseilla voi yllättää, ja opiskelumetodit poikkeavat siitä mihin Tampereella on ehkä totuttu. Käytännössä kaikilla kursseilla oli luento ja harjoitukset kerran viikossa. Harjoituksissa monesti esiteltiin ryhmätöitä tai sitten opponoitiin muiden töitä. Suosittelenkin olemaan alusta asti aktiivinen kursseilla, jos haluaa pysyä mukana. Osalla kursseista suurin osa oppimateriaalista koostui tieteellisistä artikkeleista, jotka olivat vapaasti saatavilla, mutta osalla kursseista käytännössä oli pakko ostaa kurssikirja, koska harjoitukset usein perustuivat kirjojen tehtäviin. Yliopiston kauppatieteiden yksikkö FEB sijaitsee Groningenin kaupungin pohjoispuolella noin 4 kilometriä keskustasta Zernike-kampuksella. Mielestäni kampus on hieno ja puitteet opiskelulle ovat kohdallaan. Myös yliopiston vanha päärakennus on itsessään jo nähtävyys, ja sen vieressä sijaitseva pääkirjasto on monille pääasiallinen lukupaikka.

Yliopistolla on myös erinomaiset liikuntamahdollisuudet. Kannattaakin liittyä ACLO:n, joka on paikallinen opiskelijoiden urheiluorganisaatio. Urheilutarjontaa on valtavasti ja voit myös liittyä urheilukerhoihin. Mikäli haluat käydä salilla niin siitä joutuu kuitenkin maksamaan vielä erikseen.

Elinkustannukset Alankomaissa ovat ehkä hieman alhaisemmat kuin Suomessa, mutta kovin suurta eroa esimerkiksi elintarvikkeiden hinnoissa ei ole, paitsi juomissa. Matkustaminen on halpaa, ja itse matkustelinkin vaihdon aikana niin paljon kuin aikatauluilta kerkesin. Flixbus on halpa ja hyvä tapa kulkea esimerkiksi Amsterdamiin, mutta kuljimme sillä myös mm. Pariisiin. Junalla pääsee myös suoraan mm. Schipholin lentokentälle, mutta ilman ryhmälippua se on bussiin verrattuna kallis. Lentomatkustaminen on myös halpaa ja helppoa, sillä lähes kaikki halpalentoyhtiöt tarjoavat lentoja Alankomaista.

Kaiken kaikkiaan vaihtolukukausi Groningenissa oli mahtava ja antoisa kokemus. Yliopisto on erittäin kansainvälinen ja kaupungissa onkin suuri määrä vaihto-opiskelijoita. Parasta olikin päästä tutustumaan ihmisiin erilaisista kulttuureista, ja näkemään miten he toimivat eri tilanteissa. Yliopistolla on myös akateemisessa mielessä paljon tarjottavaa sinne lähteville vaihto-opiskelijoille, ja opiskelu voi välillä olla erittäin haastavaa. Tästä ei pidä kuitenkaan ottaa liikaa stressiä vaan kannattaa nauttia tästä upeasta opiskelijakaupungista kaikin puolin.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 28.08.2017 – 22.12.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 28.08.2017 – 22.12.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Erasmus-vaihto

27.8-22.12.2017

Maastricht University, The Netherlands

Faculty of Health, Life and Medicine Science

Program: European Public Health

Oman vaihtoprosessini käynnistin tammikuussa 2017. Tampereen yliopiston terveystieteellinen tiedekunta ei tarjoa paljoa yhteistyöyliopistoja, joten valinnan tekeminen oli suhteellisen helppoa. Maastrichtin yliopistoon päädyin, koska olin kuullut, että opetus on laadukasta ja kurssitarjonta vaikutti hyvältä. Myös keskeinen sijainti vaikutti valintaani paljon. Ensimmäinen vaihe oli hakea hyväksyntä vaihdolle Tampereen yliopistolta. Hyväksymisen saamiseen meni muistaakseni noin kuukausi. Tämän jälkeen alkoi dokumenttien lähetys kohdeyliopistoon Maastrichtiin ja kuukausien kestävä odotus hyväksymisestä. Olin kuullut kuitenkin, että suurella todennäköisyydellä kaikki terveystieteiden opiskelijat tulevat pääsemään Maastrichtin yliopistoon, joten odottelu ei ollut niin piinaavaa. Toukokuun lopulla sain virallisen päätöksen hyväksymisestä. Tämän jälkeen alkoikin käytännön järjestelyt. Itseasiassa samana päivänä sain hankittua asunnon jo itselleni. Maastricht housing tarjoaa vaihto-opiskelijoille valmiiksi kalustettuja huoneita, jos vaihdon kesto on alle vuoden. Päädyin tähän vaihtoehtoon, sillä se vaikutti kätevimmältä. Huomion arvoista on kuitenkin se, että yksityisiltä markkinoilta asunnon tulee saamaan huomattavasti halvemmalla. Opiskelija-asuntoloista joutui hyvinkin maksamaan 400-500 euroa kuukaudessa, yksityiseltä jaetun huoneen/asunnon sai mahdollisesti jo 300 eurolla. Muutenkin on hyvä huomioda se, että hintataso Hollannissa ei ole merkittävästi halvempi kuin Suomessa. Peruselintarvikkeet maksavat suurin piirtein saman verran, mutta ulkona syöminen, kulttuuri ja matkustaminen ovat puolestaan halvempia. Kesän aikana sain järjestettyä myös muita käytännön asioita, kuten vakuutusten hankkimisen ja kursseille ilmoittautumisen, joten pääsin lähtemään vaihtoon hyvillä mielin, kun asiat oli järjestetty jo hyvissä ajoin. Sain myös muutamia sähköposteja kohdeyliopistolta sisältäen yleistä infoa sekä lukujärjestykset kahdelle ensimmäiselle kuukaudelle.

Sunnuntaina 27.8 lensin Helsingistä Amsterdamiin, josta alkoi reilu kahden tunnin junamatka läpi Hollannin kohti Maastrichtia. Ensimmäisenä kävin hakemassa avaimet Maastricht housing -toimistolta. Asuntoni sijaitsi noin 3 kilometrin päässä keskustasta ja myös saman matkan päässä yliopistolta. Asuin opiskelija-asuntolassa, jossa minulla oli oma huone ja kylpyhuone, mutta jaettu keittiö muiden samassa kerroksessa olevien vaihto-opiskelijoiden kanssa. Kyseinen asumismuoto oli helppo järjestää Suomesta käsin. Asuntolassa oli helppo tutustua uusiin ihmisiin, mutta vastaavasti jos omaa rauhaa kaipasi, se oli ajoittain vaikeaa.

Ensimmäinen ja tärkein ostos Maastrichtissa on varmasti pyörä. Pyöräily on paras tapa liikkua paikasta toiseen, asuitpa missä päin Maastrichtia tahansa. Pyörän voi helposti ja halvalla ostaa Facebook -ryhmien kautta. Kannattaa varautua siihen, että joku päivä pyöräsi ei olekaan tallessa, sillä pyörien varastaminen Maastrichtissa on todella yleistä.

Tässä vaiheessa haluan romuttaa jokaisen kuvitelmat, että vaihto-opiskelu Maastrichtin yliopistolla olisi pelkkää juhlimista, sillä Maastrichtin yliopistossa opiskelu vaati todella panostusta kursseihin. Opiskelin itse European Public Health ohjelmassa ensimmäisen vuoden kurseja, joita ennen joulua ennätin suorittaa 20 opintopisteen verran. Tämän lisäksi tein Tampereen yliopistolle etänä kurseja 7 opintopisteen verran. Ensimmäinen kouluviikko oli ”tyyntyä myrskyn edellä”. Ensimmäinen viikko oli ns. orientaatioviikko, jossa käytiin läpi

paljon käytännön asioita opiskelun ohella. Joten viimeistään ensimmäisen viikon aikana myös ne epäselväksi jääneet asiat saa selville. Orientaatioviikko oli myös hyvää aikaa järjestää käytännön asioita, kuten Maastrichtin asukkaaksi rekisteröitymisen (jos vaihto kestää yli 4 kuukautta) tai tavaroiden hankkimisen asuntoon yms.

Ensimmäinen pettymys liittyen kyseiseen yliopistoon (tiesin tämän jo kesällä) oli se, että vaihto-opiskelijat eivät saaneet valita kursseja, vaikka kaikki kyseisen koulutusohjelman kurssit järjestettiin englanniksi. Yliopiston tapa on se, että ainakin kandidaatin vaiheen vaihto-opiskelijat ottavat ensimmäisen vuoden kurssit järjestyksessä riippumatta siitä, minkä vuosikurssin opiskelija olet Suomessa. Opiskelu Maastrichtin yliopistossa on myös huomattavasti rankempaa kuin Tampereen yliopistolla. Opiskelu Maastrichtin yliopistolla koostuu pääsääntöisesti pbl -istunnoista ja tämän lisäksi käytössä on erilaisia workshop- ja skill training -istuntoja sekä ryhmätöitä ja perinteisiä luentoja. Luentoja lukuunottamatta kaikki aiemmin mainitut ovat läsnäolopakollisia. Jokaisen kurssin lopussa on myös tentti, johon kirjallisuutta oli myös enemmän luettavana kuin Suomessa. Myös arvosteluasteikko on tiukempi tenteissä ja jos tenteistä sai hylätyn, seuraava mahdollisuus uusia oli vasta lukukauden lopussa tai vuoden päästä, ainakin tässä kyseisessä ohjelmassa. Eli tiivistettynä arkipäivät menivät pääsääntöisesti opiskellessa. Jokaisen lukukauden jälkeen tehdään myös päätöstentti, missä testataan aikaisempien kurssien osaamista sekä myös ”lukukausiessee”. Vaihdon aikana en suorittanut mitään kielikursseja. Yliopisto olisi tarjonnut esimerkiksi hollannin kielen kursseja, mutta resurssini eivät riittäneet ylimääräisen kielen opiskeluun opiskelutahdin takia.

Vaihdossa suoritettut kurssit aion hyväksilukea vapaasti valittaviksi kursseiksi, joten itselläni tuskin tulee olemaan ongelmia hyväksilukujen kanssa. Toisaalta hoitotieteen kandi- sekä maisteriohjelmassa vapaasti valittavia kursseja on vain yhteensä 20 opintopisteen verran, joten jos suunnittelet pidempää (esim. vuoden vaihtoa) suosittelen tarkistamaan, miten kurssien hyväksiluku onnistuu. Itse vertailin esimerkiksi juuri hoitotieteen kandi- sekä maisteriohjelman kursseja ja European public health -ohjelman kursseja ja sisällöllisesti ne eroavat paljon toisistaan, joten kurssien korvaaminen voi olla aika vaikeaa.

Kritiikkiä antaisin ehdottomasti Maastrichtin yliopiston byrokratiasta. Oli miltei enemmän sääntö kuin poikkeus, että asioiden selvittämiseen yliopistolla kului todella paljon aikaa. Opettajien sähköposteja sai odotella pitkään, ohjeistukset olivat epäselkeitä ja ristiriitaisia ajoittain ja vastuuta siirrettiin henkilöltä toiselle jatkuvasti. Päinvastoin Tampereen yliopiston kanssa vaihtojärjestelyt sujuivat mallikkaasti ja sain vastauksia kysymyksiini nopealla aikataululla.

Kaupunkina Maastricht oli viehättävä kompakti pikkukaupunki loistavalla sijainnilla. Koen kuitenkin, että neljä kuukautta Maastrichtissa oli riittävästi minulle, sillä kaipaen loppujen lopuksi suurkaupungin elämää. Keskeisen sijainnin takia matkustaminen oli helppoa, josta itse henkilökohtaisesti yritin ottaa kaiken hyödyn irti. Vaihdon aikana ennätin käymään kahdesti Brysselissä sekä kerran Amsterdamissa, Rotterdamissa, Düsseldorfissa, Frankfurtissa ja Kölnissä.

Kokonaisuudessaan vaihtokokemus oli miellyttävä jakso elämässäni ja vaikka opiskelu veikin paljon aikaa, ennätin nauttia myös paljon elämästä Maastrichtissa ja ulkomailla yleensä. Koen, että vaihdosta on ollut minulle hyötyä ja sain varmasti paljon hyödyllistä kokemusta tulevaisuuteen. Kansainvälinen työ- tai opiskelutausta on varmasti hyödyllinen meriitti yhä enemmän tulevaisuudessa. Kielitaitoni kehittyi myös hurjasti vaihdon aikana, mikä on hyvä

tulevaisuuden työhaasteita ajatellen. Koen myös, että palasin Suomeen entistä rohkeampana ja itsevarmempana. Suosittelen ehdottomasti vaihtoon lähtemistä jokaiselle, joka vähänkin miettii vaihtoon lähtemistä. Uskon, että vaihdosta saatavat kokemukset ovat hyödyllisiä menipä minne päin maailmaa tahansa. Maastrichtia vaihtokohteena suosittelen niille, jotka eivät pelkää tiukkaa opiskelutahtia tai ryhmätyöskentelyä sekä niille jotka eivät kaipaa suurkaupungin vilinää ja tykkäävät matkustella paljon.

Marnix Academie, Utrecht, 28.08.2017 – 23.12.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Utrecht

Vaihtoaika: 28.08.2017 – 23.12.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Marnix Academie

Emilia Pajunen, 28.08.2017- 23.12.2017, Marnix Academie, Alankomaat, Erasmus

Päätin hakea vaihtoon spontaanin päähänpiston tuloksena keväällä 2017. Minulle vaihtoon lähteminen oli todella suuri harppaus omassa uskalluksessani. Eniten minua pelotti englannin kielen osaamiseni, sillä olin ollut aina erittäin epävarma sen suhteen ja tiesin sen olevan suhteellisen heikko. Lähdinkin vaihtoon suurimpana päämääränäni parantaa lähes olemattomia englanninkielentaitojani. Ilman vaihtokoordinaattorin tukea ja asianmukaista opastusta en olisi varmaan lähtenyt koko reissulle.

Koko hakuprosessi ja vaihtoon lähteminen tapahtui todella nopeasti. Idea lähteä vaihtoon syntyi juuri ennen varsinaisen haun päättymistä, jolloin otin pikaisesti yhteyttä kasvatustieteen yksikön vaihtokoordinaattoriin. Hän kannusti minua ja kertoi, että voin hakea vaihtoon seuraavassa täydennyshaussa. Käytin siis muutaman viikon tehokkaasti vaihdon suunnitteluun. Selasin mahdollisia vaihtokohteita ja kävin keskustelemassa koordinaattorin kanssa kahdesti.

Hakuprosessi sujui vaivattomasti ja tietoa oli saatavilla riittävästi sekä helposti. Koin, että vaihtokoordinaattorin kannustus ja opastus oli erittäin loistavaa. Sain apua nopeasti kaikkiin mieltä askarruttaviin kysymyksiin. Minusta tuntui, että haun ajankohta oli sopiva, vaikka aloitin suunnittelun ja koko hakuprosessin todella myöhään. En ehtinyt jaaritella tai murehtia hakukohdetta tai mitään muutakaan vaan valitsin parhaalta vaikuttavan vaihtoehdon ja laitoin paperit eteenpäin.

Päädyin Marnix Academieen ja Alankomaiden Utrechiin, sillä olin kuullut paljon hyvää kaupungista ja opistosta. Päätöksentekoa helpotti myös Marnix Academien todella hyvät nettisivut. Selkeiltä nettisivuilta löytyi kaksi vaihto-opiskelijoille suunnattua 30 opintopisteen laajuista kokonaisuutta. Tämä tarkoitti sitä, ettei minun tarvinnut selata kurssitarjottimia vaan kokonaisuus oli valmiiksi suunniteltu ja kaikki sisältyi pakettiin. Valittavina olivat erityiskasvatusta ja inklusiota käsittelevä kokonaisuus sekä ihmisyyttä käsittelevä kokonaisuus. Valitsin erityiskasvatusta käsittelevän kokonaisuuden.

Yhteydenpito Alankomaihin oli vaivatonta ja sain kaikki vaadittavat dokumentit ajallaan ja ilman ongelmia. Marnix Academie järjestää jokaiselle vaihto-opiskelijalle oman ”buddyn” eli paikallisen opiskelijan. Sain ennen vaihdon alkua yhden viestin omalta ”buddyltani”, mutta hänen ollessa kiireinen syksyn alussa jäi se sitten siihen. Onneksi koulussa järjestettiin muutakin tuutoritoimintaa. Lukukausi alkoi koulun opiskelijakunnan yhdessä vaihtokoordinaattoreiden kanssa järjestämällä orientoivalla tutustumispäivällä. Siellä meille esiteltiin koulun tiloja ja myöhemmin Utrechtin kaupunkia. Pelasimme myös perinteisiä tutustumisleikkejä ja vietimme tiiviisti aikaa yhdessä vaihto-opiskelijoiden kesken. Lisäksi varsinaisen tuutoritoiminnan päättyessä tuntui, että meistä oltiin kiinnostuneita ja eräällä kurssilla meille oli varattu erikseen aikaa kysellä mieltä askarruttavia asioita.

Minua oli varoitettu, että asunnon löytäminen vilkkaasta opiskelijakaupungista Utrechtista tulisi olemaan suurin haaste. Sellaiseksi se myös osoittautui. Sain koululta monia nettisivuja, mutta kannattaa olla itse aktiivinen, jotta asunnon löytäminen olisi helpompaa. Itse sain asunnon ystäväni kautta erittäin onnekkaan sattuman tuloksena. Koulun alkaessa muutamalla vaihto-opiskelijalla ei ollut asuntoa ja he majoittautuivat hostelleissa tai Airbnb-asunnoissa. Lopulta kaikille kuitenkin löytyi asunto.

Marnix Academie on pieni kristillinen opettajankoulutuslaitos, jonka taso vastaa Suomen ammattikorkeakoulua. Aluksi olin huolissani koulun uskonnollisesta vakaumuksesta, mutta minusta se ei näkynyt koulussa millään tavalla. Koulun ollessa suhteellisen pieni ilmapiiri ja tunnelma siellä oli todella tiivis. Myös opettajat koulussa olivat todella lämminhenkisiä ja mukavia. Minulla oli koko vaihdon ajan sellainen olo, että olen osa yhteisöä ja Marnix Academieta. Vaihto-opiskelijoita oli vain parikymmentä ja meistä muodostui todella tiivis yhteisö, jossa kaikki tunsivat toisensa hyvin. Teimme vapaa-ajalla paljon yhteisiä matkoja ulkomaille sekä muihin Alankomaiden kaupunkeihin.

Opiskelu Marnix Academiessa oli suhteellisen samanlaista kuin opintoni Tampereen yliopistossa. Koulun ollessa ammattikorkeakoulu, taso oli hieman alhaisempi verrattuna opintoihini Suomessa, mutta pääosin se vastasi odotuksiani. Opiskelukäytänteet Marnix Academiessa vastasivat opintojani Suomessa. Opiskelu koostui suurelta osin erilaisista ryhmätöistä ja esseistä. Työskentelimme siis yksin tai pienryhmissä ja pidimme esitelmiä sekä opetustuokioita muille opiskelijoille. Meillä ei ollut tenttejä tai luentoja. Minusta lähiopetusta oli sopivasti, sillä aikaa jäi reissaamiselle ja omille harrastuksille.

Vaihto-ohjelmaan sisältyi myös Hollannin kieltä ja kulttuuria käsittelevä kurssi sekä viikoittainen opetusharjoittelu paikallisessa peruskoulussa. Lisäksi vierailimme muutamissa kouluissa tutustumassa hollantilaiseen koulutusjärjestelmään ja esimerkiksi erityiskouluihin. Marnix Academiessa tilat olivat modernit ja tietokoneita oli runsaasti käytössä opiskelijoille. Meidän tuli ostaa yksi kirja, mutta se löytyi Tampereen yliopiston kirjastosta e-kirjana, joten fyysisen kirjan hankkiminen ei ollut välttämätöntä.

Asuminen ja eläminen Alankomaissa on mielestäni suhteellisen samanlaista kuin Suomessa. Ruoka on samanhintaista lukuun ottamatta alkoholia. Harrastusmahdollisuudet ovat hyvät. Utrechtista löytyy esimerkiksi paljon edullisia kuntosaleja sekä erilaisia urheiluseuroja, joihin liittyminen on helppoa. Lisäksi paikallinen Erasmus-järjestö on erittäin aktiivinen ja järjestää vaihto-opiskelijoille paljon tapahtumia ja retkiä. Alankomaissa eläminen vaihto-opiskelijana oli todella sujuvaa, sillä hollantilaiset ovat mukavia ja puhuvat todella hyvin englantia. Asioiden hoitaminen oli siis helppoa ja vaivatonta. Alankomaissa on ilmainen WIFI-yhteys keskustuissa sekä kauppakeskuksissa. Se toimi moitteettomasti ja oli helppo käyttää.

Sää Alankomaissa on usein melko sateinen, joten sadetakille ja sateenvarjolle tuli käyttöä. Olin kuitenkin osannut varautua siihen eikä se haitannut menoa. Sateisesta säästä huolimatta hollantilaiset pyöräilevät aina. Suosittelenkin hankkimaan pyörän, sillä se helpottaa liikkumista paikasta toiseen. Itse vuokrasin pyörän Swapfiets-sivuston kautta edullisen hinnan ja helppouden vuoksi. Pyörän voi myös ostaa ja myydä jälkikäteen, sillä kaupungissa on paljon pyörien kierrätysliikkeitä. Myös julkinen liikenne toimi mielestäni erittäin hyvin, mikäli ei halua pyörällä.

Opintojen ja vaihtojakson edessä huomasin, ettei kielitaitoa tarvinnut ujustella. Vaihdoissa oppii olemaan avoin ja uskaltaa heittäytyä spontaneihin ideoihin kielitaidon kehittyessä siinä sivussa. Itse koen, että minulle parasta oli, että lähdin reissuun yksin. Ollessani ainut suomalainen kielitaitoni kehittyi väistämättä joka päivä. Palasin siis Suomeen avoimempana, monta kokemusta rikkaampana ja tavoitteet kirkkaasti saavutettuina. Olen tyytyväinen päätöksestäni lähteä ja kannustan kaikkia, jotka pohtivat vaihtoon lähtemistä ottamaan riskin. Se kannatti!

Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam, 21.08.2017 – 21.12.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Amsterdam

Vaihtoaika: 21.08.2017 – 21.12.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Vrije Universiteit Amsterdam

Päädyin hakemaan Alankomaihin vaihtoon, koska olen aina pitänyt Amsterdamista kaupunkina. Pari kertaa lomalla siellä käyneenä, se vaikutti kaupungilta, jossa viihtyisin myös pidempään. En hakenut muita kohteita ja pääsinkin onnekseni haluamaani paikkaan, vaikka Amsterdam melko suosittu hakukohde onkin. Olin ainut meidän yliopistosta syksyllä 2017 vaihdossa Vrije-yliopistossa ollut. Vaihtoni sisälsikin paljon uuden oppimista ja uusia tuttavuuksia eri puolelta maailmaa.

Hakuprosessi itsessään oli todella helppo. Kurssien valitsemisen kanssa tuli sähköpostiin selkeät ohjeet, kuinka tulee edetä. Kursseja suositeltiin valittavaksi 5 kappaletta. Yhdestä kurssista saa 6 opintopistettä, joten tuo 30 opintopisteen lukukausi on melko työläs. Kurssiohjelmaa voi kuitenkin muuttaa vielä saapumisen jälkeenkin, joten kannattaa valita 5 kurssia ja katsoa miten ne lähtevät rullaamaan.

Yliopisto suosittelee valitsemaan vaihto-oppilaita valmiiksi suunnittelut 5-kurssin ohjelmat (minorit). Tämän johdosta kurssit eivät mene päällekkäin ja jälkikäteen ajateltuna on suositeltavaa tehdä yliopiston suosittelemalla tavalla. Minoreissa syvennytyään aina 5 kurssin ajan johonkin tiettyyn aiheeseen ja niiden avulla voi saada syvällistä oppia.

Itselläni oli asumisen kanssa vähän ongelmia, koska asunnot menevät todella nopeasti. Siksi kannattaa tehdä asuntohakemus nopeasti, kun DUWO (yliopiston asuntosäätiö) linkin lähettää. DUWO:n sivuilta voi tutustua eri asuntokohteisiin jo etukäteen ja kun itse linkki varaukseen tulee kannattaa päätös olla jo tehty.

Itse löysin lopulta asunnon DUWO:n kautta opiskelija-asuntolasta, joka ei ollut campuksella, missä valtaosa vaihtareista asuu vaihdon ajan. Suosittelenkin hakemaan johonkin campuksen asuntoloista. Asunnot ovat ihan perussiistejä ja siellä asuessa tutustuminen muihin vaihtareihin on helpompaa, koska aika pitkälti kaikki tapahtumat ovat siellä. Itse jouduin nyt nähdä vähän enemmän vaivaa, kun asuin 8 kilometrin päässä campukselta, joten pyöräilyä tuli (useimmiten vesisateessa :)) aika paljon päivässä. Hyvää hyötyliikuntaa muuten hieman epäterveellisen elämän tasapainoksi. Laadukas pyörä on yksi juttu mihin muuten kannattaa ehdottomasti panostaa. Yliopiston ehdottama pyöräliike on hyvä ja sitä kautta pyörän saa helposti itselleen ensimmäisten päivien aikana. Hintataso Amsterdamissa on asuntojen kannalta todella kallis ja yksityiseltä sektorilta asunnon vuokraaminen oli omalla kohdallani pois ajatuksista. Nyt maksoin DUWO:n yksiöstä reilun 500 euroa kuukaudessa.

Asunto itsessään oli siisti ja minulla ei ollut mitään ongelmia. Ainona negatiivisena asiana mainittakoon, että lämmitysjärjestelmä ei aina toiminut asunnossani ja välillä tahtoi syksyn kylmetessä asunnossa olla vähän kylmä. Ehkäpä sijainnin takia tunnelma asuntolassa oli todella rauhallinen.

Saapuessa Amsterdamiin oli paikallinen Erasmus-tiimi järjestänyt kyyditykset lentokentältä asuntoihin. Tämä helpotti huomattavasti ensimmäistä päivää Amsterdamissa. Ensimmäisten viikkojen aikana oli myös paljon erilaisia tapahtumia ja tervetuliaisviikonloppu, jonka aikana oli mahdollisuus tutustua kaupunkiin ja muihin vaihto-opiskelijoihin. Ohjelmaa ja tekemistä riitti ja ehdottomasti kannattaa näihin alun tapahtumiin osallistua, vaikka ne vähän lompakossa kirpaisevatkin.

Itse opiskelu Amsterdamissa oli todella erilaista verrattuna Suomeen. Ryhmätöitä ja esitelmiä oli jokaisella kurssilla todella paljon. Tämä aluksi hieman jännitti, mutta oli lopulta mukavaa vaihtelua Tampereen tapaan opiskella. Yhdellä kurssilla esimerkiksi tehtiin esitelmä joka viikko ja parin viikon jälkeen niitä esitelmien pitämistä ei osannut enää jännittää. Opiskelusta vielä se, että tentit eivät monesti ole helpoimmasta päästä. Niihin kannattaakin valmistua huolellisesti.

Elämä Amsterdamissa oli todella helppoa ja tekemistä sieltä löytyy jokaiselle. Kaupunki on kaunis ja ihmiset todella avoimia ja mukavia. Sitä ei tarvitse pelätä, että aika kävisi pitkäksi. Itse tykkäsin käydä ulkona syömässä, kun tarjolla on niin paljon hyviä ravintoloita mistä valita. Myös reissujen tekeminen on halpaa Amsterdamista. Vaikka Amsterdamissa on paljon nähtävää, suosittelen ehdottomasti tekemään myös pari reissua vaihdon aikana.

En kuitenkaan unohtanut myöskään urheilua ja kannattaa ostaa jäsenyys yliopiston Sport Centrumista, jos liikunta lähellä sydäntä. Punttisali sijaitsee campuksella ja on kyllä todella toimiva hintaan nähden. Hintaan sisältyy myös erilaisia lajikerhoja ja itse kävin pelailemassa vanhana futarina futsalia vaihtokavereiden kanssa.

Kokonaisuudessaan voin suositella Amsterdamia ehdottomasti vaihtokohteeksi. Ihmiset ovat todella mukavia/avoimia ja kaikki puhuvat todella hyvää englantia. Tekemistä tosiaan riittää ja opetus on laadukasta. Kulttuurishokkiakaan ei pääse tulemaan, koska hommat pelaavat ja turhaa byrokratiaa ei kohtaa. Kaikin puolin erittäin hyvä vaihtokohde ja hakisin ehdottomasti myös uudestaan.

Radboud University Nijmegen, Nijmegen, 19.08.2017 – 21.06.2018

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Nijmegen

Vaihtoaika: 19.08.2017 – 21.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Radboud University Nijmegen

Minulle oleellisin kriteeri vaihtokohdetta valitessa oli, että pystyisin opiskelemaan kohteessa pääainettani psykologiaa englanniksi. Tämä rajasi jo suuren osan vaihtoehdoista pois ja pohdintojen ja kurssitarjonnan selailun jälkeen valitsin jäljelle jääneistä Radboudin yliopiston. Tiesin pari opiskelijaa ainejärjestöstäni, jotka olivat olleet kyseisessä yliopistossa vaihdossa ja olin kiinnostunut Alankomaista maana. Ennen vaihtoon lähtöä etsin vaihdosta tietoa melko itsenäisesti kohdeyliopiston nettisivuilta sekä Tampereen yliopiston nettisivuilta. Luin myös matkakertomuksia ja laitoin ylös itselleni tärkeiksi kokemiani infoja.

Ennen vaihtoon lähtöä kävin keskustelemassa vakuutusasioistani vakuutusyhtiössäni. Oma matkavakuutukseni on voimassa enintään kolme kuukautta yhtäjaksoisesti ulkomailla, joten jouduin ottamaan yhden lisäkuukauden syyslukukautta varten. Kävin jouluna Suomessa ja lisäksi huhtikuussa, joten kevtlukukauden pärjäsinkin ilman lisämatkavakuutuksia. Kaikki vakuutusten suhteen sujui ongelmitta ja sujuvasti, vaikka tilanteeni muuttuivat jonkun verran.

Tampereen yliopistossa ei tarjota hollannin kielikurssia, joten en osallistunut kielikurssille. Opiskelin hollantia itsenäisesti esimerkiksi Duolingon avulla, mutta Alankomaissa pärjää kyllä kielenoppimisen kannalta vähän liiankin hyvin englannilla.

Asuntoa pystyi hakemaan yliopiston kautta ja siitä tuli tietoa sähköpostitse kesällä heti ensimmäisten infopakettien mukana. Koin itse tämän helpoimmaksi tavaksi hankkia asunto ja samanlainen kokemus oli monilla vaihtokavereillani. Sain asunnon opiskelija-asuntoja välittävän SSH&n kautta, hinta-laatusuhde oli hieman heikompi kuin Suomessa. Asuin 15 hengen kimppekämpässä aivan yliopiston vieressä ja vuokrani oli 360 euroa kuukaudessa sisältäen veden, sähkön ja internetin. Huoneen varaamisen yhteydessä mukaan oli mahdollista varata vuodevaate- sekä keittiöpaketit, jotka odottivat huoneessa valmiina. Saavuin Nijmegeniin päivä ennen vuokrasopimuksen alkamista, joten yövyin ensimmäisen yön Airbnb-asunnossa. Itsenäinen asunnon hankkiminenkin on mahdollista Nijmegenissä ja esimerkiksi Facebook ryhmässä ”Nijmegen International Students” ilmoitellaan jonkun verran vapautuvista asunnoista.

Psykologian opinnot vastasivat odotuksiani, joskin pelkkä tenteistä läpipääsy vaati mielestäni enemmän työtä kuin Suomessa. On myös mahdollista, että kurssien aikana opiskelu jäi vähemmälle kaiken muun vaihtoaktiviteetin vuoksi, ja siksi ennen tenttejä opiskeltavaa tuntui olevan todella paljon. Opiskelu oli samantyylistä kuin psykologian opiskelu Tampereella ensimmäisinä vuosina; suurin osa luennoista oli isoja massaluentoja ja muutamia kurssitöitä per kurssi. Yliopiston kirjasto oli täysin erityylinen kuin Tampereella; suurinta osaa kirjoista oli saatavilla enintään muutama kotiin lainattava kappale ja muutama kirjastossa luettava kappale. Käytännössä kirjat piti siis ostaa jostain joko uusina tai

käytettyinä, mikäli halusi lukea kirjat. Onneksi e-kirjoja oli saatavilla jonkun verran ja luentomateriaaleja opiskelemallakin pääsi pitkälle. Jouduin itse lopulta ostamaan vain yhden kirjan omaksi. Luovuutta pääsi käyttämään, jotta kaikki opiskeltavat asiat sai opiskeltua mahdollisimman pienillä kuluilla. Opiskelin kaikki kurssini englanniksi; englanninkielisten kurssien tarjonta, sekä psykologiassa että muissakin aineissa, on erittäin laaja Radboudin yliopistossa. Professorit ovat pääosin hyvin maanläheisiä ja helposti lähestyttäviä.

Nijmegen on vilkas opiskelijakaupunki, suomalaisista kaupungeista vertaisin sitä Jyväskylään tunnelman ja opiskelijaelämän pohjalta. Tekemistä löytyy ja yliopistoon lukuisat järjestöt ovat erittäin aktiivisia järjestämään kaikenlaista ohjelmaa pubivisoista hyväntekeväisyysjuoksuihin ja ulkoilmateattereihin. Itse osallistuin moniin kulttuurijärjestön järjestämiin tapahtumiin, yliopistokappelin organisoimiin Meet&Eat -kokkailuhengailuiltoihin ja erilaisiin kansainvälisyysjärjestön järjestämiin retkiin ympäri Nijmegeniä ja Alankomaita. Yksi mainitsemisen arvoinen asia on Alankomaiden laajuisesti tunnustusta saanut Radboudin yliopiston urheilukeskus; tarjonta on uskomattoman kattava ja tilat erittäin laadukkaat. Urheilukortti on 15€/kk tai ~120€/lukuvuodessa. Pyörä on Nijmegenissä välttämätön tai vähintään suuren suuri apu liikkumiseen ja sen saa helposti ostettua tai vuokrattua orientaatioviikon alussa mentoriryhmän kanssa. Junaverkosto Alankomaissa on melko kattava ja hyvin toimiva, joten kannustan ehdottomasti tutustumaan muihinkin kaupunkiin.

Vaihtokokemus oli minulle henkilökohtaisesti erittäin merkittävä, eniten ehkä henkilökohtaisen kasvun puolesta. Omalta mukavuusalueelta tuli astuttua ulos viikoittain, alussa jopa päivittäin, ja uuden asian määrä oli valtava. Ainakin sopeutumistaitoni ja käytännöllinen luovuuteni kehittyivät valtavasti vuoden aikana ja lisäksi ihan puhdas kulttuurihistoriallinen tietämykseni kasvoi paljon matkustellessani lähimaissa ja ollessani vuorovaikutuksessa eri maista tulevien kavereideni kanssa.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 10.04.2017 – 07.07.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 10.04.2017 – 07.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Ennen vaihtoa kaikkien tarvittavien papereiden ja dokumenttien lähettäminen Maastrichtiin päin oli jotenkin sekavaa, mutta sujui kuitenkin niin kuin pitikin. Tiedonkulku mukaan lähtevien kurssikavereiden kanssa kaikesta ennen vaihtoa tehtävästä piti huolen, että kaiken muisti tehdä ajoissa. Infoa toki annettiin hyvin yksikön ja erasmuksen puolesta. Muita tärkeitä hoidettavia asioita oli opintotukiasiat kelan kanssa, matka- ja matkatavaravakuutuksen ottaminen, ja asuntojärjestelyjen hoitaminen vaihdon ajaksi molemmissa maissa.

Kohdemaahan saapuminen

Ilmeisesti siksi koska saavuimme opiskelemaan huhtikuussa kesken kevätlukukauden, ei meitä odottanut minkäänlainen tutor-toiminta tai muunlainen järjestetty tutustuminen. Sen sijaan hyppäsimme suoraan eräänä huhtikuun maanantai-aamuna ensimmäiseen tutoriimme tuntematta lainkaan muita kanssaopiskelijoita. Tutustuminen muihin sujui kuitenkin ongelmitta, jotkin paikalliset kanssaopiskelijat tuntuivat jopa innostuvan siitä, että muutoin tutulle kurssille tuli uusia tyyppisiä. Vastaanotto oli siis lämmin, ja ihmiset olivat valmiita auttamaan kaikissa käytännön asioissa kunhan itse oli aktiivinen.

Asuminen

Ajattelimme heti alussa vaihtoa suunnitellessamme, että kuinka kiva olisikaan asua kaikki yhdessä samassa kämpässä. Siispä onnistuimme vuokraamaan koko kuuden hengen poppoollemme kämpän, jonka löysimme Airbnb:n kautta. Kämpä sijaitsi noin 15 minuutin pyörämatkan päästä kampukselta, joka oli ihan riittävän hyvällä etäisyydellä. Vuokra oli hieman alle 400€/kk, mikä on käsittääkseni samaa luokkaa kuin paikallisissa opiskelija-asuntoloissa. Kuitenkin, ottaen huomioon näiden opiskelija-asuntoloiden puitteet (kerroskeittiöllisiä, pieniä huoneita ja kuulemma varsin epäsiistejä) tuntui asuntomme varsin hyvältä ratkaisulta siltäkin osin. Toisaalta jonkin verran totuttelua vaati tässä kommuuninomaisessa yhteisasumisessamme esimerkiksi se, että vessoja ja suihkuja oli vain yhdet, ja että makuuhuoneet jaettiin kahden ihmisen kesken. Jääkaappitilaa oli myös yllättävän vähän. Sanoisin, että asumisjärjestelymme toimi kuitenkin hyvin, joskin se vaati joitakin arjen kompromisseja kuudelle aikuiselle pienehkön asunnon vuoksi.

Opiskelu

Kävimme vaihtomme aikana kaksi kurssia: Thinking and doing II (n. 2kk) ja Infectious diseases (n. 1kk). Yleisesti opiskelumenetelmät olivat suhteellisen samanlaisia kuin Tampereelläkin koskien luentoja ja tutoreita. Ryhmätyöt vaihtelivat työmäärältään paljon. Erityisyytenä olivat vielä ns. group assignmentit, joita oli Tampereella opiskeluun verrattuna paljon. Niiden sujuvuus vaihteli niin ryhmäkohtaisesti kuin tehtävänannon selkeyden mukaan, ja tuotti muuten leppoisaan koulunkäyntiin omat haasteensa aina ajoittain. Esitelmää oli enemmän kuin Tampereella. Tutorissa pidettiin yksi lyhyt esitelmä annetusta aiheesta ensimmäisellä jaksolla, ja infektioitaudeilla vähän pidempi ja laajempi ryhmäesitelmä. Opettajat olivat pääosin hyviä, ja monet ryhmätyöt ja luennot hyvin onnistuneita. Yleisesti opiskelu oli rauhallisempaa kuin Tampereella, ja jotkut työt eivät koskeneet vaihto-opiskelijoita lainkaan käytännön syistä.

Muuta mainitsemisen arvoista

Maastrichtista oli hyvän sijainnin ansiosta hyvä ponnistaa pienelle tai isommalle reissulle. Hyviä vaihtoehtoja oli monia, esimerkiksi Bryssel, Antwerpen, Liege, Köln, Aachen, Bonn, ja Hollannin kaupungeista Amsterdamin lisäksi mm. Utrecht, Den Haag ja s'Hertogenbosch. Itse Maastricht tarjosi myös paljon asioita joista oli helppo innostua.

Merkityksellisyys

Eri maihin ja kulttuureihin tutustuminen oli avartavaa ja ihmeellistäkin. Koulussa ja muualla pyöriessä tapasi ihmisiä esimerkiksi Kuwaitista, Saudi-Arabiasta, Tansaniasta, Saksasta, Italiasta, Belgiasta ja Kiinasta. Muutenkin Maastricht tuntui kaupunkina hyvin kansainväliseltä, ja oikeastaan varsinainen Hollantilainen kulttuuri oli paljon pienemmässä osassa arkea mitä ennakkoon ajatteli. Muutamia hyviä ihmissuhteita myös syntyi lyhyestä vaihtoajasta huolimatta, mikä on tietenkin hienoa. Enemmän ammatillisessa mielessä vaihto opetti sellaisia ihmisten väliseen vuorovaikutukseen ja itseensä luottamiseen liittyviä asioita, joita tuskin Tampereella olisi oppinut. Selkeyttä tuli myös omiin tulevaisuudensuunnitelmiin liittyen työntekoon ulkomailla. Kannatti ehdottomasti lähteä!

Universiteit Maastricht, Maastricht, 10.04.2017 – 07.07.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 10.04.2017 – 07.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Olin kolmen kuukauden vaihdossa Hollannissa Maastrichtin yliopistossa opiskelemaan lääketiedettä. Lähdin vaihtoon yhdessä viiden muun samalla kurssilla opiskelevan suomalaisen kanssa. Etukäteisjärjestelyt Suomessa sujuivat pääosin hyvin, tosin pientä säätöä oli valinnaisen kurssin valinnan kanssa, mutta sekin saatiin kyllä parilla sähköpostilla hoidettua. Meitä oli informoitu hyvin siitä, mitä kurseja kohdeyliopistossa voi ja pitää suorittaa. Yhteistyö vaihtasioista vastaavan opetuskoordinaattorin kanssa sujui todella hyvin, ja häneltä oli aina helppo kysyä, jos jokin asia oli epäselvä. Kaikki vaadittavat dokumentit saatiin hoidettua kuntoon ajallaan ilman isompia ongelmia.

Vakuutusten osalta en ottanut mitään jo olemassa olevan matkatavaravakuutukseni lisäksi. Hankin ainoastaan eurooppalaisen sairaskorvauksikortin, joka oli riittävä Hollannissa opiskelevalle vaihto-opiskelijalle, joka ei tee töitä. En osallistunut ennen lähtöä millekään kielikurssille, koska kohdeyliopistossa opiskelukielenä oli englanti.

Vaihto alkoi kesken kevätlukukauden. Menimme suoraan ensimmäiseen opetustilaisuuteen ilman minkäänlaista tuutoritoimintaa tai infoa. Uusille vaihtareille ei ollut myöskään järjestetty mitään tapahtumaa, missä olisi voinut tutustua ihmisiin. Ilmeisesti lukukauden alussa tällaista toimintaa olisi ollut, mutta koska saavuimme kesken lukukauden, meille ei ollut mitään. Uusia vaihtareita oli kuitenkin meidän kuuden suomalaisen lisäksi muitakin, joten jonkilaiselle tuutoritoiminnalle tai tapahtumille olisi kyllä ollut tarvetta.

Vuokrataso osoittautui melko korkeaksi. Moni opiskelija asui asuntoloissa, mutta olimme kuulleet niistä aika paljon huonoa, ja päätimme etsiä yhdessä asunnon muualta. Löysimme sopivan asunnon hyvissä ajoin ennen lähtöä. Asuimme kaikki kuusi samassa asunnossa. Meillä oli vain kolme makuuhuonetta, joten jouduimme nukkumaan pareittain. Kuitenkin kolme kuukautta ei ollut liian pitkä aika tälle järjestelylle ja kämppiselämä sujui mukavasti koko

vaihdon ajan. Hollannissa asunnon vuokraaminen opiskelijoille lyhytaikaisesti ei kuitenkaan ilmeisesti ollut ihan kaikkien sääntöjen mukaista, mutta selvisimme kuitenkin ongelmitta. Väliaikainen asuminen olisi nähtävästi ollut sallittua vain asuntoloissa.

Opetusmenetelmät ja opetuksen taso vastasivat aika tarkasti sitä mihin olin Tampereella tottunut. Maastrichtissa oli käytössä samanlainen PBL-systeemi kuin Tampereen lääkkiossa. Lisäksi oli luentoja ja harjoituksia hyvin samaan tapaan kuin Tampereella. Sairaalakäynneille emme päässeet, mutta muuten harjoituksiin pääsimme osallistumaan. Tutor-istuntojen käytännöissä oli pieniä eroja Tampereelle, mutta en osaa sanoa kumpi oikeastaan olisi sen parempi. Maastrichtissa istunnot olivat ehkä hieman virallisempia. Lisäksi siellä ehkä korostettiin enemmän esiintymistä, sillä kursseihin kuului esitelmien pitämistä ja myös tutoreiden yhteydessä pidettiin pieniä Power Point -esityksiä. Opiskelu tapahtui kokonaan englanniksi. Itselle varsinkin puhuttu englanti on ollut aika takkuista, mutta siitä huolimatta kyllä pärjäsikin aivan riittävän hyvin. Vaihdon aikana oppi hyvin sen, että epätäydelliselläkin kielitaidolla pärjää ja kieltä kannattaa käyttää rohkeasti eikä liikaa miettiä, että meneekö vaikka kielipöydästä oikein.

Elinkustannukset vastasivat aika hyvin Suomen tasoa. Esimerkiksi ruuan suhteen jotkut tuotteet olivat ehkä hieman kalliimpia kuin Suomessa, mutta toisaalta jotkut toiset tuotteet halvempia. Harrastusmahdollisuuksia olisi varmasti ollut, mutta itse en kokenut niitä tarpeellisiksi näin lyhyen vaihdon aikana. Erilaiset tapahtumat ja reissut riittivät aktiviteeteiksi ja aika paljon tuli vietettyä aikaa ihan vaan kotona. Matkustelin vaihdon aikana kaikkiin lähimaihin; Belgiaan, Luxemburgiin, Saksaan, Ranskaan ja Sveitsiin. Matkat sujuivat kätevästi bussilla, junalla tai vuokratulla autolla, jolla teimme viikonlopun mittaisen road tripin. Asuminen keskeisellä paikalla Euroopassa tarjosi loistavat olosuhteet tutustua pienellä budjetilla moniin muihinkin Euroopan maihin ja kaupunkeihin.

Vaikka vaihto oli lyhyt, oli se silti ehdottomasti kokemus, jota voin suositella. Jos halutaan ajatella työelämän kannalta, niin ainakin vaihto antoi itsevarmuutta toimia erilaisissa vieraissa ympäristöissä ja tulla toimeen erilaisissa porukoissa. Itselleni tärkeintä oli kuitenkin irtautuminen tutusta ympäristöstä ja rutiineista ja vieraan maan yliopisto-opiskelukulttuurin kokeminen.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 10.04.2017 – 07.07.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihto-aika: 10.04.2017 – 07.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Yliopistomme järjesti kattavan esittelytilaisuuden erilaisista vaihtokohteista hyvissä ajoin ennen vaihtoa. Olin kuullut jo tästä Maastrichtin vaihdosta etukäteen, mutta oli hyvä saada hieman lisäinformaatiota. Hakumenettely oli simppele: oli täytettävä motivational letter netissä

ja tämän jälkeen suoritettiin nimien veto hatusta. Arvonnan jälkeen järjestettiin vielä erillisiä tapaamisia lähtevän porukan ja vaihtokoordinaattorimme kanssa. Vaihtokoordinaattorimme esitteli meille tarjolla olevat kurssivaihtoehdot, joista saimme valita yhden valinnaiseksi. Matkavakuutus minulla oli jo entuudestaan ja kansainvälinen sairaanhoitokortti. Ainoat ongelmat esiintyivät kun minua ja yhtä toista kurssikaveriani ei syystä tai toisesta löydetty Maastrichtin rekisteristä, joten muutama informatiivinen sähköposti jäi samaa ajoin. Onneksi kurssikaverimme kertoivat tarpeelliset infot eikä tämä siten vaikuttanut mitenkään vaihtoomme. Vaihtokoordinaattorimme hoiti asiat hyvin nopeasti asiasta huomautettuumme. En käynyt mitään kielikursseja sillä olen aina ollut hyvä englannissa ja vuosien mittaan tietoa ja taitotasoa on kehittynyt sen verran hyväksi että pärjään kyllä ulkomailla.

Kohdemaahan saapuminen sujui ongelmitta, olimme liikenteessä kuusisten Suomesta lähtevän porukan kanssa ja olimme selvittäneet kaikki tarpeelliset julkisen liikenteen kulut etukäteen. Lisäksi jokaisella oli ostettuna uusi telialiittymä, joka sallii roamingin Suomen hinnoilla. Tämä todisti itsensä todella hyödylliseksi vaihdon aikana. Kohdeyliopistomme ei ollut järjestänyt meille mitään erityisempää tukihenkilöä vaan saimme selvittää asiat itse. Onneksi paikalliset opiskelijat olivat oma-alotteisesti ohjeistamassa meitä tarvittaessa. Asuimme kuusisten airBnB asunnossa n. 6km päässä koulustamme ja noin 1km ydinkeskustasta. Vuokrataso alueeseen nähden oli mielestäni kohtuullinen 225€ per naama/kuukausi. Vuokraisäntämme oli todella ystävällinen ja avulias, hän muunmuassa hankki kaksi lisäsänkyä ennen saapumistamme jotta jokaisella oli oma sänky. Lisäksi kun jääkaappimme meni rikki, hän vaihtoi sen kyselemättä heti seuraavana päivänä uuteen. Mikäli haluaa siis majoittautua porukalla suosittelen todella lämpimästi katsastaamaan airBnB:n tarjonnan, mutta kuulimme myös kehuja asuntola dormeista, että siellä pääsi hyvin tutustumaan muihin ihmisiin.

Opiskelimme lääketiedettä, korvasimme yhden pakollisen kurssin jonka vaihtomme aikana missasimme ja olimme saaneet etukäteen valita yhden kurssin, jonka opintopisteet lisätään koulun ulkopuolisiin opintoihin (lääketieteellisessä näitä opintoja tulee suorittaa 15 opintopisteeseen edestä). Opetus oli osalla tapaa melko samanlaista kuin suomessa, mutta myös hyvin erilaista. Koulua oli keskimäärin vain kahtena päivänä viikossa, mutta silloin kun oli olivat päivät todella pitkiä. Lisäksi oli paljon enemmän assignmentteja ja esitelmiä, näitä meillä ei juurikaan suomessa ole. Lisäksi kaikki ryhmätyöt olivat vapaaehtoisia ja niihin piti erikseen ilmoittautua, meillä suomessa ne ovat pakollisia ja implementoituja tutkinnonsuoritukseen. Luentojen tasot olivat samalla tapaa vaihtelevia kuten suomessakin, riippui aina puhujan tasosta. Huomasin että jouduin keskittymään enemmän luennoilla koska puhuttiin englanniksi, mikä sai minulle sen olon että sain luennoista enemmän irti. Luennot kestiävt 50min-1.5h, mikä on hieman pidempään Suomessa totutusta 45min luennoista. Tutortapaamisissa oli meille Suomestakin tuttu PBL eli problem based learning mutta siinäkin käytettiin hieman eri etenemistapoja kuin suomessa. Lisäksi kahden kurssin aikana jouduimme pitämään kaksi suullista esitystä ja tekemään neljä kirjallista assignmenttia. Itse opiskelu oli

samantapaista kun suomessa, oppikirjoja ja internetiä hyödyntäen. Isoin opiskelutyö oli aina tehtävä kotona. Pärjäsin mielestäni oikein hyvin alun pienen ruosteisuuden jälkeen, kun englanti alkoi taas sujumaan.

Ennen lähtöämme olimme kuulleet sään olevan samantapainen kuin Suomessa ja että sateisia kausia oli luvassa paljon. Kuitenkin reissumme aikana oli ainoastaan kaksi kunnolla sateista päivää. Kesälämpötiloista saimme nauttia sillä suurimman osan ajasta kelit olivat mitä mainioimmat. Maastrichtin sijainti mahdollisti hyvät matkustusolosuhteet ympäri Eurooppaa ja tätä hyödynsimmekin todella kovasti ja matkustelimme varsin runsaasti aina viikonloppuisin. Ruoka muistutti hyvin paljon suomalaista ja hanavesikin oli juomakelpoista. Koulumme läheisyydessä oli kuntosali joka tarjosi alennetulla hinnalla salijäsenyyttä ja itse yhden kurssikaverini kanssa tätä hyödynsimme.

Ulkomailla suorittamamme kurssit hyväksiluettiin kuuluvan koulutukseemme. Suoritimme siis yhden korvaavan kurssin sen kurssin tilalle, jonka missasimme vaihdon takia ja yhden ns. ylimääräisen valinnaisen kurssin, jonka opintopisteet menevät koulun ulkopuolisiin opintoihimme.

Vaihto antoi mahdollisuuden nähdä millaista on opiskelu ulkomailla ja pidin siitä kovasti. Lisäksi oli mukavaa saada asua täysin erilaisessa ympäristössä kuin mihin on tottunut. Englannin kieleni harjaantui reissussa ja sosiaalisia taitoja pääsi kokeilemaan monista eri kulttuureista tulevien ihmisten kanssa. Vaihdoistani teki unohtumattoman kurssikaverini joiden kanssa asuin, paikalliset opiskelijat, muut vaihto-opiskelijat ja paikalliset Maastrichtin asukkaat sekä kaikki reissuillamme tapaamamme ihmiset! Heille haluan esittää erityisen suuren kiitoksen.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 10.04.2017 – 07.07.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 10.04.2017 – 07.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Hakuprosessi Tampereen yliopiston lääke- ja biotieteiden tiedekunnasta Maastrichtin yliopistoon oli tehty helpoksi, sillä vuosittain kuusi toisen vuoden opiskelijaa pääsee suorittamaan kolmen kuukauden ERASMUS-vaihtoa kyseiseen yliopistoon. Ohjeistus hakemiseen ja motivaatiokirjeen kirjoittamiseen oli tiedekunnan puolesta järjestetty selkeästi. Informaatio kulki Suomessa nopeasti, mutta toisinaan Hollannista joutui hieman odottelemaan tarvittavia dokumentteja vaihdon varmistumiseksi. Maastrichtin yliopiston kurssitarjotin oli lääketiedettä opiskeleville varsin selkeä: Thinking and Doing II sekä yksi valinnainen viiden kurssin joukosta. Meistä kuuden hengen porukasta kaikki valitsivat lopulta

Infectious diseases –kurssin, sillä se tuki parhaiten Suomessa menossa olevia opintojamme. Kaikki tiedot kurseista saimme tiedekunnan vaihtokoordinaattori Tarja Lehdolta. Matkaa varten päivitin matkavakuutukseni kattamaan koko sadan päivän matkan ja sen jälkeen suurin osa olikin jo kunnossa. Olimme kaikkien vaihtodokumenttien kanssa ajoissa, eikä niissä tullut pahemmin viivästyksiä muiltakaan tahoilta. Mielestäni englannin kieleni oli riittävä ulkomaanvaihtoa varten, joten en ottanut ylimääräisiä kielikursseja ja hyvin Hollannissa englannilla pärjäsikin.

Asumisjärjestelyt saimme hoidettua jo viisi kuukautta ennen matkaa. Vuokrasimme yksityiseltä vuokranantajalta asunnon kuudelle hengelle koko vaihtomme ajaksi. Vuokrataso Maastrichtissa oli mielestäni aika lailla Suomen tasolla, toki hieman halvemmalla olisi päässyt yliopiston asuntoloihin, mutta asumisesta viiden tutun kanssa kannatti maksaa hieman ekstrapaa. Saavuimme Maastrichtiin opiskelujen alkua edeltävän viikon torstaina ja asunto oli saatu juuri valmisteltua saapumistamme varten. Ensimmäiset päivät Maastrichtissa kuluikin kaupunkiin tutustuen sekä pyörät hankkien. Muun Hollannin tavoin myös Maastrichtissa on lähes ehdotonta omistaa pyörä. Toki pyöräilijöiden luvatussa maassa myös rikollisuus kukoistaa eikä pyörrien kunto ole aina välttämättä ihan paras. Suosittelen kaikkia tarkastamaan pyöränsä viat tarkasti ennen sen ostamista sekä hankkimaan kunnan lukon pyörän kiinnittämiseksi johonkin kiinteään esineeseen pysäköitäessä. Itseltäni ensimmäinen pyöräni hajosi kolmessa päivässä, mutta onneksi kauppias oli reilu ja antoi minun vaihtaa pyöräni toiseen. Matkavakuutukselleni tulikin tarvetta noin kuukauden vaihdossa olon jälkeen, kun toinen pyöräni varastettiin. Onneksi vakuutus korvasi pyörästäni aiheutuneet kulut. Kolmas pyöräni kestäikin sitten hajoamatta ja joutumatta varkaiden käsiin kahden kuukauden ajan, jonka jälkeen sain myytyä sen eteenpäin vaihtojakson lopulla.

Maastrichtin yliopistossa vaihto-opiskelijat opiskelivat lääketiedettä kansainvälisen linjan mukana englanniksi. Opetusohjelma oli Problem based learning –lähtöinen, joten sisälsi tutor-istuntoja, mutta myös luentoja oli yllättävän paljon. Molemmat jaksot sisälsivät myös jakson kokonaisuuteen olennaisia ryhmätöitä sekä seminaarin, jossa oli esitelmän pito pienryhmissä ja jokainen pääsi esiintymään muille opiskelijoille. Lääketieteen sanasto oli osittain hallussa jo Suomessa käytettävän englanninkielisen kirjallisuuden takia, eikä näin ollen tuottanut suurempia vaikeuksia opiskelussa ulkomailla. Lisäksi kielitaitoni harjaantui paljon vaihdon aikana, kun englantia tuli käytettyä opiskelujen lisäksi päivittäisessä kanssakäymisessä. PBL-tyylisesti oppiminen tapahtui pääasiassa vapaa-ajalla, kuitenkin aikaa riitti reilusti myös muuhun vapaa-ajan toimintaan, kuten urheiluun ja reissaamiseen. Urheilumahdollisuudet Maastrichtissa ovat hyvät: yliopisto tarjoaa kohtuuhintaista kuntosalikorttia ja lenkkeily- sekä pyöräilymaastot ovat uskottamattoman hienot.

Ennen vaihtoaamme kuulimme monesti sään olevan todella sateinen, mutta vaihdon lopuksi voi sanoa säiden olleen uskomattoman hienot meidän kohdallamme. Heti saavuttuamme koimme huhtikuussa ensimmäiset helteet ja toukokuun alusta alkaen lämpimät kelit jatkuivat aina vaihtomme lopulle asti. Koko kolmen kuukauden aikana kastuin vesisateessa muutaman kerran ja osan niistäkin olisin voinut välttää pysyttelemällä sisätiloissa lenkkeilyn sijasta.

Maastrichtin hintataso oli ruoan osalta alhaisempi kuin Suomessa ja paikallisesti oli tarjolla hieno valikoima erilaisia juustoja sekä tuoreita vihanneksia kaupassa kuin kaupassa. Opintoja varten ei minun ei tarvinnut hankkia yhtään oppikirjaa, vaan pystyin käyttämään Suomessakin käyttämiäni kirjoja sekä sähköisiä lähteitä. Meillä oli sekä yliopistolla että asunnollamme käytössä langaton verkkoyhteys ja juuri ennen vaihtomme alkua saimme Telialta uudet

liittymät, jotka mahdollistivat puhelimen käytön netti mukaan lukien kotimaan hinnoilla, joten en kokenut minkäänlaista ongelmaa internet yhteyksissä. Kouluruokailu tapahtui sairaalan ruokalassa, jossa opiskelijoiden ruokailu maksoi noin 4€ annokselta, kuitenkin siellä oli myös mahdollisuus syödä omia ruokia. Vaihtojakson aikana matkustaminen oli helppoa ja kohtuuhintaista sekä Alankomaissa että muissa Euroopan maissa. Käytimmekin mahdollisuutta kohtuuhintaiseen matkustamiseen mahdollisuuksien mukaisesti ja kokonaisuudessaan ehdin nähdä erilaisia paikkoja enemmän kuin koskaan ennen kolmen kuukauden aikana.

Tampereelle paluu oli helppoa. Lentokoneesta sai istua suoraan autoon ja sieltä saikin nousta suoraan töihin. Jo ennen vaihtojaksoa meille tehtiin hyvin selväksi, miten vaihtojakson aikaiset opintomme luetaan hyväksi Tampereella omissa opinnoissamme ja oletan kaikki vaihdossani hyväksytysti suoritettunani kaiken sujuvan myös omassa tiedekunnassani suunnitelmien mukaisesti. Kuitenkin opintosuoritteet saapuvat tiedekunnallemme vasta alkusyksystä, joten vielä en voi muuten kuin luottaa kaiken sujuvan hyvin.

Tulevaisuuden sekä työelämän kannalta tämä vaihtojakso antoi minulle arvokasta kokemusta ja tietoa Alankomaiden terveydenhuollosta sekä paljon parannusta englannin kieleeni. Perustiedot Alankomaiden terveydenhuoltojärjestelmästä auttaa miettimään mahdollisia hyviä ja huonoja puolia eri terveydenhuoltomalleissa verrattuna Suomen nykyiseen malliin, jotta tulevaisuudessa mahdollisesti työskentelyä ulkomailla miettiessäni minulla on mahdollisuus punnita kohdemaita myös terveydenhuoltomallin perusteella. Kokonaisuudessaan sain paljon uusia ystäviä ympäri Maailmaa ja toivon jossain tulevaisuudessa saavani mahdollisuuden työskennellä osan heidän kanssaan joko jossain ulkomailla tai mahdollisesti osana jotain kansainvälistä yhteistyötä.

Kokonaisuudessaan kolmen kuukauden vaihtoni antoi minulle paljon erilaisia kokemuksia ja mahdollisti reissaamisen ympäri Eurooppaa sekä mahdollisuuden tutustua lääketieteen opiskelijoihin ympäri Maailmaa, joten olen todella tyytyväinen vaihtooni. Tulen varmasti harkitsemaan muita opiskelijavaihtoja myöhempinä vuosina mahdollisesti harjoitteluun painottuen, jotta silloin saisi enemmän kokemusta potilastyöstä kansainvälisesti.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 10.04.2017 – 07.07.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 10.04.2017 – 07.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Tämä kolmen kuukauden vaihto on meillä lääkiksessä oikeastaan ainoa mahdollinen vaihto, jonka saa kätevästi hyväksiluettua opintoihin täällä Suomessa. Hakuprosessi oli siis täällä Suomen päässä helppo. Halukkaiden piti täyttää nettiopsussa hakemus ja kaikista hakijoista

arvottiin kuusi, jotka pääsivät. Lisäksi piti hakea erikseen Maastrichtin yliopistoon, jonne tarvittiin monia eri liitteitä ja tiedonkulku sieltä suunnasta ei aina ollut kovin selkeää. Kuitenkaan suurempia ongelmia ei syntynyt ja vaihtokoordinaattori osasi vastata kysymyksiin.

Kohdemaahan saapuminen:

Opiskelujen aloittaminen ei Maastrichtissa sujunut aivan niin sujuvasti kuin olimme odottaneet. Meille uusille vaihtareille ei oltu järjestetty mitään perehdytystä, vaan koulu alkoi heti suoraan maanantai-aamuna. Kävimme ensimmäisenä päivänä tapaamassa vaihtokoordinaattoria, mutta ei hän meitä kauheasti opastanut vaan lähinnä antoi opiskelijakortit ja yliopiston t-paidat. Onneksi opiskelukaverit olivat mukavia ja opastivat meitä yliopistolla liikkumisessa, opiskeluun liittyvissä käytännön asioissa ja kutsuivat myös mukaan vapaa-ajan juttuihin. Perehdytyksen puute johtui ilmeisesti siitä, että tulimme kesken lukukautta huhtikuun alussa, kuulemma aikaisemmin tulleilla vaihtareilla oli ollut muutama perehdytyspäivä ennen koulun alkua.

Maastrichtissa toimii ISN Maastricht –niminen järjestö, joka järjestää vaihtareille tapahtumia ja ohjelmaa. Myös heillä on ilmeisesti lukukauden alussa orientoiva viikko, jonka aikana on paljon bileitä ja tapahtumia, jotta vaihtarit tutustuvat toisiinsa ja kaupunkiin. Tämäkin jäi siis meiltä suomalaisilta uupumaan, joten olimme aika oman onnemme nojassa kaiken suhteen: kouluun, ihmisiin ja kaupunkiin tutustuminen. Onneksi meidän linjalla oli mukavia tyyppejä, jotka auttoivat alusta asti ja joista sai kavereita.

Asuminen:

Heti kun meiltä vaihtoon lähtevä porukka oli arvottu, päätimme, että haluamme kaikki kuusi asua yhdessä. Kämpän etsintä aloitettiin muistaakseni loka-/marraskuussa, kun vaihto alkoi huhtikuussa eli todella hyvissä ajoin, sillä tiesimme, ettei näin isolle porukalle löydy sopivaa kämpppää ehkä mitenkään nopeasti. Aloitimme etsinnän Airbnb:stä, koska se tuntui hyvältä paikalta vuokrata kalustettu kämpppä tällaiseksi lyhyeksi ajanjaksoksi. Löysimme muutamia vaihtoehtoja, joiden vuokraajille laitoimme viestiä, ja yksi näistä kämppistä oli lopulta sellainen, että me kaikki mahduimme siihen ja kolmeksi kuukaudeksi vuokraaminen oli myös vuokranantajille ok. Maastrichtissa kannattaa kuitenkin huomioida, että ainakaan kaikissa taloyhtiöissä Airbnb ei ole ilmeisesti kovinkaan sallittua tai ainakaan toivottua, joten valituksia saattaa tulla. Meille tämä selvisi vasta vaihdon edetessä, onneksi ei tullut meille tai supermukavalle vuokranantajalle kuitenkaan mitään ongelmia.

Jos olisin lähtenyt yksin vaihtoon, olisin varmaankin hankkinut asunnon yliopiston vaihtareille tarkoitetusta guesthousesta, jossa on usean ihmisen jakama keittiö. Kuulemma ainakin joillain yhteiset tilat ovat kamalassa kunnossa, mutta guesthouse on hyvä tapa tutustua muihin vaihtareihin.

Opiskelu:

Opiskelin siis lääketiedettä myös Maastrichtissa kuten Tampereellakin. Tämä vaihto on mahdollinen kuudelle toisen vuoden lääkisopiskelijalle joka kevät ja vaihdossa suoritettavat kurssit (Thinking and doing II ja valinnainen kurssi) hyväksiluetaan opintoihin, eikä vaihdon

ajalta jää rästejä toisen vuoden lääkisopinnoista.

Opiskelu oli pääpiirteiltään melko samanlaista kuin Tampereella. Oli luentoja, tutoristuntoja ja käytännön harjoituksia. Toki esimerkiksi PBL oli vähän erilaista kuin täällä, mutta nopeasti siihen tottui. Suurin ero olivat ryhmätyöt ja projektit, joita Suomessa ei tarvitse tehdä kovinkaan monella lääkkisen jaksolla, mutta Maastrichtissa näitä oli huomattavasti enemmän ja ne tuntuivat kaikille tuottavan aina paljon päänvaivaa. Koulua tuntui varsinkin Thinking and doing -jaksolla olevan kovin vähän verrattuna opiskeluun täällä, mutta opetuksen lisäksi oli tietysti myös itsenäistä opiskeltavaa.

Maastrichtin yliopistossa on siis kansainvälinen lääkkisen linja, jolla mekin opiskelimme, eli kaikki opetus oli englanniksi.

Muuta mainitsemisen arvoista:

Tässä muutamia vinkkejä Maastrichtiin lähtevälle.

Pyörä on ihan ehdottomasti paras kulkupeli Maastrichtissa, toki sama pätee varmasti melkeinpä kaikkiin Hollannin kaupunkeihin. Facebookista löytyy monia ryhmiä, jossa ihmiset myyvät pyöriä hyvinkin edullisesti ja näissä ryhmissä oman pyörän saa myös helposti myytyä eteenpäin vaihdon loppuessa. Kukaan ei käytä pyöräilykypärää, joten jos sellaista haluaa käyttää, se kannattaa ottaa mukaan jo Suomesta, koska kaupoista on kyllä vaikea löytää.

Maastrichtista on helppo tehdä viikonloppureissuja esim. Belgiaan ja Saksaan sekä tietysti muualle Hollantiin. Hollannin sisällä ja Belgiaan saa halpoja junalippuja, kun osaa vaan ostaa oikeasta paikasta ja oikeanlaisen lipun, kannattaa kysyä joltain paikalliselta opiskelukaverilta miten halpoja lippuja saa. Maastrichtin lentokentältä lähtee myös aika paljon halpoja lentoja, niitäkin kannattaa katsella, jos kiinnostaa.

Merkityksellisyys:

Vaihto oli merkityksellinen ainakin siinä, mielessä, että oli hienoa asua kolme kuukautta ulkomailla. Ja tietysti siksi, että oli todella hauskaa! Opiskelulta jäi nimittäin aikaa tutustua uusiin ihmisiin eri puolilta maailmaa (kansainvälisellä linjalla opiskelee tosi kansainvälistä porukkaa), viettää monia päiviä Maastrichtin puistoissa ja vanhassa kaupungissa sekä tehdä lähes joka viikonloppu joku reissu.

Englannin kieli parani varmasti vaihdon aikana, vaikka sitä ei ehkä kovin paljon itse huomaa. Ja vaikka ei olisi ihan hirveästi parantunut niin ainakin englannin puhuminen tulee nyt paljon enemmän luonnostaan.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 10.04.2017 – 07.07.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 10.04.2017 – 07.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Tampereen lääkiksessä käydään kohti tutkintoa yhtä matkaa. Lukujärjestykset on tehty valmiiksi: kaikille samat kurssit ja tietyn verran noppia vuodessa. Tämän vuoksi vaihtoon lähteminen on meille kinkkistä. Kuukauden mittaisten kesävaihtojen lisäksi ainoa vaihtoehto vaihdolle olikin tämä ERASMUS-vaihto Maastrichtiin kakkosvuoden lopuksi. Koska meillä kurseista ei anneta arvosanoja, ainoa tapa valita reissuun pääsijät on arvonta. Ennätysmäärä (17 opiskelijaa) haki vaihtoon, ja hatusta nostettiin kuusi nimeä: Miksu, AK, Fausto, Antti, Aleksi ja minä.

Tampereen yliopiston puolelta kaikki sujui mallikkaasti. Opetuskoordinaattori Tarja Lehto huolehti meistä vaihtoon lähtijöistä ja muistutti hoitamaan paperihommat ajallaan. Olimme yhteydessä myös aikaisempien vuosien vaihto-opiskelijoihin ja heiltä kuulimme opiskelusta ja elämisestä Maastrichtissa. Aikaisempien vuosien opiskelijat olivat käyneet samat kurssit perillä ja niiden sisältö kävi pikku hiljaa selville. Matkavakuutusta pidensin niin, että se kattoi koko kolmen kuukauden vaihdon. Maastrichtin päässä hommia ei minun mielestäni hoidettu kovin hyvin – paperihommien hoitaminen oli aika epäselvää ja en saanut joitain tärkeitä sähköposteja..

Asumisjärjestelyt Maastrichtissa olivat vähän kinkkiset. Olimme kuulleet, että yliopiston Guesthouse vaihto-oppilaille oli vähän epäilyttävä, mutta kellään ollut oikein hinkua vuokrata kalustettua asuntoa kuudelle opiskelijalle kolmeksi kuukaudeksi. Lähdimme Airbnb:n kautta hakemaan kalustettua kämpppää ja lopulta löytyi kuuden sängyn asunto, josta maksoimme kuukaudessa 2300 euroa vuokraa (375 e/nenä). Vuokraemäntä oli mukava ja avulias ja asuntokin oli ihan hieno – joskin auttamatta liian pieni kuudelle. Meille tehtiin selväksi, että talon asukkaista kaikki eivät pitäneet opiskelijoista eikä Airbnb-vuokraamista katsottu kovin hyvällä, joten oli hyvä pitää matalaa profilia.

Maastrichtissa on paljon ulkomaalaisia opiskelijoita, ja englantia kuulikin päivittäin kaduilla. Alankomaissa puhutaan hyvin englantia, eikä hollanti-suomi-sanakirjaa tullut käytettyä lainkaan. Lääketiedettä Maastrichtissa voi opiskella ilmeisesti kolmella linjalla: hollanninkielisellä, saksankielisellä ja kansainvälisellä. Kansainvälisellä linjalla (ITM – international track in medicine) opetus tapahtui englanniksi. Englannin kieli on minulla onneksi hyvin hallussa, sillä olen nuorempana asunut ja käynyt koulua Skotlannissa. ITM-porukka oli todella kansainvälinen - intialaisia, arabeja ja eurooppalaisia. Alankomaiden kulttuurin lisäksi tutustuimme joukkoon erilaisia kulttuureja. Samaan aikaan vaihtoon kurssille saapui joukko italialaisia, joiden kanssa ystävästyimme nopeasti.

Yllätyin aluksi opintojen haastavuudesta ja siitä, miten paljon paikalliset panostivat opiskeluun. Tutor-istunnoissa oli paljon selkeämpi kaava kuin meillä Tampereella ja itsenäistä opiskelua vielä enemmän. Oli harmi, että lääketieteen kampus oli erillään muista – tutustuminen muihin, kuin ITM-linjan opiskelijoihin oli hankalaa. Me saavuimme huhtikuun alussa, joten mitään orientaatiota tai avajaisluentoa ei meille tarjottu. Onneksi minulla oli viisi kurssikaveria mukaan, muuten olisin ollut aivan hukassa. Lisäksi ITM-porukalta sai kysytyä neuvoja esim. tietoteknisten palveluiden käytössä. Opinnossa käytin lähinnä tietokonetta, E-kirjoja ja nettiä. Molemmat kurssit (Thinking and Doing II ja Infectious Diseases) pääsin läpi ja vielä kaiketi ihan hyvin arvosanoin.

Maastricht kaupunkina oli aivan loistava. Paljon kivoja ravintoloita ja kahviloita, hyvät kirjastot opiskelua varten ja ympäröivä luontokin oli kaunista. Kävin lähes päivittäin lenkillä läheisellä Sint Pietersburgin "vuorella" lenkkeilemässä. Oli absurdia ylittää Alankomaiden ja Belgian raja (jonne matkaa oli huimat 2km kotoa) päivittäin. Matkustelimme paljon Alankomaissa, Belgiassa ja Saksassa. Lisäksi tein reissun Japaniin poikaystävän luo – poissaolot eivät juuri haitanneet, kunhan otti muut kiinni itsenäisesti. Hintataso alankomaissa on hieman alhaisempi, kuin Suomessa. Terveystieteellinen toiminta toimii kummallisesti. Erityisesti siitä olisi mielestäni pitänyt selittää meille vaihto-opiskelijoille paremmin. Oli aika toivoton olo, kun sairaana piti yrittää saada apua.

Yksi todella ikävä juttu Alankomaissa kyllä on: pankkikorttini (Visa Electron) ei käynyt melkein missään. Joissain paikoissa ei edes Mastercard kelvannut. Esimerkiksi koulussa en pystynyt ruokailemaan, sillä korttini ei kelvannut ja käteistä rahaa ei otettu vastaan. Siispä minulla oli melkein aina eväät mukana koulussa. Maastrichtiin lähtijöille suosittelen Alankomaisen pankkitilin luomista ja Maestro-kortin hommaamista.

Kaiken kaikkiaan vaihdosta jäi oikein positiivinen kuva. Koin, että opinnoista oli hyötyä tulevaa varten ja oli mukavaa saada uusia ystäviä. Kurssikavereiden kanssa asuminen oli antoisaa – meistä tuli ihan eri tavalla läheisiä. Oli kiva päästä käyttämään englanninkieltä taas aktiivisesti ja lääketieteellinen sanasto on nyt paljon paremmin hallussa, kuin ennen. Lisäksi pidin esitelmän englanniksi kurssilla Infectious Diseases ja siitä olin kyllä ylpeä.

, , 01.03.2017 – 01.06.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.03.2017 – 01.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

I searched online for the work placement and I found couple of them in a website called erasmusintern.org. I applied for couple of them and finally I got accepted to one of them. I contact the employee via email and we planned a Skype interview. After the Skype interview I got accepted to an internship in the Netherlands. I want to remind people to do one important thing that I missed doing it. Please check the company you are accepted in very carefully. Check their website, talk with their employers in the interview before doing your internship.

After I got accepted to the internship I went to the Netherlands and I met my employer there I asked him to sign the Training Agreement and he did that. Dr. Zhang was my supervisor of my school I talked with her weekly because I was doing my thesis at the same time. I did not had any problems with the employer but I can say because I did not search thoroughly for the company, I was expecting something else and the job was something else.

With my employer we talked daily or every 2 days and look for the progress in the application me and my colleague were developing. Finding a new apartment in the netherlands was the biggest challenge for me because the population there is huge and demand for the apartments are high. I couldn't find any apartment before my arrival there but when I reached

there I find a place and I can say I was lucky. The cost of the living was okay for me. It was almost the same cost as Finland however the accommodation cost were high. My tips to people who want to travel to the Netherlands is to find the place before arriving there.

<https://kamernet.nl/> this website is very good website for finding an apartment in Amsterdam.

Me and my colleague we worked on a new Android application. We made it from scratch and at the same time the company which is a startup found a new partner we worked together to develop this application daily. We worked 7:30 hours every day. We had also another colleague working with us for the design of the application. The company was a very small one but they were very friendly and we worked together. Because the application we were working on was promoting democracy in the world, the company decided to work democratically also.

We made the flow of the application and then we designed it screen by screen. In the beginning it was difficult because we decided to work with a new programming language (react-native) but after a while the pace of the project went faster. The job was unpaid. Definitely my time abroad helped me to learn English better because I talked everyday with my colleagues. We had people from a lot of cultures in the company, Italian, Israeli, French, Russian. There were a lot of things to learn from my colleagues and I was happy to learn so much from other cultures. Every culture is beautiful in my opinion and I learned those beautiful cultures/people.

At the end of my internship the company decided to have a 'fun day'. We all went out for a day and just enjoyed the sun and lakes of Amsterdam. All of the cost of this trip was for the company. The weather of Amsterdam is good. However, people need to be prepared because everytime it might rain. There are so many foods to try in Amsterdam.

I want to thank Erasmus and UTA for providing me another opportunity of internship. I will include this internship in my degree also and I get another 10 credits on top of my degree. Everything was unproblematic. Thanks again Erasmus and UTA.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 02.02.2017 – 21.06.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 02.02.2017 – 21.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

[Etukäteisjärjestelyt Suomessa](#)

Hakuprosessi oli selkeä ja hyvin informoitu. Groningenin yliopisto kuitenkin vaatii ulkomaisilta maisterivaiheen opiskelijoilta todistuksen englannin kielen osaamisesta (kandivaiheen opiskelijoilta ei tätä vaadita). Yliopiston kotisivuilla täsmennetään, että todistus englannin kielestä tulisi olla virallinen (maksullisia) ja kotiyliopiston kirjoittama

todistus ei kelpaisi. Päädyimme kuitenkin kansainvälisten asioiden koordinaattorin kanssa lähettämään Erasmus-ohjelman Online Linguistic Support (OLS) testin tulokseni todistuksena kielitaidostani, joka meni kohdeyliopistossa läpi.

Kursseja valitaan Groningenin yliopiston internet-sivujen kautta, josta kurssien sisältö ja avoimuus vaihto-opiskelijoille käy hyvin ilmi. Käytössä on myös Rooster-aikataulugeneraattori, jolla voi tarkistaa kurssien päällekkäisyydet. On hyvä huomioida aikataulujen osalta, että Groningenin yliopistolla on useampia rakennuksia ympäri kaupunkia, missä luentoja pidetään.

Opiskelin Groningenissa englanniksi, joten en osallistunut erilliselle kielikurssille ennen vaihtoon lähtöä. Hollannissa yleisesti kaikki puhuvat todella hyvää englantia, useita kursseja tarjotaan englanniksi ja opiskelussa pärjää hyvin englannilla. Myös vapaa-ajalla pärjää englannilla, joten muutamia fraaseja lukuun ottamatta hollannin kielen opiskelu ei ole välttämätöntä. Halusin kuitenkin opiskella paikallista kieltä, joten ilmoittauduin Groningenin yliopiston kielikeskuksen järjestämälle hollannin kielen alkeet kurssille (maksullinen). Harva vaihto-oppilas kuitenkaan opiskelee hollantia.

Kohdemaahan saapuminen

Groningenin yliopiston kauppatieteidenlaitos (FEB) on hyvin kansainvälinen ja tottunut muista maista tuleviin opiskelijoihin. Ennen lukukauden alkua FEB järjestää pakollisen tutustumispäivän, jolloin vaihto-opiskelijoille kerrotaan opiskelusta, yliopistosta, Groningenin kaupungista ja hiukan myös Hollannin kulttuurista. Tutustumispäivien yhteydessä oli myös rekisteröityminen ESN:n järjestämälle tutustumisviikolle (lippu kannattaa ostaa jo etukäteen ESN Groningenin sivuilta, ettei vain jää ilman!).

ESN Introduction Week on helpoin tapa saada uusia tuttavuuksia ja tutustua ensimmäisen viikon aikana muiden ulkomaalaisten opiskelijoiden kanssa Groningeniin. Tutustumisviikon ohjelmaan kuului muun muassa liikuntapäivä opiskelijoiden liikuntapalveluita tarjoavassa ACLO:ssa, leffa-ilta, pub crawl ja muita bileitä sekä muuta mukavaa yhdessä tekemistä.

Groningenin yliopiston ja kauppatieteidenlaitoksen opiskelutyyliin ja työtapoihin tottumiseen helpottamiseksi FEB oli järjestänyt mentoroinnin. Mentorointiryhmissä Groningenin yliopiston opiskelijan johdolla perehdyttiin opiskelutapoihin ja sai apua käytännön asioissa kaikesta tentti-ilmoittautumisesta tulostamiseen. Itse olin siis maistereille tarkoitetussa mentorointiryhmässä. Tapaamiset myös mahdollisti sen, että luennoilla saattoi olla tuttuja kasvoja.

Asuminen

Asunnon hommasin jo Suomesta etukäteen kansainvälisille opiskelijoille tarkoitetun asuntopalvelun SSH Groningenin kautta. SSH:lla on useampia kohteita Groningenissa, missä asutaan soluhuoneissa ja jaetaan yhteiset tilat muiden ulkomaalaisten opiskelijoiden kanssa. Helppo ja luotettava tapa vuokrata asunto; vuokraan kuuluu netti yms. ja huoneet ovat kalustettuja. Turha kuitenkaan odottaa luksusta ja joillekin Suomen asuntoihin tottuneille sopeutuminen voi aluksi olla hankalaa. Mielestäni näissä asunnoissa oli kuitenkin mukava asua muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa. Mahdollisuus on myös etsiä vapailta markkinoilta huoneita asunnoista, mutta tämä yleensä vaatii kärsivällisyyttä ja hiukan onneakin.

Opiskelu

Kannattaa varautua, että taso Groningenin yliopistossa on jopa korkeampi kuin Tampereella ja opiskelijoilta ainakin vaaditaan enemmän. Korkean tason lisäksi opetuksen laatu on yleisesti korkea. Usein kursseilla on ennen luentoa luettavaksi tarkoitettua materiaalia, muita pakollisia artikkeleita/kurssikirjallisuutta, ryhmätöitä ja muita palautuksia sekä loppuentti. Ryhmätöitä tuntuisi olevan kauppatieteissä joka kurssilla. Kurssit yleensä koostuvat luennoista sekä tuutoroinneista. Tenttien lähestyessä kirjastossa kannattaa olla heti ovien avattua, jos haluaa saada hyvän paikan. On hyvä huomioida, että kurssit vaativat melko paljon työtä.

Groningen vaihtokohteena

Vaikka kurssien eteen tulee tehdä paljon töitä, Groningenissa on paljon myös opiskelusta harhauttavaa tekemistä. Groningen on aito opiskelijakaupunki; kolmasosa kaupungin asukkaista on alle kolmekymppisiä, mikä näkyy katukuvassa. Groningenissa on paljon baareja ja yöelämää melkein jokaisena iltana. Hyvällä ilmalla terasseilta saa metsästää vapaata paikkaa ja puistot täyttyvät grillaavista ihmisistä. Groningen on muuta Hollantia vähän halvempi ruuan ja juoman suhteen.

Groningenissa on aktiivisia järjestöjä, joiden kautta voi ilmoittautua erilaisiin tapahtumiin ja retkiin (kuten ESN). ACLO tarjoaa opiskelijoille liikuntapalveluita edullisesti. ACLO:ssa on jäsenyyden maksettuaan mahdollista käydä ryhmäliikuntatunneilla, ilmoittautua kursseille (miekkailua, tennistä yms.) ja joukkueeseen liittyminenkin on helppoa.

Ihan ensimmäiseksi Groningenissa kannattaa hankkia itselleen pyörä. Näitä voi etsiä Facebook-ryhmistä tai kaupungin lukuisista pyöräkaupoista. Fietsverda tarjoaa mahdollisuuden myös pyörän vuokraamiseen lukukaudeksi. Pyörällä pääsee kätevästi ja nopeasti joka paikkaan. Groningen on tosi sateiden kaupunki, joten kannattaa opetella pyöräileen sateenvarjon kanssa tai ostaa kunnon sadetakki.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 02.02.2017 – 14.07.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihto-aika: 02.02.2017 – 14.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Heti opintojen alkutaipaleella olin varma, että aion lähteä vaihto-opiskelemaan opintojeni aikana. Kriteereinä vaihtokohteelleni olivat paikallisten kohtuullinen englanninkielen taito sekä arvostettu yliopisto. Alankomaat ja Groningen olivat minulle näillä kriteereillä selkeä valinta. Hakuprosessi sujui erittäin sujuvasti ja olinkin saanut kaikki etukäteisjärjestelyt hoidettua jo aikaisin syksyllä, joten saatoin olla rennoin mielin viimeiset kuukaudet Suomessa. Groningenin yliopiston sivuilta löytyi selkeät tiedot mitä ja kuinka valmistautua vaihto-opiskeluun sekä tarvittaessa heidän vaihtokoordinaattorinsa vastasivat kysymyksiin nopeasti. Matkavakuutukseni ei kattanut kuin kolmen kuukauden oleskelun ulkomailla, mutta

siihen sai näppärästi ostettua lisäkuukausia haluamansa määrän. Lisäkuukaudet olivat kuitenkin melko kalliita, joten kannattaa ottaa omalta vakuutusyhtiöltä ajoissa selvää minkälaiset käytännöt ja hinnat heillä on.

Kurssien valitseminen oli helppoa ja niiden sisällöstä sekä rakenteesta oli selkeästi kerrottu. Itse paikan päällä kuitenkin yllätyin kuinka tarkkana kurssien ryhmiin ilmoittautumisen kanssa tuli olla, sillä ryhmät täyttyivät minuuteissa. Yliopistolla ei ollut mahdollisuutta käydä alkeiskurssia hollannin kielestä, mutta yliopisto mainosti paikallisen kansalaisopiston kurssia halukkaille. En itse käynyt minkäänlaista kielikurssia, mutta perusteet tulivat nopeasti tutuiksi päivittäin kauppareissuilla ja Duolingoa pelatessa. Hollannissa paikalliset puhuvat englantia erittäin hyvin ikäluokasta riippumatta, joten asioiden hoitaminen oli kuitenkin helppoa. Ainoastaan useimmilla hollantilaisille nettisivuilla toimiminen oli usein hankalaa, koska esimerkiksi ruokaa tai koulukirjoja tilatessa ei englantia ollut mahdollista valita, joten usein joutui turvautumaan kääntäjän apuun.

Groningenissa SSH-organisaatio tarjosi asuntoja vaihto-opiskelijoille. Keväälle oli tarjolla erilaisilla asumisjärjestelyillä asuntoja kolmesta eri talosta. Itse päädyin valitsemaan 12 neliön huoneen Kornoeljestraatilta, joka sijaitsi pyörällä viiden minuutin matkan päässä Zernike -kampukselta ja reilun 10 minuutin päässä keskustasta. Vessat, suihkut ja keittiö olivat yhteisiä muiden 15 kerroslaisen kanssa, mutta ainakin meidän kerroksessa yhteispeli sujui mallikkaasti. Yhteensä rakennuksessa oli yli 300 vaihto-opiskelijaa, joten uusien tuttavuuksien tai illanviettojen löytäminen ei ollut koskaan ongelma. Valitettavasti kevään aikana rakennuksessa oli ongelmia bedbugsien kanssa ja useammastakin huoneesta oli niitä löytynyt. SSH otti asian kuitenkin vakavasti ja huoneita myrkytettiin sekä remontoitiin hyvin aktiivisesti. Ötököiden takia kuitenkin muutama asukas muutti keskustassa sijaitsevaan Student Hotelliin. Vuokra oli 365 euroa kuukaudessa, joka sisälsi myös Internetin. Tilat olivat mielestäni siistit ja olin omalta osaltani ötököistä riippumatta tyytyväinen valintaani. Samalla hinnalla Groningenista varmasti löytäisi paremmin varustellun huoneen tai asunnon yksityiseltä puolelta, mutta itse tykkäsin Kornon yhteisöllisyydestä.

Kaupunkina Groningen oli hyvin nuorekas. Kahviloita, ravintoloita ja kauppoja löytyi erittäin hyvin ja yöelämä oli todella vilkasta. Lähes joka viikko keskustassa oli jokin ilmaistapahtuma ja kevään aikana kaupungissa järjestettiin useammat isot festarit. Liikkuminen on kaupungissa helppo sillä etäisyydet ovat lyhyitä. Pyörällä pääsi nopeasti minne vain, ja Suomessa tulisi ottaa Alankomaiden pyöräteistä mallia. Myös kaupungin bussiliikenne toimi näppärästi eikä asunnoltani vionyt bussilla kuin 15 minuuttia kaupungin toisella laidalla sijanneelle rautatieasemalle. Groningeniin matkaavan kannattaa kuitenkin huomioida, ettei yleisimmät pankki- tai luottokortit kelpaa ravintoloissa tai ruokakaupoissa. Paikallisen ING- tai Rabo-pankin pankkikortti oli kuitenkin helppo saada myös vaihto-opiskelijoiden. Ilman paikallista pankkitiliä ei esimerkiksi junalippuja ollut mahdollista ostaa verkkokaupasta etukäteen.

Groningenin yliopisto oli mielestäni maineensa veroinen. Opetuksen taso oli korkea eikä luennoilla istuminen tuntunut pakkopullalta luennoitsijoiden karismaattisuuden myötä. Laskentatoimen ja rahoituksen kurseilla luento-opetuksen lisäksi oli viikoittain harjoituskerta, jota varten tuli tehdä ennakkotehtäviä. Harjoituksissa tehtiin paljon erilaisia ryhmätöitä ja muutamaaan kurssiin kuului laajempi ryhmätö, jonka suorittaminen vaati paljon omatoimista työtä. Ryhmätöistä sai kuitenkin varsin hyvin kompensatiota lopulliseen arvosanaa ja niissä pääsi hyvin tutustumaan myös paikallisiin opiskelijoihin. Tentit olivat

huomattavasti työläämpiä kuin kotiyliopistossamme. Laskentatoimen tentit olivat lähes 20 sivuisia ja sisälsivät laskuja sekä teoriaa koko kurssin sisällöstä, joten vain tärppien opetteleminen ei ollut riittävää edes läpipääsyyn. Kysymykset eivät kuitenkaan olleet mahdollittoman vaikeita, mutta niiden määrän takia harjoituksissa käyminen ja laskurutiinin ylläpitäminen olivat lähes välttämättömiä. Yliopiston kirjastossa on valitettavan vähän kurssikirjoja tarjolla ja luennoitsijat vaativat niitä harjoituksissa. Kirjat ovat kuitenkin uutena todella kalliita, joten suosittelen ensimmäisenä tarkastamaan löytyykö kurssikirjaa esimerkiksi E-aineistona yliopiston tietokannasta. Itse ostin kirjani bol.nl sivustolta, joka tarjosi myös käytettyjä kirjoja hieman edullisemmin.

Yliopiston elämään oli helppo tutustua paikallisen ESN:n järjestämän tutustumisviikon myötä. Se sisälsi paljon asiatapahtumaa yliopistolla, mutta myös erittäin hauskoja sekä vaihto-opiskelijoita ryhmäyttäviä vapaa-ajan rentoja. Tällä viikolla varmasti moni tutustui muutamaan uuteen ystävään, joiden kanssa viettivät paljon aikaa koko vaihtoajanjakson. Myös yliopistolla oli oma tutorryhmänsä, jossa käytiin paikallisen opiskelijan opastuksella tärkeimpiä käytännönasioita läpi. Voinkin suositella molempia riippumatta kiinnostaako bilettäminen vai koulunkäynti enemmän.

Hollannissa keli on hyvin vaihteleva. Tänä keväänä mennessä satoi lunta ja kylmä kevät jatkui paikallisten mukaan ennätys pitkään. Kevät tuli kuitenkin hyvin nopeasti kun ensimmäiset lämpimät päivät saapuivat ja viimeiset kuukaudet olivat yhtä hellettä. Groningenissa tuulee kovasti, joten kannattaa mukaan varata hyvä tuulitakki. Kelit eivät estäneet kuitenkaan urheilua, sillä yliopistolla oli jopa 12 katettua tenniskenttää, 8 squaskenttää, uimahalli, kuntosali ja loputon määrä erilaisia jumppia. Lisäksi muita lajeja ja koulun omia urheilu seuroja oli aivan loputon määrä tarjolla. Muutenkin Groningen tarjoaa hyvät tilat liikumiselle. Kaupungista löytyy lukuisia jalkapallo- ja urheilukenttiä, loistavat lenkkimaastot sekä vesiurheilukeskus, 70 metriä korkea kiipeilyseinä, katettu pikaluistelurata, cartingrata ja useampi golfkenttä. Groningenissa ei siis tekeminen lopu.

Reissaaminen on myös helppoa, sillä junalla ja bussilla pääsee helposti ympäri Benelux-maita. Sen lisäksi lentäminen muihin Euroopan maihin on hyvin edullista. Junalippuihin ei ole vaihto-opiskelijoilla mahdollisuutta saada opiskelija-alennus, joten ne ovat usein melko kalliita. Tarjolla on kuitenkin erilaisia ryhmälippuja, joita myydään Facebookin ryhmissä. Ryhmälipuista kannattaa kysyä paikallisilta, sillä niiden käytännöt muuttuivat jo viime kevään aikana useita kertoja.

Kevät oli mahtava. Tapasin lukuisia uusia ystäviä lähes jokaisesta maanosasta, joiden kanssa tulen olemaan yhteyksissä varmasti pitkään. Kiersin Euroopassa kahdeksassa maassa, mutta siitä huolimatta opin luennoilla omasta pääaineestani, kielistä kuin kansainvälisessä organisaatiossa toimimisesta todella paljon. Ennen vaihtoa ulkomailla työskentely oli haave, mutta nyt mahdollisuus ja tavoite.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 02.02.2017 – 09.06.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 02.02.2017 – 09.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Pyry Keränen

ERASMUS-vaihdossa Maastrichtin yliopistossa Alankomaissa 2.2.2017 - 9.6.2017

Hain vaihtoon toisessa täydennyshaussa, ja valitsin jäljellä olevista kohteista Alankomaat. Suomen päässä tämä vaihe kesti hakupapereineen käsittelyineen päivineen ehkä viikon verran. Asiat hoituivat tehokkaasti. Maastrichtin yliopisto puolestaan on kuitenkin hyvin kansainvälinen ja runsaasti vaihto-opiskelijoita vastaanottava koulu. Näin ollen viestintä ja toiminta Maastrichtin vaihto-koordinaattorin kanssa oli aika liukuhihnamaista. Sain Alankomaista automaattisia viestejä ja automaattisen kurssipaletin, joissa kurssien sisällöistä tai yhteensopimisista ei juuri kerrottu. Valitsin onnekseni kurssini siten, että ne tukivat toisiaan, mutta moni muu vaihto-opiskelija päätyi esimerkiksi aloittamaan kolmannen vuoden kurssista ja tekemään toisessa periodissa tutkinto-ohjelman ensimmäisen vuoden opintoja. Kurssit olivat siis samoja, joita varsinaiset tutkinto-opiskelijatkin kävivät. Vaikka olin politiikan tutkimuksen tutkinto-ohjelman vaihdossa, päädyin opiskelemaan silkkaa taloustiedettä. Olin oletanut kurssien olevan talouspainotteisia, mutta käytännössä niissä ei käsitelty politiikkaa tai valtio-oppia lainkaan. Kurssejani veti paikallisen Business facultyn opettaja, ja luennot käytiin business schoolissa. Kanssa-opiskelijani olivat kuitenkin kyllä politiikan tutkimusta hieman vastaavasta European Studies -tutkinto-ohjelmasta, joka oli minut vaihto-opiskelijaksi vastaanottanut tutkinto-ohjelma.

Päivitin matkaani varten matkavakuutuksen hyvin vaivattomasti omaa vakuutuspakettiani säätämällä oikeanlaiseksi. Soitin vakuutuksen tarjoajalle If:ille ja ostin itselleni kolme kuukautta lisää matka-vakuutusta, sillä tavallinen vakuutukseni korvasi jo ensimmäiset kolme. Hintaa tuli muistaakseni joku 150 euroa. En toisaalta viitsinyt ryhtyä muiden matkajärjestelyjen ohessa kilpailuttamaan yksittäistä vakuutusta, If kun tarjoaa minulle kaikki muut vakuutukseni järkevään hintaan.

Kieli ei koulussa osoittautunut minkäänlaiseksi esteeksi. Maastrichtin opiskelijoista noin vajaa puolet ovat saksasta, kolmannes alankomaalaisia ja loput kaikkialta ympäri pallon. Eurooppalaisia oli ylivoimainen enemmistö, vain ehkä noin joka viidestoista-kahdeskymmenes oli muilta mantereilta. Saksalaisopiskelijoiden määrän kuulin jostakin, loput luvut heitän tässä ihan mututuntumalla hatustani. Toisin sanoen, kaikki puhuivat englantia tai omaa kieltään. Ranskanopinnoistani lukiossa oli jonkin verran hyötyä Brysselissä käydessä, mutta muuten olin saksan/hollannin suhteen varsin avuton. En käynyt Suomessa kursseja, ja Maastrichtissä kurssi olisi ollut kallis, työläs ja hyödytön, sekä opintopisteiden että opitun kielen suhteen.

Maastrichtin yliopisto tarjosi vaihto-opiskelijoille niin kutsutun Buddy -ohjelman, joka oli vähemmän tuutorointia ja enemmän hengailua kanssaopiskelijoiden kanssa. Ohjelma auttoi pääsemään piireihin sisään, mutta ei siitä opintojen kannalta ollut juuri apua. Koulun käyttämällä opetusmenetelmällä oli enemmän merkitystä koulunkäynnin kannalta, sillä joka kurssiin kuului "Tutorial" joka oli käytännössä ohjattu lukupiiri pienryhmässä.

Asuin noin kuuden kilometrin päässä kaupungista Belgian puolella rajaa pienessä kylässä nimeltä Kanne. Vuokrasin pieneltä entiseltä maatilalta yhtä ullakkohuonetta hintaan 400e/kk. Minulla ei ollut vessassa seiniä, eikä Kannessa ollut juuri palveluita kuppiloiden lisäksi. Kotieläimiä kyllä riitti. Sanoisin vuokran olleen varsin korkea asunnon sijaintiin ja laatuun nähden, mutta Maastrichtissa valmiiksi kalustettu studio, eli pieni yksiö olisi maksanut 700-1000e kuussa. Tuntui siltä, että vaihto-opiskelijoita käytettiin hiukan hyväksi. Koulun tarjoama opiskelija-asuntoratkaisu oli massiivinen laitos, jossa olisi ollut yhteiskeittiöt, yhteiset jaetut pienet huoneet ja vuokra olisi ollut 500 euroa kuussa. Halvempaa, mutta myös huonompaa kuin muualla kaupungissa. Loppujen lopuksi olen sitä mieltä, että pyöräily kuuluu Benelux-maihin ja Kanne oli muuten kuin muumilaaksoon olisi muuttanut. Asuin mielestäni parhaalla mahdollisella tavalla, ja olihan se seikkailu.

Opiskelin Maastrichtin yliopistossa European Studies -oppiainetta. European Studiesissa ilmeisesti lähinnä raapaistaan pintaa euroopan historiasta, kulttuurista, talouselämästä ja politiikasta. Minä kävin taloustieteen kurssipaketin. Oppiaine ei tuntunut hirveän arvostetulta kaupungissa, asenne oli verrattavissa samaan joka suomessa on esimerkiksi humanisteja ja filosofiaa kohtaan.

Maastrichtin yliopiston järjestelmät ja byrokratia olivat aika helppoja ottaa haltuun. Suomessa saa vähän helpommin lähestyä yliopiston henkilökuntaa ja opettajia, mutta muuten alankomaalaiset olivat varsin leppoisaa väkeä. Eniten koulussa ärsytti paljon suomea enemmän alleviivattu ero opiskelijoiden ja henkilökunnan välillä: opettajat puhuivat opiskelijoille kuin koululaisille tai lapsille, eivätkä kuten vertaisille aikuisille. Tosin tämä oli kuulemma vielä lievää, kun kysyi asiaa muualta maailmasta kotoisin olevilta opiskelijoilta. Ehkäpä tasa-arvoisuus on suomalainen ominaisuus. Kokeet koulussa testasivat nippelitietoa kurssimateriaaleista. Järjestelyt muistuttivat ylioppilaskokeita: paikallisesta messukeskuksesta vuokrattiin massiivinen halli viikoksi neljä kertaa vuodessa, hallissa kiersi kymmeniä koevalvojia ja byrokratia käännettiin muutenkin kaakkoon kokeiden ja materiaalien suhteen. Ymmärrän kyllä, että ei saa luntata, mutta luottamus on varsin ilmeistä. Itse olen sitä mieltä, että jos opiskelijoita kohtelee kuin koululaisia, eikä anna heille vastuuta, he käyttäytyvät kuin vastuuttomat koululaiset. En pitänyt kokeista.

Opetus Maastrichtissa seurasi "problem based learning" -mallia. Joka kurssilla oli sekä luentoja, että lukupiirejä pienryhmissä, joissa molemmissa siis oli läsnäolopakko. Viikossa pakollista läsnäoloa oli kahdella kurssilla noin 12 tuntia. Lukupiireistä tuli pakollista puurtamista useiksi tunneiksi joka viikko vielä lisäksi, mutta kuulemma monilla muilla kuin minun käymilläni kursseilla työmäärä saattoi äityä hyvinkin suureksi. Monilla kursseilla tehtiin useiden kymmenien sivujen esseitä lopputöinä, kokeiden ja esitelmien sekä lukupiiri-/tutorialtyöskentelyn lisäksi. Työmäärä oli massiivinen.

Alankomaat ja varsinkin Maastricht ovat kalliita asua ja elää. Ruoka oli saman hintaista kuin suomen K-kaupoissa ja halpaa ulkona syömistä ei ollut mahdollista harrastaa. Matkustaminen ympäriinsä oli kohtuullisen edullista, ja Saksan lähelläolo olikin taivaan lahja. Jouduin Maastrichtin vaihtoni aikana käyttämään sekä kesätyörahani, opintolainani että opintotukeni. Toisaalta matkustelin jonkin verran. Maastrichtin yliopiston vapaa-ajanviettomahdollisuudet muistuttivat Tampereen yliopiston vastaavia: kerhoja, järjestöjä ja juhlimista. Valitettavasti monet jäsenmaksut ja aktiviteetit olivat käytännössä tutkinto-opiskelijoille suunnattuja, koska useimpiin piti sitoutua vuodeksi kerrallaan. Kävin Maastrichtissa opiskelijakuorossa.

Koen kasvaneeni vaihdon aikana. Sain perspektiiviä suomeen ja suomalaisuuteen täysin uudella tavalla, vaikka vaihto olikin stressaava ja työntäyteinen kokemus itselleni. Suomessa mielellään haukutaan suomalaisia järjestelmiä ja palveluita, mutta kyllä sitä joka kerta kaipasi kotiin kun koko kaupunki meni lauantai-iltana kiinni klo 20:00 ja avautui seuraavan kerran maanantaina, ja sinulta jäi se perhanan maito ostamatta.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 02.02.2017 – 07.07.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 02.02.2017 – 07.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Ajatus vaihtoon lähdöstä oli kypsynyt jo muutaman yliopistossa opiskellun vuoden aikana ja kolmas vuosi valikoitui ja osoittautuikin täydelliseksi ajankohdaksi sille. Vaihtokohteeksi päättyi Maastrichtin yliopisto Hollannissa sen helpon sijainnin ja laadukkaan opetuksen perusteella. Terveystieteiden yksiköllä ei ollut montaa yhteistyöyliopistoa, ja koska halusin pysyä Euroopassa, oli Maastricht selvä valinta. Terveystieteiden yksikössä ei ollut montaa vaihtoon hakijaa, joten pääsy oli koko ajan melko varmaa. Kun tieto vaihtoon valitsemisesta tuli, alkoi erilaisten dokumenttien palautus kohdeyliopistoon. Kauan jouduin kuitenkin odottamaan varsinaisia varmistuksia kohdeyliopiston päästä, mutta ennen vaihtoon lähtöä tuli kuitenkin tietoon kurssien aikataulut, orientaatiopäivät ynnä muut.

Ennen matkaan lähtöä huolehdin matkavakuutuksen kuntoon puolen vuoden ajalle, asunto kohdemassa oli tiedossa ja tarvittavat dokumentit matkassa. Tammikuun lopussa koitti matkaanlähdön aika, jolloin lensin Helsingistä Amsterdamiin, josta lentokentältä lähti suoraan noin 2,5 tuntia kestävä junamatka Maastrichtiin. Alkujärjestelyihin perillä kuului ehdottomasti pyörän hankkiminen, joka osoittautuikin todella käteväksi kulkuvälineeksi tässä pienehkössä kaupungissa. Pyöriä on myynnissä 40-80 euron hintaan muun muassa Facebook-ryhmässä ”Buy and Sell a bike in Maastricht”. Tärkeää on kuitenkin myös panostaa lukkoon, sillä Maastricht on täynnä pyörävarkaita. Mikäli oleskelu Maastrichtissa kestää yli 4 kuukautta on kaupungin asukkaaksi käytävä rekisteröitymässä. Tähän yliopisto järjestää myös yhteisiä rekisteröitymiskäyntejä ja helpottaa näin alkujärjestelyjen hoitamisessa.

Helmikuun ensimmäisellä viikolla järjestettiin uusille opiskelijoille ”Arrival week”, jonka aikana oli erilaisia tapahtumia, bileitä ja ravintolailallisia, joissa tutustuminen uusiin opiskelukavereihin alkoi. ISN Maastricht (International Student Network) järjesti myös pitkin vuotta kaikenlaisia juhlia, illanviettoja, tapahtumia ja matkoja. Yliopiston puolesta järjestettiin myös muutama orientaatiopäivä, jossa tutustuttiin yliopiston tiloihin, opetusmenetelmiin ja muihin käytännön asioihin. Asunnon hankkiminen kävi itselläni melko helposti suoraan paikallisen opiskelija-asuntolan (Maastricht Housing) nettisivujen kautta, josta sain huoneen asuntolasta omalla kylpyhuoneella ja keittiön noin 10-20 ihmisen kanssa jaettavaksi. Olin hyvissä ajoin liikkeellä, joten valinnanvaraa vielä oli. Hintataso oli opiskelija-asunnoissa/huoneissa Suomessa totuttuun verrattain kallis, mutta asuntolassa asumisessa tutustui myös kansainvälisiin opiskelijoihin ja kulttuureihin, joten se oli sinällään myös hyvä kokemus. Hintataso oli suunnilleen Suomea vastaava, jotkin elintarvikkeet hieman halvempia. Olin varautunut hyvin sateiseen ilmastoon, sillä olin kuullut paljon tarinoita Hollannin keväästä ja sää olikin hyvin vaihtelevaa, kuitenkin Suomen kevättä huomattavasti lämpimämpää.

Opiskelin Maastrichtin yliopistossa terveystieteitä ohjelmassa ”Prevention and Health Programme”. Puolen vuoden vaihdon aikana minulla oli 3 suurempaa kurssia: Disease and Prevention, Public Health Policy ja Public Health in International context, joista kertyi yhteensä 27 opintopistettä. Kurssien sisällöt olivat hyvin mielenkiintoisia ja samalla haasteellisia. Opiskelumenetelmänä olivat käytössä tutorial-istunnot, luennot ja practical-istunnot. Tutorial-istunnoissa keskusteltiin erilaisista teemoista esimerkkitapausten avulla ja tuutorin tuella. Istunnot olivat organisoituneita tapaamisia puheenjohtajineen ja sihteereineen ja niihin tuli valmistautua lukemalla erilaisia artikkeleita, jotka toimivat keskustelun taustana. Luennot eivät olleet pakollisia, jonka huomasi niiden osallistujamäärästäkin, kuitenkin erittäin hyödyllisiä. Sen sijaan practical-istuntoihin, joissa harjoiteltiin erilaisia käytännön tilanteita politiikka-neuvotteluista asiakastapaamisiin, osallistuminen oli pakollista. Kokeen lisäksi kurssit sisälsivät usein ryhmätöitä, esseitä ja

itsearviointeja. Työmäärä luentoja, ryhmätöiden, tutorial ja practical-istuntojen kanssa oli suuri ja koulu vei huomattavan ajan viikosta. Opiskelun taso tosin oli laadukasta ja perushyvällä englannin kielen taidolla pärjäsi hyvin. Byrokratia Maastrichtin yliopiston puolesta aiheutti toisinaan hieman haasteita, eikä kaikkea informaatiota saanut kovin ajoissa tietoon. Yliopiston toiminta muutoin oli kuitenkin johdonmukaista ja toimivaa, joskin aika ajoittain hidasta niin ennen vaihtoon lähtöä kuin siellä ollessakin. Yliopiston yhteydessä ”Faculty of Health, Medicine and Life Sciences” tiedekunnan läheisyydessä sijainnut Sport center osoittautui myös todella hyväksi kuntosalin ja ryhmäliikuntojen suhteen. Siellä järjestettiin myös hyvin monenlaisia lajikerhoja ja kursseja, joten liikuntaa rakastavalle tarjontaa riittää. Maastricht on myös muuten täynnä erilaisia tapahtumia opiskelijoille lähes jokainen arkipäivä.

Maastricht on noin 120 000 asukkaan kaupunki aivan Etelä-Hollannissa sekä Saksan että Belgian rajojen läheisyydessä. Se on sijainniltaan ihanteellinen matkustelusta pitävälle ihmiselle, sillä sieltä on helppo matkustaa lähes minne päin Eurooppaa tahansa. Itse kävin vaihdon aikana muun muassa Liegessä, Bruggessa ja Brysselissä Belgiassa, Aachenissa ja Kölnissä Saksassa, Luxemburgissa, Barcelonassa ja Pariisissa ja lisäksi muita Hollannin kaupunkeja, kuten Eindhoven, Utrecht, Haag ja Amsterdam tuli käytyä läpi. Matkojen lisäksi vaihdon ehdottomia kohokohtia olivat helmikuulle ajoittuvat karnevaalit ja huhtikuussa juhlittu Kingsday, jotka ovat kansallisia juhlapyhiä.

Puolivuotinen Maastrichtin yliopistossa ei suinkaan ollut helppo ja työmäärä oli suurempi kuin mihin Tampereen yliopistossa olin tottunut. Myös opetustyylinä käytetyt tutoroinnit ja vahva painotus ryhmätöiden tekemisessä oli arkipäivää, eivätkä täysin sopineet omaan oppimistyyliin. Koulunkäyntiin piti todella panostaa, eikä vaihtokertomuksista tuttu juhliminen ja lomailu olleet ensisijalla joka viikko. Kuitenkin myös vapaa-ajan tapahtumia ja matkoja riitti, joista muodostuikin vaihdon kohokohtia. Koen, että opiskelijavaihto ulkomailla antoi minulle monta asiaa: rohkeutta käyttää englanninkieltä, toimia kansainvälisessä ilmapiirissä, käyttää erilaisia opiskelumenetelmiä, mutta ennen kaikkea uusiin kulttuureihin tutustumista, mahtavia ihmisiä ja itseluottamusta pärjätä maailmassa.

Opiskelijavaihto ulkomailla tuli juuri sopivaan saumaan ja toi vaihtelua yliopisto-opiskelun arkeen. Suosittelisin Maastrichtia ja sen yliopistoa sen laadukkaan opetuksen ja kansainvälisen ilmapiirin perusteella. Sieltä on helppo matkustaa ympäri Eurooppaa ja kohdata erilaisia kulttuureja. Maastricht itsessään on idyllinen ja viihtyisä hollantilainen kaupunki, jossa kohtaavat ihmiset ympäri maailmaa. Se on Tamperetta pienempi, mutta erittäin kansainvälinen ja tunnelmallinen kaupunki, jossa on laaja tarjonta erilaisia tapahtumia, ravintoloja ja baareja. Ihmiset Maastrichtissa ovat avuliaita ja puhuvat hyvin englantia, mikä sai olon tervetulleeksi. Voinkin siis suositella Maastrichtia ihmiselle, joka etsii uusia kokemuksia niin opiskelun kuin vapaa-ajan saralta uudessa kulttuurissa.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 02.02.2017 – 09.06.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 02.02.2017 – 09.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Vaihto-opinnot Universiteit Maastrichtissa 2.2.2017-9.6.2017.

Sain päähänpiston hakea vaihtoon, kun sähköpostiini kilahti ilmoitus täydennyshaun alkamisesta Erasmus-vaihtoihin. Kävin kurkkaamassa jäljellä olevia hakukohteita ja ilokseni huomasin Alankomaissa olevan paikkoja jäljellä, joten hain Maastrichtiin. Prosessi eteni todella nopeasti ja aika pian sain jo tietää hyväksymisestäni vaihtoon. Yliopiston sivut oli sinänsä epäselkeät, ettei minulla ollut mitään ideaa kurssivalinnoista. Maastrichtin vaihtokoordinaattori kuitenkin lähetti pian lomakkeen, josta valitsin kaksi kurssikokonaisuutta kevätlukukaudelle. Molemmat olivat 15 opintopisteen arvoisia teemakokonaisuuksia, johon kuului varsinainen pääkurssi ja kylkeen pieni metodikurssi. Kurseista ei sen kummempaa kuvausta saanut, joten aikalailla otsikon perusteella valitsin haluamani. Myöhemmin keväällä selvisi, että olin vahingossa valinnut kaikkein työläimmät ja paikallisten opiskelijoiden inhoamat kurssit. Vaihtoon lähtö itsessään oli helppoa ja paperihommat hoituivat todella mutkattomasti, en kokenut mitään ongelmia vakuutusten tai minkään muun kanssa. Maastrichtin koordinaattori vastasi hyvin nopeasti kaikkiin kysymyksiin, joten minkäänlaista pelkoa tuntemattomaan lähdöstä ei ollut. Lisäksi minuun otti yhteyttä reilusti ennen lähtöäni paikallinen tutorini, eli "buddy" joka vastaili mahdollisiin kysymyksiini etukäteen. En käynyt mitään kielikurssia ennen vaihtoa, sillä opiskelukieli oli englanti ja se on toinen äidinkieleni.

Yliopisto ei varsinaisesti auta hankkimaan asuntoa, mutta suosittelee luotettavia välitysfirmeja paikan päältä. Maastrichtissa on ymmärtämäni mukaan ongelmaa asuntohuijareista ja rahat vievistä, epäilyttävistä välitysfirminoista. Tässä siis kannattaa olla tarkkana. Yliopiston suosittelema Guesthouse on hyvin kallis verrattuna siihen minkälaisen huoneen rahalla saat, mutta sinänsä hyvä verkostoitumiseen kun suuri osa vaihtareista siellä tulee asumaan. Itse löysin sattuman kautta huoneen normaaleilta vuokramarkkinoilta tunnelmallisesta maalaistalosta pienestä belgialaisesta maalaiskylästä, joka on aivan Maastrichtin kyljessä. Lensin Düsseldorfin, josta otin bussin Maastrichtiin noin viikkoa ennen opintojen alkua. Vuokranantajani lainasivat minulle ensimmäiseksi pyörän, joka on aivan ehdoton Maastrichtissa liikkumiseen. Pyörätiet ovat selkeitä ja Suomessa olenkin kaivannut pyörällä liikkumisen helppoutta.

Tampereella opiskelin politiikan tutkimuksen linjalla, joka Maastrichtissa kääntyi European Studies-ohjelmaksi. Yliopistolla on käytössä PBL-metodi, eli Problem Based Learning, josta koko henkilökunta tuntui olevan aivan täpinöissään. PBL:stä kannattaa lukea etukäteen ennen Maastrichtiin lähtöä, sillä se ei välttämättä kaikille sovi ja monelle vaihtarille (mukaan lukien minulle) tulikin täytenä yllätyksenä. Opiskelu on hyvin koulumaista, poissaoloja ei saa olla ja kurssit ovat työläitä. Olisin halunnut vaihdossa ollessani koittaa kierrellä myös lähialueita, mutta se ei työmäärän vuoksi onnistunut ajattelemallani tavalla. Kurssit rakentuivat

suunnilleen niin, että pääkurssista oli pari kertaa viikossa iso massaluento kaikille ja pari kertaa viikossa niin sanottu tutorial, eli pienryhmätunti. Lisäksi metodikurssista oli yksi massaluento ja yksi tutorial viikossa. Tutorialeihin annetaan joka tunnille luettavaa 50-100 sivua, joka käydään ryhmässä läpi tietyn PBL-rakenteen mukaan. Jos opettajan mielestä et ole osallistunut keskusteluun tutorialissa tarpeeksi, saat huomautuksen ja lisätehtäviä kotiin. PBL ei siis sovi sellaisille opiskelijoille, jotka ovat hyvin ujoja. Kurssien arvioiminen on myös erittäin tiukkaa Maastrichtissa ja meille vaihtereille ensimmäisenä päivänä painotettiin koordinaattorien toimesta, että tärkeintä on vain päästä läpi edes rimaa hipoen. Noin kolmasosa opiskelijoista repputtaa tentit. Hyvistä numeroista ei siis kannata haaveilla kotiin tuomisiksi.

Kevään ensimmäisessä kokonaisuudessaani, The European State, johtava professori oli aivan älyttömän hyvä ja ystävällinen. Hän oli sattumalta myös pienryhmäni valvoja, joka oli onnenpotku. Työmäärästä huolimatta opettaja oli motivoiva ja opetus erinomaista, joten viihdyin näillä tunneilla ja koen ymmärrykseni laajentuneen käsiteltävistä aiheista todella paljon. Kyseinen professori valittiinkin loppukevästä European Studiesin opiskelijoiden toimesta ansioituneimmaksi opettajaksi. Metodikurssini oli ahdistava jokaisen muunkin opiskelijan mielestä, kenen kanssa aiheesta puhuin. Kävimme kirjaa läpi niin, että jokaisen piti valmistautua jokaiselle tunnille pitämään aiheesta esitelmä. Tunnin alussa arvottiin, kuka sen tällä kertaa joutui pitämään. Tämä opetustyyli oli inhottava ja aiheutti lähinnä ahdistusta monessa opiskelijassa. Kevään toinen kokonaisuus oli Power and Democracy, joka oli työläin kurssi, jota olen ikinä käynyt missään. Palautettavia tehtäviä oli jatkuvasti, luettavaa kohtuuttomat määrät, valmistettavaa jokaiselle tutorialille paljon ja lopuksi kirjoitettiin kaksi 10 sivun ja yksi 20 sivun essee. Onnekseni pääkurssini tutorialini ohjaava opettaja oli hauska ja tukeva, sillä muuten en varmasti olisi päässyt läpi. Kurssin johtava professori oli erittäin tiukka ja metodikurssini opettaja vielä tiukempi, ajoittain ilkeäksikin heittäytyvä henkilö. Hänestä annoimme koko metoditutorialimme voimin palautetta takaisin päin. Minä lukemattoman muun tavoin en päässyt läpi metodikurssista. Lisäksi älyttömän iso osa vaihtareista kylmän viileästi lopetti osan kurseista kesken. Paikalliset ystäväni tässä vaiheessa kertoivatkin minun vahingossa valinneen päätoimisten opiskelijoiden pahiten kammoamat kurssit. Jos olisin tiennyt valita muuta, olisi minulla ollut enemmän vapaa-aikaa (ja hermoja) jäljellä vaihdon aikana.

Minun henkilökohtainen kokemukseni yliopistosta siellä on valitettavan kurja, mutta varmasti toisilla kurssivalinnoilla tunne olisi toinen. Palattuani kotiin vaihdosta moni onkin kysellyt kokemuksiani ja on ollut ristiriitaista selittää, että kaikki muu oli aivan huippua paitsi itse koulu. En ole koko elämäni aikana stressannut ja ahdistunut niin pahasti koulusta, kuin Maastrichtissa. Ja tämänhän piti olla hauska ja rennohko vaihto! Onneksi sain paljon ystäviä, buddyni oli aivan mahtava, aktiivinen ja avulias ja meille syntyi läheinen ystäväpiiri buddyni ansiosta. Kävin paikallisen kuoron koelauluissa ja pääsin sisään valmistelevaan kevään isoa konserttia. Valitettavasti en ehtinyt käymään harjoituksissa koulutöiden niin paljon kuin olisin halunnut, mutta sain sieltäkin paljon ystäviä. Kuoro toi hetken hengähdystauon stressin keskelle. Tekemistä ja nähtävää Maastrichtissa riitti muutenkin, kaiken maailman tapahtumia ja kerhoja oli vaikka kuinka paljon ja kaupunki sijaitsee hyvin keskeisellä paikalla Saksan ja Belgian rajalla. Jos aikaa siis riittää, matkustaminen on helppoa ja mielenkiintoisia

matkakohteita lähellä vaikka kuinka paljon. Kävinkin pyörähtämässä Gentissä, Aachenissa, Kölnissä, Brysselissä, Amsterdamissa ja karnevaalilomalla ehdin matkaamaan Berliiniin asti. Itse Maastricht ja sen ympäristö on todella kaunista, joten kannattaa suunnata pyörälläkin lähiympäristöön.

Kokemukseni oli kasvattava ja lisäsi itseluottamusta. Tiedän pärjääväni, vaikka ennen lähtöä jännitin suunnilleen kaikkea maan ja taivaan väliltä. Sain mahtavia ystäviä, joiden kanssa pidän yhteyttä viikottain ja opin aivan älyttömät määrät uusista kulttuureista, kun läheimpiin ystäviini siellä kuului eteläkorealainen, turkkilainen, togolaisnorjalainen, amerikkalainen ja saksalainen. Vaihto lisäsi innostustani ulkomaille suuntautumiseen niin, että pohdin jo vakavasti maisteriopintojen suorittamista ulkomailla, sillä pelkoa siitä etten uskaltaisi tai pärjäisi ei enää ole. Eurooppa ja eurooppalaisuus on saanut aivan uuden merkityksen, joka varmasti tukee myös opintojani jatkossa. Mieleenpainuva kevät kokonaisuudessaan!

Universiteit Maastricht, Maastricht, 02.02.2017 – 07.07.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 02.02.2017 – 07.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Suomeen palatessa kaikki tuntuu ensin hiukan hassulta. Juurihan minä lähdin ja nyt olen jo takaisin. Se meni nopeasti! Kaikkea katselee kuin turistin silmin. Helsingin rautatieasemalla joku pummaa kaljaa ja yöllä ei tulekaan pimeää. Jos palataan ihan alkuun, niin tiesin aina, että haluan yliopistossa vaihtoon. Hakuprosessi toimi hyvin, mutta lopullisen tiedon saaminen kohdeyliopistolta kesti kauan, ei asuntoa vuokratessakaan ollut ihan 100% varma, että onko sinne hyväksytty vai ei. Maastrichtin yliopiston kurssitarjonta oli hyvin selitetty, mutta yllätyksenä tuli, kuinka kova opiskelutahti siellä oli. Lähdin vaihtoon hiukan sillä asenteella, että kiireisen syksyn jälkeen voi matkustella ja vähän ottaa rennommin. Kävi kuitenkin niin, että tuntui kuin en olisi pääsykoikeitakaan stressannut yhtä paljon kuin kursseja Maastrichtissa. Toki osasy siihen oli uudet oppimismenetelmät, uusi kieli ja kaikki uudet kuviot, mihin kesti tottua. Perinteiseksi vaihto-ajaksi sitä ei voi kuvailla, sillä töitä on tullut tehtyä enemmän kuin Suomessa. Mikään ei kuitenkaan mene hukkaan ja siitäkin on toivottavasti tulevaisuudessa hyötyä.

En tehnyt erillisiä kielikursseja ennen lähtöä, vaikka englantini ei olekaan ihan virheetöntä. Ensimmäisellä periodilla tosin kävin samaan aikaan englannin professional writing - verkkokurssia Tampereen yliopistolle. Hyvin pärjäsi ulkomailla ylioppilastutkinnon B-englannillakin. Kehityksen kuitenkin huomasi nopeasti; luentoja oli vaivattomampi seurata ja keskusteluihin uskalsi jo osallistua. Siitä on turha välittää, menevätkö lauserakenteet

oikein, kaiken saa selitettyä, vaikka pantomiimilla jos on tarve. Ei siis hätää, jos huolestuttaa että pärjääkö, kyllä pärjää! Harjoittelemalla myös oppii: nyt esitelmän pitäminen englanniksi eikä puheenjohtajana toimiminen tunnu enää missään. Tai saattaa tuntua, mutta ei enää niin kammottavalta kuin aluksi.

Yliopistolla ei ollut paljoakaan tuutoritoimintaa, mutta oli mahdollista saada oma "buddy", joka tarvittaessa tulee noutamaan juna-asemalta. Hukassa oleminen kuuluu kuitenkin vähän asiaan, yksi vaihdon anneista onkin ollut, että kaikkialla pärjää. Esimerkiksi Pariisiin voi lähteä ilman karttaa, nettiä tai tietoa siitä, missä hotelli sijaitsee. Kaikki aina järjestyy, ja kysymällä selviää!

Asuntoni (eli huoneeni) oli Maastricht housingin kautta hankittu, se oli vähän samanlainen järjestelmä kuin TOAS. Asuin asuntolassa (Avant Garde), jossa suurin osa oli vaihtareita. Minulla oli oma pieni huone ja vessa suihkuineen. Keittiö oli kerroskeittiö, joka jaettiin yli 20 ihmisen kanssa. Yksi tiskiallas, 5 pientä jääkaappia ja 8 keittolevyä. Melkeinpä jokapäiväinen tuskan aihe kerroskeittiössä olivat tiskit ja erilaiset siisteyskäsitykset. Päivällisaikaan tungos ja kuumuus valtasivat koko keittiön. Onneksi kaikilla oli hiukan eri rytmit, esimerkiksi intialaiset tulivat aamupalalle, kun suomalaiset tekivät lounasta ja perulaiset aloittivat päivällisen, kun suomalaiset olivat jo nukkumassa. Vaikka asuntola oli vanha ja välillä sotkuinen, oli se kuitenkin ihan asuttava. Kaikki huonekalut ja lakanat olivat valmiina niin, että niitä ei tarvinnut itse ostaa. Vuokra oli kuitenkin aika kallis, 400-500 euroa kuukaudessa. Jos haluaa selvittää halvemmalla, voi soluja etsiä Facebookista, joissa hinnat olivat halvemmat. Hollantilaiset opiskelijatkaan eivät asu yksiöissä, vaan soluissa tai vanhempinsa luona.

Maastrichtin yliopistossa käytetään Problem Based Learning -menetelmää ja se oli minulle ihan uutta. Tuntui jo kyllästymiseenkin asti, että kaikki tehdään ryhmässä, kaikki opeteltavat asiat päätetään ryhmässä ja tehdään vielä erillisiä ryhmätöitä ryhmissä. Ne rakastavat ryhmiä... Maastrichtin yliopisto on maineikas ja he ovat ylpeitä siitä, että he käyttävät Problem Based Learningiä. Tenttiminen oli myös uusi, erilainen kokemus. Monen monta sataa oppilasta laitettiin suureen messuhalliin tekemään yhtä aikaa koetta. Vessaan päästäkseen piti opiskelijakortti jättää pantiksi. Opiskelin Public Healthia ja seurasin preventio-ohjelmaa. Siellä kurseja ei saanut valita mielen mukaan, vaan tuli valita ohjelma, jota sitten seurattiin ja jonka kurssit suoritettiin. Opiskelussa luettiin paljon artikkeleja, ei yhtäkään kirjaa. Kaikki materiaali koostui artikkeleista.

Muita huomioita mitä tein puolen vuoden aikana:

- Maastrichtin yliopistolla oli hyvät mahdollisuudet liikkua. Salille ja ryhmäliikuntatunneille pääsi halvalla ja tarjonta oli monipuolista. Liikuntaa tuli kuitenkin hyvin jo sillä, että siellä pyöräiltiin kaikkialle, yhden pyöräretken pituudeksi tuli kerran jopa 52 km.
- Pyörä oli ihan ehdottoman tarpeellinen ostos, ilman sitä ja kunnon lukkoa, ei olisi pärjännyt. Pyörien katoamiseen tulee varautua jo ennalta, sillä pyörien varastaminen on siellä arkipäivää. Melkeinpä kaikilta vaihtareilta varastettiin pyörät, myös minulta.
- Hollannissa lounaaksi syödään vain leipiä ja yliopiston kanttiinissa oli kallista. Tuli muutamaankin otteeseen ikävöityä Tampereen yliopiston 2,60 euron koululounaita.
- Matkustelu Hollannin sisällä ja ulkopuolelle oli helppoa, koska välimatkat eivät koskaan olleet pitkiä. Puolen tunnin pyöräilyn jälkeen oli jo Belgian puolella. Vaihdon aikana tuli käytyä seitsemässä maassa ja joissakin jopa moneen kertaan.

- Suomalainen pannari oli herkkua kaikkien mielestä. Kun sitä kerran teki, sai sitä olla tekemässä vielä monta kertaa sen jälkeenkin!

Vaihtarikupla kesti koko vaihdon ajan ja opinkin mm. tanssimaan bollywoodia, miten valmistetaan perinteisiä ruokia Perussa, millainen on aamupala Saksassa, miten dyykatuista ruoka-aineista saa maittavan aterian, miltä tequilaolut maistuu ja mikä on hollannin pisin sana. Uusien ystävien saaminen sekä kaikkialta maailmalta että Hollannista on yksi suurimmista rikkauksista, mitä vaihto antoi. Maailma muuttuu hetkessä pienemmäksi, kun on paikka, minne mennä niin Maastrichtissa, Perun sademetsissä kuin Saksan autobahnallakin.

Tampereen yliopistolta toivoisin joustavuutta kurssien korvaamiseen, sillä erityisesti kansanterveystieteessä joitain kursseja menee vain joka toinen vuosi ja yhden kurssin missaaminen sekoittaa koko etenemissuunnitelman. Vaihdoista tulisi keskustella ja siihen tulisi kannustaa jo ensimmäisestä opiskeluvuodesta lähtien, jotta se olisi mahdollisimman sujuvasti toteutettavissa, eikä sitä tarvitsisi tehdä etenemisen kustannuksella. Esimerkiksi terveyden edistämisen-kurssi (10 op) jäi huonoon väliin. Kakkosvuonna meille kerrottiin, että sitä ei suositella käytäväksi vielä silloin, vaikka saattaisikin olla aikaa. Tuossa vaiheessa olisi ollut hyvä, että joku muistuttaisi niitä, jotka ovat, lähdössä vaihtoon, että kannattaa käydä se kurssi kuitenkin ennemmin.

Olen kiitollinen mahdollisuudesta lähteä vaihtoon. Opin koulujuttujen lisäksi paljon itsestäni, toisista, eri kulttuureista ja elämästä ylipäättään. Suomalaisten täsmällisyyttä, rehellisyyttä ja rauhallisuutta arvostettiin. Jos en olisi käynyt vaihdossa, en olisi puolen vuoden aikana aikuistunut ja oppinut elämästä näin paljon.

Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam, 01.02.2017 – 30.06.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Amsterdam

Vaihtoaika: 01.02.2017 – 30.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Vrije Universiteit Amsterdam

Päädyin hakemaan vaihtoon Alankomaihin hetken mielihoiteesta hakuajan umpeutumista edeltävänä päivänä ja näin ollen muita hakukohteita ei hakemuslomakkeeseeni eksynytkään. Kohde oli ilmeisen suosittu hakuajankohtana (kevät 2016) ja kahta paikkaa olikin hakenut vajaa kymmenkunta opiskelijaa ensisijaisena.

Hakuprosessi itsessään oli yksinkertainen eikä suurempia ongelmia ilmennyt prosessin edetessä, paitsi kurssirekisteröitymisen yhteydessä, jolloin jouduin lähettämään kurseille rekisteröitymislomakkeen uudelleen. Kohdeyliopisto lähetti hyvin informaatiota koko prosessin ajan ja yliopiston nettisivuilta löytyivät valittavissa olevat kurssit ilman suurempia ponnisteluita. Asunto- ja vakuutusasiat hoituivat helposti ennen vaihtoon lähtöä. Noin kaksi kuukautta ennen vaihdon alkua DUWO (yliopiston asuntosäätiö) lähetti sähköpostiin linkin,

jonka kautta pystyi itse selaamaan ja varaamaan asuntoja. Varmuuden vuoksi ennen matkalle lähtöä tuli otettua matkavakuutus, jotta mahdollisiin tapaturmiin ja matkatavaravahinkoihin varautuminen olisi kunnossa.

Kohdeyliopiston Erasmus-tiimi järjestää saapuville vaihto-opiskelijoille tervetuliaisviikonlopun, jonka aikana opiskelijoilla on mahdollisuus tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin sekä hollantilaisiin tapoihin ja perinteisiin. Allekirjoittanut osallistui kyseiseen viikonloppuun, joka oli jälkikäteen mietittynä melko ylihintainen omaan osallistumiseen nähden, mutta tulipahan käytyä. Ylihintaisuus tapauksessani johtuu siitä, että osallistuin vain omakustanteiselle publi-kierrokselle sekä ravintolaillalliselle, jolloin ravintolaillalliselle tuli hintaa sen pääsylipun verran eli suurinpiirtein 70 euroa ja olipa kyseisen illallisen pihvi elämäni sitkein, mutta eihän kyseessä pitänyt ollakaan mikään makumatka ja kummankin illan aikana tuli tutustuttua muihin uusiin vaihto-opiskelijoihin.

Asuminen Amsterdamissa on yleisesti todella hintavaa ja yksityisillä markkinoilla pelkästä makuuhuoneesta jaetussa asunnossa joutuu maksamaan viidestä sadasta kuuteensataan euroa. Hintatason vuoksi kannattaakin hyödyntää DUWO:n tarjoamia asuntoja, jotka ovat yleiseen hintatasoon nähden erittäin edullisia. Oma valintani oli kahden hengen soluasunto (Uilenstede 102), jonka jaoin kreikkalaisen tutkinto-opiskelijan kanssa. Lukuun ottamatta kämppiksen poismuuton yhteydessä jälkeen jättämiä velkoja, yhteiselo kämppiksen kanssa sujui hyvin. Aikaisemmissa matkakertomuksissa on moitittu asuntojen kuntoa, mutta omasta mielestäni DUWO:n tarjoamat asunnot ovat hintaansa nähden Amsterdamissa todellisia löytöjä. Yleiskunto DUWO:n asunnoissa on kuitenkin suomalaisiin opiskelija-asuntoihin verrattuna matalampi, mutta asunnot ovat hyvällä sijainnilla ja kulkuyhteyksien varrella, joten asunnon kunnossa voi antaa reilusti tasoitusta. Asuntojen huoltopalvelu DUWO:lla on kuitenkin hitaahko, mutta näppäränä ja puukäsityö tunneilla hereillä olleena suomalaisena pienet viat korjaantuivat pikaliimalla, nippusiteillä ja tarvittaessa teipillä. Sanottakoon kuitenkin miinuksena, että saapuessa rikki olleiden jääkaapin ja sängyn korjaaminen jäi tapahtumatta viiden kuukauden aikana. Päivän ensimmäisenä ponnistelua vaativana suorituksena vaihdon aikana toimikin sängyssä olevasta kuopasta pois kipuaminen.

Opiskelu Alankomaissa erosi Suomessa opiskelusta lähinnä koulumaisuutensa vuoksi ja itsenäistä opiskelua kävi kaipaamaan vaihdon aikana. Luennoitsijat ohjasivatkin lähestulkoon kädestä pitäen kursseille osallistujia läpi kurssin ja kursseilla ollessa tuntui, että opiskelijoilla teetettiin kotitehtäviä ihan vain teettämisen vuoksi eikä juurikaan oppimisen vuoksi. Mukavaa vaihtelua olivat yrityksille tehtävät toimeksiannot kursseilla sekä runsaat vierailijaluennot. Opiskelukielenä toimi englanti ja kurssitarjonta oli erittäin laaja.

Vapaa-ajanviettomahdollisuuksia Amsterdamista löytyy varmasti jokaisen tarpeisiin. Oma suosikkini vapaa-ajan viettoon löytyi urheilun parista, tarkemmin paikallisen jalkapallojoukkueen Ajaxin pelien seuraamisesta. Kevätkaudella tulikin käytyä katsomassa likipitään jokainen Ajaxin peli ja suosittelen Amsterdamiin menijöitä menemään katsomaan ainakin yhden pelin, piti sitten urheilusta tai ei, sillä olutta sai areenalta suhteellisen sopuisaan hintaan. Harrastusmahdollisuudet yliopistolla ovat hyvät ja yliopiston sport centrumista löytyy lukuisia harrastusmahdollisuuksia ja lajikerhoja joihin voi osallistua erittäin sopuisaan hintaan. Lisäksi yöelämästä löytyy paljolti mahdollisuuksia valita juuri omaan makuun parhaiten sopivat paikat niin musiikin kuin ihmistenkin suhteen. Ravintoloita kaupungista myöskin löytyy ja kannattaakin poiketa keskustan ulkopuoleisilla alueilla syömässä, joissa ruuan hinta-laatusuhde on huomattavasti parempi kuin aivan keskustassa.

Vaihto-opiskelu Amsterdamissa oli ehdottomasti hyvä päätös ja kaikki ongelmat, joita raportissa mainitsinkin tulivat otettua vaihtokavereiden kanssa huumorilla ja monesti tulikin naureskeltua muun muassa DUWO:n hitaalle korjauspalvelulle. Amsterdamia suosittelen kaikille kiinnostuksen kohteista ja aiemmasta ulkomaan kokemuksesta riippumatta, sillä ilmapiiri on todella lähellä pohjoismaalaista kulttuuria ja varmasti helppo kohde sopeutua kokemattomammallekin ulkomaankävijälle. Suosittelen kiinnostuneita katsastamaan myöskin englanninkielisiä trainee-paikkoja, joita on tarjolla erittäin paljon. Itse sain trainee-paikan jo parin viikon maassa oleskelun jälkeen ja nyt jo trainee-jakson aloittaneena voin vain suositella kyseistä vaihtoehtoa.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 01.02.2017 – 30.06.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 01.02.2017 – 30.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Olin päättänyt hakea vaihtoon jo yliopistourani alussa, koska kansainvälinen työ ja mahdollinen asuminen ulkomailla tulevaisuudessa on kiinnostanut minua jo pitkään. Alankomaat valikoitui kohteeksi pitkien kansainvälisten perinteiden ja alankomaalaisten erinomaisen englannin kielen taidon vuoksi. Groningenin yliopiston valitsin sen hyvän maineen vuoksi, vaikka halusin reissata vaihtoni aikana Euroopassa, halusin samalla myös oppia uutta ja hyödyllistä opintoihini liittyvää. Itse hakuprosessi Groningenin yliopistoon oli alusta alkaen mutkaton omasta mielestäni. Viestintä kohdeyliopistosta oli hyvin informatiivista ja aktiivista ennen vaihtoa ja vaihdon aikana. Kurssitarjonta oli monipuolista vaihto-opiskelijoille ja kurssien opetuskieli oli englanti. Vaihtodokumenttien saanti onnistui ajallaan, kunhan vain itse muisti hoitaa tarvittavat asiat ajoissa esim. pyytää allekirjoitukset yms. Vaihtoa varten otin yhteyttä vakuutusyhtiöni, jossa osattiin auttaa tarvittavien vakuutusten kanssa, mutta muistaakseni ainoa, jonka itse otin oli matkavakuutuksen pidennys.

Groningenin yliopisto järjesti ensimmäisillä viikoilla tuutorointitapaamisia, mutta osallistujamäärät romahtivat radikaalisti ensimmäisen kerran jälkeen. Muistaakseni tuutorointitapaamiset olivat uusi lisä yliopistolta, joten tapaamisten organisointi oli vielä hyvin alkeellista verrattuna Suomeen. Vuorostaan paikallinen ESN-järjestö järjestää smurffiviikkoja muistuttavan viikon opiskeluiden alkuun, johon kannattaa ehdottomasti osallistua, koska sieltä on mahdollista verkostoitua hyvin uusiin ihmisiin ja järjestetyissä iltaohjelmissa on laidasta laitaan ohjelmaa stand up-esityksistä bileiltoihin. ESN:n järjestämällä viikolla on mahdollista osallistua hollannin kielen peruskurssille, itse en sitä tehnyt, koska groningenilaisten englannin kielen taito on erinomaista.

Saavuini Groningeniin vuokrasuhteeni alkamispäivänä, joten asunto oli valmiina, kun saavuini paikalle. Koska en ollut vastaanottanut vuokranantajan maksullista aloituspakettia, ensimmäisenä päivänä täytyi lähteä tutustumaan paikalliseen IKEA:an ja käydä ostamassa

keittiötarvikkeet ja liinavaatteet. Vuokrasin asunnon yliopiston suositteleman SSH:n kautta ja asuin Kornoeljestraatilla, josta oli Zerniken kampukselle alle 10 minuutin pyörämatka ja keskustaankin vain noin 15 minuuttia. Kornona tunnettu asutokompleksi majoittaa noin 300 opiskelijaa, joten tekemisestä ei varmasti tule pulaa. Vuokrataso Alankomaissa saattaa yllättää muuhun elintasoon nähden ja asuntojen kunto ei varmasti ole sama mihin Suomessa on tottunut (ainakaan Kornossa). Maksoin vuokraa 365 e/kk noin 10 neliön huoneesta ja samalla käytävällä asui 14 muuta ihmistä, joiden kanssa jaoimme WC:t ja suihkut. Ensimmäisten päivien totuttelun jälkeen yhteiselo kävi varsin helpoksi ja uusiin ihmisiin tutustuminen oli vaivatonta. Yllättävää oli, että samalla käytävällä oli lisäksi neljä muuta suomalaista. En kadu hetkeäkään valintaani mennä asumaan Kornoon, mutta SSH:n vuokra-asuntola Moesstraatilla on vielä paremmalla sijainnilla, joten siihenkin kannattaa tutustua.

Opiskelin omaan pääaineeseen liittyviä opintoja Groningenissa. Olin kuullut valmiiksi, että Groningenin yliopiston opetus on erittäin laadukasta ja vaativaa (josta kuulee myös ensimmäisten viikkojen aikana paljon), eikä tämä mielikuva ollut väärä. Tämän takia otin suhteellisen vähän opintoja verrattuna Suomeen eli vain kaksi kurssia per jakso. Opetusmenetelminä käytettiin luentojen lisäksi erilaisia harjoituksia ja ryhmätöitä. Tentit olivat vuorostaan hyvin laajoja ja niihin täytyi osata koko kurssialue, joten viimeisen illan luentodiojen selailu ei riitä Groningenin yliopistossa. Kuitenkaan omasta mielestäni kurseista läpikäseminen ei ole mitenkään mahdotonta ja kaikilla luennoilla/harjoituksilla ei ole välttämätöntä käydä, jos jaksaa viimeisen viikon tai viikkojen aikana tehdä kovasti töitä (huom. Omat oppimismenetelmäsi). Myöskään diojen laatu kaikilla kurseilla ei ole läheskään samalla tasolla kuin Tampereella ja oikeastaan kaikilla kurseilla on hyväksi, jos omaa kirjan tai muistiinpanot, joita saa yliopistolta ostettua muutaman euron hintaan, kirjat ovat vuorostaan aika kalliita ja koulun kirjastolta kirjojen saaminen on lähes mahdotonta. Omalla englannin kielen taidollani pärjäsinkin vaivattomasti koulussa, mutta omaa englannin kielen taitoa kannattaa hioa, jos tuntee itsensä epävarmaksi, koska välillä voi joutua lukemaan pitkiäkin pätkiä englannin kielistä tekstiä. Loppuyhteenvetona opetus on verrattavissa Suomen tasoon, mutta tietyissä asioissa Groningenissa odotetaan enemmän omatoimisuutta sekä tenttialueiden kokonaisvaltainen osaaminen on tärkeää, eikä täppittämällä pärjää samalla tavalla kuin Suomessa. Vielä mainintana kurseilla usein ennen tenttejä julkaistaan harjoitustenttejä sekä mahdollisesti lisäksi vanhoja tenttejä, joilla on hyvä harjoitella varsinaiseen tenttiin. Kuitenkin kannattaa pitää mielessä, että kurssin tentti on todennäköisesti huomattavasti vaativampi, koska yliopistolla on tapana vaikeuttaa kurseja jatkuvasti.

Groningenin yliopistoon tutustuessa Googlen kuvahausta ensimmäisinä kuvina tulee vanha tyylikäs yliopistorakennus, joka toimii keskustakampuksena, mutta ainakin kauppatieteiden opetus tapahtui Zerniken kampuksella pari kilometriä pohjoiseen. Samalla alueella toimii varsin edullinen liikuntakeskus ACLO, jossa on urheilumahdollisuuksia suhteessa todella paljon enemmän kuin Tampereella. Suuren opiskelijamääränsä vuoksi Groningenin yöelämä on varsin eläväistä jokaisena viikonpäivänä pl. tenttiviikot, kun opiskelijat valloittavat keskustan kirjaston (jos haluat lukea kirjastolla, mene ajoissa). Hintataso niin kaupoissa kuin ravintoloissa on Suomea edullisempaa. Ja jos joskus laiskottaa Groningenissa toimii Suomen Woltiin verrattava Thuisbezorgd ja Food Drop, joista voi tilata ruokaa kotiinkuljetuksella lukuisista ravintoloista.

Matkustusmuotona Groningenin sisällä ehdottomasti paras on polkupyörä. Itse vuokrasin SSH:n suositteleman pyöräliikkeen kautta pyörän, johon kuuluvat mahdolliset kunnostukset ja uusi pyörä, jos se varastetaan ja sinulla on edelleen molemmat saamasi avaimet. Yksityisiltä ostettuna pyörä on edullisempi, mutta pyörien kuntoon nähden on todennäköistä, että pyöräsi hajoaa vähintään kerran, joten suosittelen vuokraamista. Alankomaissa on hyvä junaverkko ja Facebookissa on ryhmiä, joista on mahdollista ostaa junalippuja 7e hintaan. Ryhmät uudistuivat loppukeväästä, kun vaihtoni oli loppumetreillä, joten asiasta kannattaa kysellä opiskelijakavereilta, kun pääsee Groningeniin. Toinen vaihtoehto on liikkua bussilla ja esimerkiksi FlixBus on erinomainen vaihtoehto, jos matkustaa esimerkiksi Saksaan tai muualle lähialueille. Amsterdamin Schipolin lentokentälle Groningenista on noin kahden tunnin matka, josta lähtee lentoja ympäri maailmaa. Itse käytin myös muutaman kerran Eindhovenin lentokenttää, josta Ryanair lentää Alankomaista ja sinne matkaa kertyy vaihdoista riippuen noin kolme tuntia. Alankomaista matkustaminen on suhteellisesti edullista ainakin verrattuna Suomeen ja matka-ajat ovat huomattavasti inhimillisempiä Suomeen verrattuna. Kävin vaihtoni aikana Alankomaiden suurissa kaupungeissa, Saksassa useampaan kertaan ja 8 muussa maassa.

Kaiken kaikkiaan vaihtoni perusteella Alankomaista sekä Groningenista jäi erittäin hyvä kuva. Ihmiset ovat erittäin ystävällisiä, sää oli mainostettua parempi ainakin omana aikanani sekä vaihdosta sain kansainvälisiä ystäviä, joiden kanssa tulee pidettyä varmasti yhteyttä myös myöhemmin elämässä. Voin ehdottomasti suositella Groningenia vaihtokohteeksi, mutta koulutöitä siellä ei voi laiminlyödä aivan koko lukukautta, jos haluaa saada opintopisteensä. Itse pääsin kaikista tenteistä ensimmäisellä yrityksellä, joten hauskaakin ehtii pitämään varmasti. Tätä kirjoittaessa en ole vielä saanut opintorekisteriotettani vaihtoyliopistolta, mutta aikaisempien kokemusten perusteella hyväksiluku onnistuu vaivattomasti. Vaihdosta jäi käteen paljon ja eri kulttuureista tuleviin ihmisiin on mielenkiintoista tutustua. Tämän kokemuksen perusteella työskentely ulkomailla ja esimerkiksi Alankomaissa saattaa kiinnostaa minua tulevaisuudessa.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 05.09.2016 – 23.12.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 05.09.2016 – 23.12.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Vaihtoyliopiston tiedekunnan kansainvälinen toimisto vastasi ripeästi ja avuliaasti kaikkiin kysymyksiini, joten järjestelyt toimivat melko hyvin. Valittavat kurssit vahvistuivat vasta kesäkuussa ja ainoa vaihtoehto oli valita yksi maisteriohjelma, jonka kurseille pystyi osallistumaan. En siis voinut yhdistellä eri oppiaineita, joten valitsin terveydenhuollon johtamisen maisteriohjelman (Healthcare Policy, Innovation and Management).

Uusille opiskelijoille oli järjestetty elokuun lopulla tutustumisviikko, johon en ehtinyt osallistua, mutta maisteriohjelman yhteinen orientaatiopäivä syyskuun alussa tarjosi riittävästi informaatiota opintojen tueksi. Maisteriohjelmassa oli paljon muitakin vaihto-opiskelijoita ja ulkomailta tutkintoa suorittamaan tulleita, ja meidän neuvomiseen ja ohjaamiseen oli varattu riittävästi resursseja. Opiskelukielenä oli englanti, joten en kokenut tarvetta osallistua kielikursseille.

Aloitin asunnonhakemisen vasta myöhään heinäkuussa, sillä sitä ennen en ollut vielä täysin varma ehdinkö lähteä syksyllä vaihtoon vai saanko oman alan töitä. Löysin kuitenkin elokuussa asuntoja välittävän paikallisen Facebook-ryhmän kautta kalustetun kämpän juuri syys-joulukuulle. Maksoin keskustan ulkopuolella olevasta kaksiossa yhteensä 500e/kk. Maastricht Housingin guesthouse-asunnot oli jo kaikki vuokrattu, mutta hinta-laatusuhteeltaan vuokraamani kaksio oli niihin verrattuna hyvä. Toki vaihtoaikana yhteisöllisempi asumismuoto olisi tarjonnut enemmän sosiaalista kanssakäymistä. Muillekin suosittelen Rooms / Kamer / Zimmer in Maastricht -ryhmää Facebookissa yliopiston oman Maastricht Housing -palvelun lisäksi.

Opiskelin Healthcare policy, innovation and management -maisteriohjelmassa syyslukukauden ajan eli kahden periodin ajan. Molempina periodeina oli kaksi kurssia ja opinnot oli järjestetty siten, että kontaktiopetusta oli vain tiistaisin ja torstaisin. Muut päivät oli itsenäistä opiskelua ja ryhmätöiden tekemistä. Yliopisto on kuuluisa PBL- eli problem-based learning -opetusmetodeistaan. Jokainen kurssi oli rakennettu tämän ympärille, eli luentojen lisäksi oli viikottainen tutoriaalisessio, missä luotiin ohjatusti ryhmälle oppimistavoitteet, jotka sitten seuraavan viikon tapaamisessa purettiin.

PBL-opiskelu tarjosi hyvän rungon opiskelulle ja joka viikon tapaamiselle luettavaa oli noin 5 artikkelin/kirjan luvun verran. Kurssilla pärjätäkseen ei siis voinut lukea pelkästään tenttiin, mikä oli ihan virkistävää vaihtelua Tampereen yliopistossa opiskeluun. Vaadittava työmäärä kursseilla oli oman kokemukseni mukaan hieman korkeampi kuin mihin olin Tampereella tottunut.

Vaihto-opiskelu tarjosi hyvää kansainvälistä näkökulmaa terveydenhuollon toimintaan ja suorittamani kurssit täydentävät hyvin omaa terveystieteiden maisterin tutkintoani. Kielitaitoni varmasti kehittyi myös ja kansainvälisessä ympäristössä toimiminen tuntuu luontevammalta vaihtokokemuksen jälkeen.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 28.08.2016 – 27.01.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 28.08.2016 – 27.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Vaihto-opiskelu ulkomailla on kuulunut suunnitelmiini jo ensimmäisestä opiskelupäivästä asti. Vaihtomaata valittaessani Alankomaat oli jo heti alusta listan kärkipäässä. Kulttuurien samankaltaisuus sekä hyvät kulkuyhteydet kaikkialle Eurooppaan tekivät Alankomaista minulle kiinnostavimman vaihtokohteen. Englanninkielinen yliopisto oli minulle kriteerinä, ja Alankomaat on tunnettu laadukkaasta englanninkielisestä opetuksesta. Kaupunkina Groningen kiinnosti erityisesti kokonsa vuoksi sekä vilkkaan opiskelijaelämänsä takia.

Hakuprosessi Groningenin yliopistoon oli hyvin selkeä ja sujuva. Yhteydenpito Groningenin yliopistoon sujui ongelmitta ja vastausajat olivat melko lyhyitä. Kohdeyliopiston kurssitarjonta oli helposti saatavilla, ja muistutuksia kursseille ilmoittautumisesta saapui sähköpostitse tasaisin väliajoin, jonka vuoksi olisi ollut lähes mahdotonta unohtaa ilmoittautua kursseille. Olin myös melko ahkerasti yhteydessä oman yliopiston vaihtokoordinaattoriin, mikäli mieltäni askarrutti jokin asia. Etukäteisjärjestelyistä jäi hyvät fiilikset, jonka vuoksi itse vaihtoon lähteminen ei tuntunut stressaavalta asioiden hoituessa suunnitelmien mukaan. Otin matka- ja matkatavaravakuutuksen koko vaihtolukukauden ajaksi, jolloin mahdolliset sairastumiset ja loukkaantumiset sekä matkatavaravahingot olisivat olleet katettu. En osallistunut erilliselle kielikurssille Tampereen yliopiston tai muiden tahojen kautta ennen vaihtoa, sillä englanninkieleni oli jo melko vahva ennen vaihtoa. Opetus on Alankomaissa kuitenkin vaativaa, joten suosittelisin englannin kielen kurssia, mikäli koet englannin kielesi olevan kohtalaista.

Vaikka minua oltiin useampaan otteeseen varoitettu, että opiskelu Groningenin yliopistossa oli hyvin vaativaa, kurssien työmäärä ja vaadittu taso yllättivät. Ensimmäiseen periodiin valitsin kolme kurssia, enkä enempää suosittelen ottamaan, sillä jokaista kurssia kohden joutuu päivittäin työskentelemään muutaman tunnin. Opetuksen taso ja laatu olivat hyvät, mutta opetusmenetelmät olivat työläitä. Viikoittaisten luentojen lisäksi tutoriaaleissa esitettiin ryhmätöiden tuloksia. Ryhmätöitä tuli tehtyä kansainvälisissä ryhmissä paljon, joka oli samalla antoisaa ja työlästä. Englanninkieltä ja erityisesti esiintymistä pääsi harjoittamaan paljon joka viikoittaisten esiintymisten myötä. Kurseilla vaadittu korkea taso motivoi panostamaan kurssiin, ja koenkin opiskelleeni Groningenissa ahkerammin kuin koskaan Tampereen yliopistossa. Selvisin kaikista kursseista kunnialla vieläpä melko hyvillä arvosanoilla, mutta Groningenissa viimeisen illan taktiikalla ei pärjää, joten suosittelen opiskelemaan päivittäin ja aikatauluttamaan opiskelua. Työläät kurssit eivät kuitenkaan estäneet matkustamista, vaan pikemminkin kannusti työskentelemään ahkerasti ja nauttimaan vapaa-ajasta matkustelemisen parissa hyvällä omatunnolla.

Jo ennen vaihtoon lähtemistä oma ESN Buddy oli yhteydessä, auttaen kurssien valinnassa ja yleisissä kysymyksissä koskien käytännössä mitä vain. Oma tutorini oli ollut Oulun yliopistossa vaihdossa, jonka kautta meillä oli jo heti alusta asti paljon yhteistä, ja meistä tulikin hyviä kavereita vaihdon aikana. Erasmus-tutustumisviikon aikana uudet opiskelijat jaettiin noin 10 hengen ryhmiin, joiden kautta sai mahdollisuuden tutustua opiskelijoihin ympäri maailmaa. Erasmus-tutustumisviikon aikana pääsi ihmisten lisäksi tutustumaan kaupungin tarjontaan ja nähtävyyksiin sekä vilkkaaseen yöelämään. Suosittelen lämpimästi tutustumisviikkoon osallistumista, sillä se on ehdottomasti paras tapa päästä mukaan.

Asunnon vaihto-opiskelun ajaksi hommasin yliopiston suosittelman SSH:n kautta. Vaihto-opiskelijoille SSH:n tarjonta ei ole kovin kummoinen ja asuntojen kunto on hintaan nähden melko huono, mutta suosittelen kuitenkin hommaamaan kämpän etukäteen, sillä useat opiskelijat kohtasivat ongelmia asunnonhaun suhteen mikäli asuntoa ei ollut etukäteen

hankkinut. Itselläni oli jaettu huone osoitteessa Melkweg/Kraneweg, josta maksoin 320 e/kk. Asumisen suhteen hintataso oli siis Tampereeseen verrattuna melko korkea. Sijainti asunnossa oli kuitenkin täydellinen, ja kimppakämpä jaettuine keittiöineen edistää tutustumista muihin talossa asuviin opiskelijoihin. Talossa järjestettiin myös tasaisin väliajoin yhteisiä International Dinnereitä, joiden kautta pääsi tutustumaan muiden maiden ruokakulttuureihin. SSH:n kautta hankittava majoitus on huoleton etukäteisjärjestelyiden osalta, jonka vuoksi suosittelisin sen hankkimaan, vaikka ajoittain joutuikin olemaan yhteydessä asunnontarjoajaan korjauspyyntöjen takia.

Jo ennen vaihtoon lähtemistä tavoitteenani oli päästä matkustamaan niin paljon kuin vain ehdin. Hollannista matkustaminen on huomattavasti halvempaa ja näppärämpää kuin Suomesta. Tarjouslippuja löytyy helposti lentoyhtiöiden kautta, etenkin jos niitä metsästä ajoissa. Vaihto-opiskelun viiden kuukauden aikana ehdin vierailemaan 10 maassa ja yli 25 kaupungissa, eikä matkakustannukset loppupeleissä edes olleet niin korkeat. Etenkin Hollannin sisällä matkustaessa suosittelen ottamaan selvää Group ticketeistä, joiden kautta maan sisäisiä junalippuja saa 7 eurolla. Group ticketistä saat lisätietoa liittymällä Facebookissa ryhmään: NS Group-tickets Amsterdam.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 28.08.2016 – 27.01.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 28.08.2016 – 27.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Innostus hakea Alankomaihin vaihtoon syntyi muutamaa vuotta aikaisemman Amsterdamin reissun tuloksena. Hollantilainen kulttuuri vaikutti sopivan samanlaiselta sekä erilaiselta suomalaiseseen verrattuna ja englannin kielen taso yleisesti oli kuulemani mukaan todella hyvä – unohtamatta tietenkään pienehkön maan loistavia kulkuyhteyksiä kaikkialle Eurooppaan. Vaikka Groningen oli vasta toinen hakukohteeni, en näin jälkeinpäin voisi olla tyytyväisempi vaihtopaikastani. Groningenin yliopisto on moderni ja opetuksen taso erittäin korkea. Kaupunkina Groningen on juuri sopivan kokoinen – kaikki tarvittava löytyy, paikasta toiseen pääsee nopeasti kulkemaan pyörällä ja kaupunki on selkeästi suosittu opiskelijakaupunki.

Hakuprosessi kokonaisuudessaan oli selkeä ja kaiken sai hoidettua sähköisesti.

Kurssitarjontaa oli riittävästi ja mieluiset kurssit löytyivätkin helposti. Tiedossani oli, että opiskelu Groningenin yliopistossa on hyvin vaativaa ja otinkin ensimmäiseen periodiin kursseja pienemmän opintopistemäärän edestä kuin mitä Tampereella olisin normaalisti ottanut. Siltikin kurssien työläisyys tuli hieman yllätyksenä, mutta siitäkin selvittiin oikealla asenteella, eikä se estänyt lukuisia reissuja ja opiskelijaelämää yleisesti muutenkaan. Toisaalta korkea taso myös kannustaa panostamaan kursseihin ja ainakin itse koin oppineeni jo yhden periodin aikana enemmän kuin kursseillani aikaisemmin. Yliopistossa on paljon vaihtareita ja ryhmätöitä tehdään paljon – kansainvälisissä ryhmissä työskentely opettaa paljon. Kurssivalikoima on laaja siitäkin syystä, että ainakin kauppatieteissä englantia on

pääopiskelukieli, jolloin kurssit eivät ole ainoastaan vaihto-opiskelijoille suunnattuja, vaan päinvastoin niitä samoja, joita paikallisetkin käyvät. Englantia pääsi harjoittamaan paljon niin esseiden, ryhmätöiden, kuin esitystenkin kautta ja koin, että yleinen englannin taso niin luennoitsijoilla kuin kanssaopiskelijoillakin oli hyvin korkea, mikä taas edesauttoi omaakin oppimista.

Asuminen Hollannissa on lähtökohtaisesti kalliimpaa, mihin Tampereella on tottunut ja muutenkin hieman eri tasoista. Itse hommasin kämppäni yliopistonkin suosittelman SSH:n kautta, joka tarjoaa asuntoja vaihto-opiskelijoille. Ratkaisu oli huoleton, sillä moni syksyllä opiskelemaan saapunut kohtasi ongelmia asuntohaun suhteen ja huoneen saaminen vasta maahan saapuessa on hyvin paljon tuurista kiinni. Opiskelija-asunto välittävästä firmasta (SSH) olin kuullut hieman ristiriitaista palautetta, mutta asunto jonka vuokrasin oli ok ja kaikki sujui pääosin ongelmitta, vaikka kohdalleni osui ongelmia korjauspyyntöjen käsittelyjen kanssa. Mutta tässäkin suhteessa, asenne ratkaisee paljon ja kansainvälisessä talossa asumisessa oli myös hyvät puolensa.

Urheilumahdollisuuksia löytyy Groningenista reippaasti – yliopiston urheilukeskus ACLO tarjoaa erilaisia tunteja, kuntosalin, tennis- ja rantalentopallokentät, yksityisiä kuntosaleja on useampiakin ja huomattavasti edullisempaan hintaan mitä Suomessa on tottunut. Itse en osallistunut yliopiston kerhojen toimintaan, mutta yliopistolta löytyy myös laajasti mm. tanssi- ja teatteritunteja jne.

Matkustelu Hollannin sisällä ja muihin maihin on erityisen näppärää. Tiesin jo ennen vaihtoa haluavani matkustella paljon, mutta yllätyin hieman itsekin kuinka moneen paikkaan ehdin vaihtoni aikani – kolusin loppupeleissä yli 20 kaupunkia kymmenestä eri maasta! Eli opiskelu ja matkustelu on täysin yhdistettävissä, kunhan raaskii välillä keskittyä kouluhommiin täysillä ja tehdä niitä pois alta, niin viikonloppureissut ja pidemmätkin matkat onnistuvat ongelmitta. Lentoja saa halpalentoyhtiöiltä Hollannista välillä junalippujakin halvemmalla ja monia Euroopan suuria kaupunkeja pääsee näkemään alle tunnin lentomatalla. Itse hyödynsin myös Interrailin Benelux –passia kiertäessäni Beneluxmaita.

Groningen yllätti ja ylitti kaikki odotukseni vaihto-opiskelusta. En tiennyt juurikaan mitään kaupungista sinne saapuessani ja saatoin jopa hieman vielä murjottaa ”joutuneeni” toiseen valintaani, mutta jälkepäin ajateltuna olin onnekas eksyessäni juuri Groningeniin! Kaupunki on hyvin kansainvälinen, englannilla pärjää ongelmitta ja koin ikimuistaisen vaihtosyksen sekä solmin ystävyysuhteita maailman ympäri. En ottanut opinnoistani suurta stressiä, mutta pärjäsin silti kohtuullisen hyvin ja koin oppineeni valtavasti niin pääaineestani, kuin yleisesti kansainvälisestä ryhmätyöskentelystä. Suosittelen lämpimästi hakemaan vaihtoon Groningeniin ja kohtaamaan mitä mahtavin vaihto-opiskelukohde!

Marnix Academie, Utrecht, 25.08.2016 – 23.12.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Utrecht

Vaihtoaika: 25.08.2016 – 23.12.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Marnix Academie

Suoritin Erasmus vaihtoni Marnix Academiessa, joka sijaitsee Utrechtissa. Hakuprosessi sujui kivuttomasti heti sen jälkeen, kun olin päättänyt, että haen Marnixiin. Marnix Academie on yksityinen ammattikorkeakoulu, joka kouluttaa opettajia. Koulun nettisivujen kautta löytyi selkeästi kaikki tarpeellinen tieto sekä tiedot kursseista, joita vaihto-opiskelija voi koulussa opiskella. Yliopistomaailmaan tottuneelle Marnix on pieni oppilaitos, mutta kaikki pienen korkeakoulun hyvät puolet on sieltä löydettävissä. Koulu on yhteisöllinen ja massaan hukkuminen on mahdotonta. Opettajat ja henkilökunta ovat ystävällisiä ja valmiita auttamaan kaikissa asioissa. Tämä teki hakuprosessista ja etukäteisjärjestelyistä helppoa, koska sähköposteihin ja kysymyksiin vastattiin välittömästi.

Asunnon etsiminen Utrechtista oli ainoa asia, joka aiheutti harmaita hiuksia ennen lähtöä. Marnixista informoitiin hyvissä ajoin, että koululla ei ole tarjota meille asuntoja, joten majoitus tuli löytää itse yksityisiltä markkinoilta. Saimme vinkkejä mistä asuntoa voisi löytää ja meille välitettiin muutamia asuntotarjouksia, sekä kehoitettiin alkamaan etsimään asuntoa hyvissä ajoin. Asunnon etsiminen osoittautui lopulta pieneksi painajaiseksi, kun ymmärsin, kuinka huutava pula opiskelija-asunnoista on Utrechtissa. Huijareita oli myös paljon, joten takuuvuokraa ei kannata maksaa ennen kuin on asunnosta täysin varma. Etsin asuntoa kymmeniltä nettisivuilta ja Facebook-ryhmistä, joissa vapaat asunnot vietiin käsistä alta aikayksikön. Etsintää hankaloitti vielä se, että olin ulkomaalainen opiskelija, koska monet vuokraisännät halusivat vain paikallisia opiskelijoita. Paikanpäältä onnistuin kuitenkin löytämään asunnon, joskin hinta pienestä huoneesta, jaetulla keittiöllä ja pesuhuoneella, oli todella kallis. Utrechtiin matkaavan kannattaa siis varautua siihen, että asunnoista on huutava pula ja vuokrat soluhuoneesta vaihtelevat 400-600 euron välillä. Asuntoa kannattaa alkaa etsiä hyvissä ajoin ja jos asunnon löytää, parempaa ei kannata odottaa, koska muuten tilanteesta voi tulla todella stressaava. Kuitenkin itse opiskelin Marnixissa ja käsittääkseni yliopistossa opiskeleville vaihto-opiskelijoille yliopisto järjestää majoituksen.

Marnixissa järjestetään kaksi kansainvälistä englanninkielistä opintokokonaisuutta: Humanities ja Special Educational Needs. Molemmissa kokonaisuuksissa ryhmät koostuvat sekä vaihto-opiskelijoista että paikallisista opiskelijoista. Opiskelin Special Educational Needs -kokonaisuuden, joka on pintaraapaisu erityispedagogiikkaan. Molempiin kokonaisuuksiin kuuluu myös pienet opintojaksot Hollannin kieltä ja kulttuuria, sekä harjoittelu paikallisessa alakoulussa. Koska kurssit ovat alemman korkeakoulututkinnon taseisia, vaikeusaste on myös sen mukainen. Teimme paljon ryhmitöitä ja esseitä, eikä tenttejä ollut ollenkaan. Koulurakennus oli moderni, tietokoneita oli opiskelijoille käytössä hyvin ja kirjoja ei tarvinnut ostaa, koska löysin kurssikirjan e-kirjana Tampereen yliopiston kirjastosta.

Marnix järjestää jokaiselle vaihto-opiskelijalle oman "buddyn" eli paikallisen opiskelijan, jolta voi kysyä apua ongelmien ilmaantuessa. Lisäksi lukukausi alkoi tutustumispäivällä, jossa oli helppo tutustua muihin opiskelijoihin. Koska vaihto-opiskelijoita on isoon yliopistoon verrattuna vähän, Marnixissa on helppo tutustua uusiin ihmisiin ja löytää kavereita. Marnixissa myös kaikki vaihto-opiskelijat ovat opettajaopiskelijoita, joten samanhenkisiä ihmisiä on helppo löytää. Paikallinen Erasmus-järjestö on myös todella aktiivinen ja kansainvälisille opiskelijoille järjestetään paljon tapahtumia ja retkiä, joihin kannattaa osallistua.

Utrecht on kaupunkina kaunis ja idyllinen opiskelijakaupunki, jossa on paljon tekemistä. Kaikki paikalliset puhuvat todella hyvää englantia, mikä ainakin yllätti minut positiivisesti. Itse arkailin etukäteen vaihtoon lähtöä, mutta nyt olen todella onnellinen, että lähdin. Marnix oli itselleni nappivalinta, vaikka ehkä välillä kaipasinkin ison yliopiston tuomaa tunnelmaa. Koska opetusjaksoon kuuluu harjoittelu paikallisessa alakoulussa, kannattaa etukäteen selvittää olisiko mahdollista tehdä jokin harjoittelu tai osa siitä Marnixissa. Henkilökohtaisesti olin valitettavasti jo kaikki harjoitteluni tehnyt, joten itse en tätä mahdollisuutta päässyt hyödyntämään.

Kaikki hollantilaiset pyöräilevät ja pyörätiet ovat uskomattoman hyvät, joten suosittelen pyörän ostamista heti ensimmäisinä viikkoina. Julkinen liikenne koko Hollannissa toimii ladattavalla matkakortilla, OV-chipkaartilla, joka kannattaa myös ostaa. Ruoka supermarketeissa alkoholia lukuun ottamatta on Suomen hinnoissa, mutta toreilta ja Lombokin (asuinalue) pikkuputiikeista hedelmiä ja vihanneksia voi ostaa todella edullisesti.

Marnix Academie, Utrecht, 25.08.2016 – 23.12.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Utrecht

Vaihtoaika: 25.08.2016 – 23.12.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Marnix Academie

Päätös vaihtoon lähdöstä syntyi ystäväni kautta keväällä 2016. Hän oli päättänyt hakea Erasmus-vaihtoon ja innostuin itsekin tästä ajatuksesta. Opiskelemme molemmat luokanopettajiksi ja koimme, että ajankohta vaihtoon lähtöön oli helppo neljännen vuoden jälkeen, jolloin sivuaineemme, jotka vaativat paljon läsnäoloa, olisivat suoritettuna ja vaihdon jälkeen olisi enää gradu ja muutama kurssi suoritettavana. Osallistuimme tammikuussa 2016 vaihtoinfoon, jonka jälkeen otimme itse selvää Erasmus-vaihdosta ja -kohteista kasvatustieteiden yksikössä. Saimme tässä vaiheessa idean vaihtoon lähdöstä yhdessä samaan kaupunkiin. Otimme yhteyttä kasvatustieteiden vaihtokoordinaattoriin selvittääksemme, montako paikkaa kuhunkin vaihtokohteeseen on tarjolla, jotta tietäisimme, mitkä voisivat olla mahdollisia paikkoja hakea ja tulla hyväksytyksi yhdessä. Kyselimme myös hieman lisätietoa eri vaihtokohteista. Tapaamisen jälkeen aloimme selvittää itse sitä, missä vaihtokohteissa opetus tapahtuisi englanniksi. Tämän tieto ei ollut aina selkeästi saatavilla, mutta matkakertomusten avustuksella saimme opetuskielet selville.

Teimme päätöksen hakea Alankomaihin, Utrechiin vaihtoon syksyksi 2016. Olimme kuulleet koulusta (Marnix Academie) positiivista palautetta ja koulun kurssitarjonta vaihto-opiskelijoille oli selkeä. Saimme valita kahden eri kokonaisuuden väliltä mieluisan. Molemmat kokonaisuudet olivat 30 opintopisteen laajuisia. Tämä helpotti huomattavasti, eikä meidän tarvinnut etsiä koko koulun kurssitarjonnasta itsellemme sopivia kursseja. Haimme vaihtoon vasta kevään 2016 täydennyshaussa ja hakuprosessi sujui ongelmitta.

Vaihtokoordinaattorimme auttoi tarvittaessa ja korosti motivaatiokirjeeseen panostamista.

Tiedon vaihtoon pääsystä saimme huhtikuun lopussa, minkä jälkeen vaihtokohteemme ottikin

melko nopeasti yhteyttä ja lähetin tarvittavat dokumentit heille sähköisesti. Asiat etenivät kesästä huolimatta ja saimme jo hyvissä ajoin tiedon siitä, milloin opintomme alkavat ja päättyvät. Saimme myös järjestettyä vaihtoaikaamme hieman lyhyemmäksi, sillä syyslukukausi olisi jatkunut tammikuun loppuun asti, mutta teimme opintomme loppuun jo joulukuun mennessä. Näin teki myös monet muutkin, joiden tuli olla takaisin omassa yliopistossaan tammikuussa.

Koulumme ei tarjonnut asuntoja vaihto-opiskelijoille, joten meidän tuli löytää asunto itsenäisesti. Tämä oli todella haastavaa, sillä Utrecht on opiskelijakaupunki, jossa asuntojen puute on jokavuotinen ongelma. Facebookin erilaiset ryhmät sekä erilaiset nettisivut olivat koko kesän etsintöjemme kohde, mutta emme onnistuneet löytämään asuntoa. Lähdimme vaihtoon siis ilman asuntoa, vain viikon majoitus varattuna Airbnb-sivuston kautta. Tämän viikon aikana onneksi löysimme itsellemme omat huoneet Airbnb:n kautta. Maksoimme kalustetusta huoneesta jaetussa asunnossa 600€ kuukaudessa. Positiivista toki oli, että asunto sijaitsi todella hyvällä paikalla ja se oli juuri remontoitu uudeksi. Yleisesti ottaen hintataso oli 400-700€ vaihto-opiskelijoille. Monet, jotka tarjoavat majoitusta vaihto-opiskelijoille tietävät, että voivat pyytää korkeaa vuokraa asuntotilanteen ollessa niin huono. Muutama oli onnistunut saamaan Facebookin kautta paikallisen alivuokraaman huoneen, joiden hinta oli yleensä alle 400€. Tämä asunnon haku oli koko vaihtoprosessissa hankalin asia, johon kannattaa varata aikaa, kärsivällisyyttä ja melko intensiivistä asuntotarjonnan tarkkailua. Viesteihin kannattaa myös kirjoittaa hieman yksityiskohtaisemmin itsestään, jotta jäisi asunnontarjoajan mieleen.

Ennen vaihtoa yritin tietysti etsiä asuntoa, hoidin tarvittavat dokumentit koululle, otin selvää kaupungista ja harrastusmahdollisuuksista, sillä halusin ylläpitää rugby-harrastustani. Sen lisäksi hankin eurooppalaisen sairaanhoitokortin, matkavakuutuksen ja urheiluvakuutuksen. Koska koin oman englannin kielen taitoni hyväksi, en osallistunut kielikurssille ennen vaihtoon lähtöäni. Selvitin myös, millainen sää on tyypillinen Hollannissa, jotta osasin pakata oikeanlaista vaatetta mukaan.

Jokaisella vaihto-opiskelijalla oli vaihtokohteessamme oma ”buddy”, joka otti yhteyttä kesän aikana ja hänen tarkoituksena oli toimia ikään kuin ohjaajana ja opastajana vaihdon alussa ja sen aikana. Tämä toiminta ei kuitenkaan ollut mitään verrattuna siihen, mitä esimerkiksi Tampereen yliopisto tarjoaa vaihto-opiskelijoille. Nämä ”buddyt” kyllä pitivät meille vaihto-opiskelijoille orientaatiopäivän, jolloin tutustuimme toisiimme ja kouluun, mutta muuten en juurikaan heitä nähnyt. Toki voi olla, että koska minulla ja ystävälläni oli toisemme, otimme asioista itsenäisesti selvää, emmekä kokeneet kaipaavamme apua.

Oppilaitos, johon lähdin vaihtoon, oli siis Marnix Academie, joka on itsenäinen kristillinen opettajankoulutuslaitos, jonka taso vastaa Suomen ammattikorkeakoulua. Koulu on siis vain opettajaopiskelijoille tarkoitettu, mikä muodostaa siitä sekä tiiviin yhteisön, että erillisen muista kouluista. Koulu on vakaumuksestaan huolimatta avoin ja suvaitsevainen jokaista kohtaan, eikä kristillisyys juurikaan näy opetuksessa tai koulun ilmapiirissä.

Vaihtokokonaisuuteni oli Special Need Education, jonka lisäksi opiskelimme hieman Hollannin kieltä ja kulttuuria. Opetusmenetelmät vastasivat hyvin paljon Tampereen yliopiston opetusmenetelmiä. Minulla ei ollut ainuttakaan luentoa eikä tenttiä vaihdon aikana, vaan kaikki opetus oli seminaareja ja kurssit suoritettiin esseillä tai muilla kirjallisilla tehtävillä. Kirjoja meidän ei ollut pakollista hankkia. Vaihtokohteen ollessa

ammattikorkeakoulun tasoinen, oli opiskelu mielestäni helpompaa kuin Suomessa, mutta sen tiesin jo etukäteen. Oppiminen ja opiskelujen eteenpäin vieminen ei kuitenkaan ollut itselläni päätarkoitus vaihtoon lähdölle.

Utrechtin ollessa suuri opiskelijakaupunki, siellä oli paljon erilaisia tapahtumia niin vaihto-opiskelijoille suunnattua, kuin yleisesti kaikille opiskelijoille tai asukkaillekin. Sijainti oli myös melko keskeinen, sillä Utrechtin sijaitessa keskellä Hollantia, sieltä on hyvät kulkuyhteydet kaikkialle. Muutenhan Hollannissa kaikki pyöräilevät ja käytetyn pyörän hankinta onkin ensimmäinen asia, joka siellä tulee tehdä. Hollannin sanotaan olevan sateinen maa, mutta vaihtoni aikana sateet olivat todella vähäisiä, joten perinteinen sateinen Hollanti taisi vielä jäädä kokematta. Lämpötila kävi loppusyksystä vain muutaman päivänä pakkasen puolella, eikä lumesta ollut tietoaakaan ennen joulua. Koin, että ruoka oli hieman edullisempaa, mutta muuten hintataso tuntui olevan melko sama kuin Suomessa, ehkä hieman matalampi, mutta ei paljon. Alkoholi oli huomattavasti edullisempaa.

Opintoni vaihdossa menevät omassa tutkinnossani vapaasti valittaviin opintoihin, kuten ne usein luokanopettajan opinnoissa taitavat mennä. Kokemus oli kuitenkin varmasti yksi mieleenpainuvimmista, ja pelko siitä, että en selviä englannin kielen opiskeluista, on selätetty. Muutaman viikon jälkeen, koulutehtävien tekeminen englanniksi tuntui todella luontevalta ja huomasin jopa tekeväni kalenterimerkinnet englanniksi. Palattuani Tampereelle, ryhdyin oman vaihtoni innoittamana kansainväliseksi tutoriksi ja olenkin nyt itse opastanut vaihto-opiskelijoita arkeen Tampereella ja Suomessa. Vaihtoon lähtöä pohtiessa kannattaa ottaa selvää vaihtokohteista, jotta löytää mieluisimman. Vaihdon lähestyessä on hyvä perehtyä kohteeseen tarkemmin ja kysyä vinkkejä muilta, joiden tietää olleen vaihdossa kyseisessä kohteessa tai ylipäätään.

Radboud University Nijmegen, Nijmegen, 14.08.2016 – 26.01.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Nijmegen

Vaihtoaika: 14.08.2016 – 26.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Radboud University Nijmegen

Vaihtokohdetta miettiessäni eniten painoivat kohdemaat sekä yliopiston opintotarjonta.

Vaihtoon hakiessani olin vielä ensimmäisen vuoden psykologian opiskelija (kyllä, lähdin vaihtoon HETI), mikä rajasi vaihtoehtoja huomattavasti. Psykologian opiskelijoille varattuja vaihtopaikkoja löytyi kahdesta maasta: Saksasta (opiskelukielenä saksa) sekä Alankomaista. Koska saksan taitoni ovat enemmän kuin rajalliset, rajautui hakukohteet entisestään. Laitoin hakemuksen myös sosiaalityön vaihtopaikalla Irlantiin, mutta näin jälkikäteen ajateltuna oli lottovoitto tulla valituksi Alankomaihin!

Itse tieto vaihtopaikasta tuli yliopiston sisäisessä haussa nopeasti, minkä jälkeen aloitinkin saman tien dokumenttien kokoamisen kohdeyliopiston omaa hakua varten. Jo etukäteen minulle oltiin vakuuteltu, että Erasmus-kohteissa kohdeyliopiston haku on käytännössä vain muodollisuus, eikä vaikuta vaihtopaikan varmistumiseen. Kuitenkin, vasta ensimmäisen

vuoden opiskelijana, tämä ei stressitasojani pahemmin laskenut. Odotin lähes viimeiseen päivään asti tenttien ja kurssien tuloksia, jotta lopullisessa vaihtohakemuksessani olisi liitteenä todisteena mahdollisimman paljon suorituksia psykologian opinnoistani. Monet kurssit, joita olin valinnut suoritettavaksi (tämä tuli tehdä jo hakuvaiheessa, Learning Agreement part 1 on allekirjoitettava jo keväällä), vaativat minimissään vuoden psykologian opintoja, ja olipa yhdessä kurssissa jopa säädetty minimivaatimukseksi 60op psykologiaa. Jälkiviisaana voin vain todeta, että kaikki tämä stressi oli täysin turhaa, sillä yhdenkään kurssin kanssa ei tullut lainkaan ongelmia. Kohdeyliopiston omassa haussa sai valita myös toivooko apua asunnon kanssa ja osallistuuko orientaatioviikolle. Molempiin vastasin myöntävästi, ja asiat lähtivätkin rullaamaan saman tien.

Tieto asunnosta tuli kesällä, ja tämä poikkesi hieman siitä, miten muut vaihto-opiskelijat asuivat. Minulle tarjottiin alivuokrattavaksi yksiötä opiskelijalta, joka oli itse lähdössä vaihtoon Saksaan. Käytännössä tämä tarkoitti omaa suihkua ja keittiötä läheltä yliopistoa hintaan 290€ - kyllä kiitos! Otin siis yhteyttä huoneen omistajaan, joka kertoi huoneesta ja rakennuksesta tarkemmin, ja hoidimme vuokrasopimukset ym. sähköpostitse. Kaikki sujui paremmin kuin hyvin, asunto sijaitsi opiskelijoille tarkoitetussa Mariënbosch-nimisessä talossa, ja naapureina oli lähinnä maisterivaiheessa olevia paikallisia opiskelijoita. 5-10min pyörällä kampukselle, 15-20min keskustaan! Nukuin yöni rauhallisesti, ja maksoin yksiöhuoneestani vähemmän kuin muut vaihto-opiskelijat soluasunnoistaan, enkä joutunut jakamaan suihkuani muiden kanssa. Tietysti soluasumisessa olisi ollut puolensa (sosiaaliset kontaktit ym.), mutta itsellä tämä toimi, eikä siellä asunnolla paljon aikaa tullut vietettyä edes!

Lensin Amsterdamiin muutamaa päivää ennen orientaatioviikon alkamista. Lentokentältä pääsee suoralla junalla Nijmegeniin, eikä sen kanssa ollut lainkaan vaikeuksia. Bonus: junissa toimii erinomaisesti ilmainen wi-fi, mikä kompensoi hyvin lentokentän 'ehkä toimin, ehkä en' -wi-fiä. Olisin hyvin voinut saapua vasta orientaatioviikon ensimmäisenä päivänä, jolloin lentokentällä vastassa olisivat olleet mentorit ja henkilökunta, jotka ohjasivat koulun rekisteröitymisen kautta suoraan omille asunnoille. Halusin kuitenkin tutustua kaupunkiin etukäteen, ja kesäsäätekivätkin tästä valinnasta erittäin helppoa. Tuntuu myös hyvältä päästä muuttamaan asuntooni jo ennen rekisteröitymistä, sillä muista poiketen matkatavarani olivat jo asunnolla purettuina eikä mukanani rekisteröitymistilaisuudessa. Rekisteröityminen sujui vaivattomasti, ja tulipahan siinä jonossa tutustuttua henkilöön, josta ensimmäisen illan oluiden jälkeen tuli yksi parhaimmista ystäväistäni!

Suosittelen LÄMPIMÄSTI orientaatioviikolle osallistumista! Jokainen päivä oli niin täynnä ohjelmaa, että hyvä että kotona ehti käydä nukkumassa. Huomattavan suuren kansainvälisen opiskelijamäärän vuoksi meidät oli jo etukäteen jaettu n. 20-henkilön mentoriryhmiin (jokaisessa ryhmässä 4 mentoria), joiden kanssa orientaatioviikko pääsääntöisesti vietettiin. Ryhmissä oli mukana niin vaihto-opiskelijoita kuin koko maisteritutkintojaan englanniksi suorittavia opiskelijoita kaikilta tieteenaloilta. Ohjelmaan kuului muun muassa pyörien osto (jos aiot opiskella Alankomaissa, et välty tältä ostokselta), Sports Day (Radboud University tunnetaan Alankomaiden parhaimmista urheilumahdollisuuksistaan), Pub Crawl (rehellisesti sanottuna muistikuvani ovat hämärät tältä osin) sekä Campus Day, jolloin saatiin paljon tietoa niin kampuksesta ja yliopistosta kuin itse kaupungista ja maasta (Hollantihan on siis vain yksi alue Alankomaissa). Orientaatioviikolta käteen jäi paljon hyviä muistoja sekä uskomattomia ihmisiä! Team Panda!

Itse opintoja odotin pelonsekaisella innolla – aiheet vaikuttivat mielenkiintoisilta ja uusilta, mutta mikä mahtaisi olla taso verrattuna Suomeen? Alankomaissa kaikki puhuvat erittäin hyvää (tai vähintäänkin ymmärrettävää) englantia, eikä luennoilla ollut kertaakaan vaikeaa pysyä perässä. Opiskelin psykologian vaihtopaikalla, ja Radboudin yliopistossa aine kuuluu Faculty of Social Sciences alle – sain siis valita vapaasti kyseisen yksikön valikoimasta kursseja. Nappasin pari mielenkiintoista psykologian kurssia, sekä Sport and Exercise Sciences – minorin (20op opintokokonaisuus, johon kuului myös kursseja muista yksiköistä). Olin tyytyväinen valintoihin, vaikka minorin kanssa olikin hieman käytännön ongelmia, sillä se järjestettiin ensimmäistä kertaa. Aika lailla luento+kirjallisuus+tentti menetelmällä menttiin, mutta kurseista riippuen interaktiivisuutta oli huomattavasti Tamperetta enemmän esimerkiksi projektien, pienempien working groupien ja havainnollistavien 'tutkimusten' muodossa.

Paluu perinteiseen koeviikkoon tuntui ajankäytön kannalta hieman haasteelliselta, Tampereella kun olin tottunut tekemään sähköiset tentit oman aikataulun mukaan. Kirjasto tuli todella tutuksi, niin minulle kuin monelle muullekin. Oli mukavaa huomata, että lukumotivaatiota löytyi kansallisuudesta riippumatta. Kokeiden lähestyessä kirjastosta olikin lähes mahdotonta löytää istumapaikkoja, vaikka paikallisten opiskelumentaliteetti onkin "kuha läpi pääsis". Fun fact: koeviikolla kovatkin aseet on sallittuja, kirjaston pöydältä löytyi tyhjä Nutella-purkki useammin kuin kerran.

Eläminen Nijmegenissä on helppoa, ja Suomen hintoihin verrattuna suhteellisen edullista (tosin tavallisen kahvin koko on hintaan nähden pettymys, kannattaa tilata cappuccino/latte). Arkirytmiksi muodostui nopeasti koulutyöt viikolla ja matkustaminen viikonloppuisin. Urheilumahdollisuudet ovat yliopistolla erinomaiset, ja kävinkin syksyllä nyrkkeilyn alkeiskurssilla. Olut on halpaa, paikalliset pubit erinomaisia, ja viiniä saa ruokakaupasta naurettavaan hintaan. Pyörän hankkiminen on välttämättömyys, ja jos siihen sijoittaminen vaihdon aluksi kirpaisee, niin voin luvata, että maksaa itsensä takaisin saman tien. Fun fact: etu- ja takavallo on oltava kunnossa sakkojen uhalla, poliiseja ei kuitenkaan ole niitä ikinä tarkistamassa. Pyöriä myös ryöstetään tiheään tahtiin, joten huolehdi, että lukkosi toimii tai että pyöräsi on niin ruosteinen, ettei kelpaa muille. Itselläni ei asian kanssa tullut ongelmia kertaakaan, eikä myöskään ystäväilläni. Paikallisilta pyöriä ryöstettiin enemmän, mutta heidän pyöränsä olivatkin pääsääntöisesti parempilaatuisia.

Paluusta Tampereelle pari sanaa. Ennen vaihtoa jokaista vaihtoon lähtijää varoiteltiin kulttuurishokista – se tulee kyllä, eikä sitä tarvitse pelästyä. Itse en mielestäni vaihtokohteessa tätä kokenut, mutta Suomen päässä kyllä. Asiaa ei helpottanut kiire asunto-, vaihto- ja opintoasioiden kanssa, ja itseasiassa nämäkään eivät ole vielä täysin hoidettuina. Transcript of Recordsia en vielä ole kohdeyliopistostani saanut, sillä viimeisen tenttini tulos on yhä saamatta. Vasta kyseisen paperin saatuani voin aloittaa taistelun noppien saamiseksi tutkintooni (psykologian opiskelijat tietänevät ongelman, kuulostellaan myöhemmin, miten kävi!).

Kokonaisuudessaan vaihtojaksoni oli paljon enemmän kuin mitä saatoin toivoa! Suomalaisena psykologian opiskelijana tajuan nyt, kuinka kapea käsitykseni alastamme on ollut. Vaihtojakso tarjosi paljon uusia ystäviä sekä ajatuksia siitä, mitä tehdä tulevaisuudessa – molemmat kullannarvoisia asioita. Kuukausi ennen Suomeen paluuta olin ristiriitaisissa tunnelmissa: pidentääkö vaihtojaksoa vielä puolella vuodella vai ei? Valitsin Suomeen paluun, sillä tieto Nijmegeniin paluusta heinäkuussa lohdutti. Four Days Marchissa tavataan!

Radboud University Nijmegen, Nijmegen, 14.08.2016 – 02.07.2017

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Nijmegen

Vaihtoaika: 14.08.2016 – 02.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Radboud University Nijmegen

Vaihtokohdetta miettiessä minulla painoi eniten kohdevaltio ja vaihtokaupunkini sijainti. Toisena miltei yhtä painavana seikkana seurasi kohdeyliopiston kurssi tarjonta: halusin ensisijaisesti lukea pääainettani psykologiaa tai suorittaa sosiaalitieteiden opintoja. Hain ensimmäisessä hakuvaiheessa ja ensisijaisesti Unkariin ELTE yliopistoon. Tein valintani sijainnin perusteella, sillä maa kiehtoi minua kovasti sukulaiskielisyytensä ja keskeisen sijaintinsa takia. En kuitenkaan tullut valituksi sosiaalitieteiden ohjelmaan vaan koordinaattorini neuvosta valitsemaani Radboud yliopistoon psykologian vaihtopaikalle (Psykologian vaihtopaikkoja ei ollut kuin Alankomaissa ja Saksassa). Olin aluksi pettynyt valintaan, vaikkakin jo hakuvaiheessa Radboudin nettisivujen englannin kielisen tiedon saatavuus ja psykologian kurssitarjonta kiehtoi minua kovasti. Nyt voin vain todeta, että oli kuitenkin mieletön onni saada päätyä Alankomaiden Radboudiin!

Tultuani valituksi sain viestin Radboudilta ja lähdin etenemään heidän ohjeiden mukaisesti ja täytin yliopistoon ilmoittautumislomakkeen. Yliopisto teki yhteistyötä paikallisen asumisjärjestön, SSH&n kanssa, ja kysyi, tarvitsisinko apua asunnon hankinnassa. Lisäksi sai esittää toiveen, mistä vaihto-opiskelijoille suunnatusta rakennuskompleksista huoneen haluaisi. Ilmoitin kaipaavani apua asunnon hankinnassa ja valitsin Vossenveld-nimisen kompleksin, siellä parhaillaan vaihtoa viettävän ystäväni suosituksesta.

Ilmoittautumislomakkeella sai myös ilmaista halunsa osallistua ennen lukuvuoden alkua järjestettävälle orientaatioviikolle. Ennen lähtöä kuuluviin järjestelyihini kuului myös Tampereen asuntoni alivuokraaminen, vakuutuksien hankkiminen ja osoitteen muutos.

Noin paria viikkoa ennen H-hetkeä saimme aikataulun orientaatioviikosta ja ryhmäni tuutorit loivat porukallemme facebook-ryhmän. Homma oli todella hyvin järjestely, ja tuutorit loivat viesteillään hyvin tervetulleen olon. Orientaatio oli hyvin intensiivinen, sekä todella hyödyllinen aloitus tulevaan lukuvuoteen. Meistä muodostui melko tiivis porukka ja tapasimme tiheästi ensimmäisellä lukukaudella ja pidimme yhteyttä vielä vuoden toisellakin puoliskolla. Suosittelen lämpimästi osallistumaan orientaatioon!

Asuntoni oli valmiina asuttavaksi heti tulostani lähtien, ja se oli kalustettu, kuten useimmat vaihto-opiskelijoille suunnatut vaihtoehdot. Yliopistoon ilmoittautuessa sai valita, haluaako vuokrasopimuksen alkaessa ostaa petivaate- ja/tai keittiövälinepaketin. Itse ostin vain petivaatesetin, sillä oletin keittiövälineiden löytyvän paikanpäältä edullisemmin. Tämä osoittautui erinomaiseksi ratkaisuksi, sillä keskustasta ja aivan Vossenveldinkin vierestä löytyi käytettyjä tavaroita myyviä liikkeitä.

Vossenveldissä kämppeiksiä asunnossa on yhdeksän. Yksiöstään poismuuttavana tein valintani rakennuskompleksin suhteen kämppisten lukumäärän perusteella. Toinen vaihtoehtoni oli kampusta huomattavasti lähempänä sijaitseva Hoogveldt-niminen rakennus, jossa tosin asutaan yhdessä 15 kämppeksen kanssa, joiden kanssa jaetaan suihkut. Vossenveldissä

päädyin asumaan paikallisten kanssa. Yhteiselomme sujui mukavasti, mutta kaipaamaani seuraa kämppiksistä ei ollut, ja vuoden toiseksi puoliskoksi muutinkin sitten Hoogeveldtiin elävämmän ympäristönsä ja paremman sijaintinsa takia. Tämä vaihdos osoittautui vaihtovuoteni parhaimmaksi päätökseksi! Muutin yhteen kansainvälisten opiskelijoiden kanssa, ja meillä oli mielettömän kotoisa tunnelma kimppakämpässämme. Miltei jokailtaisen hengailun lisäksi järjestimme illallisia, juhlia ja lähdimme tapahtumiin ja reissuihin yhdessä. Oli aivan mielettömän ihanaa jakaa vaihtoaikaa tämän porukan kanssa! (Myöskin lukittavien, yhden hengen suihkujen jakaminen oli kämpässämme rehellisesti ihanan ongelmatonta, sitä kun jotkut saattavat alkuun kammoksua, ja olimme onnellisessa asemassa kun siisteydenkään suhteen meillä ei tullut suurempaa ongelmaa).

Rakennuskompleksia miettiessäsi olisi mielestäni oleellista tietää, että Hoogeveldtissä on noin 300 lyhytaikaista vaihto-opiskelijaa majoittava 'siipi', mikä tarkoitti käytännössä sitä, että kaikki heistä ovat kaltaisiasi Erasmus- tai muilta mantereilta Nijmegeniin max. vuodeksi tulleita vaihtareita. Melkein aina ulos astuessani oli joku tuttu jota vähintään moikata. Vertaillakseni kolmea vaihtareille tarjottua kohdetta: Vossenveldiä, Hoogeveldtiä ja Taliaa, on Hoogeveldt ehdottomasti eloisin paikkana. Itse nautin siitä, että kavereiden kanssa oli helppo sopia tärskyt takanurmikolle, nuotiopaikalle tai jonkun keittiöön; asuimme samassa talossa. Vossenveld oli taas mukavan rauhallisella alueella, joen varrella ja rakennuskompleksinkin raukeampi. Ja Talia oli molemmilla lukukausilla kompleksi näiden kahden väliltä.

Englannin kielen taso on Alankomaissa korkea, enkä puhu pelkästään koulutetuimmasta kansasta. Juttelimpa kerran pankkijonossa paikallisen isoäidin kanssa hänen elämästään sujuvasti englanniksi. Myöskin opetuksen taso oli korkealuokkaista, ja etenkin psykologian englanninkielinen kurssitarjonta oli kattava. Kaikilla kursseilla meillä oli luennot, joilla en juuri kokenut vaikeuksia pysyä perässä. Monella kurssilla oli essee tai (ryhmä) projekti/esitelmä. Tentti kuului myös kaikkiin suorituksiini. Opettaminen ja oppiminen erosi Tampereen tyylistä, sillä Radboudissa luennot oli paljon interaktiivisempia ja oppimista pyrittiin linkittämään ja soveltamaan käytäntöön, sekä harjoittamaan muitakin arvokkaita taitoja, kuin kuuntelemista ja luetun ymmärtämistä. Koen pystyväni kommunikoimaan akateemista osaamistani vaihtovuoteni ansiosta nyt paremmin.

Ympäri Alankomaiden, pyöräily on niin yleinen kulkumuoto, että hankimmekin pyörät kaikille heti orientaation ensimmäisenä päivälle (n.50-100€). Mikäli kuitenkin satut saapumaan Nijmegeniin jo ennen orientaatioviikon alkua, suositan etsimään pyörää yksityiseltä myyjältä. Moni lähtevä vaihto-oppilas kaupaa niitä esim. Hoogeveldt:n facebook ryhmässä edullisemmalla. Siellä sen voi myös kaupata vaihtosi päätyttyä.

Hollannin sisäiseen matkustamiseen suositan junayhtiön ryhmälippuja, jotka saa hankittua NS-Nijmegen grouptickets-nimisestä facebook-ryhmästä. Hollannista pääsee muutenkin todella kätevästi liikkumaan ympäri Eurooppaa lentäen tai esimerkiksi Flixbus-nimisen linja-auto yhtiön kyydittämänä.

Radboudissa on erittäin hyvät urheilumahdollisuudet. Jäsenyys yliopiston liikuntakeskukseen maksaa n.15€ kuukaudessa, ja se sisältää urheilu kursseja ratsastuksesta seinäkiipeilyyn, ryhmäliikuntatunnit (yli 80 erilaista) ja kuntosalin. Myöskin urheilulajiryhmiä on todella paljon ja itse pääsin rakkaan harrastukseni telinevoimistelun pariin tasokkaan opetuksen ja hyvien tilojen kera. Suositan hankkimaan jäsenyyden, mikäli yhtään innostaa liikkuu.

Koen vaihtovuoteni olleen vuoden mittaiseksi ajakseen erityisen rikas ja antoisa. Vaikka en vielä tässä vaiheessa osaa ennustaa, millainen tulevaisuuden ja ammatillinen hyöty vaihdollani tulee minulle olemaan niin sain ainakin oppia psykologian alalla valtavasti sellaista mitä Tampere ei tarjoa, sain uusia näkökulmia ammatillisiin mahdollisuuksiini, sain kehittää englanninkielen taitoani niin että sen käyttäminen tuntuu nyt kovinkin luontevalla, sain tutustua kovin moniin eri katsantakantoihin eri kulttuureista tulevien kavereideni kautta ja kyseenalaistaa omaa ajattelutapaani uudessa ympäristössä, sain matkustaa ympäri Eurooppaa enemmän kuin ikinä vuoden aikana olen kyennyt, sain ihania ystäviä ja sain perspektiiviä jonka kautta osaan arvostaa koti-Suomeani ja psykologian opiskelua Tampereella nyt uudella tavalla. Kun olet jo tähän asti päätenyt matkakertomuksia lukemaan, haluan käsi sydämellä suositella LÄMPIMÄSTI vaihtoon lähtöä ja myöskin Radboudia!

, , 22.06.2016 – 30.09.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki:

Vaihtoaika: 22.06.2016 – 30.09.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Yaeko Masuchi, VU Amsterdam University in the Netherlands (The Green care farm, Fledderushoeve in Diever, the Netherlands)

Before starting the application I collected the information how to apply for this Erasmus internship. The Erasmus manager, the previous graduate students who had the opportunity and professors gave me plenty of useful information and advice. I also attended the informative session Tampere University organized. Then I started to contact the host university. After several times of exchanging email, the professor at the host university suggested talking in Skype. We discussed the topics and more details how to research. However, this professor turned down just before my departure without clarifies the reason. I got panic indeed. With useful advice and support from ERASMUS manager and Tampere University International coordinator, I could find another host professor. Because this happening I postponed one month to start, travel insurance, accommodation contract, and travel air ticket.

Searching for the actual workplace was not easy. My work placement plan was focused on the experience of working at Green care farm for elderly with dementia; it was the quite selection of a limited range. First I contacted with the Netherlands' Health and Social ministry. They gave me the website of the lists of Green care farms, and then I was suggested to contact the possible workplaces by myself. I don't speak Dutch, so I asked a Dutch exchange student in Tampere University to make the application letter for work during this summer in Dutch. I applied for 26 places and many of them rejected due to the lack of Dutch language skill. Luckily, one of the Green care farm owners offered me to try. We discussed the detail in Skype a few times. Dutch owner asked plenty of detailed questions on health insurance, travel condition, and fee, the accommodation, my plan of work placement and my family.

The international coordinator at Tampere University suggested keeping the professor at VU Amsterdam University as the host and making a report through from this professor for Erasmus work placement even though finally that Green care farm owner accepted me to work the Erasmus period. They don't know each other, of course, but I introduced them. The owner agreed that officially the professor at VU Amsterdam University professor charged as the host though I work at their farm.

After I arrived in the Netherlands, actually the owner was very helpful even though she refused to pay the salary. She defined this work as the volunteering work experience. However, she helped me to find the cheap accommodation through from her networking and rented her bicycle for commuting to the workplace. The rental in the Netherlands is expensive, but I got a room for 400 euros a month 10 km away from the workplace. The work hour was 8:30 am to 5:30 pm 4 days a week, but I can take a break with further notice at least 3 weeks before. The lunch was provided and also sometimes she offered the dinner. The foods in the Netherland cost less than in Finland. My budget for the monthly living cost was 600 euros, and fairly I managed. Besides my work, I planned to visit other Green care farms and meet the organization and the researchers as many as possible. Train ticket in the Netherlands was expensive and due to the limited accommodation the hotel or hostel prices was much more than in Finland. These travels cost much more than I expected.

Staff at the workplace were friendly and helpful even though there was a language barrier. Some of them actually wanted to speak with me in English for their English development. I was with the activities staff all the time to work and they organized practically and helpfully me to adjust the task, which mainly being with the elderly with dementia. Those elderly were quite different types of people, who are originally local and the retired moved into the area after then. They were different age groups (55-92 years), different educational backgrounds (No school education to Graduate school or Medical school), different income (limited basic pension to good savings), and different interests. But somehow I got adjusted among this community. It may be that Dutch people are open and Dutch culture has interacted worldwide historically. People are interested in knowing other culture quite well and very talkative. They are frank as well. This three months experience at the green care farm and visiting many care organizations enhanced my research project at Tampere University quite well. These gave me the further insight of thinking on the Master thesis project.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 04.04.2016 – 30.06.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 04.04.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Yliopistomme lääketieteen yksiköllä on kahdenkeskeinen sopimus Maastrichtin lääkiksen kanssa, vaikka virallisesti tämä vaihto on osa Erasmus-ohjelmaa. Sain ensi kertaa idean lähteä tälle vaihdolle vuotta vanhemmilta opiskelijoilta, joita oli Maastrichtissa kuusi opiskelijaa.

Kun itse haku oli syyskuussa vaihtoa edeltävänä syksynä, niin kävikin ilmi, että lähtijöitä olisikin vain neljä, joten kaikki hakeneet pääsivät mukaan. Siinä vaiheessa kävi myös ilmi että olen ainoa miespuolinen näistä neljästä - mielenkiintoinen vaihto siis edessä. Pitkin syksyä sähköpostiin tuli apurahahakemus, englannintesti (joka oli yllättävän helppo) ja itse hakemus Maastrichtin systeemiin (jonne piti toimittaa kopio passista, kuva opiskelukorttia varten ja Learning Agreement). Itse hakuosio oli todella helppo, sillä tämä on lääketieteen opiskelijoille ainoa vaihtomahdollisuus keskellä omia pakollisia opintoja (joka hämmästytti montaa kansallisuutta itse Maastrichtissa, mm. Itävallassa kaikkien on pakko olla jossain vaiheessa lääkistä patkä ulkomailla) sekä olimme todella hyvissä ajoissa liikenteessä. Oma sähköpostia piti vain seurata ja tarvittaessa yksikkömme vaihto-koordinaattorilta Tarjalta sai kysyä apua. Kelalle piti tehdä erillinen opintotukihakemus vaihdon ajalle, mutta tässäkään välissä ei tarvinnut ilmoittaa tarkkaa osoitettaan kohdemaassa.

Tulisimme käymään 2 kurssia kohdeyliopistossa: Thinking and Doing II-jakso, joka oli omituinen sekoitus ortopediaa, neurologiaa, psykiatria ja oftalmologiaa, joka korvaisi Tampereella käytävän Vanhenemis-jakson. Toinen kurssi olisi Infectious Diseases, jonka saimme vapaasti valita (muistaakseni neljästä vaihtoehdosta) ja josta opiskelupisteet tulisivat osaksi LL-tutkinnon pakollisia valinnaisia opintoja. Tämä oli mielestäni hyvä valinta, sillä emme ehtineet Suomessa käydä Hyökkäys ja Puolustus -jakson tenttiä ollenkaan ennen lähtöämme, joten oli ihan hyvä, että infektioauteja käytiin vielä läpi. Muita hoidettavia asioita oli asunnon hankkiminen ja lentolippujen osto. Vakuutusten suhteen käytin omaa olemassaolevaa matkavakuutustani sillä se kattaisi juuri ja juuri 90 päivää, minkä tuo vaihto tulisi suurin piirtein kestäämään. Ymmärtääkseni siellä on tosin pakko olla jonkinmoinen vakuutus, sillä paikallinen terveydenhuolto toimii vain ja ainoastaan sen kautta. Suosittelisin hankkimaan kaiken varalle yleiseurooppalaisen Kela-kortin, jonka saa Kelalta veloitusetta.

Vaikka Maastrichtissa on lentokenttä, on se varsin pieni ja lentoja Suomeen on turha etsiä. Tulimme siis Düsseldorfin kautta pääsiäisloman aikana. Vietimme muutaman päivän siellä ja Kölnissä, kunnes siirryimme Alankomaiden puolelle Maastrichtiin Roermondin kautta. Emme rekisteröityneet mitenkään kaupungin tai koko maan asukeiksi (olisiko pitänyt?), joten emme käyneet missään viranomaisilla.

Vaikka ensimmäisen opiskelupäivän iltapäivälle oltiin merkattu tapaaminen paikallisen lääketieteen tiedekunnan vaihto-koordinaattorin kanssa, niin sitä ennen piti löytää jo aamulla itsensä jakson ensimmäiseen tutor-istuntoon. Ryhmässäni oli 2 vaihtaria Italiasta, 1 Sudanista ja lopuista kahdeksasta varsinaisesta opiskelijasta vain kolme olivat hollantilaisia. Kansainvälistä menoa. Iltapäivällä koordinaattorin infotilaisuudessa saimme selville, että meidän neljän suomalaisen lisäksi samana päivänä vaihtoon oli tullut samalle jaksolle peräti 12 italialaista, 1 itävaltalainen ja 7 saudi-arabialaista (joista itse asiassa kukaan ei ollut kotoisin Saudi-Arabiasta). Yhteinen sävel löytyi nopeasti vaihtareiden kesken, vaikkakin saudit jäivät jossain vaiheessa jostain syystä matkan varrelle. Koska maa on Alankomaat niin polkupyörien hankkiminen on erittäin tärkeää. Facebookissa on monta ryhmää pyörien myymiseen ja ostamiseen, joten hankimme ensimmäisellä viikolla omat polkupyörät tätä kautta, mikä osoittautui tärkeimmäksi sijoitukseksi. Hieman harmittaa Tampereelle palattua, että täältä puuttuu pyöräilyinfrastruktuuri lähes kokonaan verrattuna Alankomaihin.

Asunnosta muodostui kriittisin osa koko vaihtoa. Päätimme heti alussa etsiä yhden kämpän kaikille neljälle, sillä silloin olisi hieman halvempaa asua. Maastricht on erittäin opiskelijakaupunki, joten asuntoja tulee ja menee, mutta ulkopuoliselle sen hankkiminen on vaikeaa, saatikaan sitten asunnon hankkiminen neljälle hengelle. Saimme vinkin

edellisvuonna olleilta edullisesta asuntolasta, mutta tämä oli jo marraskuussa varattu täyteen vaihtomme ajaksi. Kymmenien ja kymmenien sähköpostien jälkeen saimme kiinteistövälitysfirman kautta kiinni asunnosta, jossa olisi sängyt neljälle ja joka olisi sopiva vaihtomme ajaksi. Jippii! Kunnes lopulta kävi ilmi, että tämä asunto ei olisikaan saatavilla huhtikuun alusta, vaan meidän olisi asuttava ensimmäiset 3 viikkoa jossain muualla. Hätäratkaisuna löysimme airBnB:stä edullisen, mutta erittäin pienen kämpän aivan Maastrichtin historiallisesta keskustasta. Kolmen yllättävän lyhyen viikon kuluttua saimme muuttaa viralliseen kämppään Sint-Pietersbergin kaupungiosaan, joka oli lähellä keskustaa ja hieman lähempänä sairaalaa. Asunto oli hieno ja siisti kolmessa kerroksessa osana isoa taloa. Landlordimme asui viereisessä asunnossa, joten kommunikaatio onnistui helposti, jos ilmeni jokin ongelma. Alue, jolla asuimme, oli selvästi rikkaampaa seutua ja turvallisen oloista, isoja taloja, Porscheja pihossa ja lapset kadulla leikkimässä. Mikäs sen parempaa. Lähikirkon kellotkin kilkuttivat joka tasatunti, mikä toisaalta lähinnä alkoi ärsyttämään ensimmäisten viikkojen jälkeen.

Ainoa mutta, mikä tässä koko asiassa oli, oli asuntovakuutuksen hankkiminen. Landlordimme vaati, että asumisemme ajaksi tarvitsemme vakuutuksen - tämä osoittautuisi aikamoiseksi haasteeksi. Menimme ensimmäisellä viikolla kuuluisaan paikalliseen ING-pankkiin kysymään vakuutuksia. Lopulta koko ruljanssi johti siihen, että avasimme tilit kyseiseen pankkiin (mikä osoittautui mukavaksi lisäksi), opiskeluoikeuden pyytämistä Maastrichtin yliopistolta ja paljon odottamista ja menemistä paikasta paikkaan. Yliopistolla kävimme kolmessa eri paikassa, koska aina ohjattiin uuteen paikkaan. Tilin aktivoitumista piti odottaa ainakin 2 viikkoa ennen kuin itse vakuutusta pystyi hakemaan. Laskin, että sain ainakin 8 kirjettä pankilta, jotka olivat kaikki tietysti hollanniksi. Lopulta kuukauden jälkeen meillä oli voimassaoleva vakuutus asuntoon ja tilit pankkiin. So far so good.

Opiskelu oli pitkälti aika samanlaista kuin Tampereella, mutta vain englanniksi. Maastrichtissa käytetään kaikissa tiedekunnissa PBL-menetelmää, joten systeemi oli tuttu. Pieniä makueroja toisaalta tutoristunnoissakin oli ja lähinnä jäi sellainen filis, että Tampere on hieman jäljessä miten asiat voitaisiin toteuttaa. Maastrichtin järjestelmä tuntui hieman tehokkaammalta ja nykyaikaisemmalta. Luentoja oli vähemmän, mutta niihin oli selvästi panostettu. Yhtään "turhaa" luentoa en itse kokenut ja aikaa oli aina riittävästi luennoitsijalle. Ryhmätyöt olivat mielenkiintoisia, sillä niihin piti rekisteröityä etukäteen, mutta samalla sai valita vapaasti, että milloin halusi mennä mihinkäkin ryhmätyöhön oman aikataulunsa mukaan. Itse ryhmätöissä käytiin läpi anatomiaa toisillamme, formaloiduilla ruumiilla (mikä oli ensi kerta tamperelaisille!), näön testaamista, selkävaivaisen potilaan kohtaamista, prognostiikkaa jne. Tekemistä riitti. Tämän lisäksi päälle tuli useita assignmentteja, joista mm. yksi oli ryhmän kanssa tehtävä esitelmä eri maiden terveysjärjestelmistä, epidemiologiasta harjoiteltiin tutkimussuunnitelman tekoa jne. Paljon enemmän painotettiin esitystaitoa ja esitelmän pitämistä kuin Tampereella. Pidin tuon kolmen kuukauden aikana enemmän esitelmiä kuin Tampereella viimeisen kahden vuoden aikana. Kaikesta huolimatta aikataulutettua ohjelmaa oli lähinnä maanantaina ja torstaina, jotka olivat pitkiä päiviä tutoristuntoineen, luentoineen ja ryhmätöineen. Tiistai, keskiviikko ja perjantai olivat pyhitettyjä hajanaisille luennoille, ryhmätöille ja itseopiskelulle. Itse lääkis on erittäin hieno ja integroituna osana azM:aa (academisch ziekenhuis Maastricht). Kirjasto on huomattavasti suurempi ja kattavampi kuin Tampereella, opetustilat olivat moderneja ja hyvin varusteltuja sekä erityisesti vapaa-ajan

hengailupaikat ja kahvilat olivat huomattavasti paremmat. Lääkiksen kahvilasta sai peräti kolmea eri hanaolutta!? Ainoa huono asia oli ruokailu, sillä se oli lähes tuplasti kalliimpaa kuin Suomessa.

Vaikka Maastricht on vain Turun kokoinen kaupunki, on se erittäin hyvä kohteena. Kaupunki tuntuu erittäin nuorelta ja kansainväliseltä ison yliopistonsa takia. Toukokuusta lähtien kaupungilla oli lähes joka viikko jonkinlainen pikkufestari (musiikki, ruoka, olut), jotka toivat paljon ihmisiä yhteen ja jotka olivat erittäin mukavia tapahtumia. Maastricht on myös Alankomaiden vanhin kaupunki (roomalaisten perustama), joten historiaa ja kulttuuria kaupungista löytyy. Ihmiset, jotka kammoksuvat isoja metropoleja tykästyvät varmasti tähän kaupunkiin. Toisaalta ihmiset jotka pitävät metropoleista eivät jää ilman, sillä sijainniltaan Maastricht on erittäin hyvä. Kölniin, Amsterdamiin, Utrechiin, Haagiin, Brysseliin ja Bruggeen pystyy helposti tekemään päiväreissuja. Pariisinkaan ei ole kuin viiden tunnin bussimatka, joka on erittäin edullinen. Liikunnan puolesta en ole koskaan käynyt niin hienolla salilla kuin UM Sportsilla. Kyseisellä salilla on myös mahdollista kokeilla eri urheilumuotoja slacklinesta salibandyyn ja joogaan. Lenkkimaastot ovat hyviä varsinkin Sint-Pietersbergin lähistöllä. Aina hieman se tosin hauskuutti kun meni Belgian puolelle lenkille, koska Maastricht on aivan rajalla. Ainoa asia mikä hieman jäi harmittamaan vaihdossa, oli juhannuksen missaaminen, sillä Alankomaissa se ei ole juhlittava juhla. Vappuakin pääsee juhlimaan kuninkaan syntymäpäivän muodossa jos haluaa.

Paluu sujui vaivattomasti. Letter of Confirmation oli ainoa, joka piti käydä allekirjoituttamassa yliopistolla. Muuten paperiliike oli jo suoritettu. Koska Thinking and Doing II oli korvaava kurssi minulle, niin sen läpipääseminen on tärkeää. Infectious Diseases-kurssista tulen saamaan 4 ECTS-krediittiä.

Vaihto oli kokonaisuutena kyllä erittäin hyvä. Luulen, että tällä ei tule olemaan suurempaa merkitystä työllistymiseni kanssa Suomessa tai ulkomailla lääkärinä. Toisaalta oli hienoa kokea toinen maa aitona asukkaana ja nähdä paikallinen opetusjärjestelmä (ideoita Tampereelle?). Tärkeimpänä kuitenkin koen uusien kontaktien ja ystävien saamisen ympäri maailmaa ja unohtamattomien muistojen luomisen.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 01.04.2016 – 30.06.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 01.04.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Vaihto Alankomaissa Maastrichtin yliopistossa 01.04.2016-01.07.2016. Erasmus+, sopimusvaihto Tampereen yliopistosta.

Vaihtotaipaleeni alkoi, kun osallistuin vaihtomahdollisuudesta kertovaan infotilaisuuteen syksyllä. Saimme infoa melko niukasti mutta kaikki keskeinen tuli kuitenkin selväksi. Lopulta päätin hakea mukaan ja jee, pääsin! Tässä vaiheessa tosin hieman askarrutti, että mihin

sitä oikein on lähdössä. Saimme vaihtokoordinaattoriltamme apua aina sitä pyytäessä ja hakuprosessi sujui loppujen lopuksi ongelmitta, vaikka vanhanaikaiset ja hollanninkieliset kohdeyliopiston sivut aiheuttivatkin hieman hankaluuksia. Kursseja valitessa olisin mielelläni kuullut niiden sisällöstä enemmänkin, sillä Maastrichtin yliopiston sivuilta ei löytynyt niistä käytännössä mitään tietoa. Onneksi viime vuoden vaihtarit kertoivat kurssisuosituksia ja luotinkin niihin. Otin erillisen matkavakuutuksen vaihdon ajaksi, sillä oma vakuutuseni ei kattanut niin pitkää ulkomailta oleskelua. Minulta löytyi jo ennestään eurooppalainen sairaanhoitokortti. Muidenkaan dokumenttien kanssa ei ollut ongelmia ja hakuprosessi saatiin loppuun ajallaan. En osallistunut kielikursseille ennen vaihtoa, sillä opiskelukieli oli englanti ja luotin pärjääväni taidoillani.

Asunnon hankkiminen aiheutti hieman päänvaivaa ennen lähtöä, sillä yliopisto ei auttanut asunnon löytämisessä. Aloitimme etsimisen hyvissä ajoin syksyllä, mutta opiskelija-asuntolat olivat jo täyteen varattuja. Lisäksi olimme kuulleet niistä hieman epäilyttäviä tarinoita aikaisemmin Maastrichtissa olleilta, joten päätimme etsiä kimppekämppeä normaaleilta vuokramarkkinoilta. Kuukausien etsinnän ja sähköpostirumban jälkeen löysimme loistavan talon hyvältä alueelta ja paikallinen kaverini kävi vielä esittelyssä katsomassa, että talo on oikeasti olemassa.

Etukäteisjärjestelyjen jälkeen olikin aika lähteä reissuun: lensimme Düsseldorfin, jossa vietimme muutaman päivän ja matkustimme junalla Maastrichtiin pari päivää ennen koulun alkua. Ostimme pyörät heti alussa paikalliselta kauppiailta, pyörä todella on ehdoton väline Maastrichtissa. Kannattaa ostaa kerralla toimiva pyörä, niin säästää aikaa ja rahaa. Pyöräilykuluttuuri on todella kehittynyttä ja joka paikkaan vievät pyörätiet ovatkin asia, jota kaipaavat nyt Suomeen palattuani. Asuimme ensimmäiset pari viikkoa AirBnB-asunnossa, jonka jälkeen muutimme vuokrataloon. Kärsivällisyys oli koetuksella kotivakuutusta ottaessa mutta noin 10 pankkikäynnin ja kirjekuoren jälkeen saimme lopulta vakuutuksen. Byrokratia ei siis toimi ihan yhtä sujuvasti kuin Suomessa, kannattaa varata (viikkoja) aikaa ja paljon kärsivällisyyttä. Byrokratian jälkeen asumisjärjestely oli lopulta erinomainen. Talo oli hyvin siisti ja hyvällä alueella lähellä keskustaa. Vuokrataso on melko sama kuin Suomessa ja yhdessä vuokraamalla saimme paljon paremman ja rauhallisemman talon verrattuna samalla rahalla saataviin asuntolasoluihin. Yhteiselokin sujui ainakin omasta mielestäni mukavasti. Suosittelenkin siis ehdottomasti tutkimaan myös muita vaihtoehtoja opiskelija-asuntojen lisäksi.

Kävimme paikantamassa yliopiston koulun alkua edellisenä päivänä ja löysimmekin hyvin ajoissa perille ensimmäiseen tutoristuntoon. Opiskeluilmapiiri oli mukava ja rento, omassa ryhmässäni oli hollantilaisten lisäksi vaihtareita Italiasta, Itävallasta, Saudi-Arabiasta ja Intiasta. Paikalliset opiskelijat olivat ystävällisiä ja apua sai yleensä heti, kun vaan kysyi suoraan. Mitään varsinaista tuutoritoimintaa vaihtareille ei ollut, joten oma aktiivisuus oli tärkeää. Saimme vaihtokoordinaattorilta päivän päätteeksi opiskelijakortit ja hollantilaiset SIM-kortit, joille latasimme sitten jatkossa itse lisää rahaa.

Opiskelin ensimmäiset kaksi kuukautta meille kaikille ennalta valittua Thinking and Doing II-jaksoa ja kesäkuussa kävin Infectious Diseases-jakson. Thinking and Doing koostui ortopediasta, neurologiasta, silmätaudeista ja psykiatriasta. Integroitu jakso tuntui aluksi hieman sekavalta mutta lopulta se oli kuitenkin melko mielekäs yhdistelmä aiemmin opitun kertausta ja uuden oppimista. Tentti oli monivalintatentti tietokoneella. Opiskelumoduutit olivat tuttuja: tutoristuntoja, luentoja ja ryhmätöitä. Opetuksen taso vastasi odotuksiani.

Varsinkin infektiotautien jakson luennot olivat todella laadukkaita ja koen oppineeni paljon hyödyllistä Suomen opintoja tukevaa tietoa esimerkiksi lääkkeistä. Pärjäsin kielitaidollani mielestäni melko hyvin ja kehitystäkin oli havaittavissa ekaa ja tokaa jaksoa vertaillessa. Yliopiston kirjasto oli erinomainen, tietokoneita on hyvin saatavilla ja kirjavalikoima oli laaja. Opiskelukulttuuri oli hieman erilaista kuin Suomessa: kirjasto oli lähes koko ajan täynnä opiskelijoita.

Vapaa-ajan tekemisestä riitti niin paljon kuin halusi. Illanviettoja on lähes joka päivä ruuanlaittokerhojen, kieli-iltojen ja bileiden muodossa. Yksi parhaista päätöksistäni oli ostaa jäsenyys yliopiston kuntosalille. Keskus on aivan uusi ja sijaitsee lääkiksen vieressä. Ryhmäliikuntatuntivalikoima oli todella laaja ja kuntosali hyvin tilava, myös lajikursseja löytyi laidasta laitaan. Hyödynsimme Maastrichtin keskeistä sijaintia reissaamalla ympäri Hollantia ja Eurooppaa. Kävimme bussilla Aachenissa Saksassa ja pidempänä lomana matkustimme Pariisiin. Kävimme myös Brysselissä ja vuokrasimme autot, joilla matkustimme Luxemburgiin. Junalla pääsi hyvin esimerkiksi Saksaan Kölniin ja Amsterdamiin. Reissut olivatkin yksi vaihdon kohokohdista. Sää oli erittäin sateinen koko kevään mutta siihen tottui melko nopeasti ja sadetakista tuli uskollinen ystävä. Ruoka oli hieman halvempaa kuin Suomessa, muuten hintataso oli melko sama.

Koen, että vaihtoni oli kokemuksena erittäin rikas ja kasvattava. Luotan nyt paremmin kykyihini pärjätä ulkomailla itsenäisesti ja kynnys työskennellä ulkomailla madaltui. Näkökulmien avartumisesta on varmasti hyötyä myös Suomessa työskennellessä. Parhaimmat muistot jäivät kuitenkin ihmisistä ja eri kulttuurien kohtaamisista: ei ole helppoa sopia sekä italialaisille että suomalaisille sopivaa yhteistä päivälliskellonaikaa. Kaiken kaikkiaan sain vaihdoltani paljon enemmän kuin osasin odottaa ja uskon, että uusia oivalluksia voi syntyä vielä vuosia kokemuksen jälkeenkin. Mieleenpainuva ja avartava kevät, lähtisin koska tahansa uudestaan!

Universiteit Maastricht, Maastricht, 01.04.2016 – 30.06.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 01.04.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Olin jo lukiosta asti haaveillut lähteväni jossakin vaiheessa opiskeluja vaihtoon, ja kun kuulin tästä Maastricht-vaihdosta, olin heti kiinnostunut. Kynnys lähteä oli pieni, koska tämä vaihto ei aiheuttanut opinnoista jälkeen jäämistä. Lisäksi heti tiesi, että ei joutuisi lähteä yksin. Paikkoja oli kuusi kappaletta ja lopulta meitä lähti vain neljä. Aluksi hakuprosessi tuntui vähän monimutkaiselta, mutta Tarja Lehdon pitämä vaihtoinfo selkeytti asioita. Myös edellisenä vuotena olleiden opiskelijoiden tapaaminen auttoi prosessia. Kohdeyliopiston sivuilla täytyi ladata muun muassa passin ja vakuutuksen kuva. Tämä portaali oli jotenkin vanhanaikainen ja vaikea käyttää, mutta siitäkin selvitettiin. Tiesimme jo Suomessa, että meidän täytyy ensimmäistä jaksoa varten ilmoittautua erikseen ryhmätöihin ja lopulta

tässäkin onnistuttiin, mutta oikean linkin löytäminen monien sivustojen seasta oli vaikeaa. Minulla oli ennestään matkavakuutus, joka oli kerralla voimassa 90 päivää. Vaihtomme kesti hieman yli 90 päivää, joten heinäkuussa otin yhteyttä vakuutusyhtiöni ja jatkoin vakuutusta. Tämä ei ollut ongelma. Ennen lähtöä hain myös apurahaa Erasmuselta sekä korotettua opintotukea Kelalta.

Kaikkein vaikein asia oli asunnon löytäminen. Ajattelimme, että olisi kiva asua yhdessä sekä seuran että rahan vuoksi. Tuohon aikaan Maastrichtissa oli tosi huono asuntotilanne, joten asunnon löytäminen oli vaikeaa. Kaiken lisäksi asunnot olivat yllättävän kalliita. Harvoin löysi hyvällä paikalla olevaa asuntoa, joka oli alle 500 euroa per naama. Opiskelijoille tarkoitettu asuntola oli täynnä ja monet yksityiset asunnonomistajat eivät ottaneet opiskelijoita. Lopulta löysimme täydellisen asunnon (400e/kk/hlö), mutta ongelmana oli, että sen pystyi vuokraamaan vasta kolme viikkoa sen jälkeen, kun olimme saapuneet Maastrichtiin. Ratkaisimme tämän vuokraamalla airBnB:n kautta pienen kaksion kolmeksi viikoksi aivan Maastrichtin keskustasta. Tämäkin sujui yllättävän hyvin, mutta toki oli todella kiva muuttaa isompaan asuntoon Sint Pietersbergin kaupunginosaan. Sint Pietersberg oli todella kaunista ja turvallisen oloista seutua eikä matka (2,5 km) kouluunkaan ollut paha pyörällä. Itse asunto oli juuri rempattu ja muutenkin tosi siistissä kunnossa. Olisimme ehkä säästyneet tältä asuntosäädöltä, jos olisimme aloittaneet asunnon etsimisen aikaisemmin. Eli kannattaa aloittaa heti tammikuussa haravoimaan vaihtoehtoja!

Matkasimme pääsiäislomalla Maastrichtiin Düsseldorfin kautta. Selvittelyn jälkeen olimme tulleet siihen tulokseen, että on halvempi matkata Düsseldorfin kautta kuin lentää suoraan Maastrichtiin tai Amsterdamiin. Lomailimme Saksan puolella pari päivää ennen kuin siirryimme bussilla Hollannin puolelle Roermondiin ja sieltä junalla Maastrichtiin. Matka sujui ongelmitta, sillä juna-liikenne toimii todella hyvin Hollannissa.

Ensimmäisenä päivänä tapasimme ensimmäisen tutorin jälkeen paikallisen vaihtokoordinaattorin ja kaikki muut vaihto-oppilaat. Muut vaihto-oppilaat olivat Italiasta, Saudi-Arabiasta ja Itävallasta. Lisäksi jaksolla oli mukana paikallisia lääketieteen opiskelijoita, jotka olivat todella auttavaisia, jos heiltä kysyi apua käytännön asioihin. Vaikka tapasimme vaihtokoordinaattorin vasta sen jälkeen, kun olimme olleet jo yhdessä tutoristunnossa, ensimmäinen päivä sujui suhteellisen hyvin. Olimme edellisen päivänä käyneet jo katsomassa, missä tämä rakennus sijaitsee, jossa pitäisi seuraavana aamuna olla.

Meillä oli Maastrichtin yliopistossa kaksi englanninkielistä jaksoa: Thinking and doing II ja Infectious diseases. Ensimmäinen korvasi Vanheneminen -jakson ja jälkimmäinen meni valinnaisiin opintoihin. Opiskelu oli aika samantapaista kuin meillä Tampereella; tutoristuntoja kaksi kertaa viikossa, luentoja 2-4 päivänä viikossa sekä lisäksi vielä ryhmätöitä. Tutoristunnot olivat rakenteeltaan tarkempia kuin Tampereella, esimerkiksi jokaisessa tutorissa sihteeri kirjoitti ylös lähes kaiken, mitä tapauksen purussa sanottiin. Luennot olivat todella hyvälaatuisia ja luennoitsijoiden englanti oli suurimmaksi osaksi oikealla tasolla. Ryhmätöihin tosiaan piti ilmoittautua erikseen, jos halusi osallistua niihin. Ryhmätöyt eivät siis olleet pakollisia, mutta suositeltavia, koska ne kuuluivat tenttialueeseen. Opetuksen suhteen minulla ei ollut paljon odotuksia, mutta osa luennoista yllätti todella positiivisesti. Näiden opetusmenetelmien lisäksi meillä oli ryhmätöitä ja suullisia esitelmiä. Heillä "professional behaviour" oli tärkeässä roolissa ja muista opiskelijoista huomasi, että he olivat tottuneet enemmän pitämään esitelmiä. Koin esitelmien pidon jännittävänä, mutta kuitenkin hyödyllisenä. Muutenkin englannin kielen käyttö helpottui vaihdon edetessä.

Maastricht on hyvin lähellä monia paikkoja (varsinkin, jos vertaa Suomeen), joten matkasimme parin ensimmäisenä kuukauden aikana paljon. Kävimme muun muassa Pariisissa (6 tunnin bussimatka halvalla), Brysselissä ja Luxemburgissa. Juniin sai ryhmälippuja, jos matkustajia oli vähintään neljä henkeä ja matkustaminen tuli sitä halvemmaksi, mitä enemmän oli lähtijöitä. Hyödynsimme tätä etua moneen otteeseen. Kun emme matkustelleet, kävin itse UM Sportilla salilla ja lenkillä lähiseudulla. UM Sportin sali oli todella hieno paikka uusine laitteineen eikä siellä ollut ikinä ruuhkaa. Kolme kuukautta maksoi yhteensä 60 euroa, joten ei tarvinnut edes maksaa itseään kipeäksi.

Polkupyörä on lähestulkoon elinehto Maastrichtissa. Hommasimme pyörät ensimmäisellä viikolla Facebook-ryhmän kautta. Pyörällä kulku oli helppoa, koska pyörätiet oli suunniteltu todella hyvin. Muista tiellä kulkijoista huomasi, että ihmiset olivat tottuneet pyöräilijöihin ihan erilailla kuin täällä Suomessa. Kävimme pyörillä myös päiväretkellä Drielandenpuntissa, jonne oli 30 km per suunta. Suosittelen tätä, koska tuossa paikassa kohtaa Saksan, Belgian ja Alankomaiden rajat. Samalla se on myös Hollannin korkein kohta; menomatka oli yhtä nousua, mutta paluumatkan sai viilettää alamäessä!

Maastrichtin sää hieman yllätti. Olin kuvitellut, että noin ”etelässä” sää olisi kesäisempi aikaisemmin, mutta toisin kävi. Suomessa oli mahtava kevät ja alkukesä, kun taas Hollannissa satoi melkein joka päivä ja silloin, kun oli hellepäivä, oli myös ukkonen. Kannattaa siis ottaa vedenkestäviä vaatteita mukaan, että ei kastu pyöräillessä kouluun!

Teimme ruokaostokset ja ruoan iltaisin yhdessä. Tämä toimi meillä hyvin, vaikka erikoisruokavalioitakin löytyi. Ruoan hintataso oli jonkin verran alempi kuin Suomessa. Isoin miinus ruoassa oli kouluruoka; lämmin lounas maksoi 4,10e eikä siihen kuulunut leipää, maitoa tai tuoresalaattia. Viimeisenä kuuna kävimme koulussa lounastamassa sairaalan puolella, koska siellä oli monipuolisempi valikoima sekä ihana rahka/jogurttibaari.

Henkilökohtaisesti en kadu ollenkaan, että lähdin Maastrichtiin. Täysin ongelmitta vaihto ei sujunut, mutta kaikesta selvitettiin kunnialla. Tulevaisuuden kannalta uskon, että tämä kokemus tekee mahdollisen ulkomaille töihin lähdön helpommaksi. Suosittelen!

Universiteit Maastricht, Maastricht, 01.04.2016 – 30.06.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 01.04.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Toisen opintovuoden keväälle sijoittuva kolmen kuukauden vaihtojakso Maastrichtiin on useina vuosina ollut niin suosittu, että lähtijät (paikkoja vaihtoon on kuusi) on yleensä päädytty arpomaan kaikista hakijoista. Näin ollen en ensimmäisiä hakupapereita täytellessä ollut edes kovin vakavissani asennoitunut lähtemään, mutta päädyin kuitenkin yrittämään. Onneksi, sillä hakijoita olikin tänä vuonna vähemmän ja lopulta lähtijöitä olikin itseni lisäksi vain kolme. Kevät Maastrichtissa oli itselleni kolmas pidempi opintojakso ulkomailla, joskin

edellisistä oli kulunut jo monta vuotta. Vaihtoon lähteminen tuntui luontaiselta päätökseltä; tämä on lääkiksessä ainoa vaihtojakso jonka voi suorittaa kesken pakollisten opintojen jäämättä jälkeen kotimaan opinnoissa (muuten on mentävä loma-aikana tai jättäytyttävä omalta kurssilta).

Hakuprosessi oli kaksivaiheinen: aikasin syksyllä tehtiin hakemus UTAn kautta (jonka perusteella lähtijät valittiin), ja myöhemmin syksyllä varsinainen haku Maastrichtin yliopistoon. Itse hakuprosessi oli oikean sivuston löydyttyä melko suoraviivainen: liitteiksi tarvittiin syksyllä kirjoitettu motivaatiokirje, kopio passista, kasvokuva opiskelijakorttiin ja vakuutustodistus (johon riitti kopio eurooppalaisesta sairaanhoitokortista). Kotivakuutukseeni kuuluva matkavakuutus oli kestoltaan vain 45pv, mutta muutamalla kymppillä sen sai helposti pidennettyä kolmeen kuukauteen. Apurahan ensimmäinen osa saapui heti hakemuksen teon jälkeen, itselleni jo ennen joulua.

Asunnon etsiminen oli ehkä vaihdon hankalin osa, päätimme porukalla etsiä isomman asunnon. Porukalla asuminen oli hyvä ratkaisu, niin seuran kuin kustannustenkin kannalta. Suomesta käsin asioita oli välillä kömpelö hoitaa ja tarjonta oli melko niukka, mutta viikkojen sähköpostisodan jälkeen löysimme tarkoitukseen sopivan talonpuolikkaan, joka lopulta oli vaivan arvoinen: hintaa tuli 400/hlö/kk, talo oli rauhallisella ja idyllisellä alueella lähellä keskustaa, asunto hyvin varusteltu (astian- ja pyykinpesukone, pyyhkeet, lakanat, astiat jne.). Vakuutuksen hankkiminen perillä Maastrichtissa oli toinen sotku: tilien avaamiseen kului kymmeniä (hollanninkielisiä) kirjeitä, ravaamista useampaan konttoriin ja ajoittaista hiustenrepimistä, mutta lopulta tarvittava kotivakuutus järjestyi. Hollantilaisista pankkitileistä oli hyötyä monessa tilanteessa; suomalaisten pankkien Visa ja Mastercard kävivät hieman epätasaisesti maksuvälineinä eri puolilla Hollantia ja esimerkiksi junalippuja ei voinut ostaa netistä kuin hollantilaisella kortilla.

Lensin pääsiäislomalla Pariisiin ja lomailin siellä viikon ennen kuin siirryin junalla Brysselin kautta Maastrichtiin. Koulu alkoi seuraavana päivänä ensimmäisellä tutor-istunnolla ja luennoilla, jonka jälkeen tapasimme vaihtokoordinaattorin ja muista maista saapuneet vaihtarit tervetuloilaisuudessa. Tilaisuus ei ollut järin valaiseva, mutta saimme opiskelijakortit, joihin pystyi lataamaan rahaa kahviautomaattia ja ruokailua varten. Varsinaista tutor-toimintaa ei ollut, mutta kansainvälisen linjan opiskelijat olivat avoimia ja auttavaisia. Maastricht oli erittäin aktiivinen opiskelijakaupunki, vaihtelevia retkiä ja tapahtumia oli joka viikko. Pyörät (ja valtaiset kettinkilukot) hankimme heti ensimmäisinä päivinä facebookin kautta, mikä helpotti heti elämää ja liikkumista huomattavasti. Pyörätieverkosto oli kattava, eikä mäkiä juuri missään, joten pyörällä kuljimme lähes kaikkialle.

Suoritimme Maastrichtissa kaksi jaksoa; Thinking and Doing II (kaikille pakollinen) ja Infectious Disease (valinnainen). Opiskelumuotona PBL (problem based learning) oli toki tuttu, mutta istunnot olivat selvästi strukturoidumpia: puheenjohtaja selkeästi johti puhetta ollen vastuussa ryhmän tasapuolisesta osallistumisesta ja sihteeri kirjasi sekä brainstromin että edellisen tapauksen purun word-tiedostoon, joka jaettiin kaikille. Luentoja oli selvästi vähemmän kuin meillä, palautettavia esse- ja ryhmätöitä taas enemmän. Myös esiintymistaitoihin panostettiin enemmän, ja asianmukainen käytös ("Professional behaviour") oli erikseen arvioitava osa-suoritus. Edellisvuotiset olivat onneksi muistaneet varoittaa, että ryhmätöihin on ilmoitauduttava erikseen, ja pienen haaskelun jälkeen ilmoittautumismetodikin löytyi. Ryhmätöyt olivat vapaaehtoisia, mutta koin suurimman osan

hyödylliseksi. Monivalintamuotoinen tentti oli turhan ulkoaopeteltuihin yksityiskohtiin nojaava, mutta edellisvuosien tenttien tekeminen edeltävällä viikolla helpotti hahmottamaan kysymystyyliä huomattavasti.

Ehdimme matkustella runsaasti, sillä varsinkin ensimmäisen jakson aikana oli runsaasti vapaapäiviä: kävimme muutaman päivän lomilla Pariisissa ja Amsterdamissa, bussilla Aachenissa Saksan puolella, junalla Brysselissä ja Antwerpenissä Belgiassa, vuokrasimme kaksi autoa ja teimme vaihtariporukalla päiväreissun Luxemburgiin. Reissut olivat ehdottomasti yksi vaihdon parhaita puolial!

Edeltävistä vaihdoistani oli jäänyt sen verran käteen, etten ladannut mitään erityisiä odotuksia vaihtojaksoon hyvässä tai huonossa; mielestäni paras taktiikka on lähinnä vain reippaasti ilmaantua paikalle ja katsoa uteliaasti mitä tuleman pitää. Kevät Maastrichtissa oli kokonaisuutena hauska ja rentouttava kokemus, muutamista vaikeuksistaikin selvittiin hienosti. Päälimmäisenä mieleen jäivät ne monet mielenkiintoiset ihmiset joihin pääsi tutustumaan ja joiden ansiosta vaihto oli näin onnistunut!

, , 01.02.2016 – 31.12.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.02.2016 – 31.12.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Laskentatoimen maisteriopiskelijana hain Erasmus-harjoitteluun Alankomaihin Niken Euroopan pääkonttoriin, ja kolmen haastattelukierroksen perusteella olin onnekas tullessani valituksi Accounting Internship -työhön. Opiskelujeni aikana olin ollut jo kerran puolen vuoden vaihdossa Itävallassa, joten maasta maahan muuttaminen oli jonkin verran tullut tutuksi. Nyt oli kuitenkin edessä vuosi maassa, jossa en ollut koskaan käynyt, jonka kieltä en ollut koskaan opiskellut, ja pelkän opiskelun sijaan olin astumassa työelämään. Nikeltä löytyi konsultti auttamaan näissä uusissa käytännön asioissa, kuten hollantilaisen pankkitilin avaamisessa, ja sairausvakuutuksen sekä junakortin (OV-chipkaart) hankkimisessa.

Asunnon etsiminen Hollannista on tunnetusti vaikeaa. Itse sain onneksi kohtalaisen helposti yksiön noin 600 euron kuukausivuokralla eteläisestä Amsterdamista (Amsterdam2Stay), jossa myös moni muu Niken harkkari asui. Viihdyin asunnossa koko harjoittelun ajan, ja vuokranantajani tarjosi oikeastaan kaiken tarvittavan haarukoista sänkyyn ja pyykkituvasta kahvinkeittimeen, joten Ikeassa käyntiä ei tarvinnut edes harkita. Suuri osa Niken työntekijöistä asui Hilversumissa, Utrechtissa tai Amsterdamissa. Amsterdam on näistä vaihtoehdoista kaukaisin, ja itsekin olen käyttänyt keskimäärin tunnin aamuin illoin työmatkoihin pyöräillessäni juna-asemalle, ja matkatessani pysäkkien Amsterdam Zuid ja Hilversum Sportpark välillä. Uskon omalla kohdallani pääkaupungin olleen joka tapauksessa paras asumisratkaisu, sillä viikonloppuisin keskusta on tarjonnut paljon uutta nähtävää ja koettavaa. Asumisen hintatason sanoisin olevan samaa luokkaa kuin Suomessa, mutta ruokaa ja päivittäistavaroita saattaa löytää paljonkin edullisemmin.

Harjoittelijoilta Nikellä vaaditaan hyvin paljon samaa kuin ns. oikeilta työntekijöiltä. Työntekijöitä on monesta eri maasta, mutta yhteinen työkieli on englanti. Omalla kohdallani kävi tuuri, sillä vastuulleni annettiin monia tehtäviä lähteviltä tai tiimiä vaihtavilta työntekijöiltä, joten työni on muodostunut uniikiksi oppimiskokemukseksi, jota kenelläkään muulla harjoittelijalla ei ole ennen ollut. Harjoittelussa ei todellakaan laiteta hakemaan kahvia, vaan itsekin tein monia eri tehtäviä tasetilien täsmäytyksistä varastoarvoihin liittyvissä oikaisuissa neuvomiseen, sekä sisäisten kontrollien seuraamisesta ja raportoinnista kirjausten tekemiseen. Omista uratavoitteista ja tulevaisuudensuunnitelmista olen saanut myös aina puhua hyvin vapaasti hollantilaisen managerini kanssa, ja hän on aina huolehtinut, että viihdyin tehtävissä joita teen ja antaa monia tilaisuuksia kehittää osaamistani vielä pitemmälle.

En ollut vielä koskaan käynyt Hollannissa ennen harjoittelua, mutta näin kymmenen kuukauden Amsterdamissa asumisen jälkeen voin todeta, että saattaisin olla kiinnostunut muuttamaan Alankomaihin jopa pysyvämmiin myöhemmin. Mainitsemisen arvoista saattaisi olla myös, että Niken kampuksella on ruokala monine lounasvaihtoehtoineen ja Starbucks-kahvila, "Nike pub" afterworkeille työkavereiden kanssa, satunnaisia urheilijoiden vierailuja (tähän mennessä olen nähnyt ainakin Rory McIlroy ja Kobe Bryantin), sekä tiettyjä henkilökuntaetuja mukaan lukien ilmainen kuntosalin käyttö. Nike onkin todella suosittu työnantaja, ja hakemuksia Euroopan pääkonttorin harjoittelupaikkoihin tulee ympäri maailman. Kaiken kaikkiaan suosittelen ehdottomasti hakemaan rohkeasti työharjoitteluun ulkomaille, ja omiin kokemuksiini perustuen voin sanoa Niken tarjoavan erinomaista työssäoppimista, mistä varmasti on hyötyä uraa aloittaessa.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 27.01.2016 – 27.05.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 27.01.2016 – 27.05.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Hakuprosessi Groningeniin oli selkeä ja suoraviivainen. Informaatiota hakemisesta ja prosessista löytyi hyvin yliopiston nettisivuilta ja sähköposteihin vastattiin todella nopeasti Groningenin suunnasta. Oli mukava lähteä matkaan, kun etukäteisjärjestelyistä jäi todella hyvä maku: tuntui, että kaikki oli hallinnassa ja asiat todella hoituivat suunnitellusti. Kommunikointi yliopiston kanssa sujui mielestäni yllättävän hyvin kaikissa vaiheissa ja myös omalta yliopistolta sai apuja aina tarvittaessa.

En osallistunut kielikursseille Tampereella enkä perillä. Jälkeenpäin ajatellen kielikurssi olisi voinut olla mukava lisä, mutta englannin taso Alankomaissa on todella hyvä. Kaikki osaavat puhua hyvin englantia ja asiat kyllä hoituvat, mutta kohteliaisuussyistä olisi ollut hyvä osata edes hieman puhua paikallista kieltä. Yksi lukukausi oli tietysti melko lyhyt aika kielen

oppimiseen aivan alusta, mutta kyllä joitain sanoja ja sanontoja kuitenkin oppi. Yhdistelemällä ennestään osaamiani kieliä pääsin jotenkin perille kirjoitetuista asioista, mutta puhetta ei kyllä ymmärtänyt ilman kieliopintoja.

Opiskelijakaupunkina Groningenissa on hyvin aktiivista opiskelijatoimintaa. Tuutorointia ja tukihenkilöitä sekä ohjeistusta opintojen aloitukseen löytyy hyvin. Tutustumisviikon aikana riitti tapahtumia ja sitä kautta tapasi myös helposti paljon uusia ihmisiä. Tälle viikolle kannattaa ehdottomasti osallistua, koska sen aikana sai myös hyvän kuvan kaupungista tapahtumien ollessa eri puolilla. Myös yliopisto pyrkii helpottamaan sopeutumista uuteen opiskelupaikkaan ja tätä toimintaa pyritään myös kehittämään entisestään. Tervetuliaisseminaarit olivat ihan hyödyllisiä tapahtumia, joten niihinkin kannattaa osallistua.

Vuokrasin asunnon SSH:lta. Yliopisto suositteli tätä organisaatiota, ja vuokraamani asunto oli asuttava, mutta ei kovinkaan tasokas. Vuokrataso Groningenissa on melko sama kuin Suomessa ja huoneita voi olla hiukan haastava löytää syksyllä ja keväällä. SSH oli sinänsä helppo, että huoneen sai varattua jo Suomesta käsin, ja muuttamaan pääsi kuun alussa. Moni kaverini oli kuitenkin löytänyt huomattavasti parempia huoneita yksityiseltä puolelta, joten suosittelisin tutkimaan sitä tarjontaa hyvinkin tarkasti. Halpaa asuminen ei kuitenkaan ole kummassakaan tapauksessa.

Opiskelin vaihtoni aikana lähinnä International Business- opintokokonaisuuden kursseja. Olin odottanut hyvää tasoa, mutta kurssien vaatavuus yllätti silti. Jokaiseen kurssiin sisältyi harjoitustyö (yleensä ryhmätyö/-töitä) ja luennot. Näihin muotoihin törmäsin itse eniten, mutta myös muunlaisia kursseja varmasti olisi löytynyt. Tärkeimpänä erona kuitenkin se, että luennot ja tentti- tyyppisiä kursseja ei ollut, vaan kaikissa kursseissa oli myös muita osasuorituksia. Tentit olivat vaihtelevia, mutta monivalintoja suurin osa. Kysymykset näissä oli usein aseteltu melko haastavasti, ja monesti vastaaminen perustui enemmän muistamiseen kuin todelliseen ymmärrykseen aiheesta. Omissa kursseissani ei ollut kursseille määrättyjä kirjoja, vaan materiaaleina olivat tieteelliset artikkelit. Monet joutuivat kuitenkin ostamaan kirjoja. Koulu oli itsenäisen työskentelyn ja koulumaisen työskentelyn välimuoto, sillä luennot eivät olleet pakollisia, mutta harjoitukset olivat. Paljon jäi kuitenkin oman aktiivisuuden varaan varsinkin materiaalien lukemisessa. Ryhmätyöt työmuotona on tietysti oma vaativa taiteenlajinsa aikataulutusten ja erilaisten ihmisten takia.

Opiskelu tapahtui englanniksi, ja taso oli erittäin hyvä myös luennoitsijoiden sekä muiden opiskelijoiden taholta. Kyseisellä laitoksella myös omat opiskelijat opiskelevat täysin englanniksi, joten he olivat hyvin tottuneita operoimaan englanniksi. Näin ollen en kokenut mitään ongelmaa kielen kanssa ja pärjäsinkin sen osalta hyvin. Kannattaa kuitenkin ottaa sanakirja mukaan, sillä joissain tenteissä se on sallittu apuväline. Itse hetkittäin sitä kaipailin, koska monivalintatenteissä saatettiin käyttää vaikeitakin sanoja ja edes yhden sanan ymmärtämättömyys teki vastaamisesta haastavaa.

Vapaa-ajalle Groningenista löytyy paljon tekemistä. Ehdottomasti hyvä sijoitus on ostaa ACLO-kortti, jolla pääsee urheilemaan monien eri lajien pariin. Lajivalikoima on todella laaja, eikä hinta ole kovinkaan paha. Paikallinen ESN järjestää paljon toimintaa joka kuukausi, esimerkiksi reissuja, kansainvälisiä aterioita, lippuja jalkapallo-otteluihin muutamia mainitakseni. Kaikkea voi varmasti löytää ja yleensä harrastuksissa on mahdollista saada ohjeistusta englanniksi.

Matkustelu on helppoa junilla ympäri Alankomaita, vaikkakin paikalliset eivät ole täysin vakuuttuneita junayhtiön toimivuudesta. Itse en kuitenkaan ruuhkajunaa pahempia ongelmia kyseisen yhtiön taholta kohdannut. Myös lentoja ja busseja löytää edullisesti, mikäli haluaa matkustella Alankomaiden ulkopuolelle. Kannattaa ottaa huomioon, että normaalit luottokortit eivät toimi läheskään kaikkialla (esimerkiksi ruokakaupoissa toimii vain heidän omat debit-korttinsa). Pankkitilin avaamista voi siis miettiä, mutta itse ainakin pärjäsin ihan hyvin nostamalla käteistä ja käyttämällä korttia niissä paikoissa, joissa se oli mahdollista.

Polkupyörä on ehdoton hankinta Alankomaissa, koska sillä on äärettömän helppo liikkua paikasta toiseen ja kaupungit ovat yleisesti tehty sillä oletuksella, että kaikki kulkevat pyörällä. Itse tykkäsin kovasti siitä, miten pyöräilystä on tehty niin helppoa, vaikka aluksi autojen seassa seikkailu tuntui hiukan hurjalta. Vuokrasin pyörän vaihtoni ajalle. Tämä ei ollut ehkä kaikista halvin vaihtoehto, mutta ehdottomasti helpoin: sain kaikki korjaukset teetettyä kyseisen yrityksen pajalla ilmaiseksi ja mikäli pyöräni olisi varastettu, olisin saanut uuden tilalle veloitusetta. Tietysti pyörän olisi voinut myös ostaa.

Näkisin, että vaihtoni oli hyvä kokemus ja auttoi ymmärtämään erilaisia kulttuureja. Uskon, että näistä kokemuksista on hyötyä tulevaisuudessa, sillä kommunikointi erilaisten ihmisen kanssa on nyt helpompaa kuin aikaisemmin. Vaihto pakotti myös pohtimaan omaa identiteettiä ja kulttuuria, sillä omia itsestäänselvyyksiä kyseenalaistettiin toisella tavalla kuin kotona ollessa. Pienessä ajassa tapahtui kuitenkin niin paljon asioita, että asioiden prosessointiin luultavasti menee vielä hetki. Luultavasti sen jälkeen todella ymmärtää tämän kokemuksen merkityksen laajemmin.

Radboud University Nijmegen, Nijmegen, 25.01.2016 – 14.06.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Nijmegen

Vaihtoaika: 25.01.2016 – 14.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Radboud University Nijmegen

Hakeminen Nijmegeniin oli varsin vaivaton prosessi. Tiedotus Radboudin suunnasta oli nopeaa ja selkeää ja sain syksyn aikana useita sähköposteja prosessin etenemisestä. Hakiessa piti toimittaa lukuisia dokumentteja, mutta koska ohjeistus toimi hyvin, en kokenut hakuvaihetta millään lailla rasittavaksi tai byrokraattiseksi. Kurseistakin löytyi hyvin tietoa etukäteen, joten asioiden suunnittelu ei aiheuttanut vaikeuksia. Nijmegeniin muuttaessa tuli rekisteröityä kaupungin asukkaaksi, mutta yliopisto teki tämänkin toimenpiteen hoitamisen hyvin helpoksi. Opiskelujen aloitus oli mutkatonta, sillä yliopisto oli hoitanut kurssi-ilmoittautumiset etukäteen ja muutenkin kaikki sujui niin hyvin etten päässyt kokemaan kunnan turhautumista missään vaiheessa.

Yliopistoon hakiessa voi samalla hakea myös asuntoa paikalliselta opiskelija-asuntosäätiöltä SSHN:lta. Päädyin hakemaan asuntoa tätä kautta, koska halusin saada asuntoasiat ajoissa selväksi ja asunto varmistuikin jo 2 kuukautta ennen opintojen alkua. Suuri osa vaihtareista hankki asuntonsa SSHN:lta, mutta toisaalta moni vaikutti löytäneen myös yksityisiltä vuokranantajilta hyviä asuntoja ilmeisen vaivattomasti. Vaihto-opiskelijat voivat hakea muutamaan eri SSHN:n kohteeseen, ja itse päädyin Talia-nimiseen taloon. Jouduin jakamaan keittiön ja wc-tilat

kolmen muun asukkaan kanssa, mikä oli shokki monen vuoden yksiöasumisen jälkeen, mutta muuten Talia oli todella miellyttävä paikka asua. Uudehko talo sijaitsee keskellä kaupunkia rautatieaseman vieressä ja kaikki tarvittavat palvelut ovat lähellä. Vuokra oli korkea (435 eur/kk), mutta talo on erinomaisessa kunnossa ja kalustetun huoneeni varustelutaso oli hyvä. Lämmin ja moderni Talia on laadukkain vaihto-opiskelijoille tarkoitettu taloista, mutta toisaalta muissakin SSHN:n kohteissa on omat hyvät puolensa. Hoogeveldt ja Vossenveld tarjoavat edullisempaa asumista, joskin hivenen karummissa olosuhteissa. Etenkin legendaarinen Hoogeveldt, jossa asuinkerroksen yhteiset tilat jaetaan 16 asukkaan kesken, on kaikkea muuta kuin siisti ja tyylikäs paikka, mutta toisaalta Hoogeveldtissa ja Vossenveldissä vaihtareiden keskinäinen yhteishenki vaikutti erinomaiselta, ja siellä asuneet muodostivat todella läheisiä kavereisuhteita kämppistensä kanssa. Taliassa asuminen ei taas saata olla yhtä antoisaa sosiaalisesti, sillä saman asunnon jakaa vain neljä ihmistä, eivätkä muiden asuntojen asukkaat tule välttämättä kovin tutuiksi.

Ennen opintojen alkua järjestetään orientaatioviikko, johon osallistuminen on vapaaehtoista. Osallistuin orientaatioon, ja muistelen yhä lämmöllä tuota viikkoa, sillä se oli kaikkine bileineen ja muine rientoineen oikein onnistunut sisääntulo yliopistoon. Orientaatiossa vaihtarit on jaettu n. 20 hengen ryhmiin ja toiminta tapahtuu pääsääntöisesti näissä ryhmissä. Ainakin oma orientaatioryhmäni jatkoi tapaamisia orientaatioviikon jälkeenkin, joten saman ryhmän jäsenistä oli helppo saada kavereita. Suosittelen orientaatioviikolle osallistumista kaikille juuri tämän sosiaalisen aspektin takia, sillä monet oman ryhmänikin jäsenet tulivat keskenään hyviksi ystäviksi. Ollakseni rehellinen löysin omat suosikki-ihmiseni lopulta lähinnä muualta kuin omasta ryhmästäni, mutta ryhmä tarjosi silti paljon hyviä sosiaalisia tilaisuuksia ja illanistujaisia läpi kevään.

Yllätyksekseni huomasin nauttivani Radboudissa opiskelusta. Suoritin lähinnä sukupuolentutkimuksen alaan kuuluvia kursseja, ja ainakin omat kurssini olivat toteutukseltaan korkealaatuisia. Kurssit olivat työläitä ja opiskelu vei ajoittain paljon aikaa, mutta pidin siitä että kursseilla tehtiin paljon erilaisia pieniä, ajattelua vaativia tehtäviä suurten kirjatenttien sijaan. Kursseilla tuli palauttaa kirjallisia tehtäviä yleensä viikoittain sen sijaan että lopussa olisi vain tenttity jokin massiivinen kirjakappeli. Opetus oli yleisesti ottaen varmaankin parasta mitä olen omalla yliopisto-urallani saanut ja koen saaneeni kursseista paljon irti. Ajoittain kurssien vaativuus turhautti, mutta jälkikäteen olen tyytyväinen että myös varsinainen opiskelu oli kehittävää, ja opinnot saivat minut jopa kiinnostumaan aivan eri tavalla alaan liittyvistä asioista.

Toki vaihdossa on kyse paljon muustakin kuin opiskelusta, ja Nijmegenin sijainti tarjosi hyvät lähtökohdat matkailulle. Junia muualle Hollantiin ja naapurimaihin lähtee jatkuvasti eivätkä välimatkat ole pitkiä. Junalla matkustaminen ei ollut sinänsä sen halvempaa kuin Suomessakaan, mutta erilaisia tarjouksia hyödyntämällä ja ryhmälippuja ostamalla voi tarvittaessa matkustaa edullisestikin. Lyhyemmät matkat tavataan Hollannissa kulkea pyöräillen, mikä oli sinänsä ihan hauskaa, vaikka joskus aiheutinkin vaarallisia tilanteita niin itselleni kuin muille. Päädyin tosin mukavuudenhaluisena ja sadetta kammoksuvana ihmisenä matkustamaan yliopistolle usein myös bussilla, sillä paikallinen joukkoliikennekin toimii oikein hyvin.

Kaupunkina Nijmegen oli ihan kiva Jyväskylän kokoinen opiskelijakaupunki, mutta totta puhuen kaupunki ei tehnyt itseäni mitään suurempaa vaikutusta. Kaupunki itsessään on melko pieni, enkä kokenut sitä kovinkaan kiehtovaksi asuinpaikaksi suurempiin hollantilaiskaupunkeihin verrattuna. Sinänsä Nijmegenistä löytyy kuitenkin kaikki tarvittava, ja keskustassa on lukuisia viihtyisiä kahviloita ja baareja joissa viettää aikaa. Viihtymisen kannalta olennaisempaa oli se, että vaihto-opiskelijoilla oli keskenään paljon sosiaalista elämää, joten tekemistä kyllä oli helppo löytää.

Maana Hollanti on oikein miellyttävä paikka asua, sillä käytännössä kaikki puhuvat hyvää englantia, ja asiat toimivat hyvin kaikkialla. Hollanti muistuttaa monessa mielessä paljon Pohjoismaita, mikä on omasta mielestäni sekä sen vahvuus että heikkous Erasmus-kohteena. Maassa eläminen on helppoa ja miellyttävää, mutta mikäli haluaa kokea vaihtokohteessaan eksotiikkaa ja tuntea todella olevansa vieraan kulttuurin keskellä, ei kannata lähteä vaihtoon

ainakaan Hollantiin. Hintataso ei ole aivan yhtä kallis kuin Suomessa, mutta keskimäärin asiat ovat kuitenkin sen verran kalliita, että rahaa on helppoa saada kulumaan. Yksi maan parhaista puolista ainakin omasta mielestäni on se, että ihmisinä hollantilaiset ovat todella mukavia ja hyväntuulisia.

Koin Nijmegenissä paljon hauskoja hetkiä, ja voisin helposti kuvitella muuttavani takaisin Hollantiin, mikäli mahdollisuus tulisi eteen. Pidän hollantilaisten rennosti elämäntyylisestä ja olen onnellinen saatuani tutustua tuohon hienoon maahan hiukan pintaa syvemmältä. Vaihtoon lähteminen oli ehdottomasti hyvä päätös, ja opiskeluaikani olisi ollut paljon köyhempi kokemus, mikäli olisin viettänyt sen pelkästään Tampereella.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 27.08.2015 – 17.12.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 27.08.2015 – 17.12.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Hakeminen Groningenin yliopistoon sujui yllättävän hyvin eikä asian kanssa ollut oikeastaan lainkaan hankaluuksia. Vaadittavat dokumentit täytyi toimittaa määräaikaan mennessä NettiOpsun kautta ja tämän jälkeen kaikki oikeastaan hoitui automaattisesti Tampereen yliopiston ja Groningenin yliopiston välillä. Kurssien valitseminen kohdeyliopistosta oli suhteellisen helppoa. Kurseista ja varsinkaan niiden tasovaatimuksista ei ollut kovinkaan hyvin tietoa yliopiston sivuilla, joten sai olla hieman tarkkana, mihin kurssille päätyy. Pääosin vaihto-opiskelijoille tarkoitetut kurssit löytyivät melko helposti ja valinnanvaraa oli runsaasti. Erityisesti kansantaloustieteen ja rahoituksen kurseja yliopistossa oli paljon, mutta näiden kurssien matemaattisuus on hyvä ottaa huomioon.

Minulla oli vaihdon ajan voimassa kotivakuutus, joka oli voimassa ulkomailla 6 kuukautta ulkomaille lähdön jälkeen. Erillisen henkilövakuutuksen unohdin ottaa enkä sitä jälkikäteen vakuutusyhtiöstä enää saanut, joten se olisi kannattanut hoitaa kuntoon. Otin siis Hollannissa AON:in kautta erillisen henkilövakuutuksen, joka muistaakseni olisi kattanut sairauskulut KELA-korvauksen ylittävältä osalta. En tätä kuitenkaan joutunut käyttämään, joten tarkemmin en osaa sanoa, miten se olisi toiminut. Kannattaa kuitenkin huolehtia, että mukaan lähtee Eurooppalainen Sairaanhoidokortti, koska ainakin AON:n vakuutusta otettaessa sen olemassaolosta kyseltiin.

En osallistunut kielikurssille, koska se olisi alkanut kaksi viikkoa ennen itse yliopiston alkua, enkä päässyt niin aikaisin lähtemään Suomesta. Hollannissa pärjäsi kuitenkin täysin englannilla. Yliopiston alkaessa ainakin kauppatieteiden vaihtareille oli tervetuliaistilaisuus, jossa sai viralliset dokumentit ja tietoa yliopistosta. Mitään erityisen informatiivista sisältöä tapahtumassa ei ollut, mutta viralliset paperit ja opiskelijakortin saa sieltä. ESN:n järjestämälle orientaatioviikolle osallistuin ja sitä voin suositella todella lämpimästi kaikille vaihtoon lähteville!

Asuin yksityiseltä hankitussa asunnossa tuttuani kanssa, joka hoiti käytännössä asunnon etsimisen. Groningenista ei ole mitenkään ihan helppo löytää asuntoa, sillä siellä on krooninen asuntopula ja hirveä määrä opiskelijoita. Vuokrataso on suunnilleen sama kuin Suomessa, mutta kannattaa varautua siihen, että asumisen taso on huomattavasti alhaisempi. Asunnot ovat melko vanhoja, niissä on usein tupakoitu sisällä ja eristeet ovat melko heikkoja. Uusimmissa asuntoloissa puitteet ovat usein selvästi parempia.

Opiskelu Groningenissa oli haastavampaa kuin Suomessa ja kurssit vaativat enemmän työtä. Opiskelumenetelmät riippuivat ainakin minun kohdallani ihan täysin kurssista: osa kursseista perustui seminaarityöskentelyyn, osa kurssilla tehtäviin harjoituksiin ja osa puhtaasti massaluentoihin. Usein kursseilla kuitenkin on ainakin kauppatieteen puolella erillisiä harjoituksia, jotka jaetaan etukäteen ja tehdään yhdessä tunnilla tai esimerkiksi artikkeli, josta keskustellaan luentokerralla. Näihin harjoituksiin valmistautumiseen meni siis koko kurssin aikana melko paljon aikaa, mutta vastaavasti tenttiin oli vähemmän lukemista. Ainakin omilla kursseillani tentit perustuivat ainoastaan luentoihin ja harjoituksiin (ja esim. harjoitusten artikkeleihin) eikä itse kurssikirjoja tarvinnut lainkaan lukea.

Pieni varoituksen sana ”Dutch Studies –kursseista”. Nämä ovat siis hollannin kulttuuriin liittyviä kursseja, jotka Faculty of Arts muistaakseni järjestää. Näiden kurssien osalta tiedotus ja käytännön järjestelyt toimivat todella huonosti verrattuna muihin kursseihin. Itselleni ilmoitettiin esimerkiksi muutama päivä ennen kurssin alkamista, etten päässyt lainkaan kyseiselle kurssille. Tällöin kurssi-ilmoittautuminen oli siis jo mennyt kiinni... Toisella kurssilla oppilaille oltiin ilmoitettu väärä alkamispäivä, joten menimme kaikki ensimmäiselle luentokerralle turhaan. Muutenkin kursseihin liittyviin sähköposteihin vastattiin viiveellä tai ei lainkaan. Myöskään toinen kurseistani ei vastannut lainkaan kurssikuvausta. Suosittelen ainakin osaa Lecture Series –kurssin luennoista, jotka olivat todella mielenkiintoisia, mutta tentti vaatii asioiden ulkoa opettelua.

Täytyy sanoa että Hollannissa kaikki byrokratiasta juniin toimii todella loistavasti: en kokenut käytännön elämässä oikeastaan mitään ongelmia maassa. Lähes kaikki puhuvat hyvää englantia. Byrokratia on maassa ainakin Suomeen verrattuna todella yksinkertaista. Matkustelu Hollannin sisällä ja naapurimaissa on todella helppoa junalla, minkä lisäksi myös lennot ovat halpoja jos jaksaa nähdä hieman vaivaa niiden etsimisen suhteen. Myös bussit kulkevat esim. Saksaan.

Groningenin yliopiston ACLO-kortti kannattaa ehdottomasti hankkia, sillä se on todella halpa sijoitus siihen nähden, kuinka paljon liikuntamahdollisuuksia sillä saa. Itse kortin ostaminen oikeuttaa ryhmäliikuntatunneille osallistumiseen ja kursseille ilmoittautumiseen. Kuntosalista täytyy maksaa erillinen maksu. ACLO järjestää valtavan määrän erilaisia kursseja tenniksestä luisteluun ja kestävyysjuoksuun, joita voin kaikkia suositella lämpimästi. Kursseista täytyy maksaa 10 euron pantti ja jos osallistuu yli 80 %:lle tunneista, pantin saa takaisin. Lisäksi jos samaa lajia on useita kursseja (esim. tennis), voi poissaolon korvata toisella tunnilla. Kursseilla on aina myös englanninkielinen opettaja.

Ehdoton ensiostos Hollannissa on POLKUPYÖRÄ. Ilman sitä liikkuminen on todella hankalaa, joten pyörä kannattaa hankkia heti ensimmäisenä päivänä. Itse ostin fillarini käytettyjen pyörien liikkeestä n. 100 eurolla, mutta halvempiakin varmasti löytyy, jos jaksaa etsiä.

Yleisesti Hollanti on aivan loistava vaihtokohde, jos haluaa pärjätä vaihdossa englannilla, saada tasokasta opetusta ja on valmis näkemään vaivaa opintojen eteen. Opiskelumotivaatio Groningenissa on kova ja esimerkiksi tenttiviikolla kirjaston eteen joutuu menemään jonottamaan 15 minuuttia ennen sen aukeamista, jos haluaa sieltä paikan. Vastapainoksi Groningenissa on vilkas opiskelijaelämä- ja yhteisö.

En ole saanut vielä luettua opintojani tutkintooni, joten sen toimimisesta ei ole tietoja. Sinänsä vaihto oli kiva kokemus, joka sinänsä on kyllä CV:ssä plussaa. Ajattelisin, että vaihtoon kannattaa lähteä jos siltä tuntuu, mutta ainakaan itse en koe että ”elämäni paras opiskeluvuosi” olisi jäänyt kokematta jos en olisi lähtenyt.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 27.08.2015 – 06.07.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 27.08.2015 – 06.07.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Vaihtovuosi (2015 syksy - 2016 kevät) Groningenin yliopistossa oli erittäin antoisa, elämyksellinen ja kielitaitoa kehittävä. Lukuvuoden aikana ja sitä ennen jouduin odotettuihin ja odottamattomiin tilanteisiin sekä reagoimaan niihin nopeasti parhaani mukaan.

Suomessa etukäteisjärjestelyt onnistuivat hyvin ja sujuvasti sekä kohdeyliopiston suuntaan että Tampereen yliopiston kanssa. Apurahan ensimmäinen osa saapui tililleni ajoissa ja kaikki tarvittava tieto vaihtovuotta varten oli suhteellisen helposti saatavilla. Kuitenkin läsnäoloilmoittautumisessa Tampereen yliopiston seuraavalle lukukaudelle kannattaa olla tarkkana. Tampereen yliopisto oli tietoinen vaihdostani, joten ajattelin, että minun ei erikseen tarvitse ilmoittaa poissaoloani. Kuitenkin sain tietää jo Alankomaissa ollessani, että olen menettänyt opinto-oikeuteni Tampereen yliopistossa, koska en ollut maksanut yliopiston lukukausi-ilmoittautumismaksua ajallaan. Asiaa hieman ihmeteltyäni lähdin hoitamaan asiaa Alankomaista käsin ja lopulta sain opinto-oikeuteni jokseenkin helposti takaisin.

Groningenin yliopiston sivut ovat jokseenkin selkeät ja kurseista löytyy tietoa suhteellisen hyvin. Oli kuitenkin ongelmallista löytää tietoa toisen lukukauden (kevätlukukausi 2016) kurseista, jotka ovat vaihto-opiskelijoille mahdollisia. Näin otinkin alustavasti joitakin kurseja learning agreementiin, jotta kevätlukukauteni ei olisi suunnitelmissa kokonaan tyhjä. Onnistuin varsin hyvin vaihtamaan kurseja jälkikäteen, kun kevätlukukauden mahdolliset kurssit tulivat tietooni ja niille pystyi ilmoittautumaan.

Groningen on melkein ideaali opiskelijakaupunki ja paikkana soveltuu lähes moitteettomasti vaihto-opiskeluun. Erityisesti liikkuminen kaupungissa on hyvin vaivatonta. Pyörä on Groningenin liikenteen kuningas; sillä pääsee liikkumaan ympäri vuoden ja etäisyydet ovat lyhyitä. Toki sää voi olla aluksi arvaamatonta ja kurjaa pyöräillä, mutta sadekuuroihin ja tuuleen tottuu nopeasti. Lisäksi kaupungissa on toimiva julkinen liikenne. Tosin sitä ei tule

juuri käytettyä, kun pääsee sisälle pyöräilykulttuuriin. Jos päätät hankkia pyörän, osta se käytettynä pyöräliikkeestä ja muista ostaa myös ketjulukko. Pyörävarkaudet ovat Groningenissa yleisiä.

Koska opiskelijayhteisö kaupungissa on todella suuri, harrastusmahdollisuuksia on paljon. Liityin itse salibandyjoukkue UFC Face Offiin ja a-capellakuoroon nimeltä A-Capellakoor Bragi. Suosittelen lämpimästi hankkimaan vastaavia harrastuksia rytmittämään arkea ja valikoimasta löytyy varmasti sopivaa tekemistä kaikille. Lisäksi harrastusten kautta tutustuin paikallisiin ja heidän vapaa-ajanviettoonsa, joka olisi ollut muuten aika vaikeaa. Pääsin kummankin harrastuksen ansiosta matkustamaan myös ympäri Alankomaita paikallisten kanssa, joka oli erittäin käytännöllistä, sillä he tiesivät temppeja matkakustannusten alentamiseksi. Muun muassa junalla on mahdollista matkustaa ryhmälipulla, joka on todella halpa (7€/menopaluu minne tahansa päivän aikana).

Alankomaissa elinkustannukset ovat yllättävän paljon halvemmat kuin Suomessa. Erityisesti ruoka ja ulkona käyminen on edullista. Lisäksi ulkona käyminen on mahdollista joka päivä, sillä kaupunki on viriili aina varmaankin opiskelijoiden määrästä johtuen. Erityisesti positiivinen yllätys oli keskustassa joka tiistaina, perjantaina ja lauantaina ollut tori, josta sai tuoretta kalaa, lihaa, kanaa, kasviksia, hedelmiä, leipää, marjoja, juustoa ja leivoksia todella edullisesti. Esimerkiksi kerran ostin 30 mandariinia kolmella (3) Eurolla. Ei paha!

Asuminen on Groningenissa suhteellisen kallista verrattuna muihin kustannuksiin. Lisäksi asuntojen kunto voi olla varsin heikko suomalaisella tasolla mitattuna. Varasin asuntoni SSH:lta, joka on kansainvälisille opiskelijoille asuntoja vuokraava organisaatio. Kyseisenkin yhtiön asuntojen kunnossa on huomattavia eroja. Asuin itse Moestraatilla ja voin suositella kumpaakin opiskelija-asuntola, jotka sijaitsevat ko. kadulla. Van Houtenlaania, Winchoterdiepiä ym. vanhan näköisiä kerrostaloja kannattaa välttää, jos varaat asunnon kyseisen yhtiön kautta. Lisäksi asunnon sijainti kannattaa valita keskustan ja kampuksen välistä (Pohjois-Groningen). Moestraatin sijainti oli lähes ihanteellinen. Pyöräily on kivaa, mutta 30min joka aamu mahdollisessa kaatosateessa ei ole unelma, jos vaihtoehtona on 10min matka kampukselle ja 3min keskustaan. Asunnon saaminen on haastavaa, joten ole ajoissa liikkeellä!

Alankomaissa pankkikorttisysteemi (MAESTRO) eroaa muista maista. Tästä johtuen siellä törmää ongelmiin maksaa kortilla (myös luottokortti) huomattavan usein. Suosittelenkin paikallisen pankkitilin aukaisemista mahdollisimman pian saapumisen jälkeen. Se ei maksa juurikaan ja helpottaa asiointia huomattavasti. Itselläni on vieläkin pankkitili Alankomaissa ja sen aukaisu oli varsin mutkatonta. Käytännössä hain yliopistolta todistuksen, että opiskelen siellä ja marssin pankkiin.

Groningen on kaupunkina kansainvälinen ja englannilla pärjää kaupungissa moitteettomasti. Paikallinen väestö puhuu englantia poikkeuksetta sujuvasti ja kansainväliset opiskelijat vähintään yhtä hyvin, joten kielimuuria ei pääse oikeastaan syntymään.

Opiskelin yleisiä kauppatieteellisen opintoja koko vuoden. Vaikka tiesin, että Groningenin yliopisto on tasokas, kurssit olivat yllättävän haastavia sekä työläitä. Jos haluat matkustella paljon ja viettää rentoa vaihtovuotta, Groningenin yliopisto ei välttämättä ole oikea vaihtokohde sinulle. Sen sijaan, jos haluat tasokasta opetusta, käydä kiinnostavia kursseja ja haastaa itseäsi, Groningenin yliopisto on sinulle hieno mahdollisuus. Kurssit koostuivat pääosin luennoista, ryhmätöistä, harjoitusryhmistä ja tentistä (kyllä, kaikki neljä mahtuivat

samalle kurssille todella usein). Välillä myös kursseilla oli välikokeita. Kokeet järjestetään koeviikon aikana, joten valmistautuminen ajoissa oli ensiarvoisen tärkeää.

Uusintamahdollisuuksia oli vain yksi, joten jo ensimmäisellä kerralla paineet olivat kovat. Turhauttavaa oli edes miettiä, että kurssiin nähty vaiva valuisi täysin hukkaan. Tentit eivät ole helppoja, joten suosittelen valmistautumaan niihin huolellisesti. Opiskelukielenä toimi englanti koko lukuvuoden ajan.

Groningenin yliopisto käyttää/käytti tietoteknisenä palveluna Nestor-nimistä järjestelmää. Järjestelmä on suhteellisen sekava ja alusta vaihtelee kursseittain merkittävästi. Suosittelen olemaan todella terävänä ja tarkkana kaiken informaation seuraamisessa. Yllättäviä käännteitä sattui paljon sekä kurssien aikana että niitä ennen ja niiden jälkeen. Lisäksi tiedotus ei ole samalla tasolla kuin Suomessa. Merkittävätkin seikat voidaan olla ilmoittamatta avausluennolla ja sisällyttää vain tekstidokumenttiin Nestorissa, joka on nimetty harhaanjohtavasti koskemaan vaikka vain suppeampaa asiaa. Lisäksi kirjasto ei välttämättä ole yhtä hyvin järjestetty kuin Tampereen yliopistossa, joten varaudu kustantamaan omat koulukirjasi. Amazon.co.uk tai bol.com ovat edullisia ja käteviä vaihtoehtoja kirjojen ostamiseen.

Tutor-toimintaa ei Groningenin yliopistossa juurikaan ole, joten varaudu ottamaan kaikesta selvää itse. Muista myös, että et ole yksin, joten kysy rohkeasti kanssaopiskelijoilta, jos sinulla on jokin haastava tilanne, johon et löydä ratkaisua.

Groningenin yliopiston kursseja arvostetaan Tampereen yliopistossa kokemukseni mukaan varsin paljon. Opintojen hyväksilukeminen oli helppoa ja mutkatonta. Lisäksi henkilökunta Tampereella neuvoi ja esitteli erilaisia vaihtoehtoja opintojen sisällyttämisestä tutkintooni. Vaihtovuoteni kokonaisuutena haastoi minua monella eri tavalla. Erityisesti kielitaitoni ja osaamistasoni sekä valmiuteni reagoida asioihin nopeasti kehittyivät. Lisäksi sain paljon kansainvälisiä tuttuja ja pari hyvää ystävääkin, joiden kanssa tulen näkemään varmasti enemmän kuin kerran tulevaisuudessa. Työelämän kannalta kokemus oli varmasti hyödyllinen. Jo mainittujen kehittyneiden ominaisuuksien lisäksi en varmasti vierasta tarttua kansainvälisiin haasteisiin tai vaikeisiin työtehtäviin yleisesti tulevaisuudessa. Niistäkin varmasti selviää, kuten vaihtovuodestakin.

Marnix Academie, Utrecht, 27.08.2015 – 24.06.2016

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Utrecht

Vaihtoaika: 27.08.2015 – 24.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Marnix Academie

Marnix Academie on Alankomaiden suurin ala-asteen opettajien koulutukseen erikoistunut korkeakoulu (PABO). Alankomaissa opettajaksi koulututtuakseen ei tarvitse käydä yliopistossa ja koulutusjärjestelmä eroaa Suomen järjestelmästä, mutta kyseinen koulu on

jossakin korkeakoulun ja yliopiston välimaastossa. Enemmän tietoa koulusta löytyy sivulta Marnixacademie.nl.

Valitsin Alankomaat vaihtokohteekseni koska rakastuin maahan ja sen kulttuuriin jo vuosia aikaisemmin. En pahemmin edes harkinnut muita tarjolla olleita kohtemaita. Olin asunut aikaisemmin vapaaehtoistyövuoden merkeissä Belgian hollanninkielisellä puolella ja kielitaidon suhteen en ottanut kielikursseja etukäteen Suomessa. Marnixin opintokokonaisuuksiin SEN 30 ECTS (Special Educational Needs) syksyllä ja Humanities 30 ECTS keväällä kuului myös alkuun auttava kielikurssi jos ei ole aikaisemmin hollantia opiskellut ja kaikki muu opetus oli englanniksi. Opiskelen englannin kieltä ja kirjallisuutta pääaineenani Tampereella, mutta yllämainitut opintokokonaisuudet kuuluvat kasvatustieteiden opintoihin. Omiin opintoihini nämä opinnot tulevat valinnaisiin opintoihin. Kasvatustieteiden linjan puolella yhteyshenkilöni oli Kirsi-Marja Varjokorpi ja kaikkien papereiden täyttäminen ja toimittaminen yliopistojen välillä sujui mutkitta.

Opetus Marnix Academiessä, ja kuulemani mukaan muissakin korkeamman tason kouluissa Alankomaissa, on hyvin itsenäistä eikä luentoja niinkään ole vaan opiskelu pohjautuu yhdessä asioiden selvittämiseen ja opettajien tarjoamaan ohjaamiseen. Olen Suomen järjestelmässä tottunut saamaan tärkeät tiedot valmiiksi tiivistettynä ja suodatettuna, joten omat tiedonetsintätaidot joutuivat vuoden aikana koetukselle. Marnixilla opettajien ja opiskelijoiden välit ovat rennot ja asioita saa ja pitää kyseenalaistaa. Hollantilaiset ovat stereotyyppisesti suorasanaisia röyhkeyteen asti ja osittain tämä pitää myös paikkansa. Kaikkea ei tarvi tietää, mutta suu pitää saada auki tarvittaessa. Marnixilla on hyvät tietotekniikka- ja opetustilat. Suorittamani opinnot arvosteltiin kirjallisten tuotosten perusteella eikä kirjatenttejä ollut vuoden aikana ollenkaan. Hankin syyslukukautta varten kaksi kirjaa, jotka opetus edellytti ja opintoihin kuuluva harjoittelu paikallisella ala-asteella kustansi matkakuluja etäisyydestä riippuen. Matkakuluista koulu maksoi kuitenkin puolet takaisin.

Vaihtoa varten en ottanut erillistä matkavakuutusta, sillä aiempaan asuntoon hankittu kotivakuutus kattoi myös matkatavarat vaihdon aikana vaikka asuntoa ei enää ollutkaan.

Utrechissä asuin jaetussa talossa 20 paikallisen kanssa enkä tarvinnut sitä varten erillistä kotivakuutusta. Vuokran lisäksi minulla ei ollut talossa muita menoja ja vuokra huoneesta oli 250 euroa/kk. Asumistilanteeni oli melko onnekas sillä tunsin entuudestaan muutaman asukkaista, mutta yleensä asuntojen löytäminen Utrechissä on vaikeaa sillä kyseessä on suuri opiskelukaupunki ja vuokrat ovat usein 400-600 euroa kuussa ja asuntojen tarjoajien joukossa on myös huijausyriytyksiä. Kannattaa siis suosia virallisia tahoja ja vaatia sopimus/näyttö ennen takuuvuokran maksamista. Marnix auttoi niitä, joilla ei vielä saapuessa ollut asuntoa ja heiltä voi kysyä luotettavista vuokraajista, mutta koululla ei ole omia asuntoloita sen pienen koon puolesta.

Vuotta varten hankin hollantilaisen pankkitilin, joka kävi helposti käymällä pankissa eikä maksanut muuta kuin vuosittaisen tilinhoitomaksun joka on kahdessa erässä noin 8 euroa. Alankomaissa lähes kaikki ostokset maksetaan kortilla ("pinnen") ja oma Visa Electronini ei kaikkialla käynyt, kuten lähimmässä ruokakaupassa nimeltä Jumbo (jota muuten kyllä suosittelen), ja en ole halunnut hankkia luottokorttia.

Erittäin käytännöllinen Alankomaissa on myös OV-Chipkaart, joka toimii rahanlatausperiaatteella kuten Tampereen bussikortti, mutta OV-chipkaartilla voi matkustaa junalla, ratikalla, bussilla ja metrolla. Se toimii myös kaikkialla maan sisällä, joten muuta matkustuskorttia ei Alankomaissa tarvitse. Kortin voi hankkia anonyyminä tai henkilökohtaisena kuvallisena. Kuvallisessa menee hetki ennen kuin sen saa käyttöön sillä se täytyy tilata, mutta sen ansiosta pystyy pitämään kirjaa matkoista nettipalvelussa (meillä mm. kouluharjoitteluun liittyvien matkojen kompensointiin liittyen) sekä sille voi ladata alennussopimuksia, mikäli käyttöä on enemmän.

Hankin myös paikallisen kuukausittaisen puhelinliittymän saadakseni puhelimeeni nettiyhteyden, mutta Alankomaissa ilmainen WI-FI- yhteys ei ole koskaan kaukana. Sim-kortin voi tilata netin kautta ja ottaa helposti käyttöön. Omani oli yritykseltä nimeltä SimYo, jonka valitsin mm. sen takia että heillä oli kuukausimaksullinen vaihtoehto vuosisopimuksella, sillä en vielä alussa tiennyt jääväni myös kevätlukukaudeksi.

Muuta mainitsemisen arvoista:

- Hollantilaiset ovat hyvin avarakatseista kansaa ja ilmapiiri on vapaa.
- He arvostavat rehellisyyttä ja suorapuheisuutta ja sanovatkin usein ääneen mitä ajattelevat. Se saattaa hiljaisuuden kulttuurista tulevalle olla joskus hieman töykeää. Itse henkilökohtaisesti juuri pidän tästä suoruuden ominaisuudesta.
- Ilmasto on sateinen ja leuto. Talvella on hyvin vähän tai ei ollenkaan lunta ja jos sitä jostain syystä sataa, joukkoliikenne, varsinkin junat, ovat pulassa eivätkä yhteydet toimi. Sama saattaa tapahtua usein myös syksyllä, jos junanraitella on muutama puusta pudonnut lehti. Hollantilaiset rakastavat luistelua vaikka se onkin luonnonjäällä harvoin mahdollista.
- OV-chipkaartilla matkustaessa millä kulkuneuvolla vain täytyy muistaa sisäänkirjautumisen lisäksi myös kirjautua ulos. Eli ennen kuin nouse bussista, kortti täytyy piipauttaa uudelleen. Juna-asemalla tämä on vähemmän jännittävää, sillä siellä piippauslaite ei pakene bussin mukana.
- Alankomaita ei tunneta sen ruuan perusteella, mutta ruokaostoksiin menee Suomeen verrattuna paljon vähemmän rahaa ja luomutuotteet ovat samanhintaisia kuin meidän luomuttomat tuotteet. Tästä syystä söinkin vaihtoni aikana terveellisemmin kuin koskaan aikaisemmin. Hollannissa kauppojen hyllyillä on myös vähemmän valmisruokavalikoimaa, joten opin myös kokkaamaan.
- Hyvin moniin asioihin on opiskelijahintoja ja -tarjouksia, myös harrastus- ja kulttuuritarjonnassa.
- Polkupyörän ostaminen on suositeltavaa ja niitä löytyy halvalla. Pyörät myös hyvin herkästi varastetaan. Kaikki hollantilaiset pyöräilevät ihan joka paikkaan.
- Hollantilaiset puhuvat hyvin englantia, mikä vaikeuttaa hollannin opiskelua, mutta toisaalta helpottaa ihmissuhteiden muodostamista. Hollanti on mielestäni kaunis ja suhteellisen helppo kieli vaikka yleinen mielipide natiivien keskuudessa on päinvastainen. Kuka nyt omasta äidinkielestään innostuisi.

Kotiinpaluu oli oma kulttuurishokkinsa ja haaveilen paluusta Alankomaihin opintojen päätyttyä.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning,

17.08.2015 – 17.12.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 17.08.2015 – 17.12.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Hakuprosessi Groningenin yliopistoon oli melko helppo ja yksinkertainen eikä mitään suurempia ongelmia ollut. Byrokratia ei ollut mitenkään ylitsepääsemätöntä, yliopistoon ei tarvinnut lähettää paljoa muuta kuin todistus kielitaidosta (saa kielikeskuksesta jos on käynyt jonkin englannin kurssin), kopio opintorekisteriotteesta ja passista. Kaikki tarvittavat päivämäärät löytyivät helposti yliopiston kotisivuilta ja sieltä lähetetyistä sähköpostiviesteistä. Groningenin yliopiston sivuilta löytyy hyvin tietoa kursseista.

Yliopisto järjestää lukuvuoden alussa vaihto-opiskelijoille orientaatiopäivän tai pari, jotka ovat hyödyllisiä, mutta kaiken tarvittavan informaation löytää kyllä muualtakin.

Groningenissa on todella paljon opiskelijoita suhteessa asukasluvuun, ja siellä onkin hyvin vilkas opiskelijaelämä. Lukukauden alussa kannattaa ehdottomasti osallistua paikallisen ESN:n järjestämään orientaatioviikkoon. Uudet vaihto-opiskelijat jaetaan tutoryhmiin, ja ryhmän kanssa kierrettiin eri tapahtumissa. ESN järjestää jatkuvasti paljon erilaisia tapahtumia, kuten bileitä, illallisia ja excursioita. Näitä voin suositella kaikille.

Kävin hollannin peruskurssin ennen lukukauden alkua. Oli mukava osata edes hieman hollantia (esimerkiksi ravintoloiden menut ovat yllättävän harvoin englanniksi), mutta englannillakin pärjää loistavasti, koska lähestulkoon kaikki puhuvat sujuvaa englantia.

Vuokrat Groningenissa ovat jonkin verran korkeampia kuin Tampereella, ja yleisesti asuntojen kunto on selvästi heikompi kuin mihin Suomessa on tottunut. Groningenissa on varsinkin alkusyksystä valtava kysyntä asunnoille, joten asunnon löytäminen voi olla hyvin hankalaa. Kaikkein helpoimmalla pääsee, jos hyvissä ajoin hankkii huoneen SSH:n (paikallinen TOAS) kautta. Ne ovat suhteellisen kalliita ja huonokuntoisia, mutta ylivoimaisesti helpoin tapa löytää asunto. Vaihdon alussa tapasin vaihtareita, jotka eivät olleet löytäneet asuntoa etukäteen. He asuivat hostelleissa tai kavereidensa sohvilla, ja yrittivät epätoivoisesti löytää asuntoa paikanpäällä. Itse olin onnekas ja löysin asunnon yksityisiltä markkinoilta etukäteen, mutta Groningenissa asuva tuttuuni kävi katsomassa asuntoa puolestani. Ilman häntä asunnon hankkiminen yksityisiltä markkinoilta tuskin olisi onnistunut.

Pääaineeni Tampereella on laskentatoimi, ja Groningenissa opiskelin myös laskentatoimea sekä Dutch studies -kursseja, joissa käsitellään hollannin historiaa, kulttuuria yms. Dutch studies kursseista voin suositella ainakin Lecture Series -kursssia, jossa on joka viikko luento eri aiheesta eri opettajan pitämänä. Kyseisestä kurssista saa myös kohtuullisen helpot opintopisteet. Muuten Groningenissa joutuu tekemään huomattavasti enemmän töitä opintopisteiden eteen kuin Tampereella. Harjoitustöitä ja harjoituksia on enemmän kuin Tampereella.

Vaikka olin jo ennen vaihtoon lähtöä valmistunut kandidaatiksi, kävin pelkästään kandidaattitason kursseja, koska maisteritason kursseilla pääsy olisi vaatinut kielitestin tekemistä. Kandidaattitason kursseistakin löytyi aivan tarpeeksi haastetta.

Ensimmäinen asia, minkä Groningenissa tarvitsee, on polkupyörä. Liikkeistä saa sadalla eurolla hyviä käytettyjä pyöriä. Halvemmallakin pääsee, jos jaksaa metsästää pyörää esim. Facebookin kirpputoreilta. Kunnollinen lukko on myös tärkeä, koska pyöriä varastetaan jatkuvasti.

Kannattaa ehdottomasti ostaa kortti Acloon (paikallinen Atalpa). Kortilla pääsee yliopiston kuntosaleille (toinen on Zernike-kampuksella keskustan ulkopuolella, ja toinen aivan rautatieaseman vieressä). Lisäksi voi osallistua ilmaisille kursseille, ja valinnanvaraa löytyy paljon. Kursseja järjestetään mm. tenniksestä, kiipeilystä, luistelusta, salibandystä, yms.

Jos haluaa matkustella, kannattaa hyödyntää NS:n (paikallinen VR) ryhmälippuja. Facebookista löytyy ryhmä, jossa voi etsiä sopivan ryhmän ja hankkia menopaluulipun mihin tahansa hollannissa, ja hintaa tulee vain 7 euroa. Normaalihinta menopaluulipulle esimerkiksi Amsterdamiin on 50 euroa. Lippua ostettaessa valitaan siis päivä, jolloin se on voimassa, ja kyseisenä päivänä voi matkustaa mihin aikaan tahansa (paitsi arkisin ennen klo 9). Eikä tarvitse matkustaa yhdessä sen ryhmän kanssa, joka lipun osti.

Sää oli juuri sitä mitä Hollannilta voi odottaa: kylmää ja tuulista. Lämpötila on sentään vähän korkeampi kuin Suomessa. Tammikuussa juuri lähtöni jälkeen Groningenissa oli satanut lunta ja tullut pakkasta. Tämä aiheuttaa Hollannissa yleensä kaaoksen, ja esimerkiksi yliopisto oli sen takia suljettu useampana päivänä.

Hollanti on kulttuuriltaan suhteellisen lähellä Suomea, joten mitään suurta kulttuurishokkia ei tullut. Hollantilaiset osaavat englantia hyvin, ja ihmiset ovat ystävällisiä ja puheliaita. Asiat (kuten julkinen liikenne yms. palvelut) toimivat erittäin sujuvasti. Hollannista on myös helppo matkustella muihin Keski-Euroopan maihin.

Groningenin kaupoissa ja ravintoloissa ei yleensä kelpaa ulkomaiset pankkikortit. Rahaa voi kuitenkin nostaa automaateista suomalaisilla korteilla, mikä maksoi muistaakseni 70 senttiä. Itse avasin tilin ING-pankkiin, joka helpotti kyllä elämää, mutta ilmanakin varmasti pärjää. Itse tilin avaaminen oli helppoa, ja tili maksoi vain joitain euroja koko vaihtoajalta, joten voin kyllä suositella tilin avaamista kyseiseen pankkiin.

Opintoni sai helposti hyväksiluettua Tampereen yliopistolla. Ei tarvinnut kuin lähettää Groningenista saamani opintorekisteriote yliopistolle, ja sain suoritusmerkinnän NettiOpsuun.

En ollut kovin paljoa matkustellut ennen vaihto-opiskelujani, joten koen että vaihdosta oli minulle paljon hyötyä. Englannin puhuminen sujuu nyt paljon luontevammin, ja pelkästään ulkomailla ja toisessa kulttuurissa asuminen oli hieno kokemus. Uskon, että vaihto-opiskelua arvostetaan myös työelämässä.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 04.04.2015 – 04.07.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 04.04.2015 – 04.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Hakuprosessi ja informaation saatavuus

Vaihtoon haun mahdollisuudesta saimme tiedon sähköpostilla. Myöhemmin Biolla järjestetyssä, kaikille avoimessa tiedotustilaisuudessa meille kerrottiin kaikki tarvittava tieto hakemiseen liittyen. Tiedotustilaisuudessa selvisi, mitä vaaditaan hakuun ja jos meidät valitaan, niin mitä pitää tehdä ennen vaihtoa, mitä paikan päällä Maastrichtissa opiskellaan, ja mitä meiltä odotetaan vaihdon päädyttyä. Nämä tiedot tulivat saataville myös sähköisenä koko kurssin Moodleen, päivämäärineen kaikkineen. Informointi oli siis järjestetty erinomaisesti, ja jos lisäkysymyksiä ilmaantui, Tarja oli niihin aina valmis vastaamaan. Kiitos siitä! Hakubyrokraatia oli suhteellisen vaivatonta, tosin Maastrichtin sähköiset portaalit tuottivat jonkin verran pään vaivaa. Kaikki saivat lähetettyä tarvittavat asiakirjat kuitenkin hyvissä ajoin.

Asuntojärjestelyt

Asuimme kaikki kuusi Avantgarde-opiskelija-asuntolassa noin 10-15min pyörämatkan päässä yliopistolta. Meillä oli omat huoneet ja jaoimme keittiön n. 20 muun kerroksessa asuvan henkilön kanssa. Asuntolassa tapasimme paljon eri puolilta maailmaa olevia opiskelijoita ja vaikka eriävät siisteyskäsitteet harmittivat aika ajoin, olin iloinen, että olimme valinneet tämän paikan, sillä tunnelma oli rento. Hinta oli 350e/kk sisältäen veden, sähkön ja netin. Luksusta ei tarjolla ollut, mutta kolmen kuukauden asumiseen lyhyellä varoitusajalla paikka oli mielestäni sopiva. Opin joustavuutta.

Kohdeyliopistossa

Saavuttuamme Maastrichtiin, meille järjestettiin pikainen perehdytystilaisuus, jossa saimme opiskelijakortit sekä kirjaseen yliopiston ja kaupungin käytännön asioista. Tällä kirjaseella ei kuitenkaan kovin pitkälle pötkitty. Henkilökunnalle osoitettuihin kysymyksiin oli hankalaa saada vastausta koko vaihtomme ajan ja pian totesimme, että paras avun lähde käytännön asioissa ovat paikalliset opiskelijat, jotka erittäin ystävällisesti opastivat meitä kaikissa asioissa. Tutoropiskelijoita yliopistossa ei ollut, vaan paikalliset neuvoivat meitä hyvää hyvyttään.

Kursseissa meillä oli tietyt ennalta määrätyt vaihtoehdot, jotka voitaisiin sitten sisällyttää Suomen opinto-ohjelmaan. Kaikki kävivät kurssin Thinking and Doing II ja lisäksi valinnaisena oli Infectious Diseases/Tumour Microenvironment and Personalised Medicine. Jälkimmäisistä valitsin Infectious Diseases-kurssin, jotta täydentäisin Hyökkäys ja puolustus -jaksolla opittuja tietoja.

Viikko-ohjelmaamme kuuluivat tutoristunnot (2kpl) ja luennot, sekä harjoitustöitä. Tutoristunnot olivat rakenteeltaan tiukemmin säädeltyjä kuin Suomessa, ja puheenjohtajan sekä sihteerin roolit räätälöityjä. Aluksi tämä tuntui hieman oudolta, mutta siihen tottui nopeasti. Tutorkäyttäytymiseen kiinnitettiin paljon enemmän huomiota kuin Suomessa. Aktiivisuutta seurattiin kirjaamalla ylös, puheenjohtajana ja sihteerinä olosta sai palautetta ja jokainen opiskelija arvioitiin erikseen jakson puolesta välissä ja lopussa. Meidän piti myös täyttää itsearviointi kaksi kertaa jakson aikana ja tutor kommentoi sitten näitä arviointeja. Nämä suullisten taitojen arvioinnit ovat Maastrichtissa osa ns. Professional behaviour -osiota opinnoissa, johon kuuluvat tutortapaamisten lisäksi mm. pidetyt esitelmät ja osa ryhmätehtävistä, sekä esimerkiksi ensimmäisessä jaksossa väittely tutorryhmissä. Opiskelijat antavat myös toisilleen palautetta. Tällainen arviointi tuntui tottumattomasta aluksi paineistavalta, mutta palautteista sai oikeasti konkreettisia vinkkejä hyvässä hengessä. Välillä sai yllättyä positiivisesti, kun jokin asia oli mennyt muiden mielestä paremmin kuin osasi itse odottaa. Ryhmä toimi kokonaisuutenakin paremmin, kun kaikki pyrkivät aktiivisesti osallistumaan ja ilmapiiri oli avoin. Englannin kieli ei ollut ongelma. Vaihdon aikana paljon lisää varmuutta tuli etenkin suulliseen esittämiseen ja ammattisanasto karttui tutoreissa. Keskustelu vieraalla kielellä on nyt rennompaa.

Thinking and Doing II sisälsi sekalaisen yhdistelmän silmätauteja, tuki- ja liikuntaelimestön toimintaa sekä psykiatrian perusteita. Jaksoa oli höystetty vielä epidemiologian tehtävillä sekä työterveyslainsäädännön esitelmillä. Kurssi oli organisoitu heikosti ja ilmassa oli kaiken suhteen epätietoisuutta niin paikallisten opiskelijoiden kuin vaihtareiden keskuudessa. Kuulemma tilanne on ollut vastaava myös muina vuosina. Jaksossa on kuitenkin erittäin paljon tärkeää asiaa, vaikka toteutus olikin hajanainen. Perusopiskelun ohessa oli jonkin verran palautettavia kirjallisia töitä/esitelmiä, jotka tekivät jaksosta hetkellisesti työlää. Alussa kannattaa selvittää, mitkä tehtävät kuuluvat paikallisten opiskelijoiden koko vuoden portfolio-tyyppiseen opiskeluun (kuten Farmakologia-tehtävä) ja mitkä varsinaisesti kyseiseen jaksoon kaikille pakollisina. Tämä ei ollut meidän kohdallamme selvää ja jouduimme kysymään useamman kerran.

Parasta jaksossa olivat ryhmätyöt ja vastaanoton harjoittelu simulaatiopotilailla. Näistä ryhmätöistä (Skills lab) kuulimme vasta paikan päällä, ja niihin pitää ilmoittautua itse netin kautta. Ryhmätyöt olivat erittäin hyödyllisiä, opimme lisää uutta ja lisäksi saimme kerrata joitakin Suomen opinnoissa jo vastaan tulleita käytännön taitoja. Skills labeihin kannattaa ehdottomasti mennä.

Infectious Diseases oli tiukka neljän viikon paketti, joka oli erittäin selkeä ja hyvin järjestetty opintokokonaisuus. Kurssissa käsiteltiin bakteerien, virusten, sienten ja parasiittien aiheuttamia infektioitauteja ja niiden lääkkeitä ja diagnostiikkaa. Ryhmätöitä oli vain pari ja tässä jaksossa ne kuuluivat kaikkien lukujärjestykseen. Tapasimme myös potilaan. Jakson lopussa meillä oli esitelmäpäivä. Kaikkein hyödyllisintä tässä jaksossa oli minusta antibioottien opiskelu. Luennot olivat erittäin tasokkaita.

Käytännön asioita

Pyörien hankkiminen kannattaa olla käytännön asioiden listalla ensimmäisten joukossa. Pyörä onärkevin ja kätevin liikkumismuoto Alankomaissa ja kaikki pyöräilevät. Pyörätieverkosto on hyvin hoidettu ja kattava. Hankimme pyörät käyttäytynä Internetin kautta ensimmäisen viikon aikana ja tämän jälkeen liikkuminen helpottui huomasti. Teimme myös pyöräretkiä ympäristössä, niin lyhyitä, kuin hieman pidempiäkin (Saksaan ja Belgiaan). Välimatkat Maastrichtista viereisiin maihin ovat suhteellisen lyhyet ja junat kulkevat hyvin. Teimme paljon pikkureissuja ympäristöön niin Alankomaihin, kuin muuallekin. Thinking and Doing II -jakson keskellä oli meillä useamman päivän tauko, sillä paikallisilla opiskelijoilla oli silloin käytännön taitojen isot arviointikokeet. Tänä aikana matkustimme porukalla Puolaan.

Maastricht on lämminhenkinen pikkukaupunki, jossa opiskelijayhteisö on hyvin aktiivinen. Kannattaakin ottaa selvää pikkutapahtumista, joita kaupungissa järjestetään tuon tuosta talkoovoimin. Maastricht on myös erittäin kansainvälinen kaupunki ja välillä tuntui, että englantia kuulee kadulla jopa enemmän kuin Hollantia. Optimaalinen paikka harjoitteluun, siis.

Kansainvälinen opintolinja on opiskelijamäärältään hieman pienempi kuin muut linjat, ja kurssihenki oli tiivis. Meidät otettiin mukaan tähän joukkoon heti alusta alkaen ja tutustuimme moneen erilaiseen ihmiseen. Samaan aikaan meidän kanssamme Maastrichtiin saapui myös noin kymmenen hengen italialaispoppoo, joten tylsää ei tullut. Teimme paljon kaikenlaista vapaa-ajalla kouluporukan kanssa. Parhaita asioita vaihdossa olivat tapaamamme ihmiset.

Suosittelen lämpimästi Maastrichtiin lähtöä! Kolme kuukautta sujuivat mainiosti ja paljon tuli opittua.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 04.04.2015 – 04.07.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 04.04.2015 – 04.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Olin Alankomaissa Maastrichtissa opiskelemaan lääketiedettä kolme kuukautta keväällä 2015 viiden muun Tampereelta matkaan lähteneen kanssa.

Etukäteisjärjestelyt Suomessa sujuivat melko lailla mutkitta. Saimme valittua opiskeltavat kurssit, ja asuntokin lopulta pitkällisen sähköpostittelun jälkeen järjestyi. Matkavakuutusta en ottanut, koska unohdin hankkia sen. Olin luultavasti vakuuttamaton jonkin osan matkasta, mutta mitään ei onneksi sattunut.

Kohdemaassa meidät otettiin hyvin vastaan. Vietimme alusta asti paljon aikaa niin muiden vaihto-oppilaiden kuin kansainvälisen lääketiedelinjan (ITM) paikallisten opiskelijoidenkin kanssa. Paikallisesta opetuskoordinaattorista ei kuitenkaan ollut paljon apua.

Asumisratkaisumme oli kaupungin reunalla pellon laidalla sijaitseva opiskelija-asuntola Avant-Garde, jossa jokaisella oli yksiö vessalla ja suihkulla. Keittiö ja pyykkitilat olivat jokaisen kerroksen yhteiset; Vuokra 350€/kk, takuuvuokra 500€. Ensimmäisen kuukauden vuokra ja takuuvuokra pyydettiin maksamaan heti saavuttuamme, jolloin osalla oli ongelmia kortin maksurajojen kanssa. Asioiden hoitaminen asuntolassa oli hyvin epämuodollista, mutta kaikesta huolimatta suhteellisen toimivaa, ja esimerkiksi vieraiden majoittamiseen asunnossa suhtauduttiin positiivisesti. Rakennuksessa asui opiskelijoita myös muista oppilaitoksista. Vuokraan kuuluva wlan-yhteys oli arvaamaton ja iltaisin välillä käyttökelvoton. Mölyävistä asukkaista ja vuotavasta keittiön katosta huolimatta Avant-Garde oli luultavasti paras asumisratkaisu, joka Maastrichtissa oli tarjolla kyseiselle aikavälille.

Opiskelu noudatti Tampereeltakin tuttua PBL-kaavaa; luentoja harvakseltaan, tutoristunto kaksi kertaa viikossa. Palautettavia pari- ja ryhmätöitä oli totuttua enemmän, mutta niiden hyödyllisyys oli välillä kyseenalaista. Kurssien aihealueet olivat tarpeeksi kiinnostavia, ja työmäärästä selvisi ilman uskomattomia ponnistuksia. Kurssin päätteeksi järjestettävät monivalintatentit tehtiin tietokoneella. Niin luennot kuin ryhmätyötkin järjestettiin englanniksi.

Maastricht on viihtyisä pieni eurooppalainen kaupunki. Pyörä on liikkumiseen ehdoton, ja pyöräillen voi retkeillä niin lähiseudulle kuin vähän pidemmällekin, esimerkiksi Saksaan tai Belgiaan. Junalla liikkuminen maan sisällä on halpaa erityisellä ryhmälipulla (7e menopaluu), joten muihinkin kaupunkeihin pääsee helposti. Maastricht-Aachenin lentokentältä on suoria lentoyhteyksiä joihinkin kohteisiin – kävimme Puolassa, mutta suoralla lennolla pääsee myös esimerkiksi Espanjaan.

Kokonaisuudessaan ihan hieno reissu. Suosittelen.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 04.04.2015 – 04.07.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 04.04.2015 – 04.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Vaihtoon haku järjestettiin vaihtoa edeltävänä syksynä. Kaikista hakeneista arvottiin kuusi onnekasta, jotka lähtisivät kolmeksi kuukaudeksi Maastrichtin yliopistoon lääketiedettä opiskelemaan. Arvontojen jälkeen alkoi hakuprosessi kohdeyliopiston kanssa. Siihen kuului paljon virallisten papereiden pyörittelyä ja internetportaalien kanssa sekoilua. Saimme apua toisiltamme ja yksikkömme vaihtokoordinaattorilta, joka oli aina valmis auttamaan, kun yhteydenpito kohdemaan kanssa oli hankalaa. Meille järjestettiin myös tapaaminen edellisen vuoden vaihtarien kanssa, ja heiltä saimme paljon käytännön vinkkejä niin kouluun kuin vapaa-aikaankin liittyen.

Etukäteisjärjestelyjen jälkeen pääsiäisenä 2015 lähdimme kaikki kuusi yhdessä kohti Hollantia. Alussa lomailimme pari päivää Amsterdamissa ja sitten lähdimme junalla kohti Maastrichtia. Koulu alkoi seuraavana päivänä koulun esittelyllä ja opiskelijakorttien jakamisella. Meidän kuuden suomalaisen lisäksi samaan aikaan aloitti kymmenisen

italialaista vaihto-opiskelijaa. Esittelytilaisuudesta huolimatta moni asia jäi epäselväksi, eikä varsinaista tutorointia ollut järjestetty. Vakituiset opiskelijat kuitenkin omatoimisesti auttoivat meitä kurseille ilmoittautumisissa ja kaikissa mahdollisissa käytännön asioissa.

Vaihdon ajan asuimme asuntolassa, jossa asui pari sataa vaihto-opiskelijaa eri puolilta maailmaa. Jokaisella oli oma makuuhuone ja kylpyhuone, mutta keittiö jaettiin noin kahdenkymmenen muun kanssa. Valitsimme saman asuntolan kuin edellisvuotiset vaihtarit ja hankimme yhdessä huoneet meille kaikille kuudelle. Huoneiden hankkiminen oli hankalaa, koska yhteydenpito omistajien kanssa oli lähes mahdotonta. Useiden sähköpostien ja soittoyritysten jälkeen saimme viimein varmistuksen asuinpaikasta. Asuntola oli vaihtoehtoista halvin ja viihdyin siellä hyvin. Keittiön jakaminen ja sotkuisuus oli toki välillä rasittavaa, mutta muut asukkaat kerroksessani olivat mukavia ja hyvin vastaanottavia.

Opiskelin lääketiedettä ITM-linjalla (International Track of Medicine). Kävin kurssit Thinking and doing II sekä Infectious diseases. Opiskelukieli oli englanti, ja ryhmässä oli opiskelijoita ympäri maailmaa. Opintoihin kuului vapaa-ehtoiset luennot, pakolliset tutor-istunnot sekä ryhmätöitä. PBL-metodi oli tuttu jo Tampereelta, mutta Maastrichtissa toteutus oli paljon strukturoidumpaa ja opiskelijoiden aktiivisuutta seurattiin tarkasti itsearvioitien ja palautekeskustelujen avulla. Opiskelu ja tutor-istuntoihin valmistautuminen tuntui helpommalta Suomeen verrattuna. Asiat opiskeltiin melko pintapuolisesti ja opiskelu painottui kliinisiin asioihin. Myös esiintymistaitoihin panostetaan Hollannissa selvästi enemmän. Tenti koostui monivalintakysymyksistä, mikä johtaa enemmän ulkoa opetteluun eikä syvälliseen ymmärtämiseen. Lisäksi pakollisiin tehtäviin kuului huomattavasti enemmän esseitä ja ryhmätöitä kuin Suomessa.

Päällimmäisenä matkasta jäivät mieleen muut opiskelukaverit. ITM-linjan opiskelijat on todella kansainvälinen ja tiivis porukka, johon oli helppo päästä mukaan. Alusta asti paikalliset opiskelijat oivat valmiina auttamaan ja järjestivät uusille vaihtareille illanviettoja ja muuta tekemistä. Olo oli todella tervetullut.

Maastricht on todella kiva, Tamperetta pienempi kaupunki, jossa kaikki on lähellä. Koosta huolimatta opiskelijoita on paljon ja ilmapiiri on todella kansainvälinen. Lisäksi Maastricht on todellinen pyöräilykaupunki; pyöräteitä oli joka paikassa ja kuljimmekin joka paikkaan pyörillä. Sijainti Keski-Euroopassa, Saksan ja Belgian rajan tuntumassa tarjosi myös hyvät mahdollisuudet matkustamiseen. Kävimme päiväretkillä useissa Hollannin, Belgian ja Saksan kaupungeissa. Juna- ja bussiliput olivat melko halpoja, kunhan tiesi mistä etsiä. Pari retkeä teimme pyörilläkin. Toukokuussa meillä oli kymmenen päivän loma ja silloin teimme viikon reissun Puolaan. Pari halpalentoyhtiötä lentää Maastrichtin lentokentältä, joten edulliset lennot oli helppo löytää.

Vaihto sijoittui pääosin kesään ja oli suunniteltu siten, että Maastrichtin opinnot korvasivat Suomessa suorittamatta jääneet opinnot. Kyseinen vaihto onkin ainoita mahdollisuuksiamme lähteä vaihto-opiskelijaksi putoamatta vuosikurssilta.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 04.04.2015 – 03.07.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 04.04.2015 – 03.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus Yliopisto: Universiteit Maastricht

Olin keväällä 2015 Maastrichtissa kolme kuukautta prekliinisessä vaihdossa Maastrichtin yliopiston ITM-linjalla (=international medicine). Hakeuduin tähän vaihtoon koska tämä on ainoa tilaisuus lääketieteellisessä tiedekunnassa mennä vaihtoon jäämättä jälkeen opinnoissa. 2014 syyslukukaudella oli järjestetty infotilaisuus, jossa kerrottiin kyseisestä vaihdosta. Infon jälkeen haku käynnistyi ja hakuprosessiin kuului motivaatiokirjeen kirjoittaminen, jonka jälkeen lähtijät valittiin arvonnalla. 17 hakijoista arvottiin kuusi ja olin yksi onnekaista. Valituksi tulemisen jälkeen meidän piti täyttää pari lomaketta NettiOpsussa ja saimme paksun kirjekuoren kotiin, mikä sisälsi muun muassa vaihtoon liittyviä dokumentteja (Letter of Confirmation ja Learning Agreement). Myös OLS-kielikoe piti suorittaa ennen lähtöä. Vaihtokoordinaattorimme Suomessa järjesti tapaamisia kanssamme ja oli myös säännöllisesti yhteydessä meihin sähköpostitse muistuttaen erinäisistä deadlineista. Hän oli myös järjestänyt tapaamisen viime vuoden lähtijöiden kanssa, jolloin saimme esittää käytännön kysymyksiä heille. Vaihdon viralliset järjestelyt hoituivat aika helposti Suomen päässä.

Me lähtijät teimme heti ryhmäkeskustelun Whatsappissa ja pidimme tapaamisia keskustellaksemme vaihtoon liittyvistä järjestelyistä. Heti alusta päätimme, että lähdemme ryhmänä ja tekisimme päätöksiä yhdessä. Edellisen vuoden vaihtarit olivat kertoneet majoitusvaihtoehdoista Maastrichtissa ja kovan pätkäilyn jälkeen päätimme hakea paikkoja Avantgarde nimisestä opiskelija-asuntolasta. Kyseinen talo oli kuulemma sotkuinen ja meluinen, mutta lähellä koulua ja oli budjettiystävällinen. Myös oma vessa ja suihku saivat meidät valitsemaan kyseisen majoituksen. Yksi meistä otti yhteyttä sähköpostitse jo tammikuussa, mutta ei saanut vastausta useista sähköpostista huolimatta. Loppujen lopuksi soitin muutaman kerran Hollantiin ja sain kiinni vuokra-antajan. Maaliskuussa meille varmistui paikat asuntolasta.

Muutaman viikon ennen vaihtoa tuli sähköpostia Maastrichtin yliopistosta ja saimme tunnuksia yliopiston intranettiin, josta näkyi ensimmäisen jakson lukujärjestys. Toisin kuin Suomessa, myös tutor-istunnot olivat ennalta sovittuja. Lukujärjestyksessä oli paljon arkivapaita, luennot olivat pääsääntöisesti samoina päivinä kuin tutoristunnot. Laskimme, että huhtikuussa oli yhteensä 11 päivää koulua, mikä johtui siitä, että Hollannissa oli paljon pyhäpäiviä siinä kuussa. Lukujärjestyksen näkeminen helpotti matkasuunnitelmien tekoa huomattavasti. Päätimme lähteä matkaan 4.4, olisimme viikonlopun Amsterdamissa, jonka jälkeen matkustaisimme junalla Maastrichtiin maanantaina ja tiistaina 7.4 olisi meidän ensimmäinen virallinen koulupäivä.

Ennen lähtöä ostin matkavakuutukseeni yhden lisäkuukauden, koska perusmatkavakuutukseni kattoi vain ensimmäiset 60 päivää. Puhelinliittymänikin vaihdoin edullisempaan, koska tiesin ettei suomalaisella nettipaketilla olisi hyötyä ulkomailla. Alivuokralaisen asuntooni löysin laittamalla ilmoituksia erinäisiin nettisivuihin, kuten opiskelijantampere.fi ja tori.fi.

Pian koitti 4.4 ja lentomme AirBalticilla sujui mutkattomasti. Olimme perillä aikaisin lauantaipäivänä ja saimme nauttia kahdesta aurinkoisesta päivästä Amsterdamissa, vaihto sai hyvän alkun. Kun saavuimme maanantaina asuntolaan, oli vuokraisäntä meitä vastassa. Täytimme vuokrasopimukset ja maksoimme samalla sekä takuuvuokran, että ensimmäisen kuukauden vuokrat. Edellisen vuoden opiskelijat olivat neuvonneet etukäteen, että kaikki kuitit kannattaa säästää takuuvuokran saantia varten. Osasimme odottaa, että huoneet olisivat likaisia ja vietimme kokonaisen päivän siivoamisen parissa. Lopputuloksena oli puhdas huone, jota sai kutsua kodiksi seuraavat kolme kuukautta. Kebab-illallisen jälkeen olimme valmiita seuraavana päivänä alkavaan kouluun.

Tiistaina suunnistimme kouluun, jossa meitä odotti paikallinen vaihtokoordinaattori. Meille selvisi, että meidän lisäksi ensimmäisen jakson aikana opiskelisi myös vaihto-opiskelijoita Italiasta. Heitä oli huomattavasti enemmän kuin meitä, noin 15 henkeä. Meistä tuli nopeasti hyviä ystäviä italialaisten kanssa ja heidän kanssa vietimme paljon aikaa ja koimme monta seikkailua yhdessä. Paikallista vaihtokoordinaattoria sen sijaan emme nähneet kertaakaan

ensimmäisen tapaamisen jälkeen. Hän jakoi meille yliopiston logolla varustetut paidat ja vihkosen, josta piti löytyä kaikki olennaiset tiedot. Koordinaattori myös kertoi, että yliopisto vaatii 100% läsnäoloa kaikissa luennoissa, tutoristunnoissa ja ryhmätöissä. Tämä kuitenkin paljastui myöhemmin vääräksi tiedoksi, sillä luennot ja ryhmätöet olivat vapaaehtoisia ja tutoristunnoistakin sai olla pois kaksi kertaa jakson aikana. Pakollisia ryhmätöitä oli muutamia joka jaksossa.

Kaikki kouluun ja opiskeluun liittyvät tiedot saimme selville kysymällä paikallisilta opiskelijoilta, jotka olivat hyvin avuliaita ja joista tuli myös meidän hyviä ystäviä. He näyttivät kädestä pitäen miten koulun intranettiä ja opiskeluportaalia käytettiin, ja kertoivat käytännön asioista kuten miten tutoreissa menetellään.

Koulunkäynti oli melko helppoa, sillä tutorit ja luennot olivat samoina päivinä ja käsittelivät samoita aiheita, mikä tehosti oppimista melko hyvin. Kurssimme olivat englanninkielisiä, mitä en kokenut vaikeana, koska käytimme Suomessa paljon englanninkielisiä oppikirjoja. Tentit koostuivat monivalintakysymyksistä, mikä poikkesi hyvin paljon suomalaisista tenteistä. Meitä jännitti tällainen tenttimuoto ja opiskelimmekin hyvin ahkerasti tentteihin, ja pärjäsimme todella hyvin tenteissä. Ensimmäinen jakso oli kaikille pakollinen jakso nimeltään Thinking and Doing II, joka oli hyvin laaja ja kesti kaksi kuukautta. Toisen jakson kurssi oli valinnainen, ja meille oli tarjolla muutama vaihtoehto. Suurin osa meistä valitsi Infectious Diseases –kurssin. Kurssit olivat mielenkiintoisia ja suurimmalta osalta hyvin koordinoituja, mutta meille vaihto-oppilaille oli huonosti infottu mitkä tehtävät olivat meille pakollisia, ja saimme kysyä aika monilta ja aika monesti ennen kuin asia selvisi.

Kahden jakson välissä oli pitkä kymmenen päivän perioditauko, jolloin kävimme Suomi-porukalla Puolassa. Matka oli todella onnistunut ja matkan jälkeen odottelimme hyvin filiksin vieraitamme Suomesta. Lähes kaikilla oli joku kaveri tai perheenjäsen käymässä Suomesta Puola-reissun jälkeen.

Suomessa koulukavereiltamme loppui koulu toukokuun lopussa, mutta meillä oli vielä kuukausi koulua jäljellä. Välillä kadepdimme heidän vapauttaan, mutta suurimmaksi osaksi ajasta meillä oli hauskaa Maastrichtissa ja nautimme viimeisestä kuukaudesta Hollannissa.

Maastricht oli todella kaunis kaupunki, täynnä vanhaa arkkitehtuuria ja Maas-joki virtasi keskellä kaupunkia. Polkupyörillä pääsi helposti liikkumaan kaikkialle, koska maa oli suhteellisen tasaista. Kaupunki oli täynnä opiskelijoita, myös vaihto-oppilaita ja ulkomaalaisia opiskelijoita oli paljon. Emme juuri tutustuneet moniin paikallisiin opiskelijoihin, koska kävimme paljon vaihtaritapahtumissa, joissa kaikki puhuivat englantia. Ennen lähtöä olisin halunnut oppia hollantia vaihdon aikana, mutta se ei ollut valitettavasti mahdollista vaihdon lyhyiden takia.

Viimeinen kuukausi kului nopeasti ja pian koitti viimeinen tentti ja kotiinlähtö. Ennen sitä meidän piti ottaa yhteyttä vaihtokoordinaattoriin, jotta hän voisi täyttää meidän Erasmus-lomakkeet.

Itse lähdin takaisin Suomeen heti tentin jälkeen samana päivänä, sillä minua odottivat kesätyöt seuraavalla viikolla. Oli haikaa jättää Maastricht ja rakkaat uudet ystävät. Lähtöpäivänä oli vaikea käsittää miten aika meni niin nopeasti, juurihan minä saavuin. Vaihtokokemus oli todella onnistunut ja mieluisa, tulen aina muistamaan tuota aikaa lämmöllä. Sain elinikäisiä ystäviä ja jälleennäkemisiä on jo suunnitteilla. Suosittelen kaikkia kiinnostuneita hakemaan rohkeasti vaihtoon Maastrichtiin.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 04.04.2015 – 04.07.2015

Maa: Alankomaat
Kaupunki: Maastricht
Vaihtoaika: 04.04.2015 – 04.07.2015
Vaihto-ohjelma: Erasmus
Yliopisto: Universiteit Maastricht

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Hakuprosessi oli helppo ja yksinkertainen. Infoluennolla tuli selväksi, että joka vuosi 6 tokavuotista lääkisläistä lähtee Maastrichtiin. Motivaatiokirjettä tulille ja sähköpostilla vaihtokoordinaattorille. Sen jälkeen tuli kutsu arvontatilaisuuteen. Meitä oli yhteensä 18 hakijaa, joista onnettaren suosikit saivat lopuksi tuulettaa.

Seuraavana seurasi erilaisten paperien lähetyksrumba. Hommasta hankalaa teki Maastrichtin yliopiston hieman omituinen ja epäselvä kotisivu ja monet portaalit. Pienellä tutkimisella asiat kuitenkin selvisivät ryhmällemme. Aikaa asioiden hoitamiseen oli tarpeeksi, joten ei haitannut että vastaanottopäässä homma välillä tuntui kestävän.

Kurssivalikoima ei ollut päätä huimaava, mutta kuitenkin kiinnostava. Meille oli valittu etukäteen omaa tutkintoamme parhaiten tukevat kurssit. Tiedossa oli kaksi kurssia, joista toisen sai valita kahdesta vaihtoehdosta.

Kohdemaahan saapuminen:

Ensimmäinen asia Maastrichtiin saapuessamme oli majoittuminen. Asuimme opiskelijakompleksissa nimeltä Avant Garde. Olimme kullekin ristiriitaisia arvosteluja edellisiltä vaihto-opiskelijoilta, mutta päätimme ottaa riskin – olihan paikka reilusti halvempi kuin muut vaihtoehdot. Jo majoitusta hakiessamme ongelmaksi koitui se, että kyseisen paikan isännöitsijä ei ollut hirveän nopea vastaamaan sähköposteihin. Saimme siis jännittää asuinpaikkaa melkein lähtöön asti. Itse asuntolassa asui lähes pelkästään vaihtareita, 20 samassa kerroksessa. Yhteiset tilat olivat usein melko törkyisessä kunnossa, varsinkin keittiöt. Itselläni kävi kuitenkin hyvä tuuri ja satuin majoittumaan siisteimpään kerrokseen, jonka keittiössä ei pidetty ruuanlaittopippaloita. Kun oman huoneen sai siivottua, oli asuminen jopa mukavaa – kalusteet olivat uudet ja jokainen sai omat astiat.

Yliopistolla ensimmäisenä päivänä tapasimme paikallisen vaihtovastaavan. Hän jakoi opiskelijakortit, t-paidat ja jonkin infopakettin. Opiskelijakortti toimi myös kulkulupana ja tulostuskorttina, tästä ei meille kerrottu mitään. Paikallista vaihtovastaavaa emme nähneet seuraavan kerran kuin vasta viimeisellä viikolla, vaikka yritimme olla häneen yhteydessä. Koko opiskeluaikana ongelmaksi koitui informaation saaminen. Tästä hyvänä esimerkkinä oli Thinking and doing -jakson infoluennon jälkeinen hämmennys kun selvisi, että ryhmätyöt olisi pitänyt varata itse etukäteen. Myös paikallisen opintoportaalin olemassaolo pysyi salaisuutena melko pitkään. Onneksi meitä oli matkassa kuusi, joten aina joku sai pienen tiedonjyväsän jostain.

Opiskelu:

Opiskelutapa Maastrichtissa oli PBL – samanlainen kuin Tampereellakin, joten ongelmia ei opiskelutyylissä ollut. Oma kielitaito riitti hyvin asioiden käsittelyyn ja keskusteluun. Tampereen PBL:ään verrattuna käytännöt olivat vähän tiukemmat, sillä jokaisen tutoristunnon purutkin kirjoitettiin ylös. Tämä käytäntö tosin vaihteli eri ryhmissä. Tutorit olivat hyviä ja opiskelut tutorryhmissä sujui erittäin hyvin.

Ensimmäinen kurssi oli Thinking and Doing II. Kurssi oli oudosti rakennettu, yhtenä päivänä saatoit opiskella sekä olkapään vammoja että psykiatriaa. Kurssin organisointi oli muutenkin mielenkiintoinen, deadlineja tuli puskesta ja tehtävistäkään ei ollut ihan varmuutta. Hyvää olivat simuloitut potilastapaamiset, joita oli kaksi kappaletta. Siellä näyttelijäpotilaalle piti pitää ”oikea” vastaanotto. Paikalliset olivat harjoitelleet sitä paljonkin. Vaihtarit eivät juuri ohjeita saaneet, mutta hyvä harjoitus silti.

Toinen kurssi oli valittava kahden väliltä. Minulla se oli Infectious diseases. Tämä jakso oli jo paljon fiksumpi ja keskittyi vähän eri asioihin kuin vastaava jakso, joka meillä oli juuri ollut. Enemmän antibiootteja ja käytännön hoitoa.

Opetus kummassakin jaksossa keskittyi enemmän hoitoon ja käytäntöihin. Tentit olivat monivalintatenttejä, eivätkä turhan vaikeita. Kaiken kaikkiaan normaalit opiskelutavat, jotka toimivat Tampereella, riittivät hyvin.

Muuta mainitsemisen arvoista:

Parasta reissussa oli ilman muuta matkustaminen ja ihmiset. Vapaapäiviä ilmaantui mukavaan tahtiin ja saimme tehtyä muun muassa viikon matkan Puolaan ja viikonloppureissun Belgiaan. Junat kulkevat ja läheiseltä lentokentältä pääsee halvalla erilaisiin paikkoihin. Ihmiset joita koulussa ja sen ulkopuolella tapasi olivat myös suuri plussa reissussa. Kolmessa kuukaudessa ehtii muodostaa hyviä ja pitkiä kaverisuhteita.

Polkupyörä on välttämättömyys ja sen hankkiminen ja uudelleenmyyminen on helppoa, kunhan aloittaa ajoissa. Lenkkireittejä löytyy ja muita urheilumahdollisuuksia myös. Ruoka kaupoissa oli halvempaa kuin Suomessa. Tämä oli hyvä, sillä ruoka koulussa oli kallista (vaikkakin hyvää). Belgialaiset oluet ovat myös mainitsemisen arvoisia – ja ah niin hyviä.

Maastricht on pieni kaupunki, mutta todella kaunis ja mukava. Terassikulttuuri kukoistaa ja aina kun aurinko paistaa, ovat terassit täynnä. Ja sää olikin usein aika nätti. Vaihdon loppua kohden saatiin +30 asteen päiviäkin. Tosin myös pitkiä sadejaksoja oli.

Kokonaisuutena vaihto jäi plussan puolelle. Koulun kannalta en välttämättä menisi uudestaan, mutta muu elämä kompensoi hyvin.

Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam, 30.01.2015 – 17.06.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Amsterdam

Vaihtoaika: 30.01.2015 – 17.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Vrije Universiteit Amsterdam

Hain vaihtoon jo toisen vuoden keväällä, sillä olen harkinnut lähteväni vaihtoon kahdesti tai harjoitteluun ulkomaille. Valitsin kohteekseni Amsterdamin, sillä kohdeyliopisto vaikutti hyvältä ja hollantilaiset puhuvat hyvää englantia. Koko kurssitarjonta oli ainakin kauppatieteiden kohdalla englanniksi.

Asuminen ja eläminen

Asuin kevään The Student Hotellissa (thestudenthotel.com) lähellä keskustaa. Hotellilta pyöräili noin 25 minuuttia yliopistolle, metrolla aikaa meni reilut 20 minuuttia. Suurin osa vaihtareista majoittui yliopiston kautta saatavissa opiskelija-asunnoissa lähempänä yliopistoa Uilenstedessä. Näistä asunnoista suurin osa on aika huono kuntoisia, monessa jaetaan sekä vessa että keittiö kymmenen hengen kanssa ja itsekin olin muutamissa kerrosbileissä, joiden jälkeen yhteiset tilat olivat varmasti kaameassa kunnossa. The Student Hotel oli huomattavasti kalliimpi, mutta hotelli on rakennettu vasta pari vuotta sitten, huoneissa on omat kylpyhuoneet ja jaetut keittiöt ovat suuret.

Huoneita on myös omalla keittiöllä, mutta nämä huoneet varataan todella nopeasti. Vuokraan kuuluu hyvä polkupyörä ja sen saa heti käyttöönsä. Student Hotellilta pääsee pyörällä tai ratikalla vartissa keskustaan, kun taas Uilenstedestä keskustaan kestää puoli tuntia.

Asumisen lisäksi julkinen liikenne on kallista Hollannissa. Ulkomaalainen opiskelija ei saa julkisiin mitään alennuksia. Kannattaakin liikkua pyörällä mahdollisimman paljon. Aloitin vaihtoni tammikuun lopussa ja kylmään säähän, sateeseen ja tuuleen tottumiseen meni aikaa, mutta muutaman viikon jälkeen huonoissakin keleissä pyöräily tuntui normaalilta. Amsterdamissa oli todella tuulista koko vaihtoni ajan ja kelitkin muuttuivat kesäisiksi vasta toukokuulla.

Ruoka oli jonkin verran halvempaa Suomeen verrattuna. Albert Heijn on yleisin ruokakauppaketju Hollannissa, mutta kalliimpi kuin esimerkiksi Jumbo tai Dirk. Paljoa K-markettia isompia ruokakauppoja on turha etsiä, sillä niitä ei ainakaan Amsterdamista löydy. Ruokakaupat ovat auki joka päivä, mutta muut kaupat ovat avoinna yleensä vain klo 18 asti ja kiinni sunnuntaisin.

Opiskelu

Otin kevääksi neljä kurssia, joista yhdestä en päässyt läpi. Tämä johtui niin omasta laiskuudestani kuin esimerkkikokeen erilaisuudesta varsinaiseen tenttiin. Muuten sanoisin, että yliopiston taso on matalampi kuin Tampereella. Asioita käydään enemmän käytännön näkökulmista ja mm. SWOT- ja PESTEL-analyysyjä tehtiin paljon. Kursseista on helppo päästä läpi, vaikka luennoilla kävisikin vain silloin tällöin, mutta korkeimpia arvosanoja on vaikeampaa saada. Ryhmätöitä tehdään paljon ja kannattaakin henkisesti varautua erimaalaisten vaihtarien opiskelukulttuuriin ja motivaatioon. Opiskelijoiden taso sekä ryhmätöiden tehtävänantojen tulkitseminen vaihteli yllättävän paljon eri maiden välillä.

Osa valitsemistani kursseista oli kolmannen vuoden kursseja, sillä kurssien nimistä ja koodeista ei käynyt selkeästi ilmi, minkä vuoden kurssi on kyseessä. Vrije Universiteit lähetti minulle sähköposti ja kehotti vaihtamaan kolmannen vuoden kurssit toisen vuoden kursseihin, että en putoaisi kärryiltä. Pidin kuitenkin myös kolmannen vuoden kurssit opintosuunnitelmassani enkä kokenut pärjääväni yhtään sen huonommin kuin kolmannen tai neljännen vuoden opiskelijat. Toisen vuoden kursseja on aika huonosti tarjolla, joten huoletta vain valitsemaan myös kolmannen vuoden kursseja. Amsterdamissa lukukausi koostuu kolmesta periodista, josta kolmas on aina lyhyempi. 1 ja 2 sekä 4 ja 5 periodiin voi kuhunkin ottaa helposti kaksi 6 opintopisteen kurssia. 3 ja 6 periodeissa kursseja ei ole kovin monipuolisesti tarjolla.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 29.01.2015 – 03.07.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 29.01.2015 – 03.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Etukäteisjärjestelyt ja saapuminen

Hakuprosessi sujui ilman suurempia ongelmia. Valitsin itselleni Mielenterveyden ohjelman (Mental Health Track), koska Tampereen yliopistossa opiskelen psykologiaa. Kyseiseen ohjelmaan kuului 3 kansainvälisille opiskelijoille suunnattua englanninkielistä kurssia. Käytännössä vain nämä kolme kurssia oli mahdollista valita ja ne myös piti valita. Eli asenne ei ollut yhtä joustava kuin mihin olin Suomessa tottunut. Vaihto alkoi pakollisella kahden päivän tutustumislaisuudella, jossa pääsin tutustumaan muihin uusiin terveystieteiden vaihto-opiskelijoihin ja Problem Based Learningiin, jota Maastrichtissa käytetään opetusmenetelmänä.

Asuminen

Vuokrasin huoneen yksityiseltä taholta yliopiston suosittelemalle facebook-sivun kautta. Vuokra oli halvempi kuin opiskelija-asuntoloissa ja laatu huomattavasti parempi, joten suosittelen tätä, mikäli biletys ei ole ihan niin keskeistä itsellesi. ISN yhteisretkien lähdöt ovat vaihto-opiskelijoiden asuttaman Guesthousen edestä, joten monta kertaa pyöräilin yli 5 km matkan aamuyön hämärissä. Maastrichtissa minulle ei kuitenkaan koskaan tullut sellainen olo, että olisi tarvinnut jotain pelätä. Pyöräily on niin helppoa ja nopeaa, ettei edes hiukan pidempi välimatka tuota ongelmia. Käytettyjä pyöriä saa ostaa noin 60-80 euron hintaan. Pyöriä varastetaan paljon, joten monet myynnissä olevista pyöristä ovat itse asiassa varastettuja.

Opiskelu

Varsinainen lukukausi alkoi helmikuun alusta ja päättyi heinäkuun alkuun. Kurssit olivat erittäin mielenkiintoisia. Pieni osa opetuksesta oli vain hollanniksi ja toisinaan meille vaihto-oppilaille tiedottamisessa oli pientä häikkää, mutta pääosin toteutus oli erinomainen. Moni kokee opiskelun Maastrichtin yliopistossa erittäin rankaksi, koska taso on kova. Kokeiden uusiminen ei sekään ole yhtä helppoa kuin Suomessa, sillä uusintamahdollisuuksia on vain yksi. (Ystäväni yhdellä kurssilla tämä uusintamahdollisuus oli vasta seuraavan vuoden puolella!).

Muuta mainitsemisen arvoista

Maastricht on pieni, siisti, turvallinen ja kaunis. Ihmiset ovat todella mukavia ja puhuvat hyvää englantia. Maastrichtissa on myös kivoja pieniä historiallisia kohteita ja hyvät shoppailumahdollisuudet. Karnevaalit helmikuussa ovat myös näkemisen arvoiset!

Yksi parhaista piirteistä Maastrichtissa on, että matkustaminen sieltä käsin on helppoa. Vaikka Suomen tapaan rinnastettavia opiskelija-alennuksia ei Alankomaissa ole, esimerkiksi junamatkoista on kuitenkin mahdollista selvittää huomattavasti halvemmalla, jos tietää niksit. Kruidvat, Albert Heijn, Blokker, Hema ja ehkä jokunen muukin kauppa myy ajoittain päivälippuja, joilla pääsee matkustamaan rajattomasti Hollannin rajojen sisällä yhden päivän aikana. Osa näistä lipuista rajoittuu viikonloppuihin. Osa voi käyttää kaikkina päivinä ruuhkatuntien ulkopuolella. Hinta on yleensä 15 euron kieppeillä. Lisäksi myynnissä on ryhmälippuja. Ryhmän koko vaihtelee 4 hengestä 10 henkeen. (Mitä lähempänä 10 henkeä sitä halvempaa). Alle 26-vuotiaiden on mahdollista ostaa junalippu mille tahansa Belgian rautatieasemalle hintaan 7.50e (Go Pass 1). Saksan puolelle Aacheniin pääsee puolestaan bussilla nro 50 ja menopaluu saman päivän aikana maksaa 8.50e. Alle 26-vuotias saa alennusta myös monilta lentoyhtiöiltä (esim. SAS ja Finnair!), mikä selvisi minulle vasta kun yksi vaihto-opiskelijatoverini kertoi asiasta. Liput pitää kuitenkin ostaa lentoyhtiön omalta nettisivulta. Reittioipas 9292 (löytyy Internetistä osoitteella 9292.nl/en) kannattaa myös ehdottomasti pistää mieleen. Se on todella hyödyllinen, kun suunnittelee Alankomaiden sisällä matkustamista.

Kannattaa myös huomioida, että vaikka Hollannissa puhutaan huippuhyvää Englantia, alennuksia koskevat tiedot ovat yleensä vain hollanniksi. Google translate oli siis kovassa käytössä.

Moni vaihto-opiskelija osti Prepaid-liittymän Maastrichtissa olon ajaksi. Selvä huono puoli näissä liittymissä kuitenkin on, että ne lakkaavat toimimasta heti, kun siirrytään Alankomaiden rajojen ulkopuolelle. (Eikä sitä tietenkään ikinä muista ottaa huomioon, kun matkustelu on niin helppoa!). Itse pärjäsin Suomen liittymällä ja pitemmät puhelut soitin asunnon kiinteän internetyhteyden välityksellä Skype-puheluinä.

Hollantilaisen pankkitilin hankkimista kannattaa harkita, sillä monissa liikkeissä Visa kortilla maksaminen ei onnistu (esimerkiksi ruokakaupoissa). Myös ryhmälippujen ostamiseen tarvitaan Hollantilainen pankkitili.

Merkitys

Itselleni vaihto toi uutta näkökulmaa sekä opiskeluun että elämään yleensä. Se oli tervetullut tuulahdus, josta jäi paljon ihania muistoja. Suosittelen Maastrichtia lämpimästi kenelle tahansa, joka ei kaipaa suurkaupungin vilskettä, mutta arvostaa korkeatasoista opetusta ja sitä, että asiat sujuvat sovitulla tavalla. Euroopassa matkustelusta kiinnostunut tai pyöräilystä innostunut saa vaihtokokemukseltaan vielä paljon enemmän.

Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam, 28.01.2015 – 21.06.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Amsterdam

Vaihtoaika: 28.01.2015 – 21.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Vrije Universiteit Amsterdam

Olin Amsterdamissa vaihdossa kevätlukukauden 2015. Rakastuin Amsterdamiin aivan täysin ja en voi muuta kuin suositella kyseistä kaupunkia vaihtokohteeksi. Kaupunkina Amsterdam on mielestäni täydellisen kokoinen, koska kaupunki ei ole liian suuri vaan lähes joka paikkaan pääsee helposti pyörällä. Lisäksi Amsterdamissa on todella tasaista, joten pyörällä pääsee nopeasti eikä pyöräily ota ollenkaan kunnon päälle. Amsterdamissa kauneinta aluetta on ehdottomasti kanaalien alue. Alue on todella tunnelmallinen ja kotoisa. Muutenkin mielestäni Amsterdam on erittäin kodikas kaupunki arkkitehtuurinsa ansiosta. Lisäksi Amsterdamissa ei ole paljoa erilaisia nähtävyyksiä, kuten esimerkiksi Pariisissa, mutta mielestäni kaupunki itsessään on jo nähtävyys. Kulturellille ihmiselle Amsterdami löytyy paljon museoita. Itse kävin vain Rijksmuseumissa, jota voin suositella lämpimästi erityisesti historiasta kiinnostuneille. Mikäli vaihdossa ollessaan haluaa käydä useammassa museossa, kannattaa hankkia paikallinen museokortti, jolla pääsee moniin museoihin ilmaiseksi. Kortti maksoi muistaakseni noin 100 euroa. Koska itse kävin vain kerran museossa, en ostanut omaa korttia vaan lainasin ystäväni korttia. Museokorttia pystyy melko helposti lainaamaan kaverille, koska kortissa lukee vain kortin omistajan ikä, nimi sekä sukupuoli ja korttia esittäessä ei tarvinnut todistaa henkilöllisyyttä.

Minä opiskelin Amsterdamissa Vrije yliopistossa. Mielestäni opetus yliopistossa oli laadukasta ja kaikki kurssivalinnat yms. toimivat kohdallani erittäin hyvin. Yksi asia, mistä haluan varoittaa etukäteen mahdollisia tulevia Vrije yliopiston vaihto-opiskelijoita, on kurssien työllisyys. Kaikilla kursseilla joutui aina tekemään myös kotihommia, joten turha oli haaveilla saavansa opintopisteitä pelkästä tentistä. Lisäksi monilla kursseilla oli myös ryhmätöitä. Toisaalta vaikka kurssit olivatkin huomattavasti työllistävempiä kuin Tampereen yliopistossa samalla minusta tuntui, että kotitehtäviä tekemällä opin kaikista parhaiten. Lisäksi monet ryhmätöitä olivat ihan kohtalaisia ja samalla oppi paljon erilaisista kulttuureista. Yhteenvetona sanoisin, että vaikka yliopisto oli työllistävää ja välillä manasin kouluhommien paljoutta niin loppujen lopuksi kotitehtävät ja ryhmätöitä antoivat minulle kaikista eniten.

Itse asuin Amsterdamissa Student hotellissa. Asumispaikkana antaisin Student hotellille kouluarvosanan 8-. Student hotel oli todella uusi ja turvallinen paikka asua, mutta näin jälkepäin ajateltuna Student hotel oli mielestäni hieman ylihinnoiteltu. Itse asuin noin reilun kymmenen neliömetrin huoneessa, jossa minulle oli 120 cm leveä sänky, tv, pöytätaaso sekä hylly. Lisäksi minulla oli huoneessani oma suihku ja wc. Keittiön jaoin noin

kymmenen muun henkilön kanssa. Monista eri palveluista, kuten pyykinpesusta Student hotellissa joutui maksamaan erikseen. Pyykinpesu maksoi 3,5 euroa, mikä oli mielestäni melkoinen ryöstö, koska itse vuokra Student hotellissa oli aika kallis. Student hotellista keskustaan polki noin 15 minuuttia ja yliopistolle noin 20-25 minuuttia. Moni opiskelijakavereistani asui Uilenstedessa. Osa näkemistäni opiskelija-asunnoista Uilenstedessa oli ihan kohtalaisia, mutta osa jaetuista keittiöistä oli aivan hirveässä kunnossa. Mielestäni Uilenstede on ihan jees asumispaikka, mikäli käy hyvä tuuri ja saa huoneen, jossa ei ole aikaisemmin esimerkiksi tupakoitu ja kämppikset, joiden kanssa jakaa keittiön ovat siistejä. Yksi norjalainen kaverini asui yksin aivan Sport centrumin vieressä Uilenstedessa. Hänen asuntonsa oli todella siisti, joten mikäli haluat asua yksin, kannattaa yrittää vuokrata asunto Sport centrumin viereisistä taloista. Nämä talot ovat kuulemani mukaan todella suosittuja vaihtareiden keskuudessa.

Itse tykkäsin todella paljon hollantilaisista. Mielestäni hollantilaiset ovat vähän niin kuin suomalaiset, mutta he ovat hieman sosiaalisempia. Itse koin, että hollantilaiset ovat jämptejä, suoria ja he eivät myöhästele. Suomalaisena hollantilaisten kanssa on helppo tulla juttuun.

Yöelämä Amsterdamissa on todella siistiä. Minun mielestäni parhaat baarit Amsterdamissa löytyy Leidsepleiniltä ja De Pijpista. Leidsepleinillä on melko paljon erilaisia klubeja ja pienempiä tanssibaareja. Itse suosittelen klubien lisäksi koittamaan myös pienempiä paikallisten suosimia tanssibaareja. De Pijpissa ei ollut niin paljoa klubeja, mutta siellä on tosi mukavia istuskelupaikkoja. Kannattaa ehdottomasti juhlia Amsterdamissa myös muissa bileissä kuin vain vaihtaribileissä.

Yksi negatiivinen asia Amsterdamista on pakko mainita. Amsterdamissa on ihan järkyttävä tuuli lähes koko ajan. Vaikka sitä voisi kuvitella, että Tampereella on paljon kylmempää kuin Amsterdamissa, niin mielestäni tämä väite ei pidä täysin paikkaansa, koska tuuli viilentää ilmastoa niin paljon. Menin Amsterdamiin siis tammikuun 2015 lopussa ja muistaakseni käytin vielä huhtikuussa talvitakkia. Joten mikäli lähdet Amsterdamiin vaihtoon, niin kannattaa ottaa myös lämmintä vaatetta mukaan.

Kaiken kaikkiaan Amsterdam oli aivan mieletön vaihtokohde. Itseäni harmittaa, kun en opiskellut siellä koko vuotta. Mikäli olet miettinyt lähteväsi Amsterdamiin vaihtoon, niin todellakin kannattaa! Minuun voi olla yhteyksissä, mikäli jotain kysymyksiä nousee esiin.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 28.01.2015 – 19.06.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 28.01.2015 – 19.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Järjestelyt Suomessa

Hain vaihtoon vasta täydennyshaussa, mikä osoittautuikin varsin hyväksi vaihtoehdoksi, sillä kaikki turha odottelu jäi välistä. Prosessi itsessään sujui alusta loppuun oikein mallikkaasti niin Tampereen kuin Groningeninkin yliopiston puolesta ja kaikkiin mieltä askarruttaviin kysymyksiin sain vastaukset varsin nopeasti ja helposti. Apurahan haku onnistui Nettiopsun kautta vaivattomasti täyttämällä lomakkeisiin pyydytyt tiedot. Erityismaininnan

ansaitsee Groningenin yliopisto, missä kaikki dokumentit pystyi lähettämään sähköisesti. Tämä ei vielä ole itsestään selvää joka paikassa, ikävä kyllä. Hollannin lain mukaan sairaskuluvakuutus on pakollinen kaikille, tämän kriteerin täyttämiseen olisi kaikesta riittänyt pelkkä eurooppalainen sairaskuluvakuutus, mutta otin vakuutusyhtiöltä erillisen matkavakuutuksen koko vaihdon ajaksi.

Saapuminen Groningeniin

Matkustin Groningeniin lentämällä ensin Bremeniin, josta otin bussin Groningeniin, sillä tämä oli edullisin löytämäni vaihtoehto näin Tamperelaisena. Introduction päivä oli jo tammikuun lopussa, mutta pääsin muuttamaan asuntooni vasta helmikuun ensimmäinen päivä, joten jouduin asumaan hotellissa muutaman yön. Jos mieltä varata hotellia halvemman vaihtoehdon, eli hostellin, kannattaa olla hyvissä ajoin liikkeellä, sillä moni muu on varmasti saanut saman ajatuksen ja molemmat kaupungista löytyvät hostellit ovat täyteen varattuja. Itse vuokrasin asunnon Groningenin yliopiston suosittelemalta Housing officelta. Itse asunnon vuokraus sujui ongelmitta internetin välityksellä, vaikkakin hintatasoa ei voi ainakaan edulliseksi kutsua yksityisiin vaihtoehtoihin verrattuna. Toisaalta itse koin asumisen opiskelija-asuntolassa muiden vaihto-oppilaiden kanssa loistavaksi vaihtoehdoksi, sillä siellä tutustui moniin ihmisiin joiden kanssa kehittelimmekin monenlaisia aktiviteetteja, esimerkiksi juhliminen, yhden mainitakseni.

Opiskelu

Kauppatieteiden tiedekunnassa kaikki opetus järjestetään Groningenissa englannin kielellä, joten kurssitarjonta on monipuolista, eikä mielenkiintoisten kurssien löytäminen varmasti tuota ongelmia. Monet opettajista puhuvat äidinkielenään englantia, eikä paikallisten opettajien tai oppilaidenkaan kielitaidolle jää moitteita. Yliopisto on laadukas ja pärjää hyvin kansainvälisessä vertailussa (josta paikalliset tuntuivat olevan ylpeitä), joten myös kurssien vaatimustaso on melko haastava. Suomen opetustyylistä poiketen lähes kaikilla kursseilla on viikoittaisten luentojen lisäksi erilaisia harjoitustöitä ja/tai pienryhmäopetusta. Näin ollen allekirjoittaneen (paha) tapa aloittaa opiskelu vasta viikko pari ennen tenttiä ei onnistu, vaan opiskeluun joutuu panostamaan enemmän tai vähemmän koko lukukauden ajan. Monet tenteistä koostuvat ainakin osittain monivalintakysymyksistä, onko se sitten hyvä vai huono asia jää lukijan päätettäväksi. Lähes kaikille kursseille edellytetään kirjan hankkimista, eikä niitä kirjastosta löydy kaikille halukkaille. Vielä opiskelija-alennuksen jälkeenkin kirjat ovat hintavia, joskin paikallinen kopiointiliike kopioi kokonaisen kirjan parilla kymppillä, mikä on toki laitonta, eli en suinkaan kehota ketään heidän palveluitaan käyttämään.

Yliopistolla on erittäin hyvät puitteet urheiluun ja paikallinen liikuntakeskus, Aclon, tarjoaa runsaasti kursseja jos jonkinlaisista lajeista ja liikuntakeskuksen palveluja kannattaakin ehdottomasti hyödyntää. Kaupungissa on noin 50 000 opiskelijaa, mistä voi päätellä paikallisesta yöelämästä jotakin – tarjontaa on myös sillä saralla enemmän kuin riittävästi. Groningenista on myös keskeisen sijaintinsa ansiosta helppoa matkustaa muualle Eurooppaan niin junalla, autolla kuin lentäenkin. Viikonloppuisin ja loma-aikaan kannattaa ilman muuta hyödyntää edulliset junaliput tai vuokrata auto ja tutustua niin Hollannin muihin kaupunkeihin kuin naapurimaihinkin.

Paluu Tampereelle

Kirjoitushetkellä en ole vielä saanut opintorekisteriotetta Groningenista, mutta he lupasivat sen lähettää suoraan Tampereen yliopistoon kesän aikana. Kurssien hyväksilukemisesta en siten osaa sanoa mitään, mutta uskoisin sen sujuvan ongelmitta, mene ja tiedä.

Koin vaihdon erittäin antoisaksi, enkä ole missään vaiheessa katunut päätöstäni lähteä. Tapasin Groningenissa paljon muita opiskelijoita ympäri maailmaa ja pääsin tutustumaan muihin kulttuureihin. Myös ystäviä kertyi joka mantereelta ja osan kanssa tulee varmasti pidettyä yhteyttä tulevaisuudessakin.

Radboud University Nijmegen, Nijmegen, 26.01.2015 – 13.07.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Nijmegen

Vaihtoaika: 26.01.2015 – 13.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Radboud University Nijmegen

Vastaanotto Nijmegenin Radboud yliopistoon sekä vaihtareiden orientaatioviikko oli järjestetty hyvin. Orientaatioviikon ensimmäisenä päivänä oli järjestetty opastus kaupungin keskusrautatieasemalta yliopistolle. Ensimmäisen viikon aikana mm. tutustuttiin yliopiston kampukseen ja Nijmegenin kaupunkiin. Orientaatioviikolla myös tavattiin oman yksikön koordinaattoria ja tehtiin korjauksia erasmuksen learning agreementtiin. Samalla viikolla järjestettiin vaihtareille myös pyörätori, sillä pyörä on ehdottomasti paras tapa liikkua kaupungilla. Itse ostin lisäksi hollantilaisen matkakortin, johon ladattiin rahaa ja joka kelpasi melkein kaikissa julkisissa liikennevälineissä ympäri Alankomaita. Muuta orientaatioviikon ohjelmaa oli tietenkin useampanakin päivänä järjestetty tutustumisbileet. Orientaatioviikolla vaihto-opiskelijat jaettiin noin 15 hengen orientaatioryhmiin. Orientaatioryhmät eivät olleet vain orientaatioviikon juttu, vaan ryhmät pitivät yhtä koko lukukauden ajan. Silloin tällöin kokoontuimme päivällistämään yhdessä.

Kun hain vaihtoon Nijmegenin Radboud yliopistoon, täytin ja lähetin kaavakkeen, johon tuli perustietojen ynnä muun lisäksi rastittaa kohta, jossa kysyttiin haluanko yliopiston järjestävän minulle asunnon. Järjestettävän asunnon suhteen on lomakkeeseen mahdollista myös kirjoittaa vapaamuotoisesti toiveita. Nijmegenissä toimii opiskelija-asuntosäätiö SSHN (nettisivujen mukaan toimii myös Arnhemissa). Enimmäkseen vaihto-opiskelijat asuvat asuntoloissa, joissa opiskelijat asuvat yhden käytävän varrella yksityishuoneissaan ja jakavat keittiötilat, vessat ja suihkutilat. Asuntolasta riippuen huoneissa saattoi kuitenkin olla omat suihkut. Näin oli ainakin Vossenveldin asuntolassa, lukuunottamatta talon maakerroksessa sijaitsevaa käytävää no. 299, jonka varrella itse asuin.

Itse asuin Vossenveldissä, joka on noin 20 minuutin pyörämatkan päässä yliopistolta. Noin kilometrin päässä Vossenveldistä on kuitenkin kauppakeskus, josta löytyy ruokakaupat Lidl ja Emte, sekä edullinen sekatavarakauppa Kruidvat. Aivan näiden lähellä oli myös Dunya Internationale Supermarkt, jossa myytiin "eksoottisia/etnisiä" elintarvikkeita. Kuitenkin juuri etäisyys keskustasta ja yliopistolta on Vossenveldissä asumisen pahin varjopuoli. Etäisyyden ja asumispuitteet huomioon ottaen SSHN:llä asuminen tuntui kalliilata verrattuna TOASilla asumiseen; TOASilla minulla on ollut yksiö, joka sijaitsi suunnilleen samalla etäisyydellä Tampereen yliopistosta ja keskustasta kuin SSHN:n asunto Nijmegenin yliopistosta ja keskustasta, molemmista maksoin suunnilleen yhtä suurta vuokraa (jälkimmäisestä 380e/kk), vaikka ensin mainitussa yksiössä oli enemmän tilaa ja luonnollisesti keittiö sekä kylpyhuone olivat omat.

Ennen vaihdon alkamista, kun minulle oli järjestynyt asunto, sain sähköpostia, jossa kysyttiin haluanko ostaa asuntooni keittiötarvikkeita (lautasia, aterimia, kattiloita ja pannuja) ja/tai petivaatteet. En valinnut kumpiakaan ja asuntolan keittiössä havaitsinkin, että keittiötarvikkeita ei ollut tarvekaan ostaa, sillä kaapit olivat pullollaan edellisten asukkaiden astioita. Sen sijaan peitto olisi tullut tarpeeseen, sillä varsinkin talviaikaan on kylmä, kun huoneiden lämmitys ei ole öisin päällä. Ostin petivaatteet sitten kaupasta.

Asumiskustannuksista huolimatta ruoka on Alankomaissa halvempaa kuin Suomessa, niin kaupoissa kuin ravintoloissakin. Radboud yliopistossa on myös Refter-niminen ruokala, jossa lounasta tarjottiin 12:00-13:30 ja päivällistä 17:00-19:00. Aterian hinta oli opiskelijakortin (joka vaihtareille tietenkin myönnetään) kanssa 4,65e, muuten sai maksaa 5,25e. Refter toimi myös kahvilana. Ruokalan lisäksi yliopiston kampuksella oli myös baari, joka kevään ja kesän edetessä avasi myös terassin.

Opiskelu Nijmegenin yliopistossa poikkesi jonkin verran opiskelusta Tampereen yliopistossa varsinkin kurssien rakenteen ja työskentelytahdin osalta. Toisin kuin Tampereella, Nijmegenin yliopiston kursseilla ei ainoastaan käyty luennoilla ja tehty lopuksi tenttiä, vaan lisäksi pitkin kurssia luettiin artikkeleita ja tehtiin niihin liittyviä harjoitustehtäviä. Monilla kursseilla ei ollut edes lopputenttiä, vaan kurssi suoritettiin tekemällä kurssiin kuuluvat harjoitustehtävät ja kirjoittamalla essee. Tällainen oli yleinen kurssirakenne ainakin sosiaalitieteiden yksikössä, jossa opiskelin. Työn määrä vaihteli kursseittain, mutta monet kurssit olivat todella työläitä. Kurssit olivat yleensä laajuudeltaan kuusi opintopistettä. Lukukausi oli jaettu kahteen periodiin, mikä ei ole käytäntönä kaikissa Alankomaiden yliopistoissa. Kurssit kestivät aina yhden periodin verran ja tenttipäivät sekä esseiden palautukset sijoituivat periodin loppuun. Kurssin opettajasta riippuen oli mahdollista saada joustoa palautuksiin.

Kun muuttaa Alankomaihin, kannattaa varautua sateeseen ja kovaan tuuleen. Vaikka Nijmegen on sisämaassa lähellä Saksan rajaa, tuulee siellä usein ja todella kovaa. Sikääläiseen säähän kannattaa varautua ottamalla mukaan muun vaatetuksen lisäksi sadetakki ja tuulitakki, talvella pyöräillessä kannattaa pitää käsineitä. Kun saavuin helmikuussa Nijmegeniin, siellä satoi paljon myös lunta, mutta kelit eivät olleet missään vaiheessa liukkaat; pyöräily oli siis mahdollista koko kevätlukukauden ajan.

Kuten jo yllä mainitsinkin, pyörä on paras kulkuväline missä päin Alankomaita tahaansa. Joka paikassa on selkeät pyöräkaistat kadun molemmin puolin. Jos haluaa vuokrata pyörän esimerkiksi muilla paikkakunnilla vieraillessaan, se on yleensä helppoa, sillä juna-asemien yhteydessä on monesti pyörävuokraamo. Pyörän saa vuokralle helposti alle kymmenen euron/päivä. Julkisia kulkuvälineitä silmällä pitäen kannattaa hankkia OV-chipkaart, eli kaikkialla Alankomaissa toimiva, ladattava matkakortti. Junalla matkustaessa monet vaihtarit suosivat ryhmälippujen hankkimista. Ryhmäliput tulevat sen edullisemmiksi, mitä enemmän on osallistujia ja sillä voi matkustaa valitun ajankohdan sisään niin paljon kuin haluaa. Facebookista löytyy Radboud yliopiston vaihtareiden ryhmä, jossa ryhmälippuilmoituksia huhuiliin vilkkaasti.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 01.09.2014 – 21.01.2015

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 01.09.2014 – 21.01.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Koin tarvitsevani itsevarmuutta englanninkielen puhumisessa, sekä halusin uusia kokemuksia joten päätin hakea vaihtoon. Paikan valinnassa oli kaksi kriteeriä. Ensinnäkin tärkeää oli, että maassa puhutaan yleisesti hyvin englantia. Toinen kriteeri oli, että koulusta löytyisi mukavasti englannin kielisiä kursseja.

Lueskelin aikaisempien vaihto-opiskelijoiden vaihtokertomuksia ja useiden kokemuksien mukaan Hollanti täytti vaatimukset. Etukäteen maasta en tiennyt juuri mitään. Ainoastaan maan vapaamielisyys, pari tunnetumpaa taiteilijaa sekä pyöräilyn yleisyys olivat hämärästi tuttuja.

Valmistellessani vaihtoon lähtöä prosessi tuntui sekavalta ja erilaisten dokumenttien määrä suurelta. Prosessin edetessä ja hoidellessani tarvittavia todistuksia sekä muita dokumentteja osoittautui se kuitenkin yksinkertaisemmaksi. Erasmusapuraha tuli tilille ajoissa ja Groningenin yliopiston ohjeiden mukaisesti myös asunnon saaminen kävi helposti. Sain mukavalta paikalta keskustan tuntumasta oman kalustetun yksión jonka vuokra oli noin 500 euroa kuukaudessa sisältäen kaiken. Suuri osa vaihto-opiskelijoista asui asuntoloissa, joita paikallinen Housing Office välittää. Jälkeen päin ajateltuna asuntola on ehkä paras vaihtoehto. Siellä suurin osa opiskelijoista oli mukavia ja kaikenlaista tekemistä riitti jatkuvasti. Itsekin usein menin asuntolaan viettämään aikaa. Huoneen voi saada noin 300-450 euroa kuukaudessa.

Groningen on kuin suuri kaupunki pienessä koossa. Paikallinen ERASMUS järjestää heti ensimmäisistä päivistä alkaen tekemistä ja yhteisiä tapaamisia, jossa pääsee helposti tutustumaan muihin vaihto-opiskelijoihin. Suosittelen liittymään erilaisiin ERASMUS yhteisöihin esimerkiksi Facebookissa jo ennen vaihdon alkamista. Vapaa-ajalla kaupunki tarjoaa myös monenlaisia kiinnostavia kahviloita ja kuppiloita ja, koska välimatkat ovat lyhyet pääsee joka paikkaan kätevästi pyörällä. Hollannin hintataso kaupungin koosta riippuen on vain hieman Suomen hintatasoa alhaisempi. Erityisesti ruokakaupassa ruoka on edullisempää.

Tykkään urheilusta joten oli tärkeää, että Groningenin yliopisto tarjosi myös vapaa-ajalle hyvät urheilumahdollisuudet. Ostaessaan urheilukortin 45 euroa puoli vuotta sai käydä urheilemassa niin paljon, kuin halusi. Kampuksen urheiluhallista löytyi kaikkea kiipeilystä pingikseen. Myös tenniskentät olivat hyvässä kunnossa ja pelaamaan pääsi käytännössä aina, kun halusi.

Koulun alku oli kiireinen ja yliopisto oli suurempi, kuin kotiyliopisto Tampereella. Siksi suosittelen menemään vaihtokohteeseen hieman etuajassa. Erilaiset järjestelmät täytyi opetella jo ennen koulun alkamista sekä hoitaa kurssi- ja pienryhmäilmoittautumiset. Oli jopa muutama kappale luettavaksi ensimmäiselle luennoille. Valmistautumisen jälkeen kurssit olivat selkeitä ja tasoltaan suomen kurssien tasoisia. Suoritin kauppatieteen opintoja, vaikka Suomessa opiskelen hallintotiedettä.

Suurin osa ihmisistä puhuu hyvää englantia ja koulun kurssivalikoima sekä opetus on järjestetty kattavasti englanniksi. Luennoitsijoita ja vierailijoina kävi muun muassa Googlelta. Englanninkielen taito kehittyi paljon ja sain esiintymisvarmuutta ryhmätöiden sekä esitelmien pitämiseen.

Työn määrä kursseilla oli suurempi ja ryhmätöitä sekä kotitehtäviä oli jokaisella kurssilla. Pienryhmätyöskentelyssä tutustuin uusiin ihmisiin ja englanninkielen taito parani, koska tehtävien vastauksia saattoi joutua esitelmöimään ryhmän kanssa. Esitelmiä oli siis hieman enemmän, mutta ne olivat vapaamuotoisempia. Pienryhmissä perehdyttiin erilaisiin yrityksiin case-harjoituksiin, joissa täytyi kurssin näkökulmasta kehittää ryhmän kanssa ratkaisuja tai ideoita. Esimerkiksi mainoskampanja sekä kuinka se mitattaisiin erälle ympäristöjärjestölle. Vaikka opiskelu ja muu työskentely luonnistui ja mukana pysyminen oli suhteellisen helppoa osoittautuivat tentit haastaviksi.

Kaikin puolin Groningen osoittautui loistavaksi vaihtopaikaksi. Ihmiset olivat avuliaita ja ystävällisiä. Joskin joskus myös suorapuheisia. Vaihto-opiskelijoita on useista eri maista ja opiskelijoita on paljon. Kaupungit ovat vanhoja, kiinnostavia ja täynnä kulttuuria. Groningenista pääsee helposti junalla Amsterdamiin ja muihin suurempiin kaupunkeihin. Jäin kaipaamaan hollantilaisten elämäntyylin rentoutta, kaupunkien värikkäitä ja hauskoja taloja, sekä mukavia vaihtokavereita.

Kaiken kaikkiaan voin lämpimästi suositella Groningenia vaihtokohteena.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 07.04.2014 – 05.07.2014

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 07.04.2014 – 05.07.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Kyseessä oli siis kolmen kuukauden Erasmus-vaihto Alankomaiden Maastrichtissa lääketieteen yksikössä. Kyseistä vaihtoa tarjotaan Tampereen yliopiston lääketieteen yksikössä aina toisen vuosikurssin opiskelijoille ja vaihdon perusolemus on ollut tietääkseni sama jo melko monta vuotta. Vaihdoista pidettiin lyhyt esitys kaikille kurssin opiskelijoille joskus syksyllä ja jokainen halukas sai hakea paikkaa kuuden onnekkaan lähtijän joukossa. Tänä vuonna halukkaita oli vain tuo kuusi, mutta yleensä lähtijät joudutaan arpomaan useamman halukkaan joukosta. Suomen päässä huolehdittiin lähes kädestä pitäen, mitä kaikkia lippuja ja lappuja piti toimittaa, joten jos epäonnistui oikeiden dokumenttien toimituksessa, sai syyttää vain itseään. Vaihtokohteen kurssivalikoimasta informoitiin etukäteen selkeästi. Kuten Tampereellakin, myös Maastrichtissa lääkis on hyvin koulumaista ja opiskelun sisältöön sai vaikuttaa vain toisen jakson osalta. Tämä neljän viikon jakso oli valinnainen jakso, jossa me suomalaiset saimme valita kahden eri vaihtoehdon väliltä paikallisten valitessa noin 15:n vaihtoehdon joukosta.

Maastrichtin yliopistolla ensimmäisenä päivänä tapasimme yksikön vaihtarivastaavan, joka kertoi lyhyesti tärkeimmistä asioista ja lykkäsi nipun infomateriaalia mukaan. Tämän jälkeen tuntuikin, että olimme melko omillamme. Mitään tutor-toimintaa ei koulussa harrastettu ja asioiden selvittely saattoi olla todella työlästä. Onneksi meitä suomalaisia oli kuuden hengen ryhmä, joten joku oli aina hajulla siitä, mitä oli tapahtumassa tai missä piti milloinkin olla. Esimerkkinä voisin kertoa eräästä farmakologian työstä, jota väänsimme porukalla takapuoli puuduksissa lähes kymmenen tuntia päästen noin puoliväliin. Päivitellessäni infernaalista rupeamaa eräälle viime vuonna vaihdossa olleelle, ihmetteli tämä mistä oikein oli kysymys. Kun lähetimme sähköpostia työstä vastaavalle henkilölle, totesi hän että meidän ei kuulunut koko työtä edes tehdä. Kukaan ei ollut vaan viitsinyt kertoa siitä meille eikä muillekaan vaihtareille.

Itse opetus oli koulussa mielestäni ihan laadukasta. Koulussa oli erikseen hollanninkielinen linja ja kansainvälinen = englanninkielinen linja, ja arvatenkin opiskelimme englanniksi. Suurin osa opetushenkilökunnasta puhui sujuvaa englantia, joten se ei merkittävästi laskenut opetuksen tasoa. Opetussysteemi muistutti todella paljon Tampereelta tuttua problem based learningia. Tutoristuntoja oli kahdesti viikossa ja luentoja 2-3 päivänä viikossa. Ryhmätyöt jaoteltiin suurin piirtein samoin kuin Tampereella eli kliinisiin taitoihin ja anatomian/fysiologian töihin. Pakollisia näistä kaikista olivat ainoastaan tutorit, joten halutessaan kouluun ei todellakaan tarvinnut raahautua joka päivä (paitsi toisella jaksolla kaikki oli pakollista). Osallistuin kuitenkin useimpiin ryhmätöihin ja luennoille, sillä varsinkin ryhmätyöt olivat pääosin laadukkaita. Isona poikkeuksena Tampereen opetukseen oli simuloitua potilaat, eli vastaanottotilanteet joissa potilaat olivat tiettyjä oireita valittavia ja

esittäviä palkattuja (tai vapaaehtoisia?) näyttelijöitä. Näitä taisi olla kaksi ja vastaanotot hoidettiin pareittain tai yksin, jos pari jätti ilmestymättä paikalle. Tilanteet olivat todella opettavaisia, matalan kynnyksen kosketuksia vastaanottotilanteeseen. Itse ainakin pidin.

Jaksot, joille osallistuimme olivat Thinking and Doing II sekä Infectious Diseases/Tumor Microenvironment Principles and Personalized Medicine. Ensimmäinen jakso piti sisällään hieman erikoisen yhdistelmän selän ja olkapään anatomiaa ja patofysiologiaa sekä keskushermoston anatomiaa ja yleisimpiä psykiatrisia sairauksia, kuten dementia ja masennus. Tämä jakso oli yhdeksän viikkoa ja työtaakaltaan leppoinen. Toinen jakso (minulla Infectious Diseases) olikin työläämpi, joskin lyhyt, vain neljä viikkoa. Jakson aikana opeteltiin syvällisesti kourallinen yleisimpiä infektioitauteja etiologineen+hoitoineen sekä pinnallisesti iso läjä muita hieman harvinaisempia tauteja. Lisäksi tentissä piti hallita antibiootit sekä sieni- ja viruslääkkeet. Jakson aikana kaikki opetus oli pakollista ja hommia sai todellakin tehdä varsinkin, jos ei ollut aiempaa tietämystä antibiooteista. Lisäksi jaksolla pidettiin pareittain 15 minuutin esitys jostakin taudista/taudinaiheuttajasta noin 40 hengelle. Molempien jaksojen tentti oli monivalintatentti, jossa läpikäytyyn riitti 60 % maksimipistemäärästä. Opiskelimme koko reissun ajan vain sähköisistä lähteistä, mikä riitti vallan hyvin kun latsi muutaman perusopuksen läppäriille.

Asuimme kaupungin laidalla vaihtaritalossa nimeltä Avant Garde, jossa asui pari sataa vaihtaria ympäri maailmaa. Rakennus itsessään odotteli purkutuomiota, vaikka lähes viikottain rakennuksessa maalailtiin seiniä tai ovia tai jotain muuta. Tämä tuntui toisaalta olevan vain paikan pahimpien puolten piilottelua. Huoneet olivat kuitenkin siedettävät omine vessoineen ja suihkuineen ja lisäksi paikan muihin vaihtareihin oli helppo tutustua ja kavereita sai nopeasti. Vuokra oli 350 euroa, joka ei ole erityisen halpa ainakaan paikallisten mukaan. Keskustan läheltäkin voisi saada samaan hintaan huoneen, mutta ongelma meidän kohdallamme oli vain kolmen kuukauden vaihto aika.

Yliopistolla oli oma urheilukeskus, jossa oli mielestäni laadukas kuntosali, ryhmäliikuntatunteja ja palloilutunteja. Kuntosalikortti lukukaudeksi maksoi noin 90 euroa ja ryhmätunnit joitain kymppinä tietääkseni. Lenkkeily ja pyöräily on myös mukavaa Hollannin tasaisilla teillä. Ja tosiaan, Maastrichtissa polkupyörä on suorastaan pakollinen, sillä julkinen liikenne on kallista ja muutenkin hölmöä, sillä kaupungin laidalta keskustaan pyöräilee max kymmenen minuuttia.

Erikoista kaikkialla Hollannissa on, että kaikki ihmiset tuntuivat puhuvan täysin sujuvaa englantia. Tämä tietenkin helpotti elämää monissa tilanteissa ja usein unohtui, että maassa on omakin kieli. Hollannin kieltä on mahdoton ymmärtää, joten sikäläkin hyvä että englantia puhutaan yleisesti. Ei kai muuta. Mukava kaupunki.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 07.04.2014 – 05.07.2014

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 07.04.2014 – 05.07.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

7.4-4.7.2014

Maastricht university, Hollanti

Erasmus, International track in medicine

Hakuprosessi

Mielestäni vaihtoon hakeminen sujui ongelmitta. Asiat hoituivat ajallaan ja koin saaneeni tarpeeksi ohjeistusta mitä papereita tulisi täyttää ja millä aikataululla niitä tulisi palauttaa. Papereita ja todistuksia oli paljon ja varsinkin rokotustodistuksen hankkiminen tuotti itselleni hieman päänvaivaa mutta sekin saatiin kaivettua lopulta jostain. Hieman hiersi kohdeyliopiston erittäin ei-käyttäjystävälliset hakusivustot ja portaalit, sekä hitaus vastata ja hoitaa oma osuutensa dokumenttien käsittelystä mutta nekin saatiin kuntoon hyvissä ajoin ennen lähtöä.

Koin saaneeni tarpeeksi tietoa tarjolla olevista kursseista sillä omaan tutkintooni yliopisto hyväksyi vain ennalta määrätyt kurssit joten niistä oli helppo valita. Lukujärjestys kohdeyliopiston ensimmäiselle jaksolle taisi saapua vasta viikkoa ennen varsinaisten kurssien alkua.

Vaihtoa varten muutin jo olemassa olevan matkavakuutukseni pidennetyksi sillä jatkoin vaihdon jälkeen Euroopassa kiertelyä vielä viikon verran. Tämä ylitti normaaliin kotivakuutukseen kuuluvan matkavakuutuksen 90 päivän matkustusrajan. Koska vaihtoni kesti vain kolme kuukautta en kokenut hyödylliseksi osallistua kielikursseille ennen vaihto enkä sen aikana.

Kohdemaahan saapuminen

Meidät vastaanotti kohdeyliopistossa paikallinen vaihtovirkailija joka alle 30min juttelun päätteeksi jakoi Opiskelijan oppaat. Näiden varassa meidän oli tarkoitus osata sen jälkeen selvittää. Oppaassa oli kyllä tietoa mitä kaikkea yliopistossa voi tehdä tai mitä kaikkea meiltä vaaditaan mutta ei yhtään tietoa siitä miten nämä asiat olisi mahdollista suorittaa. En käyttänyt opasta itse kertaakaan sen hyödyttömyyden takia. Minkäänlaista tutortoimintaa vaihto-opiskelijoille ei ollut. Harvempi opettajakaan ei osannut sanoa vaihto-opiskelijoiden asioista yhtään mitään.

Asuminen

Hoidin asumisen järjestämisen itselleni ja viidelle muulle vaihtoon lähteneelle kurssikaverilleni. Päädyimme valitsemaan edellisenä vuonna samassa vaihdossa olleiden suositusten mukaan yksityisen opiskeluasuntoja vuokraavan tahon (Avant Garde). Otin sähköpostilla suoraan yhteyttä vuokranantajaan. Yhteydenpito tämän kanssa takkusi aikalailla ja vastauksien perään sai huudella useampaan kertaan, mutta kaikille saatiin lopulta järjestettyä soluhuone.

Vuokra oli muuhun hintatasoon nähden halpa (350e/kk sis.vesi, sähkö, pyykitupa, netti), mutta hinta-laatusuhde osoittautui paikalle saapumisen jälkeen erittäin huonoksi. Yleiset tilat olivat sekä talonmiehen että asukkaiden vastuulla mikä johti siihen, ettei kukaan hoitanut hommiaan. Joka kerroksessa oli yhteinen keittiö mikä jaettiin n. 20 ihmisen kesken. Aloitin kokkaamisen aina työpisteiden syväpuhdistamisella sillä keittiö oli aina saastaisessa kunnossa. Sisällä tupakoiminen (myös keittiössä) oli yleistä ja omaa huonetta olisi saanut imuroida joka päivä sillä käytävillä vaeltava roska ja pöly vaelsi aina päivän mittaan sisään oman huoneen puolelle. Olimme yhdessä vaiheessa ilman lämmintä vettä vajaan viikon ilman erityistä varoitusta tai selitystä mistä tämä saattoi johtua. Useammassa huoneessa oli ongelmia suihkun ja WC-pöntön toiminnan kanssa. Asunto oli hyvällä paikalla ja hinta oli alhainen, mutta ne jäivätkin sen ainoiksi hyviksi puoliksi. En missään tapauksessa suosittelisi kyseistä opiskeluasuntojen tarjoajaa kenellekkään. Muutama opiskelukaveri asui keskustan puolella jokea yliopiston tarjoamissa asunnoissa, missä hintataso oli toki kalliimpi (400e->/kk), mutta yleiset tilat olivat huomattavasti siistimmässä ja toimivammassa kunnossa.

Opiskelu

Opiskelin lääketiedettä paikallisen kansainvälisen linjan kanssa. Luentojen taso vaihteli luennoitsijan mukaan niin kuin Suomessakin. Käytännön harjoitustyöt ja erityisesti simuloitujen potilastilanteet olivat erinomaisia ja niitä kaipaisin lisää myös omaan kotiyliopistooni. Paikallinen PBL-opiskelu oli suomalaiseseen verrattuna huomattavasti kaavamaisempaa ja ammattimaisempaa. Olisin itse kaivannut enemmän rentoa brain stormingia ilman pilkkuntarkkaa pohjakaavan seuraamista, vaikkakin tämä oli ehkä enemmän tottumiskysymys. Koin pärjänneeni ryhmätöissä ja PBL-istunnoissa englaniin kielitaidollani erittäin hyvin.

Oppimateriaalit löysi paikallisille opiskelijoille juttelun jälkeen helposti ja niiden käyttö oli suhteellisen vaivatonta.

Muuta

Matkustettiin vaihtoporukalla melkein joka viikonloppu ympäri Eurooppaa ja Maastrichtista olikin helppo lentää ja matkustaa junalla tai bussilla. Paikallinen yöelämä poikkesi Suomen vastaavasta aika paljon. Klubeja ei käytännössä ollut vaan päivisin kahviloina toimineet tilat muutettiin iltaisin tanssilattioiksi. Maastrichtissa oli erittäin paljon live musiikkia mistä pääsi nauttimaan useampana päivänä viikossa jos vain innostui jammauiltoja kiertelemään.

Sää muistutti kevään osalta ainaki Suomen säätä joskin oli aavistuksen Suomen kevättä pidemmällä.

Paluu Tampereelle

Sujui rauhallisesti. Palautin vaihtodokumentit viikko paluun jälkeen. Jatkoin töitä myös viikon sisään. Opintorekisteriä vielä odottelen.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 07.04.2014 – 05.07.2014

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 07.04.2014 – 05.07.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Joka vuosi kuusi lääkiksen kakkosvuosikurssilaista lähtee Hollannin Maastrichtiin vaihtoon loppukevääksi. Karsinta suoritetaan arpomalla. Vaikka itse olin aina haaveillut vaihdosta, päätös hakea tuli vasta viime hetkillä – viimeisen hakupäivän aamuna mietin pääni puhki ja lopulta sain hakemuksen matkaan kolmen ja neljän aikaan iltapäivällä. Kannattaahan sitä kokeilla, eikä se arpaonni välttämättä edes suosi, tuumasin. Seuraavalla viikolla tuli tieto, että hakijoita oli ollut vain kuusi ja kaikki siis pääsisivät vaihtoon. Oho!

Jonkin aikaa tämän jälkeen alkoi valmistautuminen: täytyi toimittaa nippu papereita, kuten esimerkiksi kopio passista ja passikuvasta, englanninkielinen todistus matkavakuutuksesta sekä erilaisia vaihtoon liittyviä lomakkeita täytettyinä. Täytyi hankkia myös hepatiitti B -rokotus ja käydä tuberkuloositestissä. Meitä kuitenkin mielestäni ohjeistettiin koko prosessissa hyvin eikä oloaan tarvinnut tuntea kovin avuttomaksi.

Matkaan lähdimme lopulta pari päivää ennen opintojen alkua. Lensimme Helsingistä yhdellä vaihdolla Amsterdamiin, josta jatkoimme matkaa junalla Maastrichtiin. Junamatka oli melko seikkailu, sillä ratatöiden (?) vuoksi jouduimme vaihtamaan junaa 2-3 kertaa ja hetken aikaa matkustimme bussillakin. Tilanne ei itseasiassa juurikaan parantunut koko kolmen kuukauden aikana, ja Hollannin rautatiesysteemiä muistelen edelleenkin hieman hämmentyneenä.

Asuntolan olimme varanneet muistaakseni helmikuussa. Valitsimme saman asuntolan (nimeltään Avant Garde) kuin edelliset vaihtarit, sillä paikka kuulosti ihan kohtalaisen hyvältä ja vuokra oli ok, 350 euroa/kk. Perillä se osoittautui lähinnä siedettäväksi. Rakennus oli vanha ja rapistunut. Sisään astuessa lemahtivat roskahuone (jonne vei ovi tuulikaapista) ja tupakka (sillä tupakoinnin suhteen mitään rajoituksia ei ollut – siis ei mitään, jopa keittiössä saatettiin tupakoida) ja ehkä hieman myös home. Yhden hengen asuinhuoneet olivat kuitenkin melko siistejä ja remontoituja, ja niissä oli omat vessat ja suihkut, vaikkakaan ne eivät olleet uusinta sorttia. Keittiö oli kohtalaisen uusi ja siellä oli jonkin verran yhteisiä tarvikkeita, joita sai käyttää. Sen siivous oli asukkaiden vastuulla ja siedettävän siistinä se meidän kerroksessamme yleensä säilyikin. Muut asukkaat, jotka suurimmaksi osaksi tuntuivat olevan paikallisen ammattikorkean opiskelijoita, olivat enimmäkseen mukavia ja saimme hyviäkin kavereita joiden kanssa vietimme paljon aikaa, mutta toisinaan bileet tai muuten vaan myöhään kukkuvat naapurit saattoivat toki valvottaa.

Ensimmäisen koulupäivän perehdytys oli hyvin lyhyt, puolisen tuntia, ja heti sen jälkeen oli jo ensimmäinen tutor-istunto. Me kaikki kuusi aloitimme Thinking and Doing II –nimisellä jaksolla, joka oli hämmäntävä sekoitus vähän kaikkea (mikä yhdistää silmäsairauksia ja masennusta? No eipä kai juuri muu kuin tämä jaksokokonaisuus). Yliopistossa oli käytössä PBL kuten Tampereellakin, mutta tutor-istunnot olivat jossain määrin organisoidumpia, ja

niissä esimerkiksi muotoiltiin kokonaisia kysymyslauseita pelkkien avainsanojen sijasta. Opiskelijoiden käytöstä istunnoissa ja osallistumista keskusteluun myös tarkkailtiin, mutta mahdottomia ei vaadittu. Luennoille osallistuminen ei ollut pakollista, ja oli myös joitakin vapaaehtoisia ryhmitöitä. Vapaita arkipäiviä oli silloin tällöin, kuten Suomessakin. Opetuksessa oli ehkä hiukan enemmän diagnoosia ja hoitoa sekä kliinisiä taitoja ja vuorovaikutusharjoituksia kuin mihin olin Tampereella tottunut, mutta se oli oikeastaan positiivista! Tämän jakson tentti tehtiin tietokoneella, mikä aiheutti ensin hieman hämmennystä, mutta oli kuitenkin ihan toimiva systeemi.

Toiseksi jaksoksi suurin osa meistä (viisi, minä mukaan lukien) valitsi Infectious Diseases – nimisen jakson, jossa kaikki läsnäolo (myös luennot) oli pakollista. Mitenkään epäinhimillisen rankalta se ei kuitenkaan loppujen lopuksi tuntunut, ja infektioautien laajasta kirjostakin käytiin lähinnä tärkeimmät, mm. keuhkokuume ja HIV.

Opiskelukielenä oli englanti. Ensimmäisen jakson kävimme englanninkielisellä linjalla, jonka opiskelijoista varmaankin puolet oli Saudi-Arabiasta mutta oli heitä myös muualta, Hollannistakin. Toisessa jaksossa enemmistö oli hollantilaisia opiskelijoita, vaikka opetus englanniksi olikin. Englannilla tuli muutenkin toimeen hyvin, sekä ulkomaalaiset että hollantilaiset opiskelijat – ja hollantilaiset yleensäkin – puhuivat erittäin hyvää englantia.

Koulurakennus oli sairaalan yhteydessä ja se oli melko uusi, hieno ja viihtyisä. Opiskelijakortille ladattiin rahaa (tähän oli olemassa automaatteja), jolla sitten saattoi yliopistolla maksaa melkein mitä tahansa ruuasta kyniin ja vihkoihin. Toimi! Ruokalassa kuitenkin tuli ikävä suomalaista yliopistoruokailua, sillä pääruoka + salaatti/juurekset maksoi yli neljä euroa, eikä siihen kuulunut edes vesi, vaan juoma maksoi ylimääräistä ellei sitten tuonut omaa vesipulloa mukana.

Yliopistolla oli myös yliopistoliikuntaa ja oma liikuntakeskus, joka oli jonkin verran kalliimpi kuin Tampereen vastaava mutta mitään valittamista ei ilmeisesti ollut (itse en tätä mahdollisuutta hyödyntänyt mutta muutama muu meistä kyllä).

Hollannissa liikuttiin tietenkin joka paikkaan polkupyörillä (ainakin bussien kertaliput olivat ihan yhtä kalliita kuin Suomessakin), ja todella hyvin pyöräliikenne oli siellä järjestettykin: pyörille oli erotettu oma kaista autotien vierestä ja pyörätelineitä oli paljon, tosin nekään eivät aina tahtoneet riittää. Pyöräkauppa oli vilkasta ja kohtuuhintaisen pyörän löysi helposti. Itse ostin ja myin omani Facebook-ryhmässä.

Ruoka oli kaupoissa kaiken kaikkiaan vain hieman halvempaa kuin Suomessa, mutta sen sijaan alkoholissa oli tuntuva hintaero. Esimerkiksi viinipullon sai lähikaupasta 3-6 eurolla. Lisäksi Tokmannin tyyppiset halvat sekatarvakaupat tuntuivat olevan hyvin yleisiä.

Junalla matkustaminen maan sisällä oli kohtuuhintaista, esimerkiksi matka Maastrichtista Amsterdamiin maksoi noin 25 euroa/suunta. Rajakaupunkina Maastrichtista pääsi myöskin helposti Belgiaan: Liegeen matkusti junalla puolisen tuntia ja Brysseliin 2-3 tuntia. Belgian junaan saattoi ostaa netistä (huom! ei asemalta) nuorisolipun, joka maksoi vain vajaa kahdeksan euroa mihin tahansa Belgiassa! Belgia oli itseasiassa niin lähellä, että saattoi vaikka kävellä tai pyöräillä sinne. Maastrichtin lähellä oli myös Ryanairin Maastricht-Aachenin lentokenttä.

Kaupunkina Maastricht oli pienehkö mutta todella viihtyisä ja kaunis, keskustan lähellä oli laaja puistoalue ja rakennukset olivat vanhoja ja hyvin säilyneitä perinteisiä hollantilaisia kaupunkitaloja. Keskustan hahmottamisessa kesti aikansa, mutta välimatkat olivat loppujen lopuksi melko pieniä. Ostosmahdollisuudet olivat kaupungin kokoon verrattuna suorastaan loistavat, johtuen ehkä turisteista, joita näki melko usein. Hollannin sää oli vaihtelevaa ja saattoi muuttua paljon yhden päivänkin aikana. Hollantilaiset ihmiset olivat todella mukavia, ja vaihtomme aikana saimme todistaa ainakin kahta suurta (ja oranssia) kansanjuhlaa, King's Dayta ja jalkapallon MM-kisoja. Huumaa oli hauska seurata ja vielä hauskempaa oli osallistua siihen!

Kaiken kaikkiaan kolme vaihtokuukauttani olivat hauska ja avartava kokemus, jota voin suositella kaikille! :)

Universiteit Maastricht, Maastricht, 07.04.2014 – 05.07.2014

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 07.04.2014 – 05.07.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Etukäteisjärjestelyt

Hakeminen Maastrichtiin edellytti motivaatiokirjeen kirjoittamisen. Kun hakemus oli hyväksytty piti täyttää lukematon määrä ensin oman yliopiston ja sitten kohdeyliopiston lomakkeita, sekä piti hankkia asianmukaiset rokotukset ja vakutuukset. Lähettävä yksikkö opasti kiitettävästi näiden hoitamisessa ja prosessi eteni ongelmitta. Kurseista ei saanut ennakkoon mitään tietoa.

Kohdemaahan saapuminen

Saavuin yhdessä muitten suomalaisten kanssa ensimmäistä kurssia edeltävänä perjantaina Amsterdamin kautta Maastrichtiin. Siirtyminen junalla Amsterdamin lentokentältä Maastrichtiin koitui hankalaksi vallitsevien rautatiekorjaustöiden vuoksi. Matkustimme vähintään viidellä eri kulkuvälineellä ennen saapumistamme Maastrichtiin. Vastaanottava yliopisto ei tarjonnut minkään sortin perehdytystä opintoihin. Opetuskoordinaattorin tapasimme pikaisesti ensimmäisenä päivänä ja tämän tapaamisen aikana meille annettiin yliopiston t-paidat ja pieni vihkonen vaihto-opiskelijoille. Kaikki kysymämme kysymykset opetuskoordinaattori sivuutti sanomalla vastauksen löytyvän vihkosesta. Tämän kaiken kattava Eeppos ei kuitenkaan antanut vastausta kysymyksiini ja opintokoordinaattorin työkeyden vuoksi katsoin parhaaksi ottaa asioista selvää muuta kautta. Lähipäivinä sain huomata kuinka pihalla muukin opetushenkilökunta oli, milloin internetportaalien käytön tai

kurssin pakollisten suoritteiden suhteen. Käytännössä aina ongelmatilanteissa törmäsimme samaan neuvoon opettajien suusta: Kysykää muilta oppilailta. Kanssaopiskelijamme olivat auttavaisia, joten kaikkiin kysymyksiin löytyi lopulta vastaus.

Asuminen

Saavuttuamme asuntolaamme, Avant-Garden:iin, huomasimme nopeasti mihin paholaisen loukkuun olimme päätyneet. Maksoimme vuokraa 350e/kk, joka luultavasti oli koko kaupungin edullisin. Huoneiden yleisilme oli saastainen ja tupakan haju leijaili jokapuolella. Opiskelijoilla oli tapana estottomasti polttaa sisätiloissa, eikä henkilökunta tätä vastustellut. Itseasiassa osa henkilökunnasta poltti itsekkin sisätiloissa. Tupakan lisäksi marihuanaa poltettiin käytävillä avoimesti ja saimme vaikutelman että koko talossa ei olisi palovaroittimia lainkaan. Henkilökohtaiset huoneemme olivat hyvin siistit ja sisälsivät omat vessat ja suihkut, mikä oli erittäin positiivista. Osa suihkuista ei toiminut kunnolla ja yhdellä vessan katosta valui vettä. Asuntolassa oli keittiö ja pesutupa joka kerroksessa. Oman keittiömme siisteys oli keho, kerroksemme ihmiset eivät pitäneet siisteyttä yllä ja saapuessamme lattialla oli hometta, joka kuoli ajan myötä ilmeisesti kulutettuaan kaiken ravintonsa. Osan ajasta keittiössä leijui sietämätön oksennuksen haju, jota oli pakko mennä karkuun alakerran keittiöön mikäli mieli tehdä ruokaa. Muita käytössämme olevia tiloja olivat alakerrassa oleva hengaus-tila, joka valitettavasti oli suurimman osan ajasta lukittuna, viihtyisä takapiha sekä lukollinen pyörävarasto. Hintaan sisältyi sähkön ja veden lisäksi myös netti. Kaikenkaikkiaan voidaan sanoa hinta-laatusuhteen olleen alhaista luokkaa huokeasta hinnasta huolimatta. Asuntolassa tutustui kuitenkin uusiin ihmisiin helposti, mikä pehmensi kokemusta.

Opiskelu

Osallistuin kahdelle lääketieteen kurssille: Thinking and doing II ja Tumor microenvironment. Opiskelu noudatti Tampereelta tuttua PBL -metodia, joka oli kuitenkin hieman erilainen versio. Opetuksen laatu oli hyvää ja kanssaopiskelijoiden avustuksella pääsimme käsiksi myös tarkoitettuun oppimateriaaliin. Suurin osa aineistosta löytyi englanniksi, minkä johdosta opiskelu onnistui mainiosti. Tentit olivat monivalintoja, mikä oli minulle uutta mutta hyvällä valmistautumisella selvisin niistä.

Muuta

Matkustaminen oli suuri osa vaihtoani ja vierailin kaiken kaikkiaan kuudessa eri maassa. Junayhteydet ovat hyvät ympäröiviin kaupunkeihin ja niistä tuli otettua ilo irti. Yliopistolla oli kuntosali, johon sai jäsenyyden 85e:lla kolmeksi kuukaudeksi. Myös muuta ryhmäliikuntaa oli tarjolla. Ruoka oli halvempaa kuin Suomessa, erityisesti lihan osalta. Jään kaipaamaa Albert Heijn -kauppaketjun 4e/kg naudan jauheliha tarjousta. Alkoholin osalta kohde oli taivaallinen. Suurin osa oluista oli tuontioluita Belgista ja niiden maku hipoi täydellisyyttä. Hinta oli myös kohdillaan. Toisinaan törmäsin ilmiöön, jossa ravintoloissa olut oli halvempaa kuin vesi. Myös jotain viinejä myytiin jossain. Suurin kaiho kohdistuu juuri tähän liberaalimpaa olutkulttuuriin, josta Suomessa voimme vain haaveilla.

Paluu Tampereelle

Paluu sujui mukavasti ja aloitin työt heti seuraavana päivänä palattuani. Palautin asiakirjat koti-Yliopistolleni seuraavina viikkoina ja hyväksiluku sujui ongelmitta. Kyynel meinasi vierähtää kun ensimmäistä kertaa paluun jälkeen huomasin olun maksavan eräässä

ravintolassa 7e/33cl, mutta selvittyäni tästä käänteis-kulttuurishokista kaikki on sujunut hyvin.

Vaihdosta

Vaihto oli mielestäni onnistunut ja tyydyttävä kokemus. Englannin taito kehittyi rutkasti ja tutustuin niin moniin uusiin ja erilaisiin ihmisiin, että en voi kuin olla kiitollinen saatuani osallistua vaihtoon.

Universiteit Maastricht, Maastricht, 07.04.2014 – 05.07.2014

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Maastricht

Vaihtoaika: 07.04.2014 – 05.07.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universiteit Maastricht

Maastrichtin vaihdosta tiedotettiin ajoissa syyslukukauden alkupuolella infoluennon muodossa. Hakuprosessini tapahtui kuitenkin yhdessä rytinässä kirjoittaessani motivaatiokirjettä kasaan viimeisenä hakupäivänä. Valintaa ei tarvinnut kauaa odotella, sillä hakijoita oli vain kuusi eli sama määrä kuin vaihtopaikkojakin. Yksikkömme vaihtovirkailija Tarja Lehto piti kaikki narut taitavasti käsissään ja kalasti meiltä Maastrichtiin lähtijöiltä tarvittavat dokumentit hyvissä ajoin, jotta lähtömme onnistuisi ongelmitta. Tarja piti huolta myös kommunikoinnista Maastrichtin yliopiston yhteyshenkilön kanssa, joten itse saatoin keskittyä asunnon etsimiseen ja lentojen varaamiseen. Kielikurssille en osallistunut, sillä matkan tarkoitus ei ollut kielen oppiminen eikä kolmessa kuukaudessa olisi kieltä kovin hyvin ehtinyt oppiakaan. Ennen lähtöä meitä varten järjestettiin myös tapaaminen edellisvuoden vaihtareiden kanssa. Heiltä saimme hyödyllistä tietoa koulusta, kaupungista ja kaikenlaisista käytännön asioista.

Varasimme lennot porukalla jo melko aikaisin keväällä, ja huhtikuun alussa koulun alkua edeltävänä viikonloppuna lensimme Amsterdamin kautta Maastrichtiin. Mahdollisia reittejä on useita, sillä Maastricht sijaitsee aivan Belgian ja Saksan rajalla, joten lentoja kannattaa etsiä myös esimerkiksi Brysselin tai Düsseldorfin kautta. Amsterdamissa hyppäsimme Maastrichtiin menevään junaan. Junamatka Amsterdamista Maastrichtiin kestää n. 2,5h mikäli ratatöitä tai muita hidasteita ei ole.

Yksi meistä kuudesta vaihtoonlähtijästä otti asiakseen hankkia meille kaikille asunnon. Edellisvuotisten vaihtareiden suositusten perusteella päädyimme Avant Garde opiskelija-asuntolaan, jossa saimme 15m² huoneet omalla kylpyhuoneella. Lisäksi jokaisessa kerroksessa oli pyykkitupa ja keittiö. 350 euron vuokraan sisältyi myös internet. Omat huoneemme olivat pieniä puutteita lukuun ottamatta varsin siistejä, mutta samaa ei voinut sanoa yhteisistä tiloista. Yhteisten tilojen siistinä pitäminen oli asukkaiden vastuulla ja kuten

kuvitella saattaa, 20 opiskelijaa samassa kerroksessa käyttämässä samaa keittiötä ei johtanut hyvään lopputulokseen. Lisäksi rakennus taisi muutenkin olla homeessa sen hurmaavan hajun perusteella, mikä eteisestä tuli vastaan, kun oven avasi. Useat asukkaat myös tupakoivat sisällä. Siisteyttä arvostaville suosittelen siis jotain muuta asumisratkaisua. Jos opiskelija-asuntola kuitenkin viehättää, niin kannattaa perehtyä muihin vaihtoehtoihin kuin Avant Gardeen. Samalla etäisyydellä keskustasta hieman suuremmalla investoinnilla löytyy siistimpiä asuntoja. Parhaita puolia asunnossa oli kuitenkin oma kylpyhuone, mukavat ihmiset (joista osasta sain hyviä kavereitakin), keskustan läheisyys sekä se, että pääsimme kaikki suomalaiset asumaan saman katon alle.

Maastricht itse oli Tamperetta pienempi, todella viihtyisä kaupunki. Keskusta-alue, jonka läpi virtaa joki, oli kaunis ja mukava oleskelupaikka. Maastrichtissa on kauppvoja kaikkiin makuihin, kahviloita ja ravintoloita. Kahvilat toimivat iltaisin pubeina ja baareina, joista sai (hyvää) olutta edullisesti Suomeen verrattuna. Paras kulkuväline Maastrichtissa on polkupyörä. Ostimme kaikki itsellemme pyörät jo ensimmäisen viikon aikana. Pyöriä voi etsiä esim. facebook-ryhmistä, joissa yleensä opiskelijat, etenkin vaihtarit, myyvät pyöriä toisilleen. Hinnat vaihtelevat pyörän kunnan mukaan 20-100e välillä. Oma, vaihteeton, mutta muuten toimiva pyöräni dynamovaloilla maksoi 65e. Pyörän ostossa kannattaa muistaa, että valot ovat pyörässä pakolliset ja pyörä kannattaa aina lukita liikkumattomaan kohteeseen paksulla ketjulukolla jos haluaa välttyä varkauksilta.

Kurssien valinta oli tehty meille helpoksi; ensimmäinen jakso, Thinking and doing II, oli meille kaikille pakollinen. Jakso oli sekava yhdistelmä silmäsairauksia, psykiatria sekä tuki- ja liikuntaelämistön sairauksia. Onneksi osa aiheista oli jo Suomessa opiskeltua asiaa, ja suuresta tietomäärästä selvisi kyllä aivan kohtalaisella työmäärällä. Toiseksi kurssiksi meille annettiin kaksi vaihtoehtoa, joista itse valitsin Infectious Diseases -kurssin. Kurssi oli tiivis paketti bakteereiden, virusten, sienien ja parasiittien aiheuttamia tauteja sekä niiden hoitoa. Koin molemmat kurssit mielenkiintoisiksi ja hyödyllisiksi.

Opiskelu tapahtui tuttuun tapaan tutorryhmissä, PBL-tyylillä. Tutoristuntojen ajat olivat valmiiksi sovittu ja ne olivat rakenteeltaan strukturoidumpia kuin Suomessa. Sihteeri kirjoitti pilkuntarkasti kaikki ylös ja puheenjohtajalta edellytettiin järjestyksen ylläpitoa, ajankäytön tarkkailua sekä puheenvuorojen jakoa. Lisäksi ensimmäisen jakson lopussa kaikkien piti kirjoittaa arvio omasta suoriutumisestaan tutoristunnoissa, joihin tutor itse kirjoitti oman mielipiteensä, minkä jälkeen lomake lähetettiin arvioitavaksi muille tahoille. Mielestäni pärjäsinkin englanninkielentaidollani tutoreissa hyvin. Yleisesti hollantilaiset puhuvat todella hyvää englantia, mikä teki ryhmätöissä ja luennoilla ymmärtämisestä vaivatonta.

Suomessa totuttuun tyyliin opiskeluun sisältyi myös luentoja ja sekä pakollisia että vapaaehtoisia ryhmätöitä. Perehdyttäminen paikallisen Moodlen eli Eleumin käyttöön oli käytännössä olematon ja alku oli tämän takia todella hankalaa. Lisäksi emme tiedäneet miten ryhmätöihin ilmoitauduttiin, miten ilmoittautuminen peruutettiin tai mitkä kaikki tehtävänannot olivat meille pakollisia ja mitkä eivät. Koska koulu oli suuri ja eri vastuuhenkilöitä paljon, oli usein vaikeaa löytää oikea henkilö ongelmatilanteissa. Sinnikkäällä kyselyllä asiat kuitenkin selvisivät pikku hiljaa. Muiden opiskelijoiden avulla pääsimme lopulta myös käsiksi kurssimateriaaleihin, ryhmätyöilmoittautumisiin ja tärkeisiin ilmoituksiin, jotka kaikki olivat useamman kuin kolmen linkin takana Eleumissa.

Puitteet Maastrichtin yliopistossa olivat hienot. Koulussa oli myös suuri kirjasto, jossa oli paljon läppäripaikkoja sekä varattavia ryhmätyöhuoneita opiskelua varten. Valitettavasti lainattavia kirjoja oli vain yksi kappale kutakin, mutta toisessa kerroksessa oli paikanpäällä opiskelua varten useampi kappale kutakin kirjaa. Paljon opiskelumateriaaleja oli myös saatavilla Eleumissa, kun tiesi mistä etsiä...

Kampuksen vieressä on UM Sports Center, johon sai ostaa kuntosali- tai sportjäsenyyden. Kuntosalijäsenyys sisälsi pelkän kuntosalin käytön ja sportjäsenyydellä pääsi pelaamaan mm. sulkapalloa, lentopalloa, käsipalloa ja osallistumaan ryhmäliikuntatunteihin. Vapaa-aikana lisäksi matkustelin paljon sekä Hollannissa että naapurimaissa. Maastrichtista pääsi helposti niin Pohjois-Hollantiin kuin Belgiaan ja Saksaan. Belgiaan matkustaminen oli erityisen halpaa, sillä junalippu mille tahansa asemalle maksaa 7,40e alle 25-vuotiailta. Saksassa ja Hollannissa samanlaisia alennuksia ei ole, mutta matkustaminen on silti varsin edullista Suomeen verrattuna.

Kaiken kaikkiaan vaihto sujui hyvinkin mutkattomasti. Enemmän ongelmia on ollut Hollannin puolella, sillä odotan yhä kuukauden jälkeen tietoa opintorekisterini saapumisesta. Tampereen yliopiston ja Suomen Erasmus-toimiston toiminnasta ei ole mitään valitettavaa. Kaikki on sujunut erittäin vaivattomasti ja kaikkien tarvittavien dokumenttien perille saapumisesta on huolehdittu hyvin.

Suosittelen lämpimästi Hollantia ja etenkin Maastrichtia vaihtokohteeksi kaikille. Hollantilaiset ovat ystävällisiä ja avoimia, (ja todella pitkiä) ja puhuvat englantia erittäin hyvin. Kaikista ongelmista niin koulussa kuin muuallakin selvisi apua kysymällä, sillä ympärillä on aina avuliaita ihmisiä.

, , 03.02.2014 – 25.07.2014

Maa: Alankomaat

Kaupunki:

Vaihtoaika: 03.02.2014 – 25.07.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

3.2.-25.7.2014

Utrecht, Hollanti

Tein harjoitteluni Hollannissa, Utrechtissa keväällä ja kesällä 2014. Päätöksen lähteä harjoitteluun tein suhteellisen myöhään, vasta syksyllä 2013, johon nähden harjoitteluapurahan hakuaika oli mielestäni sopivan joustava ja ottaa huomioon niin jo harjoittelupaikan löytäneet kuin sitä vasta etsivät hakijat. Haettuani sain kattavan infopaketin Erasmus-harjoittelusta ja vaadittavista dokumenteista, yliopiston nettisivuilta löytyi myös hyvin tietoa. Mm. matkakertomuksien selaaminen oli hyödyllistä, vaikka niistä suurin osa vaihtoon liittyviä onkin.

Harjoittelupaikan haun aloitin syksyllä 2013 eri nettisivustojen kautta. Halusin löytää harjoittelupaikan Saksasta Kölnin seudulta ja omaan alaani käänntieteeseen tai tekniseen viestintään liittyen, mutta haun edetessä jouduin karsimaan kriteereitani erityisesti sijainnin suhteen, Saksasta kun ei ole niin helppo löytää omaan alaani liittyviä oikeita töitä ilman natiivin saksan kielitaitoa ja työkokemusta. Hyödynsin mm. seuraavia sivustoja: aarresaari.com, Saksan työvoimasivustoa arbeitsagentur.de, monster.fi jne. Haku on melko aikaavievää, sillä sivustoja tulee pitää silmällä melko tiuhaan, jotta on ensimmäisten joukossa ja ajoissa hakemassa. Lisäksi suurimman osan hakemuksista jouduin kirjoittamaan saksaksi ja jokaiseen ilmoitukseen erillisen hakemuksen, joka otti oman aikansa.

Tiedustelin hakukokemuksia ja kontakteja myös opiskelutovereiltani ja muutamalta opettajaltakin, mutta heiltä löytyi melko heikonlaisesti apua. Yliopiston rekrytointipalveluita en hyödyntänyt. Loin itselleni Europassi-ansioluettelon, joka osoittautui oikein hyödylliseksi ja monipuoliseksi cv:ksi ja sopi monen hakemuksen liitteeksi. Harjoittelupaikan etsiminen jäi tietysti vain omalle vastuulle ja tähän ei yliopistolta hakusivustojen lisäksi tullut juurikaan tukea, varmasti eri hakijoiden tarpeiden vaihtelevuudenkin vuoksi, mutta jonkinlainen tiedonvälitys jo harjoittelun tehneiden ja hakijoiden välillä olisi ollut oikein tervetullutta.

Harjoittelupaikkani HR-yhteyshenkilön kanssa olimme alkuun yhteydessä sähköpostin välityksellä, tämän jälkeen sovimme puhelinhaastattelun, jota seurasi monivaiheinen hakuprosessi. Sain ensin oikolukutestin suoritettavakseni, jonka jälkeen seurasi käänntestit ja lopuksi puhelinhaastattelu toimiston osastopäällikön kanssa. Käytännönjärjestelyt hoidin yhtiön HR-yhteyshenkilön kanssa, kuten sopimuksen allekirjoitus jne. Jälkeenpäin mietittynä olisin voinut yrittää neuvotella paremmat sopimusehdot itselleni, sillä yhtiön maksama palkka ei loppujen lopuksi tullut kattamaan edes vuokratuloja. Vaihtoehtoisesti olisin voinut tehdä lyhemmän sopimuksen, sillä sen jatkaminen on aina mahdollista, mutta lyhentäminen ei niinkään. Näin olisin voinut tehdä harjoitteluni 3 kuukaudessa ja jatkaa normaalina työntekijänä normaalilla palkkauksella seuraavat 3 kuukautta.

Aloin etsimään asuntoa heti harjoittelupaikan varmistuttua, joka ei Hollannissa niin helppoa ulkomaalaiselle ole. Tähän nähden löysin asunnon suhteellisen vaivatta, mutta kannattaa kirjautua asunnonhaku-sivustolle ja maksaa pieni maksu tästä hyvästä, sillä muuten hakeminen vuokranvälitysfirmojen tms. kautta tulee kuitenkin kalliimmaksi, ja löydät näin suhteellisen helposti monia hyviä vaihtoehtoja. Sain jopa yhden huijausilmoituksen, joten etenkin kun ei pysty paikanpäällä hakemaan asuntoa, kannattaa olla varovainen kenen kanssa sopimuksen solmii. Sain sovittua löytämäni asunnon vuokraemännän kanssa myös kompromissin vuokravakuuden maksuun niin, että maksoin vain murto-osan etukäteen ja vasta saavuttuani ja asunnon nähtyäni loput. Asuntoni oli kyllä kuvien mukainen ja siisti, mutta jos olisin ehtinyt etsiä asuntoa paikan päällä enne harjoittelun alkamista, olisin löytänyt todennäköisesti huomattavasti halvemman ja isomman asunnon paremmalla sijainnilla. Vaikka vuokrat Hollannissa korkeita ovatkin, 500€ yhdestä huoneesta, asunnosta ilman olohuonetta ja vain pienellä keittiöllä oli loppujen lopuksi melko ylihinnoiteltu, mikä selittyi todennäköisesti sillä, että he vuokrasivat huoneita vain ulkomaalaisille.

Otin 6 kk kattavan matkavakuutuksen, jota en onneksi matkan aikana joutunut hyödyntämään. Harjoittelupaikkani ei myöntynyt allekirjoittamaan vastuuvapautusasiakirjaa, jolloin vastuu harjoittelun aikana tekemistäni virheistä jää omalle vastuulleni, mikä ei kuitenkaan koitunut ongelmaksi harjoittelun aikana. Sain Suomen asuntoni alivuokrattua harjoittelun ajaksi ja

muutin kaikki laskuni sähköisiksi. En kuitenkaan tehnyt osoitteenmuutosta, joka olisi todennäköisesti ollut kätevämpi vaihtoehto. Yritys olisi auttanut asunnon järjestämisessä jos en olisi onnistunut siinä itse, mutta en joutunut hyödyntämään tätä apua.

Hollannissa byrokratia osoittautui melko mitättömäksi, etenkin Saksaan verrattuna. Kävin rekisteröitymässä kaupungin asukkaaksi passi ja työsopimus mukana, jonka lisäksi en joutunut tekemään minkäänlaisia muodollisuuksia maahan muutettuani. Saavuin Utrechiin harjoittelun alkamista edeltävänä viikonloppuna, joten maanantaina sitten suoraan töihin. Osastopäällikkö esitteli työympäristön ja työkaverit melko pikaisesti, sitten pääsin suoraan tietokoneen eteen luomaan tunnukset palvelimelle ja kaikkiin tarvittaviin ohjelmiin sekä suorittamaan työtehtäviin valmentavia verkkokursseja, joiden parissa kuluikin ensimmäiset kaksi viikkoa. Kurssien suorittaminen alkoi jossain vaiheessa tuntua melko puuduttavalta, vaikka tieto hyödyllistä olikin, mutta pelkkään tietokoneen ääressä istumiseen tottuminen otti aikansa.

Tajusin melko pian harjoittelun alettua, ettei odotukseni harjoitteluun liittyen olleet kovinkaan realistiset, johtuen pitkälti työn luonteesta. Työaika oli joustava, mutta olin odottanut Suomessa tyypillistä 8-16 työpäivää, joka puolestaan osoittautui pikemminkin 9.30-18 painotteiseksi, ja ylityötuntien määrä yllätti myös melkoisesti. Työ oli myös pitkälti tietokoneella istumista ja sisälsi hyvin niukasti minkäänlaista sosiaalista kontaktia työkavereiden välillä, sillä jokainen työskenteli pitkälti itsenäisesti omien projektien parissa ja kaikki olivat tavallisesti niin kiireisiä, että harjoittelijan opettamiseen ja opastamiseen ei tuntunut löytyvän aikaa. Firmassa oli kyllä toinenkin suomalainen, joka opasti mielellään kun meni kysymään, mutta hänkin oli valitettavasti toisessa toimistossa hieman kauempana.

Paljon kyselemällä ja innokkaasti auttamalla sai kuitenkin tehtäviä ja oppi parhaiten, kyllä työkavereiltakin välillä löytyi hetki neuvomaan ja kaikki olivat kyllä kiireiltäänkin todella auttavaisia. Avoimella ja itsenäisellä asenteella työympäristöön sopeutui kyllä ongelmitta ja kansainvälisessä työympäristössä ihmiset ovat tavallisesti myös sosiaalisia ja innokkaita tutustumaan uusiin ihmisiin ja kansallisuuksiin. Kansainvälinen työympäristö tekikin työstä huomattavasti mielenkiintoisemman, kun ihan vain kommunikoimalla oppi paljon eri kulttuurien tavoista, asenteista ja stereotyyppioistakin. Mm. tanskalaisen kanssa oli luonnollisesti paljon yhteistä, oli mielenkiintoista huomata kuinka paljon ajatusmaailmat kävivät yhteen ihan kommunikaatiotavoista ja asenteista lähtien. Kulttuurieroista ei aiheutunut kuitenkaan minkäänlaisia ongelmia, lähinnä mielenkiintoisia ahaa-elämyksiä.

Kielitaidon kanssa ei ollut mitään ongelmaa, englantia reilut 3 vuotta jo opiskeltua ja vaihdossa käytyä kielenkäyttö on melko sujuvaa ja Hollannissa lähes jokainen osaa englantia, mikä helpottaa huomattavasti kanssakäymistä. Lisäksi oma saksan kielentaito jossain määrin helpotti hollanninkin ymmärtämistä vaikkein sitä opiskellutkaan. Hollannin hintataso yllätti hieman varsinkin Saksaan verrattuna, maksoin 16m² huoneesta 500e eli saman verran kuin Suomessa yksiöstä, mutta huoneeni oli hieman paikallista vuokratasoa kalliimpi etenkin sijainnin huomioon ottaen. Ruokakin oli hieman kalliimpaa kuin odotin, saksan hintoihin pääsi kuitenkin kun hyödynsi saksalaisia halpaketjuja. Työajat ja runsaat ylityötunnit vaikeuttivat huomattavasti harrastusmahdollisuuksia, kävin muutaman kerran lentopalloharjoituksissa, mikä lopulta osoittautui töiden lisäksi liian uuvuttavalta eikä aikataulu sopinut töiden kanssa yhteen. Seuraavaksi yritin kuntosalilla käymistä, mutta siihenkin tarvittiin hollantilainen pankkitili, joten jätin välistä tämänkin vaihtoehdon. Kävin

lenkillä läheisessä puistossa. Aika nopsaan tuli kuitenkin ikävä suomalaisia metsiä ja pinnanmuotoja, kun Hollannissa maaston tasaisuus ja koskemattoman luonnon puute alkoi aika nopsaan nyppimään.

Kuljin pyörällä joka paikkaan, kuten maassa on tapana ja paikallinen pyöräverkosto on kyllä aivan omaa luokkaansa. Viikonloppuisin matkustin Saksaan poikaystäväni luo, mitä varten ostin Deutsche Bahnin Bahncard 25:n, jolla sai 25% alennusta junalipuista. Halvin tapa oli kuitenkin kimpakyydit, jos sellaisen sattui löytämään matkustuspäivälle blablacar.comin sivuilta. Itselläni jäi vain hyviä kokemuksia kimpakyydeistä, autolla matkustaessa sai hieman erilaisen näkymän Hollannista ja Saksasta ja kyytiläiset ovat usein todella sosiaalisia ja ystävällisiä ihmisiä.

Hollannin sää on toki hyvin vaihtelevaa, jota en ollut täysin ymmärtänyt ennen harjoittelua, sillä vaikka kevät tuli todella aikaisin jo huhtikuun alussa ja kasvit alkoivat vihertää, ei lämpimiä kelejä kestänyt kuitenkaan viikkoa pidempään ja sateita riitti. Ennen harjoitteluun lähtöä olin saanut säästöön noin pari tuhatta euroa, lisäksi sain tietysti Erasmus-apurahan, palkan (300e) ja opintotuen. Siltikin rahan menoa sai seurata melko tarkkaan, opintotuki meni kokonaisuudessaan vuokranmaksuun ja apuraha hupeni melko hyvää vauhtia erityisesti matkakuluihin. En mielestäni elänyt mitenkään pröystäillen, mutta harjoittelun loppupuolella sai melko niukkaan elää, että sai rahat riittämään. Harjoittelupaikan maksama palkka oli myöskin melko mitätön työmäärään, työn raskauteen ja Hollannin hintatasoon verrattuna.

Saan harjoittelullani suoritettua pakollisen teknisen viestinnän erikoistumisopintoihin kuuluvan harjoittelujakson, josta 3 kk ajalta saan 4 op. Lisäksi saan loputkin ylijäävät 3 kk hyväksiluettua (5 op). 6 kk vaihdosta tämä tuntuu kuitenkin melko vähäiseltä opintopistemäärältä. Koin harjoittelun äärimmäisen hyödyllisenä kokemuksena, sillä se selkeytti huomattavasti tulevaisuuden työllistymistä ja ammatinvalintaa. Mielestäni vasta kyseisiä töitä tehtyä voi oikeasti tietää sopiiko ammatti itselle. Omalla kohdallani tulevaisuuden työllisyysuunnitelmat muuttuivat täysin ja tiedän nyt huomattavasti paremmin minkälaisia töitä haluan tulevaisuudessa tehdä. Lisäksi sain harjoittelupaikan kautta myös todella hyödyllisiä kontakteja, sekä osa-aikaisen työtehtävän opintojen ohelle. Harjoittelu myös lieventää epävarmuutta valmistumisen jälkeisestä työllistymisestä, kun yksi työvaihtoehto on jo valmiina kiikarissa. Harjoitteluaika pakotti myös itsenäistymään, selviytymään haastavista ja stressaavista tilanteista ilman tuttua ympäristöä ja tukiverkkoa ja vahvasti näin itseluottamusta omasta jaksamisesta, sopeutumisesta ja kyvyistä. Se toi myös paljon luottamusta omaan ammatilliseen osaamiseen, jonka voi mielestäni löytää vasta työkokemuksen kautta. Harjoittelun haastavin puoli oli työrytmiin tottuminen ja työn sitovuus, se kun poikkeaa opiskelutyylisestä joustavuudesta melkoisesti. Lisäksi vaikeaa oli verkostoitua ja tutustua uusiin ihmisiin uudella paikkakunnalla, kun ESN:n tapahtumat oli pääosin kohdistettu vaihto-opiskelijoille, eikä töiltä niin joustavasti päässyt osallistumaan useimpiin järjestettyihin tapahtumiin.

TransPerfect ottaa mielellään vastaan harjoittelijoita tulevaisuudessakin.

Vrije Universiteit Amsterdam, Amsterdam, 31.01.2014 – 30.06.2014

Maa: Alankomaat
Kaupunki: Amsterdam
Vaihtoaika: 31.01.2014 – 30.06.2014
Vaihto-ohjelma: Erasmus
Yliopisto: Vrije Universiteit Amsterdam

Kun valitsin vaihtokohteeksi Amsterdamin, ei minulle ollut ennestään juurikaan niin maa tai itse kaupunkikaan tuttu. Vaihtokohdetta arpoessa, tiesin vain, että haluan paikkaan missä voin pärjätä sujuvasti englannin kielellä sekä mielellään johonkin Euroopan isoista kaupungeista, näiltä osin vaihtoehdot karsiutuivatkin jo aika paljon, ja Amsterdam täytti kriteerini erinomaisesti.

Näin puolen vuoden jälkeen voin kuitenkin todeta, että Amsterdam ylitti odotukseni pelkästään positiivisesti ja olin enemmän kuin tyytyväinen vaihtokohdevalintaani.

Mikä tässä upeassa kanaalikaupungissa erityisesti minuun upposi oli se, että Amsterdam oli riittävän suuri asukasmäärältään, mutta kuitenkin kaupunki itsessään on kooltaan kompakti. Tässä pyörienpääkaupungissa pyörällä – jonka hankkimista muuten suosittelen *jokaiselle* tähän kaupunkiin tulijalle – pääsee *nopeasti* ja *kätevästi* vaikka toiselle puolelle kaupunkia. Varsinkin keväällä Amsterdam on eloisa ja melkein pä uskallan luvata, että joka viikonlopulle riittää moneen makuun tekemistä ja ohjelmaa tässä multikulttuurikeitaassa. Itse ihastuin Amsterdamin monipuolisuuteen ja damilaisten rentoon elämäntyyliin.

Monet Dameissa olevat vaihtarit varmasti kertovat asumiskokemuksistaan Uilenstede:n kampuksella, mutta minä vuorostani asuin vaihto kevääni The Student Hotellissa, ja voin suositella tätä paikkaa todella lämpimästi (lisä infoa siitä haluaville; <http://www.thestudenthotel.com/amsterdam>). Paikka sijaitsee lähellä keskustaa, huoneet ovat uusia, siistejä ja kaikilla mukavuuksilla varustettu, ainoastaan keittiö jaetaan samalla käytävällä asuvien kanssa. Lisäksi saat käyttöösi oman pyörän, ja ”hotelissa” on myös oma baari/ravintola, kirjasto ja kuntosali sekä iso ”olohuone” mistä löytyy biljardipöydät ym. ja nämä ovat kaikki asukkaiden vapaassa käytössä. The Student Hotellilla on todella rento meininki, paljon nuoria, aina vaihtareista paikallisiin opiskelijoihin, sekä paljon internshippiä tekeviä. Mahtava mahdollisuus siis tutustua muihinkin kun omiin koulu/vaihtari tyyppeihin. :) Vaikka vuokra hinta onkin melko suolainen kyseisessä paikassa, koin itse saavani rahalleni paljon vastinetta. Asuminen siellä oli todella helppoa ja vaivatonta. Verraten siihen mitä näin, kuulin ja itse koin, niin asunnot yliopiston kautta eivät myöskään ole mitään super edullisia ja niiden kuntokin nyt oli mitä oli, lisäksi itselleni jäi todella huono ja epämiellyttävä kuva DUWO:sta, tämä organisaatio vastaa yliopiston kautta hankituista asuntojärjestelyistä. Asiat eivät toimineet mitenkään helpolla ja tuntui, että kaikesta yritettiin vetää rahaa välistä. Itse asuin nimittäin ensimmäisen kuukauteni DUWON tarjoamassa asunnossa, joka oli täynnä hometta, pölyä, käytännössä mikään asunnossa ei toiminut mm. kaasulämmitys oli pahasti rikki ja sieltä vuosi kaasua huoneistoon... Monen väännön jälkeen, sain irtisanottua tämän DUWON kautta saaman asunnon ja muutin The Student Hotelliin.

Toki yliopiston kampusalueella asumisessa on varmasti omat hyvät puolensa, mutta itse en ainakaan kokenut jääväni mistään paitsi kun en siellä asunut. :) Eli suosittelen vahvasti, jos vain mahdollista niin etsimään ja hakemaan asuntoa jotain muuta kautta kuin yliopiston, myös Facebookista löytyy paljon hyviä yhteisöjä asunnonhakuun.

Sitten vielä loppuun pieni tiivistys koulusta, itse koin että koulu ja kurssit ovat huomattavasti työläämpi mihin täällä Tampereella on tottunut, lisäksi tentit olivat suurimmassa osassa kursseja todella vaativia, mm. edellyttäen 70% oikein, että pääsee edes läpi. Kurssit jotka suoritin olivat; European business law, International Marketing, International Strategy ja Marketing Research. Lukuun ottamatta European business law -kurssia, kaikki muut kurssit sisälsivät tentin lisäksi ryhmätöitä, esseitä ja esitelmiä, eli kannattaa varautua, että kurssit ovat vähän *työläitä* ! Opetuksen taso oli suurimmassa osasta kursseista hyvä, etenkin suosittelen International Strategy ja International Marketing kursseja, mielenkiintoisia kursseja sisällöltään. Myös pienenä vinkkinä niille, jotka suunnittelevat ottavansa European Business Law- kurssin, sillä varjolla että kurssi vaikuttaa varsin helpolta – sisältäen *vaan* monivalintatentin johon saa ottaa *kurssikirjan* mukaan – niin tentti on sitten muuten kaukana helposta.

Kaiken kaikkiaan, vaihto kevääni oli erittäin antoisa ja suosittelen niin Amsterdamia kuin ylipäänsä Erasmus kauden vaihtoon lähtöä, kaikki tuntui sujuvan mutkattomasti sen osalta.

Rijksuniversiteit Groningen, Groning, 29.01.2014 – 26.06.2014

Maa: Alankomaat

Kaupunki: Groning

Vaihtoaika: 29.01.2014 – 26.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Rijksuniversiteit Groningen

Olin Erasmus -vaihdossa Alankomaissa, Groningenissa. Olin päättänyt hakea Alankomaihin, sillä olen pienenä lapsena asunut 2,5 vuoden ajan Alankomaissa ja muistot kyseisestä maasta ovat lämpimiä. Groningeniin oli helppo lähteä vaihtoon, sillä yliopistolla oli hyvät vaihtosopimukset/-yhteydet Groningenin yliopiston kanssa. Laitoin hakemukset menemään syksyllä 2012 ja sain tietää helmikuussa 2013 pääseväni Groningeniin kevääksi 2014 ERASMUS -vaihtoon. Kokonaisuudessaan hakeminen oli helppoa: piti vain palauttaa tietyt paperit oman yksikköni yhteyshenkilölle sekä Groningen yliopistoon ja sieltä ilmoitettiin, että minut oli hyväksytty vaihtoon.

Groningeniin saavuin itse Amsterdamin kautta junalla. Toinen hyvä vaihtoehto on myös lentää Bremeniin ja ottaa sieltä varsin edullinen bussikuljetus Groningeniin.

Groningen oli kaupunkina varsin viehättävä: ei Amsterdamin kokoinen vaan pikemminkin lähempänä Tampereen kokoa. Groningen oli myös todellinen opiskelijakaupunki. Kaupungissa näki konkreettisesti kaduilla nuoria opiskelijoita ja vieläpä moninaisen kirjjon opiskelijoita ympäri maailmaa. Yliopisto on vanha ja arvostettu maailmalla. Eipä ihme, että yliopisto houkuttelee paljon kv-opiskelijoita. Olin kuullut ennen lähtöäni opetuksen tasosta sekä myös joidenkin kurssien vaativuudesta. Opetus oli todellakin melko laadukasta ja muutama

luennoitsija jäi mieleeni erityisesti. Kauppatieteiden kurssien (joita siis itse opiskelin) tarjonta oli monipuolista ja mielenkiintoista. Jokaiselle löytyy varmasti joitain kiinnostavia ja hyödyllisiä kursseja.

Asunnon sain helposti paikallisen "TOAS:n" eli Housing Officen kautta. Sain asunnon toiveideni mukaan yksityisiltä markkinoilta ja asuin lopulta erittäin lähellä keskustaa kahden kämppiksen kanssa. Koululle oli matkaa 4-5 km ja matka sujui leppoisasti ja nopeasti polkupyörällä. Alankomaissa polkupyörä on ehdoton ykkönen kulkuneuvoista ja pyörätiet ovat erinomaiset. Pyörällä pääsi kaikkialle nopeasti ja näppärästi. Groningenissa tosin tulee pelätä oman pyöränsä puolesta ja ostaa vähintään kaksi kunnollista lukkoa. Ystäväni pyöriä varastettiin, mutta itse olin onnekas ja sain polkea rakkaalla hollantilaisella naisten pyörälläni alusta loppuun saakka. Asuntoja voi myös hakea itse, mutta aina on tietysti pieni riski siinä löytääkö asuntoa. Huomasin kuitenkin, että lähes tulkoon kaikki hollantilaiset opiskelutoverini asuivat kimppakämpissä ja kyllä huoneita vapautui tuon tuosta, ja niistä esimerkiksi ilmoitetaan Facebook -sivuilla.

Groningenissa ESN eli Erasmus Student Network on erittäin aktiivinen opiskelijajärjestö. ESN järjestää heti alkuun sekä syksyllä että keväällä noin kahden viikon mittaiset "alkuviikot", joiden tarkoituksena on helpottaa vaihdon alkua ja auttaa kv-opiskeilijoita tutustumaan toisiinsa. Meidät jaettiin pienryhmiin ja omista ryhmäläisistä tulikin minulle erittäin rakkaita ystäviä. Toki sain myös ystäviä kursseilta sekä muista ESN -ryhmistä myöhemmin vaihdon aikana. ESN -alkuviikot olivat kuitenkin loistava (ja hiukan rankka :D) alku vaihdolle. Näimme kaupunkia, tutustuimme tiloihin, urheilimme ja juhlimme. Suosittelen ehdottomasti osallistumaan näille viikoille. Tekemistä löytyy myös vaikei itse välittäisi niin kovin juhlimisesta.

Suosittelen erittäin lämpimästi Groningenia vaihtokaupungiksi. Kaupunki on juuri sopivan kokoinen ja vapaa-aikamahdollisuuksia löytyy paljon. Matkustelu myös Alankomaiden sisällä on helppoa junilla, vaikei kenties edullisinta. Groningenista pääsee myös hyvin linja-autoilla esimerkiksi Saksaan. Ihmiset olivat lämpimiä ja avoimia ja puhuivat loistavaa englantia. Helpommin ei olisi voinut olla. Ruoka oli hiukan halvempaa kuin Suomessa ja alkoholi selvästi. Baareja ja pubeja löytyi joka lähtöön ja tunnelma oli loistava. Paikallinen Atalpa eli ACLO tarjosi monipuolisia urheilumahdollisuuksia.

Olen erittäin tyytyväinen vaihtooni enkä kadu hetkeäkään päätöstäni lähteä. Sain mielettämiä kokemuksia, minusta tuli avoimempi ja rohkeampi ja sain paljon uusia ystäviä ympäri maailmaa. Ja sain myös kokea hieman hollantilaista futiskulttuuria MM-kisojen aikaan! Loistava maa, loistavat ihmiset. Rohkeasti vain vaihtoon!

, , 01.07.2013 – 30.06.2014

Maa: Alankomaat

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.07.2013 – 30.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Suoritin vuoden harjoittelun Niken Euroopan pääkonttorissa. Konttori sijaitsee idyllisessä Hilversumin kaupungissa, 30 kilometriä Amsterdamista.

Harjoittelupaikasta kuulin alunperin ystävältäni, joka oli samaisessa firmassa harjoittelijana. Mahdollisuudesta kiinnostuneena selasin harjoittelumahdollisuudet läpi yrityksen oman työpaikkapörsistä, joista muutama vaikutti mielenkiintoiselta ja laitoin paperit eteenpäin. En odottanut kuulevani näistä takaisin, joista en ollut moksiskaan. Alkuperäinen tarkoitukseni oli viettää viimeinen kesä ennen gradun kirjoittamista lomalla.

Kuitenkin kävi niinkin hyvä onni että satuin sisältämään hakemukseeni oikeat termit, että kutsu tuli puhelinhaastatteluun HR:än kanssa. Keskustelun aikana taisin toistella fraaseja jotka upposivat haastattelijaan, ja kutsu tuli Skypehaastatteluun tulevan managerini kanssa. Hän tarinoinnistani vaikuttuneena soitteli kaksi viikkoa ennen harjoittelun alkua: "kerääppä kamasi ja ota suunta kohti Hollantia".

Tittelikseni tulisi rahoitusanalyttikko, ja analyysin kohteina olisivat pääkonttorille keskittettyjen toimintojen operatiiviset kustannukset. Tämä ei vielä tuolloin soitellut päässäni kelloja (kuulosti kyllä mielenkiintoiselta), mutta nyt voisin päästäni luetella, mihin toiminnot rahojaan laittavat.

Kaksi viikkoa ennen varsinaista muuttoa elämä oli varsinaista ravaamista paikkojen A, B ja C välillä: piti järjestellä muuttoa kotoa, nähdä perhettä ja kavereita, hoitaa yliopiston ja Niken väliset sopimukset kuntoon ja uusia vielä erääntyvä passikin. Muiden harjoittelijoiden vastaavia tarinoita kuunnelleena tämä taitaa olla firmalla tapana, jolloin asunnon etsimiseen jäävä aika on niukka ja paikoittain jopa riittämätön. Kotipuolen asioita saattaa joutua järjestelemään vielä Hollannista käsin.

Asuntojen hinnat vaihtelevat huomattavasti Amsterdamin ja lähikuntien välillä. Etsijälle sanoisin, että opettele tyytymään. Rakentamisen taso saattaa olla suomalaiseseen infraan tottuneelle shokki. Yksiöt ovat kiven alla. Kaksioista saa pulittaa sellaiset 1000-1800 euroa (sijainnista riippuen, pk-seudulla tietenkin kalliimmasta päästä). Paras, halvin ja helpoimmin saatava vaihtoehto on ottaa huoneeseen asunnossa, jossa on kaksi tai enemmän muita asukkeja. Tällöin hintataso on Amsterdamissa 400-600 paikkeilla, lähipaikkakunnilla saattaa olla halvempiakin. Mainitsemisen arvoista on, että asunnot on mahdollista vuokrata myös kalustettuina.

Nikellä työskenteleville suosittelisin punnitsemaan paikkakuntavalintaa asumiselle, sillä Amsterdamista matkustaville saattaa matkaa kertyä kampukselle yli tunnin ovelta ovelle. Tietenkin jos haluaa eniten irti viikonlopuistaan, Dami on paras vaihtoehto. Hilversum on hyvä vaihtoehto, jos haluaa pitää matkan minimissään, mutta kaupunki voi olla opiskelijaelämään tottuneelle liian rauhallinen. Lähellä kampausta sijaitseva Utrecht on eräänlainen mini-Amsterdam, ja erinomainen keskitien ratkaisu Amsterdamille ja Hilversumille.

Hyviä sivustoja huoneiden hakemiseen ovat kamernet.nl ja rooming.nl, ja haun pystyy helposti filteroimaan omia mieltymyksiä vastaavaksi. Molemmat sivustot veloittavat 20 euroa jotta pystyy ottamaan yhteyden vuokranantajiin, mutta se on pieni investointi hyvinvointiin. Ne jotka ovat valmiita maksamaan enemmän ja ottamaan vaikkapa kaverin kanssa kolmion, suosittelisin että otatte yhteyttä kiinteistövälittäjiin. Pararius.nl ja funda.nl keräävät monen eri välittäjän tarjoamat asunnot yhteen tietopankkiin, ja ovat hyviä lähteitä etsimiseen. On

hyvä kuitenkin pitää mielessä, että useimmat välittäjät veloittavat yhden vuokran veroisen välityspalkkion. Näiltä välttyy jos hyödyntää sivustoja, joiden avulla saa yhteyden suoraan vuokraisäntiin, joka on mahdollista Kamernetin ja Roomingin avulla.

Korkean vuokratason lisäksi myös ruoka on samaa luokkaa Suomen kanssa, ainakin omalle (lihaisalle) ruokavaliolleni. Kuitenkin ohraisesta pitävälle tiedoksi, että alkoholipitoiset juomat ovat puolet halvempia kuin Suomessa. Sama pätee viineihin. Siiderinlittikijät: sopeutukaa. Kaupan hyllyiltä ei löydy Upcider Metsämansikkaa taikka Magnersia.

Takaisin harjoitteluun. Alussa käytiin läpi esittelyt ja muut muodollisuudet. Pelkästään tutustumistilaisuuksissa huomasi, että työntekijöitä tulee maailman joka kolkasta, ja konttori onkin eraanlainen kulttuurinen sulatusuuni. En tiedä tarkkoja lukuja, mutta ainakin omissa tyotehtävissäni kontakteistani hollantilaiset olivat vähemmistössä.

Työntekijöille tarjotaan kattavat urheilumahdollisuudet, ja jokaiselle tuntui löytyvän jotakin. Työnteon lomaan on mahdollista sovittaa eri urheilumuotoja. Kampukselta löytyy kuntosali, sisäliikuntasali, ryhmäliikuntatiloja, muutama tenniskenttä sekä täysimittainen jalkapallokenttä 400 metrin juoksuradan ympäröimänä. Ryhmäliikuntatunteja tarjotaan joka tunti kahdeksasta kuuteen, ja jalkapallon, koripallon ja salibandyn harrastajille on vuorot, jolloin voi käydä joukolla pelailemassa. Lisäksi ruokala on tainna lounasvaihtoehtoja. Vegetaristeille on salaatit ja kasivruokavaihtoehto. Muille tarjotaan kolme eri ruokalajia päivittäin, ja jos ei mikään niistä maita, on mahdollisuus tutustua hollantilaiseen ruokakulttuuriin ja tekaista oma sandwich. Kampuksella on myös oma Starbucks, josta saa alehintaan kahvijuomia ja virvokkeita.

Työnkuva selkiintyi ensimmäisen kuukauden aikana. Koulutuksen tehtäviin järjesti edellinen harjoittelija, jonka avustuksella kävimme kuukausittaiset tehtävät ja Nikelle ominaiset prosessit lapi. Edellisen harjoittelijan odotetaan kouluttavan uuden harjoittelijan joka tehtävässä.

Siirtymäperiodi edellisen harjoittelijan kanssa kesti kuukauden, jonka jälkeen sain pärjätä opituilla taidolla ja managerin ohjauksella. Aluksi simppeleitäkin tyotehtävät sujuivat haparoiden. Kokemuksen karttuessa kuitenkin päivittäiset ja kuukausittaiset tehtävät muuttuivat rutiineiksi, ja keskittyminen siirtyi prosesseista enemmän analyysin laatuun ja trendien seuraamiseen.

Pieni varoituksen sana: Nikella "internin" tittelistä huolimatta harjoittelijoilta odotetaan yhtä paljon kun varsinaisilta työntekijöiltä. Deadlineja ennen on hyvinkin mahdollista että työpäivät venyvät. Tämä ei valitettavasti näy palkassa. Kääntöpuolena tälle harjoittelijat saavat vastuutakin; monet tapaamiset menivät kohdallani 1-on-1 tyyppisissä keskusteluissa senioritason henkilöiden kanssa.

Iltaan venyville työpäiville vastapainoa toivat yhdessä muiden internien kanssa vietetyt viikonloput, yleensä juhlimalla. Kampuksella on noin 80-100 harjoittelijaa vuosittain, ja suurin osa on kotoisin Hollannin ulkopuolelta. Tutustuminen onkin näin helpompaa kun kaikki ovat samassa tilanteessa ilman valmista ystäväverkostoa johon tukeutua. Harjoittelu muistuttaa paljolti opiskelijavaihtoa, tietenkin työntekoa lukuunottamatta.

Vuoden jakso oli erittäin opettava, ja kokemus yhdellä maailman isoimmista firmoista on merkittävä valtti tulevissa työhaastatteluissa. Kavereita sain eri kansallisuuksista ympäri maailmaa, joihin tulen pitämään yhteyttä myös jatkossa. Kaikille kiinnostuneille suosittelisin

laittamaan paperit eteenpäin, sillä näissä tapauksissa ei ikinä tiedä jos nappaa. Kuten itselläni.